

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG 1923.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: Nyhavn 31, København K. Telefon 5869.	HÆFTE I. JANUAR
----------------------	---	--	--------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

KØBENHAVN-KREDSEN MØDEAFTENER I STUDENTERFORENINGEN, VESTER BOULEVARD 6 KL. 7¹/₂

Torsdag den 22. Februar.

Tirsdag den 27. Marts.

Førstnævnte Aften eventuelt Foredrag af »København«
Fører, Kaptajn Baron Juel-Brochdorff.

Nærmere ved Bekendtgørelse i Dagspressen to Dage for-
inden.

Medlemmer af Provinskredse er velkomne.

NYTAARSFESTEN DEN 9. JANUAR 1923.

Et Kæmpeprogram blev gennemført til Punkt og Prikke
ved Lavsbrødrenes fortrinlige Sammenvirken!

Først Skydning. Saa Tombola: 25 Ore Nummeret, 3 for
1 Kr., 3 Nitter gav Gevinst. Literære Værker, Smykker,
Guldsager, Konserves, Taffeluhre, Køkkensager, Søber, Par-
fumer og Kunstværker flød i broget Mangfoldighed paa
Bordene, og det kneb for *Hornung* at tage Gevinsterne saa
kvikt, som de vandtes.

Skafning og Lodhivning med og uden Bund. Formandens
Velkomst med Nytaarsonskerne, Festsangen og E. P.'s Ud-
nævnelse til Skibssergent. Han havde Øvelsen, det var en
smal Sag at faa Gutterne op fra Banjerne, medens Salen
blev ryddet og omdannet til Theater. Dekorationerne var la-
vet af Lavets to Yngste; ligefrem Kunstværker! Og da Tæp-
pet gik op, saaes en Munk bag en Klostermur, skuende over
mod det festlig oplyste Carlsberg og udsyngende sin Læng-
sel efter at være med i Gutternes muntre Lag. Derefter fulg-
te Numrene Slag i Slag. Stærke Mænd, hvis Sorti vakte vild
Jubel, en allerkæreste lille kortskørtet Danserinde, to ustyrlig
morsomme Klovner, vor Hofsanger, der i 9 Vers a 80
Ord sang om alt det populære med sin prægtige Stemme.
Fem russiske Sangere med smaa bitte Ben sang tre mor-
somme Sange, hvor Gutterne sang med paa Omkvædet. Navn-
lig den tredje, hvor Benene begyndte at bevæge sig aldeles
sindssvagt, vakte stormende Muntherhed. Men Clouet var dog

»Lavets Legetøj«, en Samling mekaniske Figurer, Sømand,
hvis Bevægelser var saa mesterlig udførte, at den mest sur-
mavede maatte give sig. Hele Salen gængede af Latter. Hel-
digvis sidste Nummer, for nu kunde Gutterne ikke le mere.
I Pausen blev der solgt en Avis med en Sang og mange
Vers med smaa Venligheder til forskellige, hver forsynet
med et Nummer. Disse blev trukket af en af »de populære«,
Lokalkredsens Næstformand, Arkitekt *Marston*, og to af
Kammeraterne kunde gaa hjem hver med en lækker fed
And. Værten trakteredede med gratis Punch og Æbleskiver,
og i tre af disse laa en Mandel, der gav de Heldige en Ori-
ginalradering som Gevinst. Formanden udbragte Værtens
Skaal, ligesom Kammerat *Nathan* talte smukt for Bestyrel-
sen, hvis energiske Arbejde igen havde skaffet Gutterne en
af disse Aftener, der aldrig glemmes.

Endnu afholdtes en indbringende Auktion over forskellige
Gaver, saa Festen gav, foruden det kunstneriske Udbytte,
et smukt Overskud. Men hver af Gutterne havde ogsaa
omfattet sin Opgave med en uforlignelig Energi og Inter-
esse.

RANDERS-KREDSEN

afholdt Torsdag den 28. December sin Julefest. Som sædvan-
lig var Klubbens Lokaler fyldt af festklædte Børn og Voksne,
da Døren til Festsalen Kl. 7 aabnedes for det særlig smukt
pyntede Juletræ. Til Tonerne af Holmens faste Stok mar-
cherede nu Børneskaren ind om Træet og blev budt vel-
kommen, hvorefter Flaget under Honnør blev hejst. Efter
at en Julesalme var afsungen, begyndte Dansen om Træet,
jævnlig afbrudt for Uddeling af Gaver og Godter. Fra Kl.
10 deltog de Voksne i Dansen, som gik med saadant Liv
og Lyst, at den fastsatte Lukketid ikke slog til, men der
maatte gives en Times Ekstradans.

KOMMENDE MØDER

KØBENHAVN-KREDSENS SKYTTELAV.

Husk Generalforsamlingen den 6te Februar med Skyd-
ning Kl. 7 og Foredrag af Kanoner *Hjalmar Nielsen*.

NÆSTVED-KREDSEN.

afholder i nær Fremtid *Generalforsamling* i Industribygning-
en i Næstved — Tid og Dagsordenen vil blive sendt
Medlemmerne pr. Brev. Forslag, der ønskes behandlet paa
Generalforsamlingen, bedes inden 8. Februar sendt til For-
manden, *P. Drewsen*, Axeltorv 1, Næstved.

Før Generalforsamlingen afholdes, Kl. 6¹/₂ præcis, *Fæl-
lesspisning* for de Medlemmer, der ønsker at deltage. Der
serveres: Skibsbiksemad, Smør og Ost, a Kr. 2.50 pr. Kuvert.
Til Fællesspisningen bedes man indtegne sig hos Hr. *Chri-*

stiansen, Industribygningen, Telf. 91. — Den blaa Sangbog benyttes.

Emblem bæres.

Bestyrelsen.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der i *Sydsjællandske Soldaterforeningers Central-Sammenslutning* Søndag den 4. Marts afholdes Fællesspisning med Damer, Aftenunderholdning og Bal til Kl. 2. Indbydelse tilsendes Medlemmerne pr. Brev. Marineforeningen venter, at Medlemmerne møder talrigt. Marineforeningens Medlemmer fra andre Kredse er velkomne. Henvendelse til *P. Drewsen*, Næstved.

JUBILARER

af Aargang 1898 samt af ældre Aargange, som maatte ønske at deltage i en festlig Sammenkomst i Maj 1923, bedes indsende Navn, Adresse og Skibsnummer til Foreningens Kontor, Møntergade 22. Nærmere Meddelelse vil da blive dem tilsendt senere.

UNDER MONTE PELLEGRINOS SKYGGE

Da Redaktionen har modtaget adskillige Forespørgsler om, hvem der er Forfatter til den usignerede farverige og begejstrede Fortælling fra Italien, der under ovenstaaende Titel stod i vort December-Nummer, skal vi efter indhentet Tilladelse meddele, at Fortællingen skyldes vor trofaste Medarbejder, Statsmeteorolog, Kaptajn *Speerschneider*.

DET MUNTRE HJØRNE

Ogsaa angaaende den i December-Numret under ovenstaaende Titel paabegyndte Serie Tegninger har Redaktionen modtaget saavel mange anerkendende Udtalelser som Forespørgsler angaaende den nye Medarbejder, der synes helbefaren saavel i Tegnekunsten som i Marinen.

Vi skal da oplyse, at den udmærkede Tegner er identisk med Reserveløjtnant i Flaaden *A. M. Dam*, der nu er til Tjeneste i Marineministeriet efter i to Aar under Krigen at have forrettet Tjeneste i Flaaden som Flyvehaadsfører.

Løjtnant *Dam* overlader velvilligt »Under Dannebrog« sine maritime Tegninger, der allerede har skaffet hans elskværdige Vid og Humor mange Venner.

HAVET TOG

Atter er Sorgens Budskab spredt over Landet; det store Hav mod Vest har igen ladet høre fra sig, og denne Gang for at meddele, at det paa en skaansellos Maade har bortrevet fire af Vestkystens bedste Sønner.

Det var Graavejsdag som saa ofte før ved Jyllands Vestkyst. Søen rejste sig, og begyndte at bryde paa Revlerne. Fire Blokhuisfiskere var til Havs, og man kunde fra »Hejen« se ud over Søen, at Baaden stod mod Land.

Der var saavist ingen Grund til Frygt i Øjeblikket, det var jo prøvede Mænd, men alligevel fulgte Blikket dem. Da med et løfter en mægtig Sø Baaden. Styret svigtede, den ellers saa kraftige og øvede Haand glippede denne Gang sit Tag, Baaden løber tværs og hvirvles rundt derude i Braaddet; der er gaaet Brud paa et eller andet, den er borte, man ser intet, kun Skumprøjtet.

Budskabet spredtes langs Stranden. Familiers Hustru og Børn samledes og stod i store og smaa Klynger;

grædende, pegende ud over Søen, mon han dog ikke skulde komme tilbage.

Som Havets gamle Kendinge beregnede de Strømmens Sætning langs Kysten, og de asede sig frem gennem Marehalmen, indtil Mørket kom og gjorde al videre Søgen omsonst. Den Aften var der Sorg i Fiskerhytterne ved Blokhuis Strand.

Der gik Dage; endelig meldtes, at Fisker Støves Lig var fundet drivende i Strandkanten. Begravelsen var smuk og stemningsfuld som altid naar en af Vesterhavets Helte stedes til Hvile, og Præsten talte delta-gende Ord til Familien.

Tilstede ved Begravelsen var Repræsentanter for Aalborg Marineforening: Næstkommanderende, Fabrikant *Kjær*, Konsul *Müller*, Fiskehandler *Jacob Nielsen*, Skibssingeniør *Abrahamsen* og Flagmand *Lassen*.

Der henlagdes en Krans med signerede Baand, og det vakte stor Opmærksomhed blandt de mange, da vort Flag, forøvrigt det eneste, der var tilstede, kippedes som en sidste Hilsen til Fisker Støve.

A. H.

EN LEVNEDSBESKRIVELSE

VETERAN FRA 1864

HANS JENSEN AF HØNG, DANNEBROGSMAND

Efterfølgende Levnedsskildring, der indeholder knappe og karakteristiske Billeder af Livet og Begivenheder i vore Fædres Dage, er nedskrevet af ovennævnte Veteran fra Helgoland.

Jeg, Havemand *Hans Jensen* af Høng, er født 23. Juni 1840 i Kirke-Helsingø og er Søn af Fæstehusmand *Jens Hansen*.

Fra min Barndom husker jeg, at mine Forældre maatte gøre Hoveri for Herskabet *Grev Moltke* paa Nørager og at jeg fulgte min Moder ud til Tørvemosen, hvor hun skulde stable Tørv, ligesom Fader maatte arbejde paa Helsingegaarden med at kline og kalke, dette skulde altid være færdigt til St. Hansdag. *Grev Moltke* ejede den Gang ogsaa Aagaard, hvor han boede om Sommeren, medens han boede paa Nørager om Vinteren.

Som 8-aarig kom jeg ud at tjene; det var ved Paa-sketid, og mit Hverv var navnlig at vogte Gæs, da Bønderne havde stor Gaaseavl. Som Løn fik jeg Beklædning bestaaende af Stumptrøje, Benklæder, 2 Skjorter, 2 Par Strømper, 2 Par Træsko og en Kasket. Min Husbond, *Hans Christian* i Kirke-Helsingø, var en god og troende Mand, og jeg gik i Skole der i Byen hos Skolelærer *Jens Hansen* og var glad ved at bo nær ved Skolen, medens jeg havde Medlidenhed med Børnene fra Dalby, der havde saa langt dertil. Jeg husker, at *Vilhelm Bech*, den senere saa berømte Præst i Ørslev, kom og holdt Forsamlinger; han var den Gang Kapellan hos sin Fader, der var Præst i Udby. Han var en dygtig Mand og kunde godt tumle de mange raa Mennesker, der den Gang var til.

Jeg blev konfirmeret i Aaret 1854 hos Pastor *Bøeg* i Kirke-Helsingø. Han kunde fortælle mange gode Historier, naar vi havde gennemgaaet Lektien. Han havde været i Jylland og var Sogneraadsformand i 1848, da Prøjserne huserede, og Kommunens Penge gemte han saa ved at putte dem i en Lærredspose og sænke dem ned i en Dam — han turde ikke grave dem ned, fordi man saa kunde se, at der var nygravet. Da de saa senere

ved Hjælp af en Hage skulde trække Posen op, gik den i Stykker, og saa maatte de tomme Dammen for Vandet og fandt heldigvis Pengene, der bestod af Specier og Dalere.

Jeg tjente nu hos Hans Christian i 2 Aar som stor Dreng og kom derefter i en kortere Tid i Lære ved Havebruget, men kom saa i Smedelære hos Smed Møller i Bildsø. Derfra kom jeg i 1859 til Ruds-Vedby som Forbundter og gjorde senere Svendestykke i Slagelse ved at smede 2 Hestesko, en For- og en Bagsko, og der var 3 Mestrel, der bedømte Arbejdet. Jeg arbejdede derefter i Rerslev, indtil jeg i Foraaret 1863 blev indkaldt til Marinen. Jeg blev indkasereret paa Logiskibet »Dronning Marie« og gik paa Holmen til Øvelser og kom saa ud at sejle med »Esbern Snare« og jeg var med til at føre Tropper over fra Korsør til Flensborg, og i Slesvig overværede jeg den store Manøvre ved Danevirke, hvor det var et stolt Syn at se Kronprins *Christian* til Hest i Spidsen for sin Stab; de Fremmede sagde, at han var Europas flotteste Rytter. Derefter var jeg med til at sejle Prins *Georg*, der skulde være Konge i Grækenland og kun var 17 Aar gl., til Stettin, hvorfra han skulde rejse til Ems for at træffe sin senere Dronning *Olga*. Han havde 3 Ledsagere: Grev *Sponnek*, Løjtnant *Gyldenkrone* og Løjtnant *Arendrup*. Derefter bleve vi afmønstrede, men Chefen sagde herunder, at vi nok snart kom ind igen. Jeg kom saa til min gamle Mester i Bildsø den 1. Oktober 1863.

Da Frederik den 7. døde, sagde jeg til Mester, at nu kom jeg snart ind igen, og kort efter kom saa min Fader fra Sognefoged Niels Nielsen med Passet, og næste Morgen var jeg i København. Saa fik vi travlt med at takle Krigsskibene til, da alle de tyske Havne skulde blokeres. Jeg kom ud med Korvetten Heimdal, der havde 16 Kanoner. Vor Chef hed *Lund*, Næstkommanderende *Carstensen*, og saa husker jeg Løjtnanterne *Hansen* og *Nordmand* og *Fischer* og *Kryger*. Vi var først indtil Marts i Østersøen og derpaa i Nordsøen, hvor vi anløb Havnen Texel, og der lå 3 preussiske Kanonbaade, men de turde ikke gaa ud, før Østrigerne kom. Saa sejlede vi til Helgoland, hvor vi traf Fregatterne »Niels Juel« og »Jylland«. Den 9. Maj Klokker omtrent 10 kunde vi se 5 Dampere komme os i Møde, og vi havde da alle gjort klart Skib, vi skulde have haft Grød til Middag, men fik andet at tænke paa. Saa spurgte Eskadrechefen, vor Chef, om vi alle var raske og raabte: »Nu gaar vi paa dem og skal hævne vore Kammerater ved Dybbøl,« og han tilføjede, at vi skulde holde os i Kølvaslinie, for at de ikke skulde afspærre os.

Alle Officererne, af hvilke baade Kaptajn *Lund* og Næstkommanderende *Carstensen* havde været med som Tilskuere ved Sebastopol, tog Afsked med hinanden, inden Slaget begyndte.

Næstkommanderende opfordrede Mandskabet til indbyrdes at fortælle hinanden, hvor deres private Ejendele i København beroede og lignende. Disse Ting, navnlig at Officererne gav hinanden Haandslag, gjorde et dybt Indtryk paa mig, og jeg mærkede ligesom en isnende Aand gennem mig, dette var dog ikke Frygt, tværtimod var jeg ligesom de andre straalende glad over, at vi nu skulde kæmpe og forhaabentlig faa Oprejsning for Dybbøl, hvad jo Chefen havde opfordret os til. Jeg selv betjente ikke nogen Kanon, da jeg hørte til de yngre, jeg havde det Hverv at lange Granater op fra Krudtmagasinet og maatte derfor færdes paa Hosesokker hele Tiden op og ned fra Dækket; endvidere skulde jeg være parat ved en af Sprøjterne, saaledes at jeg skulde hive Sugenslangen udenbords, saa snart der opstod Ild.

Vi fik kun 2 Mand saarede og ingen dræbte, da Skibet var saa lavt, at de fleste Kugler gik over Dækket. Vor Rejsning blev dog slemt medtaget, og Skroget fik

saa mange Kugler, at vi maatte i Dok i København.

Begravelsen i Christianssand af de Faldne overværede jeg ogsaa, der var iøvrigt flere af Mandskabet, der af Sorg over Kammeraternes Død ikke kunde taale at deltage i Ligfærden.

Fra Christianssand naaede vi Helsingør Kl. 10 om Formiddagen, og allerede der strømmede Befolkningen os jublende i Møde, og saa sejlede vi langsomt ned gennem Sundet, da vi ikke maatte være ved København før Kl. 1. Der kom Kongen ud til Eskadren i sin hvide Chalup og besøgte alle 3 Skibe og takkede os for, hvad vi havde udrettet.

Efter Krigen blev jeg hjempermitteret og kom til min gamle Mester Møller og kom nogen Tid derefter derfra til mit gamle Hjem. I 1880 blev jeg som 40-aarig gift med Jørgen Peters Enke i Lille-Høng og blev derved Landmand og drev dette Landbrug til 1898. Saa maatte jeg opgive det, da min Kone blev svækket af en ondartet Gigt, og jeg solgte saa Ejendommen til Laurits Hansen, som oprettede den store Landbrugsskole.

Jeg gav mig derefter til at være Havemand og har altid følt mig glad og lykkelig derved. Jeg har samtidig plejet min Kone, der i mange Aar har holdt Sengen, men jeg takker Gud for, at hun dog er i Stand til at læse og strikke, skønt hun er 87 Aar gammel.

H. M. S. »VICTORY«

Som her saa der; hos er det »Jylland«, i England er det »Victory«, Nelsons berømte Flagskib, som er i Fare. Der er udsendt en Opfordring til alle om ved større eller mindre Bidrag at hjælpe med til at bevare det gamle Skib fra Tilintetgørelsen.

Mod Slutningen af de napoleonske Krige, medens Krigstidens Glans endnu omstraalende det gamle Linieskib, var man i Færd med at sende Skibet til Ophugning. Men der rejste sig en Storm over hele England, og »Victory« blev bevaret som et nationalt Monument.

Skibet blev fortøjet i Portsmouth Havn, og har ligget her i over et Aarhundrede, indtil det nu er saa medtaget af Tidens Tand, at man for nylig maatte sætte det i Dok for at redde det. Man opdagede her, at det var umuligt at bevare Skibet, med mindre det fik en gennemgribende Reparation, og nu vil man ved offentlig Subskription indsamle Midler til en Istandsættelse og atter bringe Skibet tilbage til dets oprindelige Udseende.

Skibet er bedst kendt som Nelsons Flagskib ved Trafalgar, men »Victory«s Historie gaar langt tilbage. Skibet skuldes bygges stærkere, mere sødygtigt og med større Kampværdi end noget andet Skib; Bygmesteren var den berømte Sir *Thomas Slade*, og i Juni 1759 begyndte Arbejdet paa Chatham Værft. Skibet blev ikke bygget paa Bedding, men i en overdækket Tørdok, for at Tømmeret ikke paa nogen Maade skulde tage Skade af Vejr og Vind. Kølen var af Teak, og alle Planker af udsøgt Egetræ med Knæ af Naturtræ.

Det var ikke saa let en Sag at faa saa meget udsøgt Egetræ til et Linieskib, og Arbejdet maatte ofte standses, indtil man fik passende Tømmer samlet. Bygningen tog derfor lang Tid, men »Victory« skulde jo være en ren Undtagelse, og ikke for Maj 1765 blev Skibet sat i Vandet.

Bygningen blev af alle i England fulgt med største Interesse, enhver vidste, hvad et Linieskibs Kampværdi betød for de britiske Øer. Man glædede sig, da Skibet blev sat i Vandet, men Glæden formindskedes, da Skibet blev døbt, Tabet af det forrige »Victory« var i altfor frisk Erindring, og man tog dette for et daarligt Varsel.

Admiral *Keppel* fik Kommandoen over Skibet, og i den første Kamp, hvori »Victory« tog Del, undslap den franske Flaade; det var Skibets uheldige Navn, der var Aarsag til at Fjenden undslap, mente man, og ikke den gunstige Vind som tillod den franske Admiral at trække sig tilbage.

Derefter højste Sir *Charles Hardy* sit Flag i »Victory«, han blev afløst af Admiral *Kempenfelt* og nu forandrede »Victory«s Uheld sig til Held, da Admiralen adsplittede en stor fransk Transportflaade, eskorteret af Orlogsskibe, og kappede 15 Skibe. Senere førte »Victory« Lord *Howe's* Flag, og Skibets Held voksede, indtil Sir *John Jervis* højste sit Flag og gjorde Skibet til det ypperligste Kampskib i Verden.

Efter mange Aars god Tjeneste blev »Victory« for en Tid anvendt som Fangeskib ved Chatham, men i 1800 fik Skibet en større Reparation og udrustedes til at gaa i Søen. Da Krigen udbrød i 1803, valgte Nelson »Victory« som Flaggskib, og i Slaget ved Trafalgar blev de to Navne for evigt knyttet sammen.

Nu ønsker man, at Portsmouths Admiral skal føre sit Flag om Bord i »Victory«, der for hver britisk Sømand er et synligt Billede paa Aanden i den britiske Marine og en Inspiration for gamle og unge.

Der kommer sikkert i Storbritannien tilstrækkeligt ind af Midler til Bevarelse af det gamle Skib; man tager der Pressen til Hjælp, og den britiske Presse har forstaaet, at et levende Minde om Marinens Traditioner ikke maa forgaa.

C. I. Speersneider.

MOTORSKIBETS UDVIKLING Gennem 10 AAR

Suez Kanal Company's sidste Statistik viser den Fremgang, som Dieselmotorskibet har haft i 10 Aar fra 1912 til 1922. Den følgende Tabel viser Antallet af Motorskibe, som er passeret gennem Suez-Kanalen, deres totale Tonnage. Smaa Sejlskibe med Hjælpemotor er ikke medtaget.

1912.....	3	27.000
1913.....	6	64.000
1914.....	11	97.000
1915.....	21	135.000
1916.....	25	182.000
1917.....	16	98.000
1918.....	9	81.000
1919.....	23	347.000
1920.....	40	437.000
1921.....	45	501.000

I 1912, da de første Motorskibe begyndte at bruge Kanalen, var de tre eneste, som passerede denne, ialt 7 Gange, alle under dansk Flag. De 27.000 Tons, som de repræsenterede, var i det Aar kun en lille Brøkdel af den samlede Tonnage, som passerede igennem, thi denne var paa over 20 Mill. Tons. Fra dette Aar og til 1916 forøgedes Motorskibstonnagen stadigt.

I 1917 og 1918, det vil sige under den mest kritiske Periode af den tyske Undervandsbaads-Kampagne, gik Tallet stærkt tilbage, men til Gengæld var Fremgangen i de følgende Aar, saa meget mere bemærkelsesværdig.

Af de 45 Skibe, som passerede 108 Gange igennem Kanalen i 1921, var Østasiatisk Kompagni det Rederi i hele Verden, hvis Motorskibe passerede flest Gange igennem Kanalen, idet 14 af dem passerede 32 Gange igennem, med en total Tonnage paa 158.000 Netto Tons.

I den tiaarige Periode er Kanalen passeret af 82 danske Motorskibe, 62 britiske, 28 hollandske, 10 svenske og 7 italienske Skibe.

Man ser saaledes, at Danmark er absolut førende paa Motorskibets Omraade, idet over 43 pCt. af den samlede Motorskibsflaade, som er passeret gennem Kanalen i de 10 Aar, der er gaaet, siden Burmeister og Wain og Østasiatisk Kompagni overraskede Verden med den ny Skibstype, er dansk.

Dag for Dag vokser Motorskibstonnagen Verden over, idet der næppe gaar en Dag, uden man hører om ny Skibe, der bliver bestilte, eller at Dampere omforandres til den moderne Fremdrivning. Foruden de skandinaviske Lande synes Storbritannien og Italien at have mest Tiltro til, at Dieselmotorskibet er Fremtidens ideelle Skibstype.

Sr.

EN JULEAFTEN PAA LAPPEGRUNDEN

Torpedobaaden »Flyvefisken« laa i Helsingørs Havn Juleaftens Dag 1916, klar til at gaa ud paa Patrulje ved Lappegrundens Fyrskib. Der stod en stiv nordvestlig Kuling, som smøg sig ind om Kronborgs slanke Tinder, sendte spredte Snefnug ind over Havnen og rejste smaa, krappe Søer i Vandet, der fik Baaden til at hugge regelmæssigt blidt mod Molens Hammer.

Kokken var velforsynet med Proviant for Juleaften, og der var kommet Juletraer om Bord, eet til Officersmessen, eet til Underofficererne, eet til Fyrbøderbanjerne og eet til Forbanjerne, hvor Dæksfolkene holdt til.

Befaren, Hovednummer 9301, i daglig Tale kaldet 01, stod nede paa Forbanjerne, ifærd med at trække sine Træskostøvler paa. Derefter iførte han sig Halstørklæde, Stortrøje, Skindhue og islandske Vanter, og var endelig klar til at gaa til Rors, som det var varskoet ham.

Klokken 2,30 klatrede han op ad Lejderen til Dækket, gik op paa Broen, tændte Lanterne, tog Presenningen af Projektøren, eftersaa Kortkassen og forvissede sig iøvrigt om, at alt paa Broen var klart til den natlige Patrulje. Chefen kom paa Broen, Næstkommanderende paa Bakken, Fortøjningerne kastedes los, samtidig begyndte Skruen at bevæge sig, Skruvandets gurglede og boblede, og Baaden gled nu sagte fremover, ud fra Bolværket, idet den med en sagte Rislen fra Bovandet skar sig gennem det kolde, graasorte Vand, og den blev fulgt af en enlig Tilskuers velmente »Glædelig Jul«.

Blåseren til det kunstige Træk til Fyrpladsen summede, og efterhaanden som Baaden gled ud gennem Havnemundingen, faldt Mørket paa. Skorstenene sendte Gnister mod den graakolde Tusmørkehimmel, medens Baaden fortsatte sin Fart videre ud gennem Løbet og rundede Kronborgpynten. Vinden friskede og pøb i Mastens Wirer og den »traadløse« Luftnet, og den fik Semaforens seks Arme til at klapre monotont i deres Lejer, medens den krappe Sø, eftersom Baaden kom længere ud i Sundet, begyndte at sende smaa Hilsener i Form af Skumstænk ind over Dækket og fik den til at kaste sig i Søen, saa at den ligesom virrede med »Næsen«.

I den ophedede Kabys havde Kokken »hundetravlt«, som han udtrykte sig. Ca. 2½ Meter under Dækket gik han og smaabandede, medens Sveden løb ned over hans Ansigt; han raslede med Potter og Pander, saa Støjen kunde høres helt op paa Broen, hvor 01 stod og glædede sig til Julemaden.

Saasnart Baaden var kommet ud paa Patruljefeltet, blev 01 afløst af Korpsmatrosen, som dog forinden havde gjort Projektøren klar og sat nye Kulstænger i. Lidt kold om Næverne traskede 01 ned til Kokken i hans Kabys, hvor han et Øjeblik nød Duften af de lækre Sager, der var under Tilberedning dernede. Forbanjerne skulde have en Gaas og en And, saa der vilde jo ikke blive nogen smalle Steder, hvad Julemaden angik. — Da 01 var kommet ned paa Forbanjerne, gav han sig, sammen med nogle af sine Kammerater til at rigge Juletraet op ved at spigre det fast paa Bordkanten. Derefter blev det pyntet med Englehaar og Guirlander, og Lysene blev satte i Stagerne.

Vinden tog til, og Søen i samme Maalestok, og da Baaden for det meste laa med Stævnen op mod Søen, fik man det ret at mærke paa Forbanjerne. Snart hævede Forskibet sig op over en Bølgetop, i næste Sekund faldt den ned i Bølgedalen, saa man næsten kunde blive løftet fra Dækket, naar man befandt sig forude. Naar Baaden skulde vende og kom tværs i Søen, væltede den sig over paa Siden, saa man maatte have noget at støtte sig til for ikke at falde omkuld.

Det havde vist været Meningens tidligere paa Dagen, at Chefen vilde have været forud for at holde en lille Tale for Mændene i Anledning af Julen, men paa Grund af det daarlige Vejr indskrænkede dette sig nu til, at han kom hen til Døren, saasnart Julelysene var blevet tændte, og, idet han kun stak Hovedet indenfor, raabte han et »Glædelig Jul, Gutter, og Velbekomme«, og inden de kunde faa Tid at raabe »I lige Maade«, var han forsvundet agterud.

Næppe var Døren knaldet i efter Chefen, før der blev Røre paa Banjerne. Gaasen skulde hentes. Gutterne fordelte sig nu, parate til at lange Julemaden fra Kabysen, hen over Fordækket og ned til Bordet, som i den Anledning var blevet forsynet med Slingregrejer og spændt saa godt fast i Dørken som muligt. Snart stod ogsaa Gaas, Rødkaal, Kartoffler og Sovs paa Bordet, varm og dampende, og den brunstege Gaas lyste omknap med de vejrbrunede Ansigter omkring Bordet.

Korpsartilleristen, den ældste paa Banjerne, skar for, hvilket dog ikke foregik uden angstfyldte Tilraab fra hans Kammerater, som spændt fulgte hans ekvilibristiske Bevægelser, naar Baaden tog en Overhaling. Det var da heller ikke hans Skyld, at det gik galt. Thi pludselig, bedst som Korpsartilleristen havde skaaret et Stykke af til 01, gav denne, som sad paa Bagbords Kistebank, et frygteligt Vræl fra sig i samme Øjeblik som man hørte et dumt Brag, og 01, som hele Tiden havde støttet sig med begge Hænder til Bordkanten, pressede Brystet ind mod denne, og, medens Baaden tog en ualmindelig haard Krængning over til Styrbord, gav Bordet efter for Vægten af 01's kraftige Skikkelse, Stiverne i Dørken rev sig løs, og i et Virvar af Gaasesteg, Sovs, Kartoffler, Rødkaal, Senep og andre Krydderier, Knive, Gafler, Skaffebakker, Stortrøjer, Søstøvlre, Pelshuer og Tusinde andre Beklædningsgenstande, tumlede 01 tilligemed syv andre hujende bluseklædte Gutter, deraf nogle under, andre ovenpaa Bordet, ned paa Dørken.

De stakkels Fyre, som havde siddet paa den løse Bænk midtskibs, og som havde faaet Bordet m. m. over sig, gav straks Klageraab fra sig, men disse blandede sig snart med de frygteligste Trusler om Legemsbeskadigelse mod den uheldige 01, hvis Liv, at dømme efter Truslerne, nu kun hang i en meget tynd Traad. Kun Synet af hans kampberedte, kraftige Næver, da han, først af dem alle, havde rejst sig fra den tilsølede Dørk, afholdt hans Kammerater fra at give deres vidtløftige Trusler praktiske Udslag. Da Kilderne for deres, under normale Forhold, strafbare Injurier havde udtømt sig, lykkedes det endelig 01 at faa indført nogle forklarende Sætninger i den ubehagelige Konversation. En af de svære Søminekasser, som stod paa Hylderne ovenover Skabene i Bagbords Side, havde under Baadens Tumlen i Søen løftet sig op paa den lave Slingrekant, og da Baaden senere havde taget en svær Overhaling til Styrbord, var den rutschet ud over Kanten og var efter en kort og hurtig Luftfart havnet temmelig ublidt paa 01's venstre Skulder. Først efter denne Forklaring vovede 01 at røbe sin Svaghed, idet han kun med Besvær og under store Smarter kunde bevæge sin venstre Arm, som han nu lod hænge slapt ned, og han gav nu af og til nogle klagende Udbrud fra sig.

Alt imedens skinnede Julegaasen frem mellem »Bulteriet« paa Dørken, og efter en omhyggelig Undersøgelse blev den med megen Vemod pure kasseret som utjenlig til Menneskeføde, idet en væltet Petroleumsdunks Indhold havde udgydt sig over den. Til stor Sorg for alle paa Banjerne maatte de lade den gaa ud til Fiskene.

Den medtagne 01 blev nu lagt paa Kistebanken, han skul-

de til Rors ved næste Afløsning, og efter at hans Kammerater havde masseret hans Skulder, kunde han atter bevæge sin Arm nogenlunde frit. — Efter en halv Times »Redningsarbejde« var Dørken saa nogenlunde blevet rensket for den sammenblandede Masse, som havde dækket den, og i en Fart blev Risengrøden hentet fra Kabysen og sat til Livs. Straks, da 01 havde sat Skaffebakken fra sig, lød der seks Glas. Tegnet til Afløsning paa Broen, og efter at han i en Fart havde iført sig sin svære Beklædning, kravlede han atter op til den kolde Post ved Roret. Korpsartilleristen fulgte lige efter, han skule have Vagt ved Projektøren og belyse alle de passerende Skibe, undersøge deres Navn og Nationalitet og notere det paa en Liste, der laa i Kortkassen.

Fra Broen og Projektørplatformen kunde man overskue Fordækket, og 01 saa den afløste Rorgænger balancere i den stærke Slingerage hen til Kabyslemmen, hvor han lagde sig paa Knæ, stak Hovedet ned igennem Lemmen og bad om Andestegen. Et Minut efter rejste han sig med en Skaffebakke, hvorpaa var anbragt en herlig, stegt And, mellem Hænderne. Et Øjeblik efter stod han med skrævende Ben for at faa Balance til Turen hen til Agterkant af Bakken, hvor Døren til Forbanjerne var. Han naaede ogsaa at tage et Par Skridt for efter, men pludselig gjorde Baaden en stærk Krængning, denne Gang ligeledes til Styrbord, og med et Bump og et Rædselsudbrud satte han sig paa sin agterste Legemsdel ned paa Dækket, og medens han med den ene Arm krampagtigt omklamrede Skaffebakken med det dyrebare Indhold og med den anden fægtede vildt i Mørket for at faa fat i et Støttepunkt, kurede han paa nævnte Agterparti tværs over Dækket, helt ud til Stræktovene om Styrbord, hvor han endelig gav Slip paa Bakken for med begge Hænder at hage sig fast i Tovene, da begge hans Ben allerede strittede ud i det tomme Rum udenbords. Bakken med dens dejlige Indhold fortsatte sin Fart, ud over Siden, og forsvandt sluttelig i den fraadende Sø, hvorved Anden beviste, at den endnu ikke havde mistet sin Flyvefærdighed, hvilket Korpsartilleristen kynisk bemærkede til 01, idet de begge havde været tavse Vidner til Katastrofen.

Chefen havde ogsaa bemærket Begivenheden. Han stak Hovedet frem over Skjulsejlet og raabte harmfyldt ned til den arme Synder: »Hvad gaar der dog af Dem, har De ikke lært at staa fast paa et Dæk endnu?«

Synderen frigjorde sig fra Stræktovene og balancerede hen til Banjerne, hvor han, idet han kravlede ned ad Lejdere.n med Sorg i Stemmen meddelte den triste Nyhed. Inden Døren var klappet i efter ham, hørte man paa Broens høje Raab, fra Forbanjerne, som forkyndte, at Stemningen mod Synderen ikke var særlig velvillig.

Da Synderen var forsvundet fra Dækket, havde Chefen vel faaet Medlidenhed med ham, idet han bemærkede til 01: »Naah, han faar vel Julemad endda, I har vel nok levnet saa meget, at der bliver noget til sidste Hold?«

01 dukkede Hovedet og ømmede sin Skulder. Han skulde nok vogte sig for at paadrage sig Chefens Foragt ved at fortælle, at Gaasen, saavel som Anden, nok var blevet til Julemad, men for Fiskene paa Lappegrunden.

A. O. H.

JULETRÆET

HVORLEDES VI FIK DET OMBORD

I November 1877 kom jeg ombord i Barkskibet »Malvina«, tilhørende Firmaet Moses & Søn, G. Melchior; nu skulde det til St. Thomas og St. Croix.

Det var Søndag Morgen ved Ottetiden, vi kastede Fortøjningerne los ved Asiatisk Kompagnis Plads.

Slæbedamperen forlod os mellem Trekroner og Middellgrunden. Sejlene blev sat, og for en svag sydvestlig Brise stod vi Nord paa.

Da vi havde passeret Helsingør, begyndte Vinden at løje

af, gik mere vestlig med norden Strøm; vi avancerede kun meget smaat. Klokken 12 fik mit Hold Frivagt; men ved Tiden blev vi purret ud til at rebe.

Nu havde vi en af de rigtige November-Storme fra Nord; denne varede i flere Dage. Saa vidt jeg husker, var det paa 5te Dag, Vinden løjede af, og hen paa Eftermiddagen havde vi sat vore Bramsejl. Vinden var vestlig; vi var i rum Sø. En norsk Lodsbaad kom ned mod os, løb op paa Siden af os og tilbød at lodse os ind til Norge, da Vestenvinden vilde blive staaende i længere Tid, og en haard Storm vilde komme i Løbet af Natten.

Vor Kaptajn, Larsen var hans Navn, holdt paa at »holde den gaaende«, Lodsens, han sludrede bare for at gøre Forretning, var vor Kaptajns Mening.

Vi fik nogle Timer senere Vished for, at norske Lodsens talte Sandhed.

Ved Solnedgang friskede det op og vi bjergede vore Bramsejl, det blæste op til Storm og under Hundevagten rebede vi vore Merssejl.

Ved Syvtiden om Morgenen raabte Udkiggen paa Bakken »Brænding i Læ«. Vi styrtede op paa Bakken for at overtyde os om at han varskoede rigtigt. Ja, der saa vi Søen bryde mod den norske Klippekyt.

Det regnede med Tøsne, det var meget usigtbart Vejr.

Vi var af Strøm og Storm i Løbet af Natten sat ind mod Norge.

I Læ, forude og agterude saa vi det høje, hvide Sprøjt fra Nordsøen, der brød mod Kysten; vi var inde i en Bugt. Vi krydsede, stagvendte hvert Øjeblik, og for hver Vending kom vi Kysten nærmere.

En Mand blev sendt op paa Foresaling for at se, om der var et Sted, hvor Søen ikke brød for haardt, for vi var alle klar over, at vi blev kastet iland.

Han kom ned og meddelte at han kunde se Mastetoppe bag Klipperne og han mente, at der var et Sted, hvor Søen ikke brød saa stærkt.

Vi var alle enige om at vi kunde ikke undgaa Stranding.

og Kaptajn Larsen mente, han vilde forsøge, at naa det Sted, hvor Søen brød mindst.

Vi brasede firkant og næsten som vi fløj ind mod Kysten mod det Punkt, hvor Nordsøen mindst væltede imod.

Tømmermanden kom med to Økser klar til at kappe Vantene hvis Masterne skulde hælde ved Stødet, naar vi kom op paa Kysten.

Det var en besynderlig Tilstand, man befandt sig i. Mine Kammerater og jeg talte senere om det. Ingen af os tænkte paa at dø, uagtet det var umuligt at komme iland, for hvor man saa hen var det sorte, stejle Klipper. Jeg mindes, jeg kun tænkte paa, »naar kommer Stødet?«

Dønningerne tog af, da vi vare Klipperne ganske nær; lidt senere var Søen næsten rolig, og vi sejlede som i en Kanal gennem en Aabning saa bred, at vi med vore firkant brasede Ræer havde vel et Par Favne fri af Klipperne paa hver Side Storraaen.

Med Et kom en Lysning forude. Kaptajnen, der befandt sig paa Bakken, raabte »Lad begge Ankere fælde!« »Læg Skoderne!«

Vel ca. 50 Favne forude laa en tysk Brig. Vore Ankere tog Bund til alt Held, saa vi slap for Kollisionen med Ty-sken.

En Havnefoged eller anden Havnebetjent kom ombord til os, og af ham fik vor Kaptajn at vide, at vi var havnet i Ny Hellesund; men vi fik ogsaa noget andet at vide og det var, at Indsejlingen til Havnen var ikke den, vi var kommen igennem, men laa Nord for denne.

I lidt over en Uge laa vi her, dels for at reparere vore Sejl og dels for Vestenstormen.

En Dag var et Par af Mandskabet i Land og gaaet til Fjelds. De kom tilbage med et Grantræ, vel et Par Alen højt, som de havde »hugget« eller skaaret ud fra Fjeldet. Det pyntede paa Kahyttens Bord Juleaften 1877, som vi holdt ude paa Atlanterhavet otte Dages Sejlads fra St. Thomas, og Nytaarsmorgen stod vi ind i St. Thomas Havn med Juletræet stolt knejsende paa Nokken af Jagerbommen.

Carl G. Hansen.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCOTIAMAND

(Fortsat)

Da Sejlene var skudt for og strakt, blev der varskoet »klar Dækket op«, og da det var besørget, tog vi fat paa at skyde Tovværket, Trosser og lignende ned af Vejen og foretage de nødvendige Surringer samt »Katning« af Ankrene. Alt imedens skændte og tordnede Styrmandene og Baadsmanden sekunderede, og det mærkelige syntes mig at være, at der var ingen som mukkede igen. Jeg for min Part kunde ikke forstå alle de Utryk og Eder der brugtes, men at de var saftige, derom vidnede min Næse og Mund, og min Bagdel ikke at forglemme. Vi havde ikke været tilsøs en Vagt endnu, og allerede var jeg banket sort og blaa; den Behagelighed maatte min kære Landsmand, Boardingsmasteren i Amsterdam, gerne have beholdt for sig selv. Var jeg dog blevet i min lille Skonnert, vi havde det slet ikke saa galt, og vi fik i det mindste en god Kost; her sultede vi jo, og fik Klø! Men hvor var Ludvig og min anden Kammerat? Jeg var i Grunden knusende gal paa Ludvig, for det var hans Skyld det hele, og jeg vilde ønske, at han i det Skib hvor han nu befandt sig, vilde faa ligesaa mange Klø som jeg selv her.

Saaledes fløj Tankerne viden om, alt medens jeg rippede til paa Trosserne, som blev skudt ned i Kabelrummet. Nogle af Folkene, deriblandt min Landsmand Georges, gik endnu i fuld Puds, enkelte endog med Kravetøj og stiv Hat, der var ingen smalle Steder.

Der fandtes ingen Skibskister i Lukafet, og der hang heller intet Tøj paa Skodterne, — jeg kom derfor hurtigt til det Resultat, at de havde ikke mere end det, de gik og stod i.

Heldigvis for mit Vedkommende havde jeg faaet et Par Sæt Arbejdstøj med, — ogsaa Olietøj, — saa jeg var i den Retning vel egentlig ikke daarligst stillet. Der kan nu imidlertid i de fleste store Skibe købes Tøj ombord (Slamkisten), men det skal selvfølgelig betales med ganske ublu Priser.

Da der blev slaaet 8 Glas, blev Vagten sat. Jeg kom paa 2den Styrmands Vagt sammen med Georges, hvilket var mig en stor Trøst. Han talte Sproget flydende, var en rask Gut, og en saadan Mand var nok værd at være gode Venner med.

Desværre havde jeg mod Slutningen af Vagten den Ære, at gøre Bekendtskab med Baadsmandens Støvelsnuder; men den værste der blev langet ud den Dag, saa jeg en lille Tysker blive trakteret med. 2den Styrmand sendte ham nemlig en Kufnagle lige mellem Øjnene, saa Partiet der omkring hovnede op og blev blodunderløbet, saa at han var ganske ukendelig. Da vi satte store Bramsejl, stod en Nordmand og »sang ud«, der blev varskoet »well« fra Agter, og da han ikke stoppede med sin Opsang hurtigt nok, langede 2den Styrmand ham en paa Munden, idet han brølte h... K... dit Stinkdyr!

For nu at blive rigtig gode Venner med Georges, forærede jeg ham et Par Bukser og en Busseronne, som han var meget taknemlig for, og han lovede mig endnu en Gang al den Støtte han kunde yde mig.

Han havde selv tidligere sejlet som Baadsmænd i store Nowa Scotiaskibe, og var derfor gammel kendt med Rumlen, — der er ingen Forskel, sagde han. Officererne er nogle rene Bødler og professionelle Slagsbrødre, og der er ikke langt til Revolveren, — men Mandskabet er ogsaa det værste Udskud og Bærne man kan tænke sig, der findes heller ikke her ombord en ærlig Sømand, — Ros, altsammen, og saadan er det i alle Nowascotiamænd, ordentlige Søfolk søger dem ikke, men derimod Banditter og Drukkenboldte, det er dem Boardingsmasteren driver sin Gechäft med, og vi har denne Gang været mellem de heldige.

Jeg for min Part er nu ellers for gammel en Rotte til at jeg skulde lade mig narre med paa den Galej, men jeg havde en 3 Dages Kæfert, og var først mig selv bevidst, da ham det lange Spektakel til 3die Styrmand tørnede os til, men det gaar nok altsammen; vil Vinden bare holde sig østlig, kan vi snart løbe over.

Georges blev sammen med en anden af Vagtholdet udtaget til fast Rorgænger, de to styrede skiftevis hele Vagten. Naar han havde sin Rortørn om Natten, stod jeg ligefrem og ventede med Længsel paa, at han skulde

komme ned igen, jeg følte mig htl tryk naar han var ved min Side.

Der gik nogle Etmaal, uden at der passerede noget af Vigtighed. Vinden var god, vi styrede vor Kurs, passerede »Landsend«, stod Kanalen ud, og styrede Vest over.

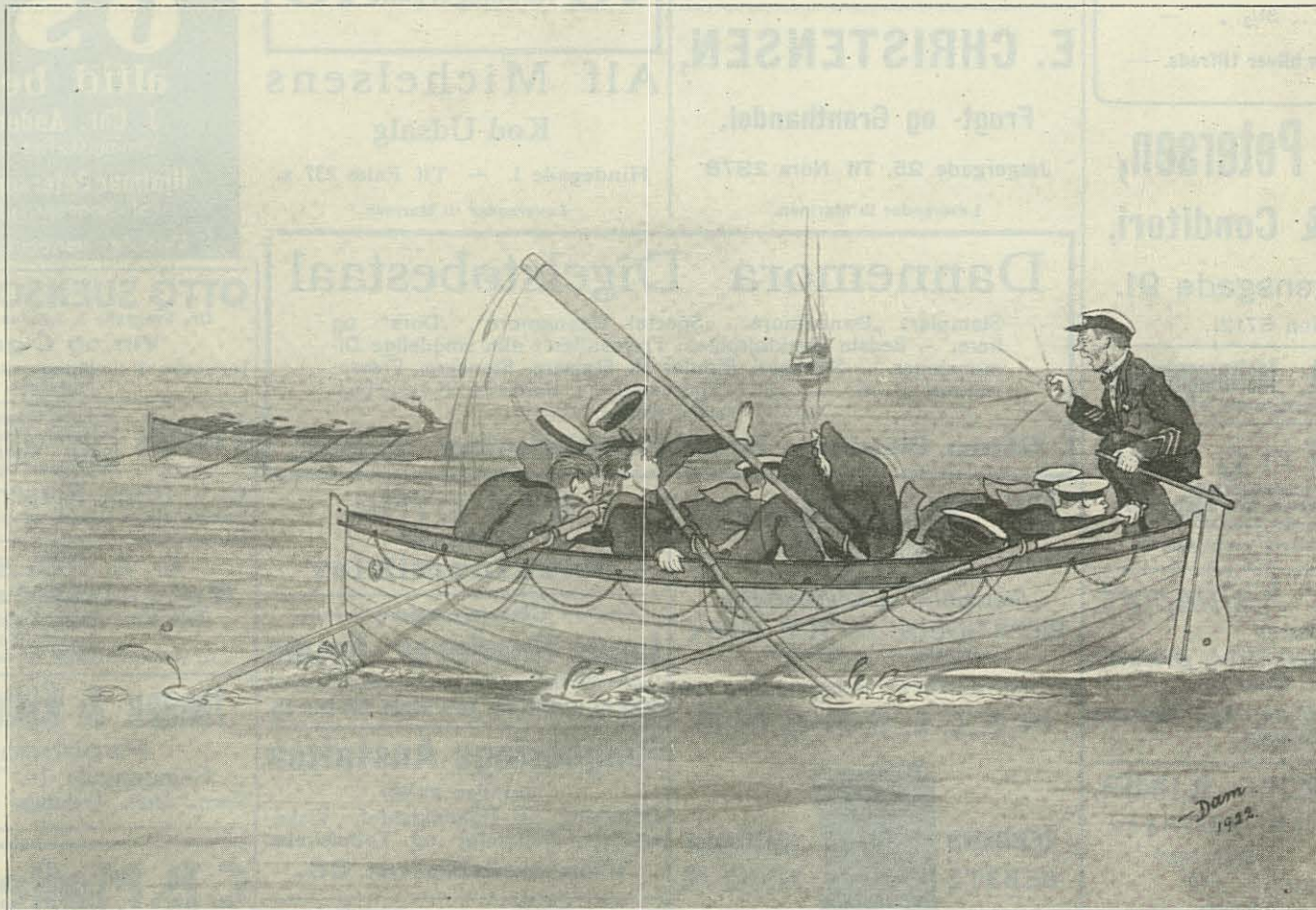
En Eftermiddag blev Georges og jeg sat i Arbejde med at stroppe nogle Blokke ind, og vi luskede forefter helt hen under Bakken, der var vi jo saa meget desbedre af Vejen.

Medens vi var i Gang hermed, kom en ung Tysker hen til os klagede over stærke Smærter i Bryst og Mave, han var saa syg, at han daarlig kunde trække Vejret.

»Gaa hen agter og meld dig syg, saa kommer du paa Hospitalet, vi har jo Hospital her ombord,« sagde Georges. »Jeg tør ikke, og jeg kan heller ikke gøre mig rigtig forstaaelig,« svarede Tyskeren. — »Skidt med det; gaa du nu bare.« —

Han gik ogsaa agter efter og traf ved Agterkanten af Ruffet 2den Styrmand. Styreren begyndte at klage sig, og forsøgte at gøre forstaaeligt, at han var syg. »Lad mig se,« sagde Skurken, »luk dit Gab op«, og da Richard (det hed Tyskeren) ikke forstod ham, greb han med begge sine Hænder fast om Halsen, satte sine Tømmelfingre op under Hagen, og tvang Richards Ho-

Det muntre Hjørne.

Kaproning mellem Stb. og Bagb. Redningsbaad. — Værnepligtig Jokumsen faar en „Ugle“.

ved saa langt tilbage, at det var mærkeligt, at han ikke knækkede Nakken paa ham, tog derefter fat og spyttede en stor Skraa ind i Halsen paa ham, hvorefter han drejede ham rundt, og gav ham et voldsomt Spark i Bagdelen, medens han brølede »saa, nu har du været hos Doktoren, og dersom du melder dig syg en Gang til, skal jeg knuse hvert Lem i din syndige Krop.«

Richard stod et Øjeblik og dinglede frem og tilbage, og da han ikke kom hurtig nok afsted, snuppede Skurken en Pøs Vand, som Kokken havde staaende paa Storlugen, og smækkede den over Hovedet paa ham, medens han opslug en onskabsfuld og skrallende Latter.

Richard kom hulkende hen til os vilde beklage sig; det saa 2den Styrmand, og i et Par Spring var han inde paa Livet af ham, slog ham nogle Gange i Ansigtet, saa han faldt om paa Dækket, og da han forsøgte at rejse sig, sparkede han ham.

Richard laa nu ganske fladt hen ad Dækket. »Naa, saa du spiller død Mand, — jeg skal goddam snart faa pustet Liv i dig.«

Jeg sprang hen til Richard: »Rejs dig, lad mig hjælpe dig.« — »Jeg kan ikke,« stønnede han, og i det samme kom Styrmanden med nok en Pøs Vand, og havde allerede løftet den i Højde med Hovedet for at sende den med saameget des større Kraft, men nu blev det Georges for meget: med et Slag sendte han Pøsen ud

af Haanden paa Styrmanden medens han tordnede: »Holdt, din forbandede Skurk, vil du slaa, well — slaa saa paa en Mand der kan forsvare sig, og ikke paa en Stymp, som han der ligger.«

»Hvad siger du, din skeløjede Dreng (cocheyed boy).« »Jeg skal,« fortsatte han, medens han snuppede en Kufnagle, »partere og knuse din fladskallede Pande i Stumper og Stykker,« og alt medens han udstødte de forfærdeligste Trudslar, røg han løs paa Georges og var allerede begyndt at lange ud.

Georges var ham imidlertid for hurtig i Bevægelserne, han affarrede den første Salve, hvorefter han snuppede Fyren om Livet, løftede ham op, saa Bene dinglede i Luften, og sendte ham baglænds ned paa Dækket med et Drøn, saa jeg troede, han var gaet lukt gennem Dækket.

Ved Spektaklet kom 3die Styrmand og Baadsmanden til. Georges sprang op og lod Styrmanden rejse sig. Han var aldeles rasende og vilde gaa løs paa Georges igen, men denne stillede sig rolig op til Forsvar, klar til at tage mod ham, og bød ham »komme an«.

Styrmanden betænkte sig et Øjeblik, løb derefter agter efter sin Revolver, og truede med, at vilde skyde Georges ned som en Hund.

A. H.

(Fortsættes).

MELCHORS anerkjendte THE Specialiteter:

Masagama..... 6½ Kr. pr. ½ kg
Ceylon Or Peccor 5 —
M G M..... 3½ —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfjens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMARGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Drik

BLACK & WHITE WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønthandel,
Jærggade 25. Tlf. Nora 2378
Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade 13

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. — Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.
Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskaftet 38.

P. E. Ehrhardt
Studiøstr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

E. Hansens Fiskehalle

Holmbladsgade 15
Levende Fangst tilføres daglig.
Leverandør til Marinen.
Tlf. Amager 1262 x Tlf. Amager 1262 x

OST

altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskaftet 41 o. G.

Hjalmar Petersens Eff.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deli-
kateser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Kbnfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED

Spiralmadrasser
Tlf. Nora 625y. Læssøegade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel
Skindergade 14. Tlf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.

Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Nyhavn 31, København K.
Telefon 5869.

HÆFTE I
JANUAR *Február.*

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Da Hovedforeningen har betydelige Udgifter i Aarets første Maaneder — blandt andet til Medlemsbladets Forsendelse — anmodes Kredsen om snarest belejligt at indsende Opgørelse for Aaret 1922.

KOBENHAVN-KREDSENS NYTAARSSAMMENKOMST DEN 25. JANUAR 1923.

I alle Maader vellykket og fornøjelig, — saaledes maa man uden Overdrivelse krakterisere Aarets første Mødeaften, — hvor det mærkes, at hver og een uopfordret stiller med godt Humør og god Vilje til at hygge sig mellem Kammeraterne, medens Latteren runger under Salsloftet og Tobakkens blaa Taager spinder et gennemsigtigt Slør over Mændernes Hoveder, — som paa Fordækket i fordums Dage, naar Slangningen efter Udskejningen om Aftenen dreves efter alle Kunstens Regler, medens Øjnene søgte opad mod det blaanende Hvalv, som Solnedgangen forlenede med et svagt gyldent Skær, og Skibssergenten havde gjort sin sidste Runde for den Dag.

Chefen, Grosserer Schou, mønstrede 160 Gutter og bød dem Velkommen med Ønsket om et godt Nytaar, hvorefter der straks pebes til Skafning for begge Kvarterer, der uopholdelig faldt paa Fadene med en Disciplin, der lover god for Mandstugten indenbords paa kommende Togter, — og uden Slingrebrædder førtes Torsken indenbords, medens Loddet blev hevet gentagne Gange uden at faa Bund. Alt var vel, saavel for som agter, og Lanterne brændte klart, medens Skibsklokken nu og da sendte sine malmfulde Toner ud over Fartøjet, og der fra Broen varskoedes for forskellige Meddelelser til Mændernes Oplysning. Musikken var under hele Skafningen paa Dækket under Musikdirigent Koefoeds Ledelse, — altsaa ogsaa dér alt i Orden, — og man vidste med Sikkerhed, — ifølge Gallionsavisen, — at der vilde blive Landlov for hele Mandskabet ved 2 Glas paa Hundevagten, — en noget usædvanlig Tid, — men hvad tager man ikke med Glæde imod af Livets Tilskikkelse under en saa god Skafning, hvor Kokken ganske øjensynligt helt havde helliget sig Torsken og ikke haft det Styrbords Øje vendt tre Streger agten for Tværs for at passe sin private Pande med Bixemad i Læsidan af Kabysens Komfur. Medens der ventedes paa, at Kokken skulde faa Kaffen klar, sang Medlem af Skibskoret, Fabrikant Hornung, akkompagneret af Stud. polyt. Schultz »Marinegutternes Sang«, og høstede stærkt Bifald, og da Kaffen var drukket, stillede Skuespiller Frederik

Buch med Akkompagnator for at forlyste Mandskabet, hvilket lykkedes i allerhøjeste Grad med Viser og Historier, og under bragende Bifald. Og for at gøre det hele fuldkomment havde en ukendt Ven af Skibet ladet bringe en ekstra god Punch og Kransekage ombord, — og trods Anonymiteten fik »den Ukendte« — der ogsaa havde sørget for Cigarer, — et hundrede Leve til Tak for hele Mandskabet, — det var velfortjent.

Af Aftenens Begivenheder bør noteres, at det saa længe ventede »Kendingstegn« for Marineforeningens Medlemmer, naar Emblemet ikke bæres, nemlig det kronede Anker med Bogstavet M, formet som en elegant lille Brystnaal, udført i ægteforyldt Sølv af Juveler Kragh, for første Gang bragtes frem for Medlemmerne og fandt rivende Afsetning saaledes, at det tilstedeværende Oplag af 50 Stk. straks solgtes. Endnu 50 Stk. kan købes paa Kontoret, og i Løbet af kort Tid vil Fabrikationen være saa vidt fremme, at Forsendelsen til Kredsen kan ske efter disses Ønsker.

Fra Formanden for Aalborg-Kredsen, Fabrikant Stuhr, indløb Telegram med Hilsen og Lykønskning for Kredsen i det nye Aar.

Saa vekslede Tale og Sang efter hævdynden Skik og Timerne svandt hastigt, — ved 8 Glas begyndte Mænderne at falde paa Landlovsfartøjerne, — og saa sattes der af til Farten 1923.

M.

GRENAA-KREDSEN

afholdt den 29. December paa sin Stiftelsesdag Julefest for Medlemmernes Børn, af hvilke der var mødt 106.

Man samlede i Badehotellets Restaurant, og da alle Børn var kommen tilstede, marscheredes ind i Salen, der som sædvanlig under Foreningens Sammenkomster var festligt smykket med Guirlander og forskellige Nationers Flag.

Havnefoged Bilde bød paa Marineforeningens Vegne Velkommen, og derefter højstes Flaget paa Marinervis og et Vers af »Kong Christian« blev afsunget. Saa gik Dansen med Liv og Lyst.

Kl. 8 $\frac{1}{2}$ trakteredes Børnene med Chokolade og fik des-

uden udleveret forskellige Smaagenstande. Derpaa sang et Børnekor tre Fædrelandssange, medens de sædvanlige Lys slukkedes og en Mængde Lyballoner tændtes, et nydeligt Arrangement, der vakte udelst Beundring. Saa fortsattes Dansen, og i en Pausse udleveredes der til Børnene Numre til en Tombola, hvor der kunde vindes forskellige fikse Genstande.

Foreningens Formand, Fiskeeksportør *Kirk*, udbragte et Leve for Fædrelandet.

Kl. 12 sluttede Børnenes Dans, Flaget sænkedes, og Sangkoret sang »Kongernes Konge«. *H. Møller Udsen* holdt en smuk Tale til Børnene, i hvilken han særlig fremhævede Marineforeningens nationale Indsats i Foreningslivet i Grenaa.

Et af Havnefoged *Bilde* udbragte Leve for Sangkoret og dets Dirigent, besvaredes med Jubel af hundrede klare Barnestruber, og det samme var Tilfældet med et af Slagtermester *Marinus Nielsen* udbragte Leve for Havnefoged *Bilde* som den; der arrangerede det hele i Marineforeningen.

De Voksne fortsatte Dansen en lille Tid, og saa sluttede Festen, der helt igennem fik et fornøjeligt Forløb.

HADSUND-KREDSSEN

afholdt sin 1-aarige Stiftelsesfest Lørdag den 20. Januar paa Hotel »Hadsund«. Mandskabet med Damer var »indkaldt« til Kl. 7 Aften, ved hvilket Tidspunkt der blev pebet »Skaffe overalt«, hvorefter man tog Plads ved de smukt pyntede »Bakker« og lod en varm Ret og koldt Bord vederfares Retfærdighed. (To af Mandskabet kom for sent, og blev straks anbragt i »Straffebakken«). Efter at Flaget var hejst, bød Chefen Velkommen. Der blev holdt forskellige Taler: for Konge og Fædreland, for Veteranerne, for Foreningen o. s. v. Kammerat, Mægler *V. From-Bartrumsen*, havde skrevet en smuk Sang, som er tilegnet Kredsen, og som blev sunget ved Bordet. Chefen havde skrevet en kvik Sang for »Den Sømands Brud«. Da »Skafningen var til Ende og der ikke fremkom nogen Klage over »Oversmørstikkeren«, blev Dækket »svabret op« og gjort klar til Dans. Til at begynde med sad »Mænerne« og »lurede den a«, men da Maden først rigtig var sunket, gik Dansen livligt til der blev pebet »Klar ved Flaget« og dette halet ned; hvorefter der blev pebet »Klar ved Køjerne«. Mandskabet sendte straks en Deputation til »vor Far« med Anmodning om en ekstra Times Dans, som straks blev givet.

Stiftelsesfesten forløb »særedes tilfredsstillende«.

AALBORG-KREDSSEN

Klubbens Festsal var fyldt til Trængsel af Marinere med Damer, da Bibliotekar *Dumreicher*, København, den 24. Januar holdt sit Foredrag over Emnet »Vor første danske Fædrelandssang«.

Det blev ved Siden af Foredraget en af disse udmærkede nationale Aftener, hvor Hurra for Konge, Flag og Fædreland vekslede, og naar dertil kommer, at Aalborgs mest celebre Sangkor — Sangforeningen 1843 — mødte op med 30 Mand, der paa en glimrende Maade foretog nogle af vore smukkeste og bedst kendte Fædrelandssange, vil man kunne forstaa, at det var en Aften, der betød noget.

Paa Slaget otte Glas hejstes Flaget med fuld Honnor, hvorefter Fabrikant *Stuhr* bød den store Forsamling velkommen, og ikke mindst fhv. Borgmester *Hansen*, Foredragsholderen, Redaktør *Koldsby* samt Sangforeningen af 1843, der beredvillig med Organist *Ernst* som Dirigent havde givet Møde.

Hr. *Stuhr* takkede for Aaret, der svandt, og haabede paa et godt fortsat Samarbejde, samt ønskede alle sine Gutter et glædeligt Nytaar. I smukke Ord talte han om Marineforeningens Motto: »Under Dannebrog« for tilsidst, at udbringe et Leve for Konge og Fædreland. Sangforeningen sang »Der er et yndigt Land«, hvorefter Bibliotekar *Dumreicher* fik Ordet.

Det er første Gang vi herovre hører Hr. *Dumreicher*, og det skal siges, at han er en dygtig Taler, der paa en skarp, pointeret Maade forstaa at beherske Sproget, og Foredraget fulgtes derfor af alle med stor Interesse. Han indledede med at fortælle, at han, da han i 1905 aftjente sin Værnepligt i Panserbatteriet »Skjold« en Aftenstund, da man stod gennem Smaalandshavet, hørte en helbefaren Matros spille Fædrelandssangen »Danmark dejligst Vang og Vænge« paa Harmonika. Mænerne sang med, men ingen vidste, at Sangen med Rette kan kaldes Danmarks første Nationalsang, men ogsaa vor første Fædrelandssang. Den *Laurids Koch*, som har skrevet den, var Præst paa Refsnæs og Ven med Folkemindeforskeren *Peder Syv*, som han havde siddet paa Skolebænk sammen med. Sangen blev skrevet 1680. Inspirationen, mente Bibliotekaren, stammede fra, at *Laurids Koch* havde hørt om, hvorledes Dannevirke forfaldt. Bønderne i Egnen der omkring hentede Mursten og Fyld fra Volden. Det har ramt Præsten i Hjertet. Sangen blev udgivet af *Peder Syv* sammen med hans Samling af Folkeviser og var

paa 14 Vers. Der hejgik et helt Aarhundrede, da fandt Grundtvig den og omarbejdede den. Senere brugte Øehlen-schlæger den i Tragedien »Erik og Abel«. I 1848 fik Sangen stor Betydning og ligeledes 1864, idet hele Hæren sang den.

Til sidst talte Bibliotekaren om Sangens Komponist *Poul Edvard Jørgensen*, en Bondesøn fra Nordsjælland, der i Slutningen af det 18. Aarhundrede komponerede en Melodi til den.

Foredraget var et livfuldt Udsnit af Danmarks Historie, og Bifaldet ved Slutningen var langvarigt og havde Præg af Ovariation.

Efter at Organist *Ernst* havde fortalt en lille morsom Skildring fra Sanginspektørens Besøg, hvor hverken Børnene, Læreren eller Inspektøren selv kunde erindre andet Vers af Sangen, takkede Borgmester *Hansen* for Indbydelsen og for Foredraget, der havde bragt Oplysninger om flere Ting, der tidligere var gransket efter forgæves.

Grosserer *Rützebech* takkede paa Sangforeningens Vegne for den udmærkede Aften. Redaktør *Koldsby* talte for Foreningen og dens udmærkede Bestyrelse.

Formanden oplyste, at den eneste Veteran, der var tilbage, hans gamle Fader, var syg, men havde sendt en Hilsen.

Politibetjent *Høfler* talte for Chefen og mindede om, at Stuhrs store uegennyttige Arbejde var en af Aarsagerne til, at Foreningen havde gjort en saa umærket Fremgang. Der udbragtes et kraftigt besvaret Leve for Chefen.

Under stor Opmærksomhed overrakte Lods *Thostrup* Foreningen to store Narhvalstænder, som han har haft med hjem fra Grønland. Tænderne har Næstkommanderende, Fabrikant *Kjær*, ladet afpudse og forsyne med Marineforeningens Mærke, og de vil blive anvendte som Marskalstave.

Formanden meddelte til Slut, at Sejlmager *Hanne* havde skænket Foreningen et nyt Dannebrogslag.

Saa ryddedes Dækket og Orkestret tog fat, og Dansen gik til noget hen paa Hundevagten. Det var en smuk Aften, og da den store Forsamling spredtes var alle enige om, at have tilbragt nogle interessante og glade Timer sammen.

Marineforeningen havde 27. f. M. ladet henlægge en Krans med signerede Baand paa afdøde Brofoged *Hjorths* Grav. Brofoged *Hjorth*, der var Næstkommanderende i Marineforeningen i Aalborg, kunde paa denne Dag have holdt sin Fødselsdag.

ROSKILDE-KREDSSEN

afholdt Søndag den 4. Februar en vellykket Fastelavnstest i Spejlsalen paa Hotel »Prinsen«. Kl. 7½ aabnedes Ballet, hvor saavel ældre som yngre Marinere svang deres Damer til Musikens Toner.

Bestyrelsen havde paa Mødebefalingen skrevet, at der i Aftenens Løb vilde fremkomme forskellige Overraskelser. Kl. 9 blev der spillet en March, og Formanden, Bagermester *E. Munch*, meddelte, at nu skulde vi slaa »Katten af Tønden«. Tønden, som var fyldt med Appelsiner, var fikst malet med en Marinesoldat paa hver Side, samt Marineforeningens Emblem, og blev hejst op i en Mast, som Kammeraterne selv havde lavet, og der blev udleveret drejede Asketræskøller, og saa gik det Slag i Slag paa Marinesoldaten, som satte et ynkeligt Ansigt op, hvorimod han paa den anden Side rakte Tunge af de drabelige Slag. I Løbet af en halv Timestid blev Tønden slaaet ned af Smed *J. Hansen*, som i den Anledning blev prydet med en dertil anskaffet meget stor Kongekrone, og blev erklæret at være »Tøndekonge«. Derefter blev der pebet til Punch og Æbleskiver paa Banjerne, hvor vi samlede i Bakker, og der blev holdt Taler for Foreningen og Bestyrelsen, og flere af de gamle Søgutter »spandt en Ende«.

Kl. 10½ tog man igen fat paa Dansen, som gik med Liv og Lyst til ud paa Hundevagten.

NÆSTVED-KREDSSEN

Generalforsamlingen den 14. Februar blev en stor Succes. Kl. 6½ mødte 40 raske Gutter til en selskabelig Sammenkomst til vor gode Kammerat og Vært, Restauratør *Christiansens* fortrinlige Skibsbiksemad. Formanden, Prokurist *P. Drewsen*, peb klar ved Flaget, der blev hejst med fuld Honnor. Derefter bød Formanden velkommen og rettede en særlig Tak til de udenbysboende, der var rejst ind til Festen, ligeledes til de to gamle Æresgæster, nemlig Klejnsmed *Rasmussen* og fhv. Bager *Rasmussen*, L. Næstved; de var specielt indbudt til Spisningen. Da »Loddet« var hevet et Par Gange og der stadig var seks Favne og ingen Bund, gik det løs med Talerne, og Maskinmester *Hoffmann* fremhævede særligt den danske Sømand, der altid var velset i enhver Havn, var sit Ansvar bevidst og ikke mindst modig i de farefulde Aar under Krigen. Medlemmerne rejste sig og udløste deres Følelser i et rigtigt dundrende Marine-Hurra,

Efter Bordet samledes Kammeraterne til Kaffe, og Kl. 8 begyndte Generalforsamlingen, der enstemmig valgte Redaktør *Olsen* til Dirigent, et Hverv, som Redaktøren udførte til alles Tilfredshed. Dirigenten foreslog og fik valgt to Stemmetællere, nemlig Uhrmager *Frederiksen* og Maskinmester *Olsen*, der begge med godt Øje tog Sigte paa de gode »Stemmer«.

Formanden afgav Beretning om Aarets Fester og Forhold, der havde sorteret under Foreningens Rammer og sluttede med, at med det Medlem, der var kommet »ombord« for 5 Minutter siden, talte Foreningen nu 128 vaskeægte og sikre Medlemmer. Kassereren, Fabrikant *Kraa*, fremlagde Regnskabet, der balancerede med Kr. 1007 og viste et Overskud paa Kr. 154. De 4 afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, nemlig *Sofus Bundesen*, *C. Martens*, *C. Christiansen* og Næstved nye kgl. Vejer og Maaler *V. Jørgensen*, genvalgtes med Akklamation, ligeledes genvalgtes Suppleanter og Revisorerne. Til Sendemænd, hvortil Formanden er selvskreven, valgtes Skorstensfejer *Rasmussen*, Haslev, *Jacob Jensen*, Toxværd, Kobbersmed *O. Rasmussen* og Barbererne *C. Christiansen* og *Scheibel*. Til Flagbærer valgtes *H. Plarig*, Næstved, og *Surrou* i Haslev.

Derefter kom det højtidelige Øjeblik, da Formanden udnævnte: Klejnsmed *Rasmussen*, Aargang 1870, fhv. Bager *Rasmussen*, Aargang 1870, samt Fiskeriforpagter *H. Hansen*, Karrebæksminde, Aargang 1861, Veteran fra 1864, til Æresmedlemmer og overrakte dem Marineforeningens smukke Æresdiplom. Vor Kammerat *Hansen* fra Karrebæksminde, var desværre ikke til Stede, men Bestyrelsesmedlem *C. Martens* vilde allerede næste Formiddag overrække ham Æresdiplomet. Fhv. Bager *Rasmussen* takkede paa Æresmedlemmernes Vegne for den store Hæder der var blevet tildelt dem. Generalforsamlingen sluttede med kraftigt Leve for Marineforeningen.

Der gik Rygter om, at der skulle være Marinebal i Haslev i April Maaned og Formanden nikkede smilende, hver Gang der blev spurgt.

I Aftenens Løb underholdt vore Kammerater: Skorstensfejer *Rasmussen*, Th. Søborg, Fabrikant *Kraa* og flere, os med Skipperhistorier, Sang og Musik, til Dagvagten blev purret ud. Saa blev Flaget halet ned, og Hundevagten kunde gaa til Køjs. At Aftenen havde været vellykket, viste sig tydeligt, ved at Kammerat *S. Bundesen* dansede Reel af Glæde over, at hans Kælebarn »Minebøssen« blev ladet flere Gange i Aftenens Løb og dens Grundfond er nu Kr. 182. Den nye Marinenaal blev solgt til alle de tilstedeværende — selvfølgelig.

GENERALFORSAMLINGEN 6. FEBRUAR 1923

forløb særdeles fredeligt, fordrageligt og kammeratligt. Alene det: at se Lavets populære Stifter, Overretssagfører *Schoustrup* paa Dirigentpladsen med det lune Blink i Øjet og brugende disse vittige Vendinger, der gør, at man ikke et eneste Øjeblik er i Tvivl om, at man er blandt Marineforeningens-gutter, er en Fornøjelse.

Formanden oprullede et morsomt Billede af Aarets Begivenheder, og Kassereren et endnu lysteligere af Regnskabet. Baade i Medlemsantal og i Kassebeholdning var der smuk Fremgang. Paa Revisorerens Vegne talte Formanden varmt for vor skattede Kasserer, og *Hoffding* bragte Formanden en hjertelig Tak for hans Arbejde for Lavet, begge Taler fik en livlig Tilslutning fra Kammeraterne.

Genvalgt med Akklamation blev Kassereren, *Nath*, Næstformanden, *Peytz*, og *Hornung*. Nyvalgt som Revisor og Suppleant ligeledes enstemmig Direktør *Niels Jensen* og Melhandler *Julius Larsen*.

Formanden udbragte et Leve for Dirigenten, hvortil Kammeraterne med Jubel sluttede sig. Ordet blev derefter givet til Dæksofficer *Hjalmar Nielsen*, som vittigt og spændende fortalte om sine Trawlertogter ved Island, de mange interessante Situationer, man kunde komme i, og de morsomme og snu Typer, man kunde faa Berøring med. Formanden takkede varmt Foredragsholderen og Kammeraterne lønede ham med et mægtigt Bifald.

En vældig Bolle af den for Lavet komponerede »Granatpunsch« kom paa Bordet, og en sand Artilleriild fra Lavets

gode Hoveder af lystige Historier og Viser blev affyret. At Forstanderne *Richard Jensen* og *E. P.* var Artillerister, vidste man nok, men nu meldte ogsaa Kammeraterne *Hornung*, *Bing*, *Andersen* og *Nielsen* sig til Korpset, og de mange Træffere fortalte godt nok, at man var i et Skyttelav.

BORNHOLM-KREDSSEN

Mandag den 5. Februar d. A. indviede Bornholms Marineforening sit nye Flag i Haandværkerforeningens Lokaler i Ronne.

Kl. 5½ Em. samledes Medlemmer med Damer og Kl. 6 marcherede man ind i den store, smukt pyntede Sal, hvor fra Scenen Kanonbaaden Falsters Kontrafej skød sig et Stykke ud over Gulvet.

At der baade var Fest og Alvorsstemning i Luften, mærkede man straks ved Indgangen, her traf man Skotøjshandler *Gram*, iført Baadsmænds Uniform med 4 matrosklædte 12 Aars Dreng, der dannede Falderebsvagt og honorerede hvert Medlem med Emblem.

Det skal straks nævnes, at vi havde den store Glæde at have Inspektionsskibet »Absalon« i Havnen, og at dets Besætning med Kaptajn *Quaade* i Spidsen, deltog i Festen og selvfølgelig bidrog sit store til at denne blev saa vellykket, som den gjorde.

Efter 4 Glas traadte Formanden, Overbetjent i Statspolitiet *Carl Nielsen*, ind paa Kommandobroen, hvorfra han bød den store Forsamling hjertelig Velkommen, mindede om Dagens Betydning for Foreningen, oplæste et i Dagens Anledning skrevet Ricitativ samt et Telegram, der blev afsendt til Hs. Maj. Kongen.

Herefter overtog Bestyrer af Rønne Fiskeskipperskole, Navigationslærer *K. Petersen*, Kommandoen, og i en smuk og grundig Tale for Flaget underholdt han Forsamlingen. Han skildrede herunder vort Flags Historie fra allerførste Tid, omtalte hvorledes det agtes og æres af den danske Sømand, hvor han end træffer det i Verden. Flaget, Nationens Samlingsmærke, er den danske Sømand dyrebart, og han har saavel i Fredens som i Krigens Tid altid vist at hævde dets gode Ry.

Efter denne Tale traadte Formanden atter ind paa Kommandobroen og varskoede »Klar ved Flaget«, hvorefter Baadsmændspiben lød og Baadsmændene gentog »Klar ved Flaget«. Forsamlingen rejste sig og 2 af Drengene hejste derefter Flaget til Tonerne af Fanemarchen, hvorefter Forsamlingen afsang »Vift stolt paa Kodans Bølge«.

Da denne højtidelige Ceremoni var forbi, traadte Sparekassebogholder *Ridder* frem paa Kommandobroen og talte for Marinen. Taleren mindedes vor Flaades Bedrifter ved Helgoland, hvor vi paa en værdig Maade hævdede de gamle Traditioner og fremhævede den danske Sømands Heltemod under Verdenskrigen, saavel i Orlogs- som Koffardimarinens.

Derefter afsang man Flagets Sang af *E. Marston*, hvorefter Formanden lod pibe til »Skafning«. Efter at Baadsmændspiben atter havde lydt gennem Salen, marcherede man ind i Spisesalen, hvor Formanden bød »Velkommen« til Bordets Glæder og paalagde Damerne at inspirere deres Mænd til at møde op, hver Gang Foreningen kaldte til Fest. Desværre var det jo saaledes, at vi ikke altid kunde have Damer med, da Marineforeningen var en Soldaterforening og som Følge deraf havde forskellige militære Hemmeligheder, som vi nøje maatte vaage over, og som Damerne ikke kunde indvies i.

Overholdbetjent *K. Wichmann* talte for Hs. Maj. Kongen og udtalte herunder Haabet om, at vi næste Gang, Majestæten kom her til vor kære Ø, kunde præsentere vort Flag for ham. Taleren motiverede et 9 foldigt Hurra for Majestæten, og da dette havde runget gennem Salen, afsang man staaende første Vers af »Kong Kristian«.

Konsul *Olaf Lund* talte for Foreningens Formand, Købmand *Carl Glistrup* for de to Talerer ved Flagindvielsen.

Herefter talte Kaptajn *Quaade* for Bornholm, hvis Herlighed og Skønhed han priste i smukke Vendinger. Marineingeniør *C. Nielsen* talte smukt for Damerne.

Sluttelig talte Formanden for »Absalon«s Besætning og takkede fordi den saa talrig var kommen til Stede.

Ved Bordet herskede en ualmindelig fornøjelig Stemning og et Par i Dagens Anledning skrevne Sange, gjorde stor Lykke. Ved Bordet modtoges Telegram fra Hs. Maj. Kongen og Kammeraterne i Nexø.

Efter at man havde nydt Bordets Glæder en rum Tid, lod Baadmanden atter Piben lyde og varskoede »Skej ud over alt«, »Op fra Batteri og Banjer«, og det var da en Øjets Lyst at se de gamle Gutter med deres Damer marchere ind til Ballets Glæder.

Med Liv og Lyst gik Dansen til Kl. 12, da man efter at der var slaaet 8 Glas atter saa Alvoren træde frem, thi nu lød atter Baadsmændspiben og kaldte »Klar ved Flaget«, dette blev halet ned paa militær Vis af de samme 2 Smaadrenge,

der højste det, og man afsang staaende »Kong Kristian«. Herefter fortsattes Dansen til der blev slaaet 2 Glas paa Hundevagten og Baadsmændene for sidste Gang lod Piben skingre gennem Salen og varskoede »Skej ud over alt«.

Det var med Vished om at have tilbragt en aldeles dejlig Aften, at man skildtes og lovede hinanden fuldtalrig at mødes igen, naar vor Forening atter kaldte til Samling.

HIRTSHALS-KREDSSEN

festligholdt den 25. Januar sin toaarige Fødselsdag paa Kroen med Tilslutning af ca. 100, Paa Hr. *Im. Stuhrs* Initiativ blev Aftenen udfyldt med et Foredrag af Bibliothekar *Dumreicher*, København, som med stor Elskværdighed havde givet Løfte om at komme. I et Sprog, der var rent og ægte dansk, forklarede Foredragsholderen vor første Fædrelandssangs Tilblivelse, og han tog Tilhørernes Interesse i den Grad fangen, at der var dyb Stilhed en Tid efter Foredragets Slutning, indtil Tonerne fra Musikken til Sangen »Danmark dejligst Vang og Vænge« afbrød Stilheden, og alle stemte i med.

Vor hjerteligste Tak til Hr. *Dumreicher* for det skønne og belærende Foredrag!

Omkring det smukt af Kromor og Krofar med Blomster og Flag pyntede Kaffebord, var Damerne med Gutter placerede under Foredraget, og først efter at Flaget var hejst med fuld Honnør og Chefen havde budt alle velkommen, samt ønsket et glædeligt Nytaar og præsenteret vore Gæster, Hr. *Dumreicher* og Konsul *Müller*. Desværre maatte vi savne Hr. *Im. Sthur*, som blev forhindret i at komme.

Der der var pehet til Kaffe overalt og den brune Nektar begyndte at opvarme Gemytterne, anmodede Chefen, Konsul *Müller*, om at begynde det nye Aar med en Tale for Hans Majestæt Kongen, og Hr. *Müller* talte i djærve Ord for Hans Majestæt og sluttede med et kraftigt 9 foldigt Leve for samme. Chefen fik derved Anledning til at anmode Kammeraterne om at bidrage til en Gave til Deres Majestæters Sølvbryllup den 26. April. Et Kobbernathus (Foræring af Skibshandler *R. Schou*, Frederikshavn), var i den Anledning omdannet til en fiks Bøsse, som Skibssergenten benyttede til Indsamlingen, der gav et særdeles godt Resultat. Talerne og Sangene af den blaa Bog faldt Slag i Slag, indtil 5 Glas, da vore Gæster desværre maatte forlade os. Hr. *Dumreicher* talte for Marineforeningen og udbragte et 3 foldigt Leve for den, før sin Afrejse, hvorpaa en trykt Sang, forfattet i Dagens Anledning, blev sunget og Gæsterne gik fulgt af Leve-raab.

Der pebes Klar ved Flaget, som blev halet ned til Flagmarchen og Kong Kristian.

Herefter pebes Dans paa Banjerne, og Dansen gik til et godt Stykke hen paa Hundevagten. En uforglemmelig Aften.

Der indløb Lykønskningstelegrammer fra Aalborg-Kredsen og Hr. *Im. Sthur* samt Lykønskingsbrev fra Skagen.

MARINEFORENINGENS KENDINGSTEGN

I lange Tider har man fra forskellig Side ønsket, at der foruden vort smukke Emblem, der jo altid bæres ved Sammenkomsterne, ogsaa gaves et mindre Tegn til at bære synligt naar man færdedes udendørs, og som stedse kunde fortælle hinanden ubekendte Medlemmer af Foreningen, at her mødte de en Kammerat. Forskellige Forslag har været fremme til forskellige Tider, og efter mange Overvejelser, saavel ved de to sidste Sendemandsmøder, som ogsaa ved andre Lejligheder, indenfor den samlede Hovedbestyrelse og denes Forretningsudvalg, er man blevet staaende ved et Kendingstegn, formet som Marinens kronede Anker med Bogstavet M, og udført i ægte forgyldt Sølv. Tegnet er forsynet med en Naal, der muliggør at bære det som Slipsnaal, i Frakkeopslaget eller paa anden Maade, og det virker smagfuldt og diskret. Tegnets Højde er 15 mm., Bredden 11 mm., Naalens Længde 60 mm.

»Kendingstegnet«, der er udført af Juveler *Kragh* med megen Dygtighed og Smag og til overordentlig lav Pris, 3 Kroner pr. Stk., kan nu faas paa Foreningens Kontor, Møntergade 22.

Kredsen bedes snarest indsende Rekvisition til Kontoret, Bestillingerne vil da blive sat i Arbejde straks og Kendingstegnene tilsendte Kredsen hurtigst muligt.

Vi bringer ovenfor et Billede af Naalen i naturlig Størrelse.

PAATÆNKTE MINDEFEST

Redaktionen har modtaget følgende:

Paa København-Kredsens Sammenkomst den 25. Januar d. A. henvendte undertegnede, paa Opfordring af flere Kammerater, sig til Forsamlingen og til eventuelt tilstedeværende Kammerater fra 1888 for at se, om der var Stemning for at fejre den 14. April i Aar ved en lille Sammenkomst i al Beskedenhed.

Det, der skulde ligge til Grund herfor, er, at det paa den Dag for 10 Aar siden var første Gang, et større Antal værnepligtige Marinere samledes paa Orlogsværftet for at fejre 25 Aarsdagen for deres Indkaldelse. Og som bekendt var det netop ved denne Lejlighed, der blev slaaet til Lyd for at danne en Marineforening.

Med den Tilslutning, som Foreningen har faaet ud over Landet, tør vi 88'ere nok tillade os at fejre dette lille 10 Aars Jubilæum, som jeg paa Forhaand tror vil vinde god Tilslutning.

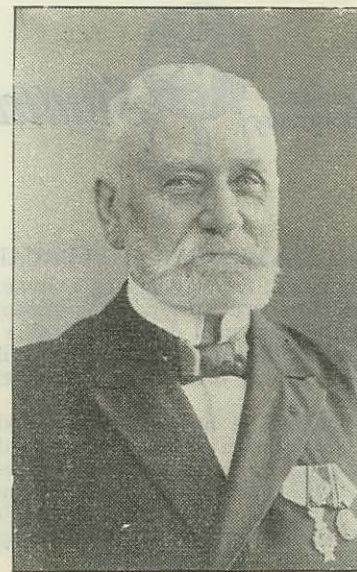
Det viste sig saa heldigt ved ovennævnte Sammenkomst, at vor højtagtede og populære Formand, Grosserer *Schou*, ogsaa var fra Aargangen »88«, hørende til Efteraarsmandskabet, og vi blev da enige om at slaa hele den Aargang sammen, uanset Datoen for Indkaldelsen. Det vil, tror jeg, kun glæde alle Kammeraterne, og vi vil sikkert i vor Formand faa en god erfaren Hjælp i Arrangementet af denne paatænkte Sammenkomst.

Altsaa, haaber jeg næste Gang »Under Dannebrog« udkommer, Programmet for Sammenkomsten kan blive bekendtgjort, og at den vil vinde god Tilslutning.

Jeg kunde ogsaa tænke mig, at se vore Befalingsmænd fra den Aargang, i Lighed med det, der fandt Sted ved 25 Aars Dagen den 14. April 1913, deltage.

Erik J. Nielsen.

VETERAN-DØDSFALD

Pensioneret Lods, *Rasmus Bang*, Aarhus, afgik Tirsdag Aften den 22. Januar ved Døden efter kun faa Dages Sygeleje i en Alder af 79 Aar.

Afdøde var Veteran fra 1864 og deltog i Slaget ved Helgoland den 9. Maj 1864 om Bord paa Fregatten »Jylland«. — Efter Krigen sejlede han i nogle Aar som Styrmand, indtil han i 1875 ansattes som Lods i Aarhus. I 1893 blev han tillige søkyndig Tilsynsmand ved Dampskibstilsynet. Lods Bang har saaledes virket ved Aarhus Havn i dens store Opblomstrings-tid, og i Løbet af disse Aar blev han kendt af alle, han kom

i Berøring med, som en ualmindelig pligtro og brav og tilige elskværdig Mand, en Type paa en god dansk Sømand, og nu efter hans Død vil han blive husket af mange Venner.

I 1903 tog Bang sin Afsked fra Lods væsenet og i 1913 op-hørte han at være Tilsynsmand.

Gamle Lods Bang, som han almindeligvis blev kaldt, var et godt Medlem af vor Forening, hvor vi ofte havde den Glæde at se hans ranke, pyntelige gamle Skikkelse og hans smukke, hvidskæggede Ansigt. Hans rolige, milde Øjne lyste altid op i Forsamlingen af andre forhenværende og nuværende Sømand.

Begravelsen fandt Sted fra Kapellet paa Nordre Kirkegaard i Aarhus under stor Deltagelse af hans store Kreds af Venner. Paa Begravelsesdagen vajede Dannebrog fra halv Stang fra Toldboden. Havnens Bygninger og mange andre Steder oppe i Byen. Foran Baaren, som var skjult under et Væld af Kranse, deriblandt mange med signerede Baand fra de forskellige Foreninger og Institutioner, hvortil Lods Bang havde været knyttet, stod opstillet Helgolandsflaget samt begge Marineforeningernes Flag. Som Flagvagter for Helgolandsflaget stod de tre Marineveteraner fra Aarhus, pens. Lokomotivfører Møller, pens. Lods Borgløs og fhv. Restauratør Stones.

Efter en meget smuk og gribende Tale af Sognepræst Sølling blev Kisten af gamle Marinere baaret ud af Kapellet. Ved Graven forrettede Pastoren Jordpaakastelsen medens de tre smukke Flag sænkedes over Graven som et sidste Farvel til den gamle, stoute danske Sømand, der nu foer ud paa sin sidste Rejse.

Ære være hans Mindel!

Redaktionen har fra Hr. Einar Rasmussen, 6601/1900, modtaget en Opfordring til at fremme Tilvejebringelsen af et ved Møder og Sammenkomster brugeligt Tegn, der paa let Maade sætter En i Stand til at finde eller genkende en gammel Skibskammerat, hvem Aarene og det civile større eller mindre Velleved har gjort ukendelig for mig, — og mig for ham.

Alle kender vi jo sikkert den Situation, at have underholdt sig i nogen Tid med en Bekendt i Foreningen, for saa pludselig til gensidig Glæde at gøre den Opdagelse, at man forlængst i henfarne Dage har tjent i samme Skib, — i og for sig en ganske naturlig og hyppig forekommende Situation, thi de færreste af os har jo mere Ungdommens Slankhed, og Skægget er som oftest heller ikke blevet mindre eller mørkere i de forløbne 25—30 Aar. Hr. Rasmussens Forslag gaar ud paa Anskaffelsen af et baandlignende Metal-
emblem — noget lignende Huebaandene, — med Skibsnavn, og Tjenestear i Guldbogstaver — til at anbringe paa Frakkeopslaget.

Forslaget, der synes praktisk, og sikkert vil lette de Søgende i Eftersøgelsen af gamle Kammerater, er af Redaktionen tilstillet Københavnskredsens Bestyrelse, der ved første givne Lejlighed vil tage Sagen op til Behandling og eventuel Løsning.

Red.

KOMMENDE MØDER

København-Kredsens Skyttelav:

Tirsdag den 6. Marts: Skydning, Underholdning.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCOTIAMAND

(Fortsat)

Første Styrmand, der ellers havde Frivagt, var nu ogsaa kommet forefter. Han lod til at være af et mere roligt Temperament, og spurgte, hvad her gik for sig. Richard laa fremdeles paa Dækket og jamrede sig. „Aah, det er ham den Fyr dér, — oplyste Baadsmanden, ham har der været Vrøvl med, siden den Dag han kom ombord, — en dum, storsnudet Bondekarl er han, og saa ham, den Dreng dér staar, — de to har i Forening slaaet paa Jackson (2den Styrmand).

„Død og Helvede,“ brølte 3. Styrmand, som nu ogsaa var traadt til, „ovover et Par saadanne Hunde at forgribe sig paa en Officer i et Nowascotiaskib, op under Nokken med dem, der har hængt mange for dem for meget mindre.“

„Nej, — op ved Tømmefingrene, og lad dem hænge der og sprælle en Timestid, det skal være saa sundt,“ grinte Baadsmanden.

„I er nok ikke rigtig kendt med Lovene i vore Skibe,“ fortsatte 3die Styrmand, „ellers havde“ — mere fik han ikke sagt, før 2den Styrmand kom løbende med sin Revolver i Haanden.

Georges havde efter det passerede staaet ganske rolig og hørt til, og uden at svare igen paa alle de uretfærdige Bemærkninger. De øvrige af Vagtholdet luskede af, de havde nemlig megen Respekt, og jeg selv, ja, — jeg skulde ogsaa nok holde min Mund; jeg vilde gerne have blandet mig i med, men turde daarligt nok se derhen, hvor Bødlerne stod.

„Ved din dumme Dreng, hvad det koster, at lægge

Haand paa en Officer i et Nowa Scotiaskib,“ brølte 2den Styrmand, henvendt til Georges.

„Ved du, hvad det koster, at skamslaa en syg Mand, som han, dér ligger, Skurk, du er.“

„Goddam, ikke et Ord mere, eller jeg jager dig en Kugle gennem dit firkantede Boffelhoved,“ hvædede 2den Styrmand.

„Ja, giv ham den Klat Bly lige mellem Øjnene,“ bemærkede 3die Styrmand, „og lad det faa en Ende, han har gjort sig fortjent til det.“

Well, — skyd du, Hund, forbandede Skurk, du er,“ raabte Georges, og sprang et Skridt frem, medens han blottede sit tatoverede Bryst — „skyd væk, din fejge Hund, som ikke kan se en ærlig Mand stift i Øjnene, — skyd, — men rammer du ikke rigtig første Gang, skal jeg vide at ramme dig næste. Du kalder mig for Dreng, — jeg har faret under det engelske Flag som Officer længe før du, og har været med“, — her nævnede han Navne paa flere kendte Nowa Scotiaskibe, „og I maa forstaa, at jeg meget vel véd, hvad jeg gør, men aldrig har jeg set eller været Vidne til en saa nederdrægtlig Optræden som den, der er udvist overfor ham dér ligger, — men vi naar nok Amerika, og saa skal der blive en Regnskabs Dag for dit Vedkommende, skyd derfor, Slubbert, hvorfor skyder du ikke, mangler du Mod?“

2den Styrmand studsede for en Stund, et saadant Mod havde han sikkert ikke ventet, og han sænkede uvilkaarligt Revolveren. 1ste Styrmand traadte nu imellem og forhindrede herved videre Haandgribe-

ligheder, ogsaa han var sikkert truffet af Georges's djærve Optræden. Han beordrede hver at gaa til sit, saa kunde den Sag blive nærmere undersøgt.

Til Georges sagde han med barsk Stemme: „Hvad du her har gjort, skal blive dig en dyr Historie, og skulde der handles efter Fortjeneste, saa hang du nu under Nokken af Storraaen, men Straf skal du have, og du skal ogsaa faa den, omend paa en anden Maade.“

„Ja, straf mig kun, Styrmand,“ sagde Georges, „jeg har kun forsvaret et dødsygt Menneske fra Overlast.“

„Ikke et Ord mere, Mand, det kan maaske forvoldt mig Ubehageligheder nok, at jeg har reddet dig, men vogt dig nu for at gentage Historien, for ellers svarer jeg ikke for dig.“

„Giv ham et Livfuld Tamp, den Bavian,“ raabte 2den Styrmand; „han skal nok faa den, saa sandt jeg hedder Jachson.“

„Gaa forefter og pas dit Arbejde,“ varskoede 1ste Styrmand, og henvendt til Richardt: „op med dig“. Richardt rejste sig, omend med Besvær, og dinglede agter efter.

Georges kom hen til mig under Bakken, — og hvor var jeg glad, da han atter stod ved min Side, sæt han var bleven skudt.

„Der var jeg nær ved det, det nærmeste, jeg har været længe,“ udbrod han, „men det er saameget om at gøre, at have en god Samvittighed, har man det, — kan man godt tillade sig, at mukke lidt igen.“

Samme Eftermiddag passerede vi paa Prajehold et engelsk Fuldskip, der styrede øst over. Jeg gjorde Georges opmærksom paa, at vi denne Gang havde hejst det engelske Flag agter. Han betroede mig, — hvad jeg ikke vidste den Gang, at Nowa Scotia er engelsk Besiddelse, og at alle dér hjemmehørende Skibe selvfølgelig fører engelsk Flag, og naar der i Tilfælde, som paa Amsterdamrevieret og i Kanalen hos os var flaget med amerikansk, sluttede Georges sig til, at „Felix Both“ var en gammel Raldirab, indkøbt et eller andet Sted fra, og endnu ikke indregistreret for Nowa Scotia.

Efter at der var slaaet 7 Glas, og den anden Vagt tørnet paa Dækket, kom Baadsmanden og kaldte Georges ud af Lukafet, og gav ham Besked om, at han trods Mørket og trods Frivagten skulde udføre et eller andet Arbejde tilvejs. „Lad du Vagten om det, nu har jeg Frivagt, og jeg bliver her, og har du Lyst til at hente mig ud, saa vær saa artig at komme indenfor.“ Baadsmanden tog Opstilling i Lukafdøren og brugte en voldsom Mund, og det endte med, at Georges sendte ham Spyttebakken i Hovedet. Han vedblev at raabe og støje, men skottede samtidig agter efter, om der ikke snart kom Undsætning, og da han forsøgte at hindre, at Døren til Lukafet blev lukket, langede Georges ham en i Synet, saa han dejsede over mod Nagelbænken, hvorefter begge Halvdørene blev knaldet i og bundet indvendig.

»Faldt han om paa Dækket?« spurgte en Irlænder Georges, der var ifærd med at stoppe sin Pibe, — »Det kan du spørge din rødhaarede Landsmand om, naar du træffer ham,“ svarede Georges, „gør dig bare ikke saa fremmed, men baade du og dine øvrige Kammesjucker er nogle elendige Karle tilhobe. I Lukafet kan I bruge Mund, men paa Dækket skal I nok holde Kajen hos jer selv, der staar hele Flokken og gaber med et dumt, grinende Fjæs og spiller døvstum, kun for at behage Bødlerne agter. Havde der været Spor af Mandfolk i jer, havde I traadt til og givet mig en Haandsrækning i Eftermiddags, men da skrumpede I af og lod mig staa ene tilbage men hele Banden.“

Der var 3 Irlændere paa vor Vagt, og de begyndte at knurre, „om han var færdig med sin Prædiken, ellers skulde der snart blive sørget for ham, det var dem saa rasende ligegyldigt, om Richardt var død eller levende, den, der blandede sig i den Slags Affærer, maatte selv staa for Følgerne, ellers kunde han holde sin Næse hos sig selv.“

„Hold K . . . din irske Hund, ytrede en Svensker, men heldigvis udtalte han det paa sit Modersmaal, og der var derfor ikke ret mange, der forstod ham.

Vi var alle tilkøjs paa nær Georges, han var i daarligt Humør, og Mundhuggeriet fortsattes, til han sluttede af med at byde alle tre Irlændere paa Klø, hvad dog heldigvis ikke blev til noget.

Siden vi stod Kanalen ud, havde vi haft Vinden spillende fra SØ. til NNØ. med pæn frisk Brise, til Tider saa frisk, at vi maatte bjærge Smaasejlene.

„Felix Both“ var en gammel Holk, der forlængst havde traadt sine Børnesko, men den var en god Sejler, og vi havde i flere Tilfælde haft den oppe paa 13—14 Mil i Vagten, og det talte jo ganske godt af paa Distancen.

„Lad springe Styrbords Braser, og hal ind Bagbord“, lød det en Aften fra Agter. Vinden var ved at hale sig Norden om, og efterhaanden som den „skrallede“, halede vi ind om Bagbord, for tilsidst at skærpe Ræerne til en „Bide Vind“. „Giv op Røjlet, hal ned Røjl og Bramstagsejl, nu lidt muntert, giv op For- og Krydsbramsejl, hal ned Jager og gør dem fast.“

„Hal lidt mere igennem i Styrbords Bramgording, brølte 2den Styrmand igen, men det blev sikkert ikke forstaaet, for Ordren blev i hvert Tilfælde ikke udført.

Jeg var dengang allerede et Stykke oppe i Stortantet, da en Svensker og en Neger kom springende og vilde med samme Vej. 2den Styrmand kom rygende til, „har I ikke hørt, hvad der blev varskoet, eller vil I ikke høre,“ Svenskeren forsikrede, at han vilde gøre alt, men ikke desto mindre langede Styrmanden ham et Par paa Siden af Hovedet, dernæst greb han efter Negeren, der var naaet til Rælingen, og vistnok i sit Inderste priste sig lykkelig over at være naaet uden for Skudvidde. „Hvad, — hører

du ikke, din sorte Bavian, dit sorte Abedyr, jeg skal goddam sparke dine Skinneben i Smadder.“ Negeren sprang, eller rettere sagt, dumpede af Skræk ned paa Dækket, og vilde forefter for at give en Haand med at hale igennem i Gordingen, men Styrmanden indhentede ham forinden, og sparkede og slog ham, medens han skældte og dundrede.

Richardt maatte stadig med tilvejs. Han var saa syg, at han daarlig kunde holde sig fast, men Georges var ham en god Mand, og han tog manganen Tørn for ham. „Bliv du ved Stagejlet,“ sagde han gerne, „saa kan vi andre gaa paa Ræerne.“

„Pokker ogsaa staa i det, at Vinden nu falder contra,“ sagde Georges, „jeg havde ellers saa smaat glædet mig til en rask Smøre over, men som det nu trækker op, kan det gerne blive en ubehagelig Rejse, og da især paa denne Aarstid.“

„Klar Dækket op, — hal en Smule mere op i Luv Mersebraser,“ lød det igen. Det friskede mere og mere, og Søen begyndte at rejse sig, og hun begyndte ogsaa at give Vand forude.

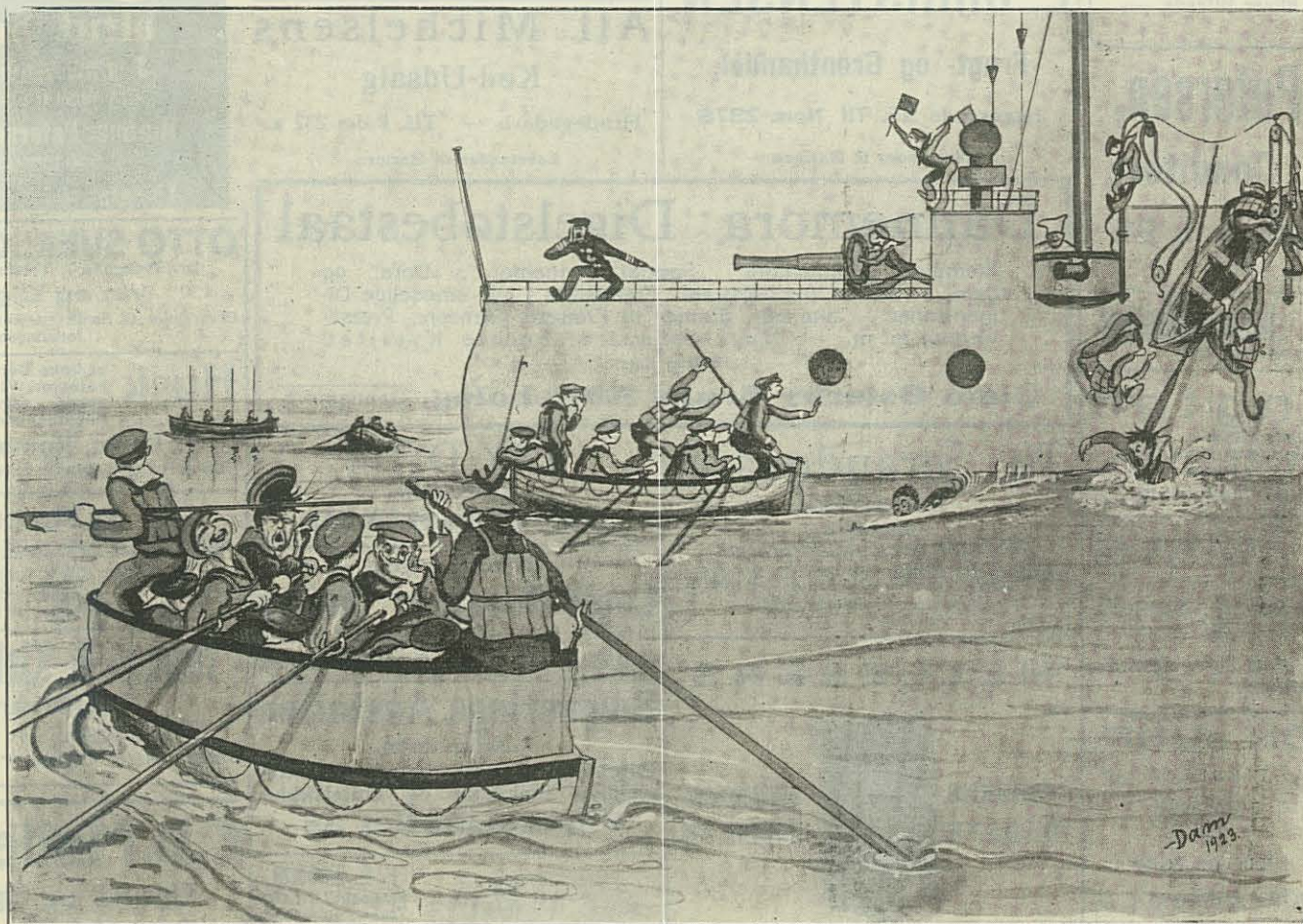
Vi løb for svært Pres af Sejl Resten af Vagten, — Kulingen tiltog og det blæste nu en halv Storm. Storbramsejl og nogle Stagejl bjærgedes, hvorefter vi gjorde Fokken og Bergineren fast, og det gav Arbejde.

„Frivagten bliver paa Dækket,“ lød det igen.

Jeg var om Styrbord i Arbejde med at kvajle Braserne op, da jeg hører Spektakler og Eder i Læ. Det var mørkt, og Stormen fo'r hylende gennem Rigningen, og det begyndte at sne.

En Neger kom sjappende, drivvaad, i bundløse Støvler, forfrossen og med Hatten trykket helt ned om Ørene, — ikke sandt, en prægtig Type paa en Sømand, — udrustet til at tage en Tørn med Efteraarets Atlanterhavsstorme. „De slaas, — de slaas,“ fik han fremstammet, „hvem,“ spurgte jeg, — „Georges og Styrmanden.“ Jeg nærmest rutchede ned i Læ. Skuden hev og sled i det, og slingrede ikke saa lidt, men jeg var trods Mørket ikke længe om at sé, at 2den Styrmand og Baadsmanden i Forening sloges med Georges, og de havde ham kastet

Det muntre Hjørne.

Damm
1923

over paa Midtskibslugen, hvor de bankede løs paa ham.

Nu eller aldrig, tænkte jeg. Ja, jeg har mange Gange senere i Livet i Tankerne genkaldt det Øjeblik i Erindringen, — da jeg, — den 18 Aars Dreng som en anden Kamphane røg løs paa den kæmpestore Styrmand, men jeg glemte mig selv, det var min bedste Ven de slog, to om én, om det saa skulde koste mit Liv, — jeg fik fat i Styrmandens ene Ben, og vippede ham baglænds over mod Nagelbænken midtskibs, og saa sendte jeg ham 6—7 af de allerbedste jeg kunde trække ind i Synet paa ham, ligemeget hvor jeg ramte. Ja, jeg rev saagar Sydvesten af Hovedet paa ham og slog ham den i Ansigtet.

Georges var kommen op og langede til Baadsmanden saa han rullede, men nu var Styrmanden sig selv og jeg blev i en Haandevending den lille. Han huggede mig i Nakken og bombarderede mig med

Næveslag, saa jeg saa Sole og Raketter fare rundt i alle mulige Retninger, men jeg rev mig omsider løs fra hans knugende Favntag, og benede af for efter.

Ved Lukafdøren traf jeg Georges, „kom her min Dreng, lad os se indenfor, og idetmindste faa Blodet vasket af os; du er en Karl, er du, dig skal der nok blive Sømand af.“

Vore Ansigter var slaaet til Plukfisk, begge mine Øjne var ophovnede og jeg havde en stor blodende Flænge paa venstre Kind. Næse og Mund blødte, og Georges var ikke bedre, men jeg var stolt, jeg turde virkelig slaa igen, og Kammeraterne blev derfor ogsaa nødsaget til at regne med mig, og ikke mindst var jeg stolt, syntes jeg, netop fordi der blandt den hele store Hob fra „Skandsen“ kun var to, der turde mukke igen, og det var to danske.

A. H.

(Fortsættes.)

MELCHIOR'S anerkjendte THE Specialiteter:

Masagama..... 6½ Kr. pr. ½ kg
Ceylon Or Peccor 5 „ —
M G M..... 3½ „ —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMARGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Drik

BLACK & WHITE WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønthandel,
Jærggade 25. Tlf. Nora 2378
Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade 13

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg
Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. — Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER
Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orløgsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE
ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN
Maskinartikler

Champagne
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.
Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskiftet 38.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt
Stuðstr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

E. Hansens Fiskehall

Holmbladsgade 15
Levende Fangst tilføres daglig.
Leverandør til Marinen.
Tlf. Amager 1262 x — Tlf. Amager 1262

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskiftet 41 o. g.
Hjalmar Petersens Eff.
St. Kongensgade 8
Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Dekatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfek, Chokolader og Bodega Vine h

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 8
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y. Læssøegade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Nyhavn 31, København K.
Telefon 5869.

HÆFTE III.
MARTS

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

25-, 30-, 35- OG 40-AARS JUBILÆUM

Marinere af Aargangen 1898 agter at fejre 25-Aars Dagen for deres Indkaldelse til Søværnet ved en festlig Sammenkomst i Haandværkerforeningens Lokaler Mandag den 7. Maj Kl. 7¹/₂ Eftm.

Med forventet Tilladelse aflægges om Formiddagen Besøg paa Orlogsværftet, hvor der efter Omvisning vil blive Frokost i Marketenderiet.

Fest-Komiteén, hvis Formand er Overgartner K. Brandt Klixbüll, Bispebjergvej, Tlf. Taga 965, har konstitueret sig.

Anmeldelse om Deltagelse i Sammenkomsten, i hvilken ogsaa Medlemmer, der iaar kan fejre 30, 35 eller 40 Aars Jubilæum for deres Indkaldelse, kan deltage, sker paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, Kl. 10—3, hvor nærmere Program for Dagen vil blive meddelt. Prisen pr. Deltager er 15 Kroner.

PAATÆNKT MINDEFEST FOR AARGANG 88

Paa Foranledning af den Opfordring fra vor Kammerat Erik J. Nielsen, der fremkom i Februar-Nummeret af »Under Dannebrog« vedrørende en paatænkt Mindefest den 14. April i Aar, har et Møde været afholdt til Sagens Drøftelse.

Paa dette Møde blev man enige om ikke at arrangere nogen større Fest, og af forskellige Grunde, bl. a. følgende: Dagen er en Lørdag, der vanskeliggør det for Forretningsfolk at deltage. Endvidere kommer jo selve Foreningens 10 Aars Sammenkomst umiddelbart efter, samt 25 Aars Dagen for »98-erne«, som talte om eventuelt at slutte sig til.

Vi vedtog da at samles igen den 14. April i »Ny Rosenborg«s Restauration til en lille hyggelig »Kan Du huske Aften«, hvor vi ved et Glas Øl, Kaffe, eller hvad enhver især vil nyde, kan sidde og opfriske gamle Minde under saa tvangfri Former som muligt.

Altsaa, Kammerat! har Du Tid, Lyst og Lejlighed, kan Du træffe Kammerater i »Ny Rosenborg« Restauration den 14. April fra Kl. 8 Aften til Lukketid.

Flere »88«-ere.

KØBENHAVN-KREDSSENS GENERALFORSAMLING

DEN 22. FEBRUAR 1923.

Paa særlig højtidelig Maade begyndte man denne Kredsens 9de Generalforsamling, — den Aarsopgørelse hvortil der stedse knytter sig nogen Spænding for Ledelsen, de Ansvarshavende, trods de forudgaaende mange Aars Beviser paa og Tradition for, at Marineforeningens Generalforsamlinger er Mønstre paa saglig Drøftelse og Ro.

Paa Formandens Vegne besteg Næstformanden, Arkitekt Marston, Talerstolen og bød Forsamlingen, der talte ca. 200 Medlemmer, Velkommen, mindede om vor fraværende Formand og udtalte dernæst, at man, inden Forhandlingernes Begyndelse, vilde skride til Udførelsen af den af Kredsbestyrelsen truffne Beslutning, at udnævne 9 af Kredsens Medlemmer, der alle havde deltaget i Slaget ved Helgoland den 9. Maj 1864, til Æresmedlemmer. Af disse ni Herrer maatte vi desværre savne to, nemlig D'Hrr. Maskinmester Gjetting og Grosserer Sneedorf-Kryger, hvis Helbred ikke have tilladt dem at være tilstede, medens følgende Herrer havde kunnet give Møde nemlig Krigsassessor P. Lund, Skibsbygger Sv. Jensen, Kirkebetjent C. Jacobsen, Vognmand F. Kofoed, Søminearbejder Th. Olsen, Jordbruger F. Rejersen og Partikulier P. Sørensen-Dalby.

Efter at have mindet om Dagens Betydning for vort Land i moralsk Henseende i en trang og sørgelig Tid og det Lys, der dengang spredtes i Sindene ved Efterretningen om, at en lille Del af vor Flaade havde hævdet Flagets Ære og Flaadens Traditioner overfor en jævnbyrdig Modstander, omtalte Næstformanden den Betydning denne deres Ungdoms store og alvorlige Oplevelse havde haft for de Mænd som vi nu agtede at hædre i deres høje Alderdom og hvorledes de altid siden da havde holdt sammen som et Broderskab i Helgolandsforeningen, der i 1914 gik over i Marineforeningen, der som en Ære paatog sig Forpligtelsen at bevare Helgolandsforeningens Flag og som ogsaa nu, som en Tak for deres Ungdoms Gerning, vilde give dem et synligt Bevis for, at to Menneskealdre ikke havde bragt deres Daad til Forglemmelse.

Efter at have oplæst Navnene og medens Forsamlingen rejste sig, overrakte Næstformanden derpaa hver af Æresmedlemmerne hans Æresdiplom med en Lykønskning og et Haandtryk og sluttede derpaa Højtideligheden med at udbringe et trefoldigt Leve for dem.

De smukt kalligraferede Diplomer indesluttedes hvert i en Rulle, ombundet med et tykt, snoet, rød-hvidt Silkebaand, bærende Foreningens store Segl.

Generalforsamlingen indlededes derpaa med at Bestyrelsen til Dirigent foreslog Planteskoleejer Hastrup, der enstemmig valgtes og, efter at have konstateret lovlig Indvarsling, gav Ordet til Næstformanden, der derefter aflagde Aarsberetningen, der i Hovedtrækkene holdt sig til den af Bestyrelsen ved Indvarslingen udsendte, og som derfor vil være Medlemmerne bekendt. Taleren fandt særlig Anledning til nærmere at omtale den Glæde, det havde været for Kredsens, at kunne bidrage til to »Georg Stage« Elevers Udrustning, noget man haabede at kunne fortsætte med og hvortil Forsamlingen gav sin Tilslutning. Ligeledes havde Kredsens sam-

men med Hovedbestyrelsen flere Gange kunnet bidrage til Lindringen af Nøden blandt omkomne Vestkystfiskeres Efterladte, idet Aaret desværre havde bragt to beklagelige Ulykker derovre. Man haabede stedse at maatte kunne øve denne Art Virksomhed, hvori Foreningen havde en væsentlig Opgave, som de smaa Pengemidler desværre endnu satte stærkt indsnævrede Grænser for.

Næstformanden mindedes de i Aarets Løb afdøde Kammerater og udtalte, medens Forsamlingen rejste sig, et: Ære være deres Minde, og meddelte, at Kredsbestyrelsen i Anledning af Kaptajn *Herman Ewalds* Død og i Minde om hans store Fortjeneste af og Arbejde for Foreningens Stiftelse og Udvikling havde vedtaget at paasætte Kredens Raaber en Sølv-Mindeplaat med Kaptajns Navn, Fødsels- og Dødsaar.

Kredens Stilling til Fregatten »Jylland« omtaltes, og ligeledes de Gaver man i Aarets Løb havde modtaget, og da særlig den af Bankkasserer *C. Nath*, Kredens Sekretær, skænkede smukke Klokke, — og endelig rettede Næstformanden en Tak til alle, — Institutioner saavel som Medlemmer — der i Aarets Løb havde vist deres Velvilje overfor Foreningen og dennes Medlemmer og til enhver, der har givet Bestyrelsen Støtte i dennes Bestræbelser for at føre Foreningens København-Kreds fremad.

Kredens Kasserer, fhv. Skolebestyrer, Translatør *J. Teisen*, aflagde derpaa det reviderede Regnskab, som vil findes aftrykt andetsteds i Bladet. Kassereren gennemgik de forskellige Poster og modtog enstemmig Descharge for sit energiske og dygtige Arbejde og Medlemmernes Tak ved kraftige Haandklap. Flere Talere havde Ordet til Bemærkninger vedrørende enkelte Poster paa Regnskabet, som man for Overksueligheds Skyld ønskede mere specificerede, hvilket Kassereren lovede at have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Ved Dagsordenens Punkt 3: Indkomne Forslag, forelagde Næstformanden Forslag fra Kredsbestyrelsen til Oprettelsen af et frivilligt »Flagfond«, tilvejebragt ved smaa Bidrag fra de flest mulige Medlemmer og med det Formaal ved forekommende Lejlighed at kunne skænke Flag som Æresgave fra Kredene eller fra Hovedforeningen til særlig fortjente Skibe. Bestyrelsen søgte ved denne Forelæggelse Bemyndigelse til at forelægge Sagen for Sendemandsmødet i April iaar, og dette vedtoges. I Diskussionen om denne Sag deltog bl. a. Mester *Borrild*, Fabrikant *Schultz*, Direktør *Burchard* o. fl., til hvis Forespørgsler Næstformanden gav Oplysninger, idet han tillige beklagede, at Tiden ikke havde tilladt at forelægge dette Forslag saa detaillert, som det havde Krav paa, hvilket Medlemmerne med Rette kunde anke over. Dette vilde imidlertid ske ved et senere Møde inden Sendemandsmødet, saaledes at det nu affattede Lovudkast, af hvilket enkelte Afsnit oplæstes, kunde foreligge fuldt gennemarbejdet og diskuteret for Sendemandsmødet.

Ved det derpaa foretagne Bestyrelsesvalg genvalgte hele Bestyrelsen med Akklamation, og ved Valg af Revisorer valgtes Revisorsuppleant, Kommandør *Hector Kiær*. Revisorerne, Grosserer *L. Tilly* og Kommandør *Kiær*, hilstes med kraftigt Bifald som Tak for deres store Arbejde.

Dagsordenens Punkt 7: Valg af Sendemænd, gav Anledning til nogen Diskussion. Fra Hr. *Otmar* var indkommet Ændringsforslag til Bestyrelsens Sendemandsliste, indeholdende ca. 40 Navne, hvoraf endel var fælles for begge Lister. Hr. *Otmar* udtalte som sin Anskuelse, at det burde være en uomgængelig Betingelse for at blive udtaget til Sendemand, at have givet jævnlige Møde i Kredsen, og havde i sit Forslag nærmere gjort Rede for et Antal Navne paa Bestyrelsens Liste om hvem dette efter hans Mening ikke kunde siges.

Næstformanden replicerede hertil ved at omtale Maaden, hvorpaa Bestyrelsen valgte de Sendemænd, hvis Navne forelagdes Generalforsamlingen til endeligt Valg. Manglende Fremmøde ved Kredens Sammenkomster behøver ikke at være ensbetydende med manglende Interesse for Foreningen, the derpaa havde man talrige Beviser ved Vedkommendes Interessesytringer paa andre Maader, — og endelig var det gennem Aarene en fast Regel, at den udpegede Sendemand, der enten meldte Forfald eller ikke efter Valg gav Møde ved Sendemandsmødet, uvægerligt slettedes af Listen medens Suppleanten rykkede op.

I Diskussionen herom deltog bl. a. Hr. *Bockmann*, Bankkasserer *Nath* o. fl.

Næstformanden omtalte Vanskeligheden ved at finde en til alle Sider retfærdig og fyldestgørende Form for dette Valg indenfor Kredensbestyrelsen, idet det hverken er nogen særlig let eller taknemlig Opgave at udpege ca. 70 Navne uden at komme andre Meninger for nær hist og her. Bestyrelsen havde selvfølgelig sine Meninger om, hvem den ansaa for Interesserede og hvem ikke, og gik ved Affattelsen af Listens nye Navne ud herfra med den største Objektivitet, hvilket Listen formentlig i sig selv vidnede om. Bestyrelsen ønskede forsaavidt intet hellere, end at man kunde finde en Form for Valg, der befriede den for i hvert Fald en Del af dette Arbejde. Spørgsmaalet vil blive taget op til nærmere Behand-

ling. Ved den derpaa foretagne Afstemning om Ændringsforslaget forkastedes dette, hvorefter Bestyrelsens Liste vedtoges med betydelig Majoritet.

Man var nu naaet saa langt frem paa Aftenen, at der kun blev forholdsvis kort Tid til Dagsordenens Punkt 8: Eventuelt, uagtet der herunder vilde have været Stof nok til Behandling, forsaavidt som Medlemmernes særlige Ønsker og Henstillinger til Bestyrelsen bedst finder Lejlighed til at komme til Orde paa dette Tidspunkt. Enkelte Talere fremsatte dog Ønsker i Retning af Reforme med Hensyn til Formen for de almindelige Møder, — Borrdækningen, Flagceremoniellen, Salens Udsmykning, eventuelt færre Vintermøder eller enkelte af disses Overgang til Møder af mere festligt Tilsnit m. m., Sendemændenes Opgaver etc., — Ting, der saa godt som alle adskillige Gange har været drøftede indenfor Bestyrelsen, men som der maaske kan naaes til mere Afklaring af ved at debattere dem ved et almindeligt Møde, hvilket antagelig vil ske. Hr. Maskinmester *Salmenius* efterlyste de af ham tidligere ønskede Indmeldelseshefter med Afrivningskuponer, hvilken Tanke Bestyrelsen forsaavidt har optaget, som man længe fra Kontoret har kunnet faa Indmeldelseskort til at udfylde ved paakommende Lejlighed. Der fremsattes tillige den gode Tanke, at hvert Medlem burde betragte det som en Pligt i Aarets Løb at skaffe mindst eet nyt Medlem.

Af Hensyn til Tiden blev det nødvendigt at slutte af, og efter at Dirigenten havde erklæret Generalforsamlingen for sluttet, bragte Næstformanden ham en Tak for hans Ledelse af Forhandlingerne, hvortil Forsamlingen sluttede sig enstemmigt.

Næstformanden bød derpaa Aftenens Foredragsholder, Hr. Inspektør *Gronenberg*, Velkommen, og i den følgende Time oprullede paa det hvide Lærred en instruktiv og spændende Fortælling om Guldlandet Alaska og Klondikes og Yuokonflodernes Løb gennem dette Polarland, hvor en af de pludseligste og største Folkevandringer i den nyere Tid fandt Sted i Slutningen af Halvfemserne i forrige Aarhundrede, — og hvor utalte Mænd maatte lade Livet paa Vejen til Dawson i det forjættede Land over Lenderman-Søen, gennem Passer og over Bjerge i bidende Kulde gennem en maanedlang Rejse, — og hvor de færreste naaede mere end ved det Guld, de gravede for andre og mere heldige Ejere af Guldodder, — claims, — at kunne opretholde Livet. Om hele dette brogede og farefulde og ualmindelig barske Liv og Spil om Lykken, fortalte Hr. *Gronenberg* med Selvoplevelsens Anskuelighed og illustreret gennem en Mængde udmærkede Billeder. Med Rette takkede Forsamlingen ham ved stærkt Bifald for den glimrende Beskrivelse af en Landsmands Deltagelse i dette uhyre Kapløb om at naa først til de Steder Nord for Polarcirklen, hvor den frose Jord gemmer sine Skatte godt forvarede, — saa godt, at det kunde koste Maaneders strængt Arbejde for at naa ned til Klippen, hvor Guldaarene fandtes.

Ved den paafølgende Spisning takkede Næstformanden Hr. *Gronenberg* for hans Nærværelse og udbragte et Leve for ham, hvilket Foredragsholderen besvarede med en smuk Tale for Foreningen.

Paa vanlig fornøjelig Maade skiftede Taler og Sang i broget Række, — og ikke mindst glædede man sig og undredes over den sjældne Livskraft, hvormed et af vore nye Æresmedlemmer, Krigsassessor *P. Lund*, fortalte og foredrog Viser fra sin Ungdom for 60 Aar siden, en Livskraft der tyder paa, at vi endnu længe vil kunne bevare vore alderstegne Æresmedlemmer blandt os.

Ved 8 Glas paa Klokken pebes til Udskejning overalt og: »Op fra Batteri og Banjer«, og Kursen kunde lægges hjem- efter efter en indholdsrig og vellykket Aften.

Under Sammenkomsten indløb Telegram fra Esbjerg-Kredsen gennem dens Formand, Hr. *Thielfoldt* — hvilken Kreds netop samtidig var forsamlet til Flagindvielse.

KØBENHAVN-KREDSSENS REGNSKAB FOR AARET 1922.

Indtægter.

Kassebeholdning d. 1. Jan. 1922	1717.42
Bankbeholdning d. 1. Jan. 1922	4123.26
Bankrenter	262.63
Kontingent	3912.95
	10016.26

Udgifter.

Foreningens Formaal	570.33
Kontorhold	1159.15
Tryksager	180.20
Porto	453.50
Inkassator	396.33
Diverse	378.70
Selskabelig Sammenkomst	1322.41
Bankbeholdning d. 31. Decbr. 1922	5543.89
Kassebeholdning d. 31. Decbr. 1922	11.75

	10016.26

Balance den 1. Januar 1923.

Aktiver.

Kassebeholdning	11.75
Bankbeholdning	5543.89
Kontingentrestancer	240.50

	5796.14

Passiver.

Kapitalkonto d. 1. Jan. 1922	1375.35
	÷ 967.97

	407.38
Fondet d. 1. Jan. 1922	4734.83
+ 10 % af Kontingentet	391.30
+ Bankrenter	262.63

	5388.76

	5796.14

J. H. Teisen,
Kasserer.

Revideret. Kassebeholdning eftersat og befundet rigtig.
København, 6. Februar 1923.

L. Tilly. Hector Kiær.

HORSSENS-KREDSSEN

afholdt Søndag den 21. Januar selskabelig Sammenkomst i Haandværkerforeningen.

Der var mødt ca. 60 gl. Marinere med Damer. Programmet var følgende:

1. Humoristisk Oplæsning og Deklamation af Kammerat Overportør J. Spring, Hatting.
2. Solosang af Kammerat Hjalmar Gravesen, Horsens.
3. Morsomme Historier af Kammerat Værkfører Larsen, Horsens.

Underholdningen var vellykket; alle de Optrædende hilstes med langvarigt Bifald.

Efter Underholdningen pebes der til Kaffe, og ved et smukt dækket Bord tilbragtes en hyggelig og fornøjelig Time, hvor der holdtes en Mængde Taler, bl. a. af vore Æresmedlemmer, hvoraf 3 deltog i Festen, ligesom Sangbogen blev flittig benyttet. Imidlertid begyndte de danselystne at blive urolige, hvorfor Formanden hævdede Bordet og Vagtchefen peb til Dans paa Dækket. Dansen gik lystigt til Kl. 2, da der pebes »klar ved Køjerne«, hvorefter der takkedes af og enhver gik til sit.

Som særlig Attraktion var der over en Dør anbragt et Skilt »Gallion« og ved Døren anbragt en Lunte, hvilket henstillede de gamle Marinere til Ungdommens Dage.

Fredag den 23. Februar afholdt Kredsen ordinær Generalforsamling med forudgaaende Torskegilde.

Der var mødt ca. 40 Medlemmer.

Efter at Formanden, Kasserer Hoy, havde budt velkommen, blev Vagtchefen, Kammerat Hugo Dethmer, valgt til Dirigent og gav Ordet til Formanden, der afgav en kort Beretning om Foreningens Virksomhed og Tilblivelseshistorie.

Derefter gav Kassereren en Oversigt over Regnskabet for den forløbne Periode.

Regnskabet godkendtes.

Sekretæren forelagde et Forslag fra Bestyrelsen om blandt Medlemmerne at søge tegnet et Obligationslaan paa 250 a 300 Kr., dels for at udligne det ved Foreningens Start fremkomne

Underskud og dels for at skaffe en kontant Kassebeholdning. Forslaget vedtoges enstemmigt, og paa en fremlagt Liste tegnede Kammeraterne sig for saa godt som hele Beløbet, ligesom Pengene straks indbetaltes.

Til Sendemænd valgtes: Næstformanden, Johs. Nissen, (Suppleant: Konstruktor Rasmussen), Sekretær Laur. Jensen (Suppleant: Blikkenslagermester Lohmann), Vagtchef Hugo Dethmer (Suppleant: Fabrikant Jacobsen) og Direktør Halskov (Suppleant: Blikkenslagermester Chr. Beck).

Under Eventuelt blev, paa Forslag af Formanden, d'Hrr. Godsejer Schou, Palsgaard, og Veteran, fhv. Dampskibseks-peditor Søren Madsen, optaget som Æresmedlemmer af Foreningen.

Efter Generalforsamlingen fortsattes det kammeratlige Samvær et Par Timers Tid.

FREDERIKSSUND-KREDSSEN

har afholdt Generalforsamling paa Hotel »Isefjord«. Formanden, Slagtermester Lund, Jægerspris, indledede med nogle Mindeord om afdøde Veteran Æresmedlem af Foreningen, Smed Peter Petersen, Græse. Han aflagde derefter Beretning, og Kassereren, Baadebygger J. Andersen, Frederikssund, oplæste Regnskabet, som sluttede med en Kassebeholdning paa 148 Kr. Medlemsantallet er 80, Regnskabet godkendtes.

Til Bestyrelsen genvalgtes Mejeriforpt. Arpe, Gaardejerne Krageskov, Græse, og N. P. Mortensen, Tørslev. Nyvalgt blev Restauratør Eriksen, Frederikssund, der valgtes i Stedet for Mejeribestyrer Larsen, Stenløse, som ikke ønskede Genvalg. Revisorerne, Forretningsbestyrer Grenaa, og Direktør Andersen, genvalgtes.

Derefter behandlede et Forslag fra Mejeriforpagter Arpe, gaaende ud paa, at Medlemmerne skulde indskyde et Beløb, som atter skulde udbetales ved Medlemmernes Død. Efter forskellige anbefalende Udtalelser, blev Sagen udsat til nærmere Undersøgelser og Behandling paa næste Generalforsamling.

Efter Generalforsamlingen samledes Marinerne med Damer i den lille Sal, hvor der skulde have været holdt Foredrag af Hr. Bankkasserer Nath, som imidlertid ved Sygdom var blevet forhindret. Efter at Flaget var hejst, bød Formanden velkommen, udtalte sin Beklagelse over Hr. Naths Udeblivelse, men takkede Hr. Kaptajn Pade fordi han var kommen tilstede og gav Ordet til Kaptajnen, som holdt et meget interessant Foredrag om et Togt med »Ingolf« til de vestindiske Øer, ledsaget med Lysbilleder.

Derefter var der Bal med forskellige fornøjelige Afbrydelser som Ballon-Dans og Maaneskins-Bal.

Endelig afholdtes Auktion over en Del »udlagt Løsøre«. Alt i alt en meget vellykket Fest.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt Søndag den 4. Februar selskabelig Sammenkomst paa Badehotellet.

Kl. 6 $\frac{1}{2}$, blæste Havnefoged Bilde med Baadsmændspiben »Klar til Skafning!« og derefter marcherede Deltagerne ca. 80) ind i den smukt pyntede Sal og tog Plads ved Festsbordet.

Formanden, Fiskeeksportør Kirk, bød paa Marineforeningens Vegne Velkommen, der blæstes »Klar ved Flaget!« og dette hejstes paa Marinevis til Fanemarschens Toner, og »Kong Christian« blev afsunget.

Hr. Kirk gav Meddelelse om Aftenens Program og oplyste, at nogle humoristiske Figurer, der var anbragt paa Tallerkenerne, gjaldt som Baltegn.

Senere talte Hr. Kirk for Kongen (9 Hurra og »Kong Christian«).

Derefter begyndte Spisningen (Suppe, kogt Rødspætte, Oksefilet og Is), og efter at den værste Sult var tilfredsstillet, sang man en Sang af E. Marston (en kendt Forfatter indenfor Københavns Marineforening): »Fædreland, Du er mit«.

Installatør Sørensen talte smukt for Fædrelandet (»Der er et yndigt Land«)

Man sang Plougs »Vaj højt, vaj frit, vaj stolt, vort Flag«, og derefter talte Driftsbestyrer Hansen hjerteligt for Flaget. (»Viift stolt paa Kodans Bølge«).

Holger Drachmanns »Du danske Mand« blev afsunget, og saa talte Havnefoged Bilde, der begyndte med at sige, at han havde læst, at Landbruget betalte $\frac{1}{8}$ af de samlede Skatter i 1921, og der var altsaa andre, der betalte de $\frac{7}{8}$, og blandt dem var den danske Sømandsstand. Taleren pegede paa den betydningsfulde Opgave, Sømanden havde haft under Krigen ved at tilføre Landet haardt tiltrængte Varer, og paa, at trods dette, der kunde siges den Gang at have været en Livsbetingelse for Danmark, har Sømands-Erhvervet endnu ingen Fortaler i Lovgivningsmagten. Men Sømanden har endnu udfyldt en anden Opgave. I Fjor Vinter, da der var Tale

om at faa Skibene i Fart, gik Sømanden straks med til at reducere Lønnen med 40 pCt., og Skibene kom i Gang og sejler fremdeles. Hvis De ikke har Søner, saa skynd Dem at faa nogle og send dem ud til Søs, thi Sømanden er Danmarks bedste Værn.

Lad os ønske, at de altid maa være det, og at vi altid kan sige, som der staar i Sangen: »Støt staar den danske Sømand paa Havet sin Viking-Vagt!« saa behøver Danmark ikke at frygte. Den danske Sømand længe leve!

Som sædvanlig havde Havnefogdens Arrangementstalent ogsaa udfoldet sig ved denne Lejlighed. Forfattermærket »Ulk & Co.« havde skrevet en Vise, hvis første Vers fandtes i en Konyolut, 2 Vers var i en Papirshue, 3. som Hylster over en lille Dunk, 4. (efter at Proppen var taget af Dunken) som Indpakning om et Par Svøbelsbørn, medens 5. og sidste Vers endelig fandtes i Dunkens Bund, omhyggelig indsvøbt i Silkepapir. Visen og det muntre Paafund gjorde naturligvis megen Lykke.

Havnefoged *Bilde* udbragte i Tilslutning til Visen et Leve for Kvinden, Driftsbestyrelsen *Hansen* takkede »Ulk & Co.« for Visen, og Installatør *Sørensen* talte for Værten og Værtinden, Kammerat *Voss* og Hustru, med Tale for den gode Behandling, man altid faar paa Badehotellet.

H. Møller Udsen talte derefter for Marineforeningen, og kort efter hævedes Bordet, ved hvilket der som sædvanlig havde hersket en udmærket Stemning, og efter at Kaffen var indtaget, sluttede den fornøjelige Sammenkomst med et muntert Bal.

RIBE-KREDSEN

afholdt sin aarlige Generalforsamling i Industriforeningens Lokaler den 14. Februar. Formanden, Slusemester *Møller*, bød Velkommen og takkede Medlemmerne, fordi de var mødt saa talrigt. Dernæst afgav han Beretning om det forløbne Aar og mindedes to i Aaret afdøde Kammerater, Flaget kippedes, og Medlemmerne rejste sig.

Dagsordenen var følgende:

1. Valg af ny Bestyrelse.
2. Regnskabet.
3. Eventuelt.

Til Bestyrelsen valgtes *C. Møller*, Formand, *Th. Mikkelsen*, Næstformand, *Schade*, Kasserer, *L. Andersen* og *Nordahl-Christensen*, sidstnævnte som Sekretær. Til Flaggast valgtes *Barber Chr. Schou* og til Revisorer *M. Mikkelsen* og *Glarimester Cornild*.

Kassereren oplæste Regnskabet, der balancerede med 205 Kr. 90 Øre, og godkendtes.

Kassereren meddelte endvidere, at Kredsen nu tæller 32 Medlemmer — alle ægte Marinere.

Det vedtoges at afholde en Fest med Damer i Marts Maaned, Arrangementet overlodes Bestyrelsen, ligeledes fik Bestyrelsen Bemyndigelse til at arrangere en eventuel Udflugt i Sommerens Løb. Kl. 10 sluttede Genralforsamlingen, hvorefter fortsattes med et Par Timers kammeratligt Samvær, hvor der fortaltes mange morsomme Træk fra Orlogstjenesten.

HIRTSHALS-KREDSEN

afholdt Fredag den 16. Februar ordinær Generalforsamling. Bestyrelsen genvalgtes med Undtagelse af Hr. *O. Hall*, som blev afløst af Ingeniør *Borner*. Til at repræsentere Kredsen paa Sendemandsmødet valgtes Formanden, Materialforvalter *F. Jensen*.

Minebøssen i Hirtshals har givet for 90 Kr. Kul til 3 Enker samt 25 Kr. til de forulykkede Fiskeres Efterladte i Blokhus, og har et Fond paa Kr. 270 i Behold.

SVENDBORG-KREDSEN

afholdt den 16. Februar en festlig Sammenkomst paa Wandalls Hotel. Efter at Flaget var hejst til Flagsangens Toner, og »Kong Christian« sunget med Appel, udbragte Formanden, Forstander *Tuxen* et: Kongen leve! besvaret af 9 kraftige Hurraer, som de kun raabes i Marineforeningen.

Formanden bød derefter i en smuk Tale Aftenens Foredragsholder, Kaptajn *Godfred Hansen* Velkommen, og denne veltalende Taler holdt derpaa sit saltvandsfriske, djærve, lunerige og skønne Foredrag om Kongerejsen i 1921 til Færøerne, Island og Grønland.

Efter det udmærkede Foredrag, der hilstes med varmt Bifald fremvistes en Række fornøjelige Lysbilleder, ledsaget af en fornøjelig Tekst, og til Slut rettede Forstander *Tuxen* en hjertelig Tak til Foredragsholderen og udbragte et Leve for den danske Marine og dens udmærkede Repræsentant, Kaptajn *Godfred Hansen*.

Øg saa ryddede man Salen og tog fat paa Dansen, til Marineorkestrrets animerende og taktfaste Toner.

SKELSKØR-KREDSEN

afholdt Tirsdagen den 20. Februar 1923 paa Hotel Postgaarden i Skjelskør Sammenkomst med Foredrag af Kaptajn i Flaaden *Godfred Hansen*, om Kongens og Dronningens Rejse til Island og Grønland med Forevisning af Lysbilleder.

Efter det udmærkede Foredrag samlede man til behageligt Samvær om Kaffebordene og tilbragte en fornøjelig Aften. Efter Kaffebordet fik man en Svingom med Damerne samt en Bolle Punch. Kl. 12 blev Flaget halet ned, og Festen sluttede.

ESBJERG-KREDSEN

afholdt Torsdag den 22. Februar Flagindvielse ved en Fest paa Hotel Spangsberg.

Denne Fest, hvortil Medlemmerne havde set hen med Forventning, forløb under de smukkeste og kammeratligste Former. Tilslutningen var over al Forventning, navnlig i Betragtning af, at Fiskerne, der leverer et ret stort Kontingent til Medlemsantallet, var gaaet til Søs for at udnytte det gode Vejr. I det hele er det vanskeligt for os her i Esbjerg at arrangere Festligheder, da Størstedelen af Medlemmerne, som nævnt er Fiskere samt Lodser, og Skibsbesætningerne i ringe Grad har Tiden til deres Raadighed og navnlig vanskeligt kan disponere paa langt Sigt; men vi havde dog den Fornøjelse at se en ret stor Forsamling af Kammerater fra D. f. D. S.'s Flaade, og ikke mindst disse Kammerater med deres friske Saltvandshumør prægede Festen gemytligt, da den mere alvorlige Del først var forbi.

Vi samlede Kl. 6 $\frac{1}{2}$, marscherede til Bords, og Flaget hejstes med Hønnør. Det smukke Flag vakte almindelig Beundring, og Minderne om den Tid vi foer under Orlogsflaget, kaldte hurtigt den rette Skibsstemning frem.

Ved Bordet holdtes Taler for Flaget af Næstformanden, for Foreningen af Formanden, der ogsaa talte for Veteranerne, der var særlig indbudte, samt for Damerne af Fabrikant *Julius Rasmussen*, der med Behændighed løste sin Opgave og bragte Humøret nogle Grader op. Ordet blev derpaa givet frit, men Sangbøgerne var allerede da kommet frem, og de dyrkedes kraftigt baade ved Bordet og senere ved Kaffen. Ind imellem løb nogle smaa Historier af Stabelen, og da disse næsten alle havde Bud til Minderne om de svundne, glade Dage, havde vi »næsten« svært ved at rive os løs og lyde Dansemusikkens indsmigrende Indbydelse. De gamle Veteraner med deres snart 4 Snes Aar, dansede den berømte, ældgamle Fanødans og gjorde alle os yngre til Skamme, idet vi maatte erkende, at vi ikke formaadede at sætte Benene som denne Dans' krogede Love fordrer.

Kl. 2 stoppede vi, og denne Fest, der var den sidste store Sammenkomst i Vintersæsonen, har fastslaaet Esbjerg-Kredsens absolutte Succes.

FREDERIKSHAVN-KREDSEN

holdt den 22. Februar sin aarlige ordinære Generalforsamling paa Hoffmanns Hotel, hvis Vært, Hr. *Dalgaard*, er et skattet Medlem af Bestyrelsen og altid siger: »Vær's go, gratis Plads og Lys og Varme, naar Marinere skal samles!« Da Generalforsamlinger i al Almindelighed er lidt tørre, endes man om at kombinere den med et Fællesmaaltid, for at kunne møde mætte og i Stemning, 50 Mand meldte sig hos den Vagthavende, og man indrettede Spisningen paa Orlogssvis, 5 Bakker a 10 Mand. Man mødte i Generalforsamlingsalen, fik sin Seddel udleveret, hvor Bakkens Nr. og Mandens Navn og »Stilling ombord« var noteret. Kl. 7 pebes til Bakmønstring; Mændene stillede op paa Stribe. Da Bakkerne var mønstrede og var færdige med at pille, afmærkedes der til Bakkerne, Flaggasten gik til Spillet og Splitflaget pebes op, som vor Skik byder. Saa skingrede Baadsmændspiben og »Øl — skaffe« lød. I Løbet af 2 $\frac{1}{4}$ Minut havde alle Mand ved de emsige Bakstørns Hjælp Tallerkenen fuld af dampende Torsk o. s. v., og Formanden, Konsul *Jacobsen*, bød Velkommen. Talerne tog fat, da den første Hunger og Tørst var stillet: Fabrikant *Larsen* priste vort dejlige Land, Kaptajn *W. Hansen* talte for Hs. Maj estæt, der havde hædret vor gamle Flaade ved at lade Prinserne lære Krigens Haandværk i Marinen, Skipper *Chr. Hansen* talte for Modersmaalet, Kaptajn *Jensen*, Skagen, mindedes de kære Kvinder, der i Aften ikke var til Gilde men pænt sad hjemme og ventede til der stod »Bal« paa Programmet, Kassereren bragte en Hilsen fra Æresmedlem *Pæregaard-Christiansen* og fik Ordre til at hilse igen og diverse Taler faldt til Gunst for de mangeløse Bakstørn, der saa kvikt hentede de gode Sager og ikke veg tilbage for at hugge fra Nabobakkerne. Og Sangbogen var fremme efter hver Tale. Sangerne blev kaldt frem, og Formanden trakterede Pianoet med sand Virtuositet og fri Inspiration.

Det blev Generalforsamlingstid, og Formanden meddelte, at han bad sig fri for Hvervet og tolkede i smukke Ord sin Glæde ved, at have været med ved Starten og set den rette Aand, naar vi samles under Splitflaget. Derpaa samlede

man i Nabosalen. Formanden aflagte Aarsberetning og mindedes de 5 Kammerater, der i det svundne Aar var kaldt bort og som vi med Flaget havde viste den sidste Ære ved Jordefærden. Alle rejste sig. Saa aflagde Kassereren Regnskabet, der var revideret; det balancerede med Kr. 544.27 og udviste en Formue pr. 1. Jan. 1923 af 165 Kr., hvorved man blev saa betaget, at Kassereren fik et Hurra.

Næste Punkt var Valg af Bestyrelse. De syv genvalgtes, og i Stedet for Formanden, der ikke ønskede Genvalg og et udtraadt Bestyrelsesmedlem, valgtes d'Hrr. Købmand *P. Glistrup* og Navigationslærer *Mygind*, Revisorerne genvalgtes; det er Overværkfører *Thostrup* (Broder til Lods *Thostrup*) og Telegrafist *Löwert*. Alle genvalgtes samt nyvalgte takkede, og til Slut kaaredes den afgaaede Formand, Konsul *Jacobsen*, til Sendemand. Under »Eventuelt«, der slet ikke fandtes paa Dagsordenen, foreslog Maskinmester *Vestbo*, at Bestyrelsen mander sig op til at give lidt Sølv til Sejlklubbens store Kapsejlsads, hvorpaa Bestyrelsen nikkede.

Saa fik Næstkommanderende, Kaptajn *Weber-Hansen*, et Hurra for brillante Dirigentevner, og man faldt i Bakkerne igen, hvor Kaffe m. m. ventede. Oblaterne, som Kassereren havde aftalt i passende Kvant, fandt villige Købere, og saa haledes Flaget ned under Hønnør, Kongesangen lød og den officielle Del af Programmet for Aftenen var Slut. Men længe endnu sad man i Kammeraters Kreds.

SAXKØBING-KREDSSEN

afholdt den 22. Februar 1923 sin aarlige Generalforsamling paa Hotel Saxkøbing. Formanden gav en Beretning om Aarets Forløb, hvorefter Kassereren fremlagde det reviderede Regnskab, som enstemmig godkendtes. Ved Valg af Bestyrelse genvalgtes de efter Tur afgaaede 3 Bestyrelsesmedlemmer Postmester *von Linstow*, Blikkenslagermester *H. Lund*, og Maskinmester *Alb. Petersen*. Ligeledes genvalgtes Revisorerne Uhrmager *Ibsen* og Skibsmægler *Christiansen*.

Paa et senere afholdt Bestyrelsesmøde konstituerede Bestyrelsen sig ligesom tidligere med Maskinmester *Alb. Petersen* som Formand, Postmester *von Linstow* som Næstformand og Købmand *H. Jacobsen* som Kasserer.

SKAGEN-KREDSSEN

afholdt den 22. Februar sin aarlige Generalforsamling paa »Clausens Hotel«.

Formanden, Fuldmægtig *Eisenreich*, bød velkommen og aflagde Beretning om det forløbne Aars Virksomhed. Foruden Stiftelsesfesten havde der været afholdt 3 større Fester, nemlig ved Flagets Invielse, ved Udnævnelse af 6 gamle Marineveteraner til Æresmedlemmer, samt ved en Fest i Efteraaret. Der var holdt Foredrag med Lysbilleder af Formanden for København-Kredsen, Grosserer *Schou*, Næstformanden for København-Kredsen, Arkitekt *Marston*, og af Hs. Maj. Kongens Adjudant, Marinekaptajn *Godfred Hansen*. Formanden for Aalborg-Kredsen, Fabrikant *Stuhr*, havde vist Skagen-Kredsen stor Interesse og deltaget i alle de afholdte Fester, ligesom han havde skænket Kredsen dens Flag. — Bestyrelsen havde i det forløbne Aar holdt 12 Møder. Medlemsantallet havde været smaat stigende og udgjorde ved Aarets Slutning 80.

Derefter forelagdes Regnskabet, der viste en Indtægt paa 764 Kr. 18 Øre, hvoraf 493 Kr. 50 Øre var indbetalt til Hovedforeningen. Det sluttede med en Kassebeholdning paa 15 Kr. 63 Øre. Revisorerne havde intet fundet at udsætte paa Regnskabet, som derpaa enstemmigt blev godkendt.

Der behandlede forskellige Sager af mindre Betydning, saaledes Fastsættelse af Bødestraf for ikke at møde med Emblem ved Sammenkoster, samt at der bliver tilsagt Medlemmer efter Tur til at møde under Flaget ved afdøde Kammeraters Begravelse. —

Af Bestyrelsen afgik efter Tur: Politibetjent *Hjalmar Møller*, Signalør *Michelsen* og Fisker *Janus Christensen*, der alle genvalgtes; ligeledes genvalgtes Suppleanterne, Fiskehandler *Gajhede* og Cyklehandler *Marquardsen*. Til Revisor valgtes i Stedet for Lods *Pihl*, som var bortrejst, Stationsforstander *Hansen*; Strandkontrolør *Kietz* genvalgtes. Til Revisorsuppleant valgtes Kontormedhjælper *S. Lauritzen*.

Til Flagbærer valgtes fhv. Maskinmester *Fich* og til Reserverflagbærer fhv. Lods *N. Frandsen*.

Som Sendemand til Hovedgeneralforsamlingen valgtes foruden Formanden, Politibetjent *Møller*, Maskinmester *Fich* og Fiskehandler *Gajhede*.

AALBORG-KREDSSEN

afholdt den 23. Februar sin aarlige Generalforsamling i Haandværkerforeningens Lokaler. Der var mødt ca. 150 Marinere. Paa Slaget otte Glas aabnede Formanden, Konsul *Im. Stuhr*, Mødet. Han bød i velvalgte Ord Medlemmerne vel-

kommen og omtalte, hvad der i Aarets Løb var udrettet indenfor Foreningens Rammer.

Hr. *Stuhr* mindedes først de gamle VeVteraner, og dem, der i Aarets Løb var afgaaet ved Døden, særlig dvælede han ved Brofoged *Hjorth*, og udtalte smukke Mindeord om ham, hvortil Medlemmerne gav Tilslutning ved at rejse sig. Formanden oplyste endvidere, at der i Aarets Løb havde været afholdt 14 Bestyrelsesmøder, 1880 Breve besvaret og at der er afsendt 4—5000 Breve til de forskellige Mdelemmer.

Dernæst omtalte han Festrne og Foreningsmøderne, der har været afholdt; bl. a. det store Skibsbal paa Fuldskeibet »Viben«. Foredragene ved Kaptajn *Godfred Hansen*, Magister *Rosenberg*, hvor der var 1400 Mennesker tilstede, Grosserer *Vald. Schou*, »Ulkeaftenen«, Bibliotekar *Dumreicher* og Redaktør *H. Jensen*. Ligeledes oplyste han, at Foreningens Stiftelsesfest vil blive afholdt den 27. Februar i Haandværkerforeningen.

Konsul *Müller* aflagde derefter som Kasserer Beretning og Regnskab. Han oplyste, at Foreningen nu tæller 485 Medlemmer, og er langt den største Soldaterforening i sin Retning udenfor København, samt oplyste, at Foreningens Regnskab balancerede med en Kassebeholdning paa 675 Kr.

Regnskabet godkendtes enstemmigt, og saavel Formanden som flere af Medlemmerne benyttede Lejligheden til at takke Konsulen for det store Arbejde i Foreningens Interesse, hvortil Medlemmerne sluttede sig ved at rejse sig.

Efter at de forskellige Punkter paa Dagsordenen var udtømt, skred man til Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for d'Hrr. Overlæge *Christensen*, Politibetjent *Høfler*, Konsul *Müller* og Konsul *Im. Stuhr*.

De genvalgtes alle med Akklamation.

Som Revisor genvalgtes Navigationsforstander *Gustavsen* og Havnefoged *Mølbak* og som Suppleant Hr. *A. Schiønning*.

Man skred derefter til Valg af Sendemand til Sendemandsmødet, der afholdes i København i Dagene den 29.—30. April. 18 af Medlemmerne valgtes.

Under Eventuelt benyttede Værftsmester *Christensen* Lejligheden til at omtale Foreningens udmærkede Orkester, og om der ikke under en eller anden Form fra Foreningens Side kunde vises det en særlig Opmærksomhed. Der udspandt sig en Diskussion, men saavel Musikkerne som øvrige Medlemmer var enige om det uheldige i at lønne Musikkerne, og man derfor at fortsætte, som man var begyndt.

Chefen talte derefter smukke Ord til Kaptajn *P. Sørensen*, »Frem«, og ønskede ham til Lykke i Anledning af hans Udnævnelse til Dannebrogsmænd samt udbragte et Leve for ham. Politibetjent *Høfler* talte kønt for gamle Toldassistent *Jessen*, der efter 37 Aars Tjeneste ved Toldvæsenet var traadt tilbage.

Chefen takkede til Slut sin Næstkommanderende og Bestyrelse samt iøvrigt alle Medlemmerne for den udmærkede Tone og Aand, der raadede indenfor Foreningen. Han bragte Orkestret og ikke mindst dets udmærkede Dirigent, Lods *Holmgård*, en Tak for, hvad der fra Orkestrets Side har været ydet i Aarets Løb, og rettede en Tak til alle Foreningens Velyndere blandt Byens Borgere, idet han endnu en Gang præciserede Marineforeningens Motto »Under Dannebrog« og dens Formaal, at samle unge og gamle Marinere til fælles Minder om den Tid, de tjente under Dannebrog.

Chefens Tale hilstes med Begejstring.

Høfler takkede Chefen for hans udmærkede Arbejde i Foreningens Interesse samt udbragte et Leve for ham, og ligeledes talte *Høfler* for Chefens gamle Fader, Veteran fra sidste Krig, Fabrikant *Stuhr*.

Efter at de forskellige Emner var udtømt, tog Orkestret fat, og saa gik det skiftevis med »den blaa Bog« og »der er Landlov i Dag« til noget hen paa Hundevagten

Kredsen fejrede den 27 Februar sin 6-aarige Stiftelsesfest i Haandværkerforeningens Lokaler.

Som altid, naar Marineforeningen fester, bliver der fra et særligt Udvalg lagt et stort Arbejde for Dagen, og det havde ogsaa denne Gang, navnlig Overflagmand *Lassen*, gjort sig megen Ulejlighed med at arrangere alt saa festligt som muligt.

Den store Sal var efter Sædvane omdannet til et helt Skibsdæk. I Baggrunden tonede et mægtigt Billede, forestillende en Orlogsmand for fuld Damp — en Kommandobro var bygget, og midtskibs var Marineforeningens Flagstang rejst. Sidelanterne og Topplanterne brændte, over Balkonen var anbragt et stort Billede, forestillende Kampen ved Helgoland. Salen var en Flagdekoration — det var smukt og stilfuldt altsammen.

Paa Slaget otte Glas blev der pebet »op fra Batteri og Banjer«, og et festklædt Publikum tog derefter Salen i Besiddelse. Den store Sal var fyldt til sidste Plads. Desværre maatte vi denne Aften give Afkald paa adskillige gode Kammerater fra Hirtshals, Sæby, Hjørring, Hals o. fl., fordi det blæste en forrygende Snestorm, og der var megen Sne i Op-

landet, men der indløb hen paa Aftenen Telegrammer med stor Beklagelse over, at de ikke var med.

Til Honnørmarchens Toner gik Flaget til Tops, og Chefen, Konsul Stuhr gik derefter paa Kommandobroen. I en smukt formet Tale bød han alle sine Gutter velkommen og takkede dem for god Opførsel under Sejladsen.

Derefter talte Konsul *Rützebeck* for Konge og Fædreland.

I en Tale, der gik dybt til Hjerterne, mindedes han vor folkekære ligefremme Drot, og naar Hs. Maj. saa ofte var tiljuble af det danske Folk, saa var det, fordi han bogstaveligt var vor. Ligeledes manede Konsulen til, saa ofte der gaves Lejlighed, at se ud i Guds frie Natur, og samtidig beskue vort herlige Fædreland. Længe leve Hs. Majestæt Kongen og vort Fædreland. Man sang staaende Kong Christian.

Bankdirektør *Stephensen* sang flere smukke Sange, bl. a. *Axel Juel's* herlige for »Flaget« og høstede bragende Bifald.

Politibetjent *Hofler* talte for Flaget, og mindedes i kønne Ord vort smukke danske Flag, der paa Kærlighedens røde Bund har tegnet Korset i Sandhedens hvide Fårver, og udtalte Ønsket om, at det al Tid maa vaje over et enigt og lykkeligt Folk, udbragte han et smukt motiveret Leve for Flaget.

Chefens Frue, Konsulinde *Stuhr*, sang derefter overordentlig smukt flere Sange, og maatte, da Bifaldet ingen Ende vilde tage, synge flere da capo.

Konsul *Müller* talte for Foreningen og mindede om, at naar vi havde en saa glimrende og stærk Forening, da skyldtes det først og fremmest det udmærkede Sammenhold, og at netop vi Marinere fra vor Soldatertid har saa mange fælles Minder. Længe leve Marineforeningen.

Chefen talte for Damerne i poetiske Vendinger, og en Sang til det smukke Kons Ære ble vafsunget.

Fabrikant *Kjær* talte hjertevarme Ord for de gamle Veteraner og mindedes i sin Tale, at vi nu kun havde en tilbage, nemlig Chefens Fader, gamle Fabrikant *Stuhr*, der personlig var tilstede, samt udbragte et kraftigt besvaret Leve for Danmarks gamle Veteraner.

Man sang »Det var ved Helgoland.

Hofler takkede Chefen og udbragte et Leve for ham.

Saa ar den alvorlige Del af Festen forbi. Dækket blev ryddet, Orkestret blev placeret paa Kommandobroen og tog fat, og saa gled det hele i en gylde Strøm fra For til Agter, og det blev som sædvanlig noget ud paa de smaa Klokkeslet, inden Baadsmændene fik pebet klar ved Køjerne.

Det var en udmærket Aften, som sent vil glemmes af Deltagerne.

HADSUND-KREDSSEN

afholdt sin første aarlige Generalforsamling Lørdag den 24. Febr. paa Hotel »Hadsund«. Medlemmerne havde ikke givet særlig talrigt Møde, og gaar man ud fra det gamle Ord: »Den der tier, samtykker«, maa man antage, at Medlemmerne er tilfreds med Kredens Love og Ledelse. Efter at Flaget var pebet til Tops, bød Chefen Velkommen og opfordrede til Valg af Dirigent; Kammerat *G. Grove-Vejlstrup* blev valgt. Chefen tog dernæst Ordet og aflagde Beretning for Foreningens første Aar, som alt i alt maa siges at være meget vellykket. Dernæst fremlagde Kassereren Regnskabet, som fremviste et Overskud paa ca. 25 Kr. Efter Lovene skulde, ved Lodtrækning, to af Bestyrelsesmedlemmerne afgaa. Loddet traf paa Næstformanden, Læge *Joh. Køniasfeldt* og Sekretæren, Maskinmester *E. Brendstrup*, som begge modtog Genvalg og blev enstemmigt valgt. 4. Punkt paa Dagsordenen var Forslag om Forandring af Lovenes § 2. Denne Paragraf tillader Optagelse af 20 pCt. ekstraordinære Medlemmer, disse 20 pCt. ønskedes forhøjet til 30 pCt., hvilket vedtoges. Endelig vedtoges det at yde et Bidrag til Marineforeningens Adresse til Kongeparrets Sølvbryllup. Da der ikke var flere, der ønskede at fremføre noget, blev Generalforsamling hævet, og Aftenen sluttedes med et hyggeligt og fornøjeligt Samvær.

HOLBÆK-KREDSSEN.

Søndag den 25. Februar Kl. 5 Em. samledes Medlemmer med Damer i et Antal af 63 til Flagindvielse med D.hrr. *Marston* og *Nath* som Gæster.

Efter at Formanden, Lokomotivfører *Viggo Møller* havde budt Velkommen hejstes Flaget til Honnørmarchen af Hr. *Nath*, der atter havde vist Kredsen sin Interesse ved at forære den Flaget. Hr. *Nath* talte i smukke Ord for Flaget og bad Formanden modtage det paa Foreningens Vegne, hvorefter Formanden takkede og i nogle Ord mindedes de Mænd, der under Verdenskrigen satte Livet til for Land og Flag, og Flaget kippedes første Gang til Ære for disse Mænd.

Derefter holdt Hr. *Nath* sit Foredrag »Paa Togt med Øvelsesskibet »Olfert Fischer«, og Damerne fik ved Hjælp af de udmærkede Billeder et lille Begreb om de Færdigheder, vi i vore unge Dage har været i Besiddelse af.

Efter Foredraget sattes Kursen mod den af Medlemmerne smukt pyntede Sal, forestillende »Hejmdalens Fordæk, omgi-

vet af Øvelseseskadren ved Kronborg. Flag og hvide og røde Tulipaner pyntede Bordene, hvor der yderligere var anbragt en Række smaa røde, grønne og hvide Glødelamper, der oplyste Salen ved Indmarchen, og uvilkaarlig gik der en Bifaldslyd gennem Selskabet.

Ved Bordet talte Hr. *Gustav Jensen* for Konge og Fædreland, Hr. *Marston* for Flaget. Formanden for Veteranerne, hvoraf Helgolandsveteranen, fhv. Smedemester *Rasmus Larsen*, med Hustru, var tilstede, Hr. *Nath* talte for Foreningen, og Hr. Sagfører *Scheel* i gemytlige Vendinger for Damerne.

Efter Talen for Veteranerne udnævntes fhv. Smedemester *Rasmus Larsen*, Holbæk, fhv. Skibsfører *Aug. Hansen*, Holbæk, og fhv. Smedemester *Chr. Knudsen* Allerup pr. Holbæk, der alle aftjente deres Værnepligt under Krigen 1864, til Æresmedlemmer.

Helgolandsveteranen takkede i smukke Ord paa Veteranernes Vegne for den Ære, der var vist dem og ønskede, at Marineforeningen maatte vokse sig stor og stærk.

En Sang af »Mexiko«, alias Paul Olsen, der uddelte en Del Smaahip, vakte almindelig Jubel.

Efter Bordet samledes man om Kaffebordene, hvorefter Dansen gik lystigt paa Fordækket til 6 Glas paa Hundevagten, da der blev pebet til Køjerne, men det blev et godt Stykke ind paa Førstevagten, inden de sidste Køjer blev hængt op. Ved 4 Glas haledes Flaget ned til Honnørmarschen og Af-syngelsen af »Kongernes Konge«, efter i ca. 9 Timer at have varet til en i et og alt vellykket Fest.

Desværre maatte D.hrr. *Marston* og *Nath* forlade Festen Kl. 9.

Helgolandsveteranen, Smedemester Rasmus Larsen og Hustru.

Æresmedlemmerne:

Fhv. Smedemester *Rasmus Larsen* er født 21. Decbr. 1837. blev indkaldt i April 1862 og var først 11 Uger om Bord i »Dronning Marie«, derefter 11 Uger med »Thetis« som Skoleskib og senere med Korvetten »Dagmar« paa Middelhavet, Vestindien og Sydamerika, hvorefter han blev hjemsendt, men indkaldtes igen og deltog med »Heimdals« i Slaget ved Helgoland.

L. fik i 1868 Borgerskab som Smedemester i Holbæk og virkede i 43 Aar som Mester, men er nu »lagt op« i Borgerstiftelsen.

Fhv. Skibsfører *Aug. Hansen* er født i Nyborg 24. September 1840 og gjorde i 1864 Tjeneste om Bord i en af Kanonbaadene i Allsund. Efter at have taget Styrmandsexamen, kom han i 1872 til Holbæk og blev i 1873 Fører af Sk. »Christian«; der tilhørte Rederiet Konsul P. Smith, Holbæk. Fik senere Sk. »Harald« for samme Rederi og førte denne, til han i 1910 »lagde op«.

Fhv. Smedemester *Chresten Knudsen*, Allerup pr. Holbæk, er født 30. Oktbr. 1842 og mødte paa Værftet Jan. 1864 og blev hjemsendt April 1865. Begyndte som Smedemester 1871 og virkede som saadan i en Menneskealder.

AARHUS-KREDSSEN

afholdt Onsdag den 28. Februar Kl. 8 Aften sin ordinære Generalforsamling. Formanden valgtes til Dirigent, og han indledede med at byde Forsamlingen Velkommen.

Formanden aflagde derefter Aarsberetning, og bl. a. meddelte han, at der af Minebøssens Fond var blevet udbetalt 20 Portioner a 5,00 Kr. til Skipperforeningens Hjælpekasse samt 5 Portioner a 50,00 Kr. til Enker efter krigsforliste Søfolk. — I det forløbne Aar er der blevet afholdt 3 selskabelige Sammenkomstr med Damer samt med Lysbilledforedrag, et Tor-skegilde samt den store Sommerudflugt til Ebeltoft, hvor man havde sat Grenaa- & Ebeltoft-Kredsenes Stævne. Desværre var der til denne Udflugt ikke saa stor Tilslutning, som ønskeligt

var, hvad der var dobbelt kedeligt, da Udflugten havde været vellykket over al Forventning. — Formanden udtalte paa Bestyrelsens Vegne sin store Beklagelse over, at Medlemmerne mødte saa sparsomt op til de fleste af Sammenkomsterne, og han sluttede Beretningen med at udtale Ønsket om, at dette Forhold vilde bedre sig i det kommende Aar. Sammenkomsterne er jo som Regel blevet arrangerede under Anstrengelser fra Bestyrelsens Side for at gøre dem saa fonøjelige og tiltrækkende som muligt. Medlemmerne opfordredes kraftigt til at møde op, saavidt muligt, naar Marineforeningen kalder.

Kassereren fik derefter Ordet, og han aflagde Beretningen over det reviderede Regnskab, som godkendtes ag Generalforsamlingen.

Man gik herpaa over til Valg af Bestyrelse. Dirigenten meddelte, at Kammeraterne *J. P. Johansen, Brummerstedt, Hans Christensen* og *Møller Christensen* ikke ønskede at modtage Genvalg, og at han selv kun ønskede at fortsætte i Formandsværdigheden under visse Forbehold. — De resterende Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes, ligeledes Formanden, som fik et mundtligt Tillidsvotum af Generalforsamlingen. Bestyrelsen bestaar saaledes nu af kun 5 Medlemmer, *Holm, Poulsen, Stitz, G. Knudsen* og *Herlov*, de øvrige 4 Mandater lod man staa aabne, idet man gav Bestyrelsen Lov til eventuelt i Aarets Løb at supplere sig efter eget Skøn.

Under Behandling af »indkomne Forslag« oplæste Dirigenten en Opfordring fra Hovedbestyrelsen til at yde et Bidrag til en Adresse, som skulde overrækkes Deres Majestæter Kongen og Dronningen fra Marineforeningen paa Sølvbryllupsdagen. — Der indsamledes et Beløb i Aftenens Løb.

Valg af Revisor resulterede i, at bge de forhenværende, *Schmidt* og *Dynesen*, genvalgtes med Akklamation.

Som Sendemænd valgtes den samlede Bestyrelse med Ret til at supplere sig.

Under eventuelt drøftedes særligt Mulighederne for en Sæmmenslutning med den anden Marineforening her i Byen. Stemningen var for en Sæmmenslutning, og det vedtoges at søge at faa Forhandling i Gang herom. Disse Forhandlinger skulde føres af Bestyrelsen, idet denne fik Ret til at udtage Medlemmerne, som skulde deltage i Forhandlingerne.

Til Slut mindedes Formanden den nylig afdøde Helgolandsveteran, pens. Lods *R. Bang*, og Forsamlingen viste Formanden sin Tilslutning ved at rejse sig.

Senere konstituerede den nye Bestyrelse sig saaledes, at Forretningsfører *G. Knudsen* overtager Kassererposten, medens de øvrige fortsætter som hidtil.

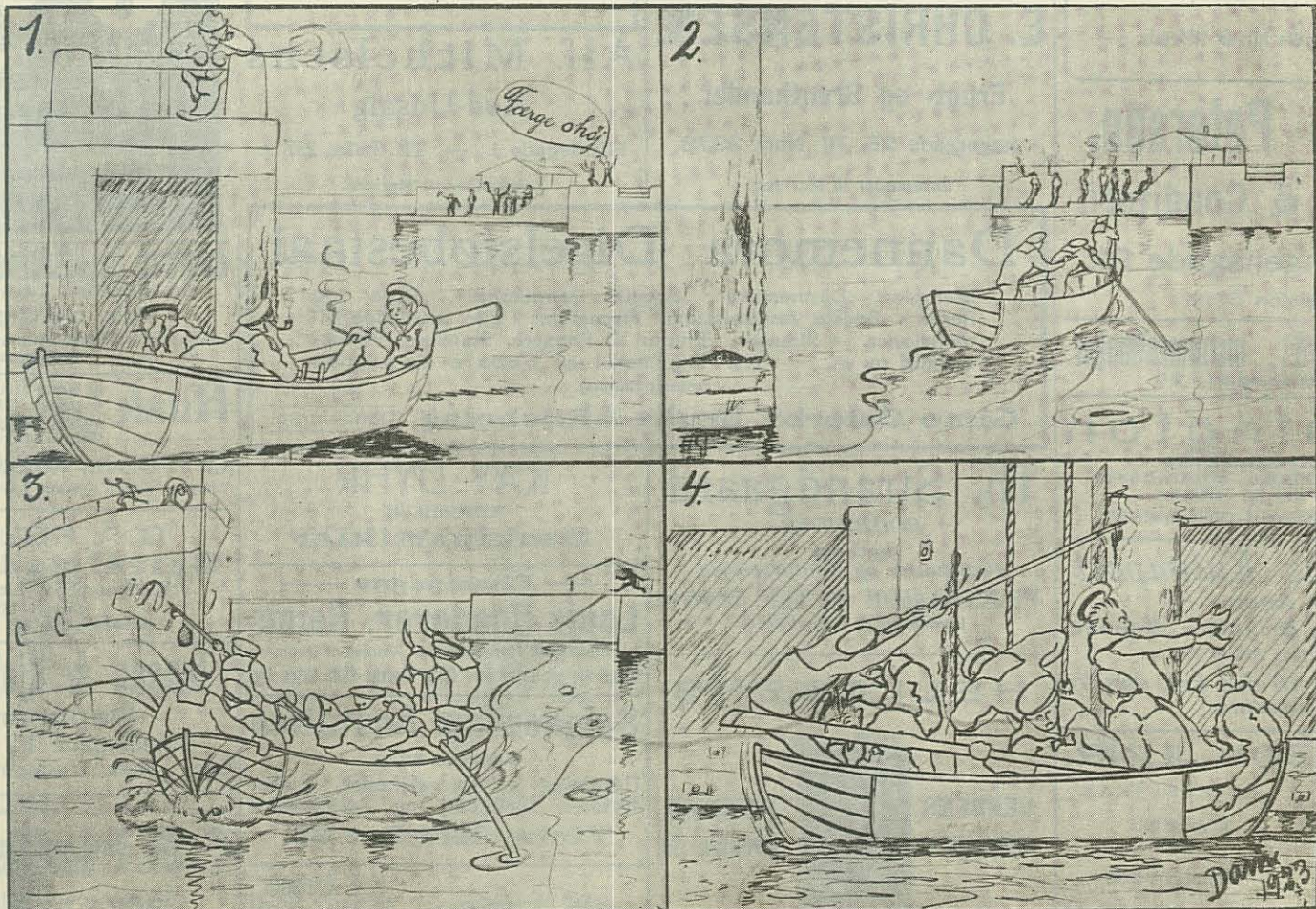
Efter at Generalforsamlingen var blevet hævet, traadte Baadsmænd *Dynesen*, som allerede tidligere paa Aftenen havde vist sig med et flot Messing-Signalhorn, frem og meddelte, at han skænkede Foreningen dette Horn til Brug ved Sammenkomster. *G. Knudsen* blev stukket ud til Hornblæserposten, og begge fik et Hurra.

Resten af Aftenen forløb nu under Spøg og Munterhed. Der blev spundet adskillige gode Ender og mange livlige og morsomme »Oplevelser« blev fortalt, medens Kammeraterne fyldte deres Grog-Mugger.

EBELTOFT-KREDSEN

samledes den 28. Februar paa Hotel »Vigen« for at fejre Kredens Stiftelsesdag ved et Torskegilde og derefter afholde sin ordinære Generalforsamling. Formanden, Toldbetjent *Petersen*, bød Velkommen og mindede om, at det var Kredens 6-aarige Fødselsdag, idet den blev stiftet den 28. Februar 1917. Der udbragtes et Leve for Kredsen og man lod sig den udsøgte gode Torsk smage. Efter Bordet samledes man igen til Generalforsamlingen med Formanden som Dirigent og denne aflagde Beretning om, hvad der i Aarets Løb er sket i Kredsen. Bladet »Under Dannebrog« tilsendes som bekendt Medlemmerne gratis hver Maaned, og da Medlemskontingentet til Hovedforeningen kun er 1½ Kr. aarligt, har det haft uhyre vanskeligt ved at klare sig, hvorfor 3 af Marineforeningens Velyndere hvert Aar havde ofret 1000 Kr. paa dets Bestaaen, saaledes at det nu kan se Fremtiden lysere i Møde. Marineforeningen havde i Aarets Løb haft den Sorg at miste sin Stifter, Kaptajn *Ewald*, der var ualmindelig afholdt overalt i Kredsene. »Ære være hans Minde.« Kredsen havde sendt en Krans til hans Baare. Kredsen har haft følgende Sammenkomster i Aarets Løb: Skiveskydning, Besøg af Aarhus-Kredsen, Foredrag af Bankkasserer *Nath* og Lotterispil om Ænder, Gæs o. s. v. De sædvanlige Sommerudflugter til Hjelm og Fuglsø, havde man paa Grund af den regnfulde Sommer maattet rennoncere paa. Man paa-tænker i denne Maaned at arrangere en Skiveskydning paa Hotel »Skansenskildec«, eventuelt med efterfølgende Foredrag

DET MUNTRE HJØRNE

og en Svingom. Kredsen havde sit smukke Flag med i Salen, og Formanden mindede om Foreningens Motto: »Under Dannebrog«, og der udbragtes et Hurra for Flaget. Kassereren fremlagde derefter det reviderede Regnskab, hvorefter Kredsen Kassebeholdning udgør Kr. 173.51. I Kontingent og Indskud var indkommen i Aarets Løb Kr. 326.50, hvoraf til Hovedforeningen Kr. 183.25. Indskud ved Indmeldelser er fremdeles 5 Kr. og det aarlige Kontingent 3 Kr. Desuden ejer Kredsen et Fond til vældædigt Øjemed paa Kr. 107.26. Fra Grosserer *Vald. Schou*, København, har Kredsen haft den Glæde i Aarets Løb at modtage en Baadsmanspipe og har i Udsigt fra en anden Velynder at modtage en Skibsklokke. Kredsen bestaar for Tiden af 94 Medlemmer, dels ordinære, der har aftjent sin Værnepligt ved Marinen, dels ekstraordinære. Bestyrelsen genvalgte og fordelte sine Hverv saaledes imellem sig: Toldbetjent *Petersen*, Formand, Købmand *P. M. Andersen*, Næstformand, *G. Holm-Petersen* Kasseer og Sekretær, *Engberg Sørensen*, *Petersen*, *Chr. Johansen*, Barber *Jensen*: Arrangementudvalg med Barber *Jensen* som Formand for samme.

Efter Generalforsamlingen samlede man ved den varme Punch, og der hævdedes endnu mange Røster blandt Deltagerne for Kredsen videre gode Trivsel. Ledsaget af smukke Ord overrakte Hotelejer *Mikkelsen* Kredsen som Gave en Sølvmedallie fra 1801 med Inskription: Fortjent ved Mod og Blod den 2. April 1801. De faldt, men Danmark stod. Formanden tkkede for den smukke og sjældne Gave, som det var Kredsen en Ære at modtage. Sangbogen kom frem, og til Helgesens Toner opriskedes de gode gamle Sømandsange.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN.

Den nyvalgte Bestyrelse konstituerede sig den 28. Febr. med Fabrikant *A. Larsen*, som Formand, Kaptajn *Weber*

Hansen som Næstformand, Inspektør *Francke* som Sekretær og Inspektør *Borch* som Kasserer. Et Festudvalg nedsattes og kom til at bestaa af Formanden, Næstformanden og Kassereren. Dette gik strax i Gang med at planlægge en selskabelig Sammenkomst, og Kredsen Damer er allerede i Færd med Paradetøjet. Mændene kniber lidt paa det daglige Budget for at staa solidt rustet med Forstrækning den Dag, der er »Landlov i Venners Lag«, og Splitflaget samler os til Fest. Og heroppe bliver Marinefesterne til skønne Mindeblade, der ikke visner.

GAVE

København-Kredsen har haft den Glæde som Gave fra Hr. *Martin Schröder* at modtage et endog meget velbevaret Exemplar af »Frederich d 5tes Søe Krigs Artikler«, — en smuk og værdifuld Gave, der er indlemmet i Foreningens Arkiv paa Hovedkontoret. Vi bringer Hr. Schröder en Tak for hans Interesse og Velvilje overfor Foreningen, og haaber ved Lejlighed i vore Spalter at kunne bringe forskelligt af Interesse fra denne Bog, der gennem sine Reglementer og meget andet afgiver et ejendommeligt Billede af Forholdene indenfor vor dengang mægtige Flaade.

MELCHIORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama 6½ Kr. pr. ½ kg
Ceylon Or Peccor 5 . . . —
M G M 3½ . . . —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,
Frukt- og Grønhandel,
Jærgade 25. Tlf Nora 2378
Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. — Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.
Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard
BOGBINDER
Specialitet:
Protokoller og Koniorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg
Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskiftet 38.

FITTINGS
+ OF +

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

E. Hansens Fiskehalle

Holmbladsgade 15

Levende Fangst tilføres daglig.

Leverandør til Marinen.

Tlf. Amager 1262 x

Tlf. Amager 1262 x

OST

altid bedst

J. Chr. Andersen

Vimmelskiftet 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eftf.

St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Delli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED

Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Nyhavn 31, København K.
Telefon 5869.

HÆFTE IV.
APRIL

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

MARINEFORENINGEN

afholder i Forbindelse med Sendemandsmødet, *Stiftelsesfest Søndagen den 29. April 1923, Kl. 7 pr.*, i Studenterforeningen.

I Anledning af Foreningens 10-aarige Fødselsdag indledes med Højtidelighed i Lille Sal med Tale af Hr. Bibliothekar *C. Dunreicher* og Sang af Hr. Koncertsanger *Anders Brems*.

Derefter Fællesspisning i Store Sal à Kr. 5,50 pr. Kuvert iberegnet Skat og Drikkepenge. Billetter maa *løses eller reserveres* paa Foreningens Kontor, Møntergade 22, inden Lørdagen den 28. April Kl. 3 Eftm., *da intet Eftersalg finder Sted*

Emblem bæres.

Paaklædning tvangfri.

Sangbog medtages.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE DEN 27. MARTS 1923.

Vintersæsonens sidste Møde — endnu er kun tilbage Stiftelsesfesten Søndag den 29. April, ved hvilken vi haaber, at Københavnerne talrigt vil møde frem sammen med Sendemændene fra Kredsen Landet over for sammen med disse at festligholde Hovedforeningens 10-aarige Fødselsdag. Naar denne Dag er forbi, lægges der ud for Sommerhalvaaret i København-Kredsen.

Den sidste Mødeaften forløb smukt og vellykket som dens 5 Forgængere, — og maaske endda som den bedste af dem alle ved den sjældent hyggelige og fornøjelige Stemning, der bredte sig over Interiøret, som de gamle Marinere husker det fra Tiden ombord, f. Eks. en skøn Sommerdag med Sol og frisk Brise i Sejlene, — og med Tøjfetersyn og Slangning oppe og om Læ, — et hyggeligt Familieskab inden Borden med Stopning og Lapning og Brevskriveri og ruggende Latter her og der fra, — Søfolk holder nu een Gang meget af at sidde i Klump og spinde Ender, — og det blev der, — indtil ud paa Hundevagten.

Og uden ydre Foranledning kom denne Stemning ikke tilstede. Aftenens udmærkede Foredragsholder, Løjtnant *Jørgen Brandstrup*, havde sin væsentlige Andel deri, — thi hans interessante Fortællinger fra Negerrepublikken Haiti, Øen som mange af de tilstedeværende paa deres Farter paa Verdenshavene havde besøgt, opfriskede gamle Minder hos disse, og belærte dem af os, der ikke havde været der, om de mildest talt farceagtige Forhold mellem denne vestindiske Os Negerbeboere, — og vakte den Morskab, der anslag Tonen for Resten af Aftenen.

Efter at Flaget var hejst med Honnør, bød Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, Forsamlingen Velkommen og rettede et særligt Velkommen til Foredragsholderen, Løjtnant Brandstrup, som vi for første Gang havde Lejlighed til at se hos os. Efter at have takket Kammeraterne for Genvalget til Formandspladsen ved Generalforsamlingen i forrige Maaned, hvilken han paa Grund af Bortrejse ikke havde kunnet overvære, gav Formanden Ordet til Foredragsholderen. . .

I et udmærket tilrettelagt Foredrag, baseret paa Selvpolelse og derfor overordentlig levende og med et passende Kvantum Oplysninger af økonomisk og statistisk Art om Øens — eller rettere Negerrepublikken Haitis Del af Øen San Domingos — Forhold, fortalte Hr. Brandstrup om dette mærkelige og skønne Stykke Land, 3 Gange saa stort som Danmark, derovre i det blaa caraibiske Hav, Nabo til Cuba i Vest og de tidligere dansk vestindiske Øer i Øst, — hvorfra Negrene i 1804 fordrev Napoleons Besættelsestropper og siden da i 112 Aar skaltede og valtede paa en samtidig baade latterlig og tragisk Maade, — hvor Præsidentens Fungereingstid sjældent rakte længere end 4—5 Aar, og hvor Regeringsskiftet som Regel foregik pr. Dolk eller Gift, hvis ikke Statschefen forinden var rendt med Kassen for at nyde Frugten af sit Arbejde under mere rolige Forhold, — hvor Hæren havde en General for hver 4 Menige, og hvor i det hele taget Civilisationens Goder var opfattede og exekverede som deres eget Vrangbillede, fordi Forudsætningerne manglede hos de Afrikanere fra det mørke Fastland, der ikke kunde fornægte sig selv efter at være førte over Havet. I 1915 tog Amerika-

nerne fat paa at skaffe Orden tilveje paa Øen, og dermed er egentlig sagt, hvorledes Udviklingen siden har taget Retning og Fart. En Række smukke Lysbilleder illustrerede Foredraget, der fulgtes med megen Interesse og lønnes med kraftigt og gentaget Bifald.

Før og efter Foredraget havde Medlemmerne Lejlighed til at bese den Adresse til D. M. Kongens og Dronningens Sølvbryllup den 26. April 1923, som Hovedforeningen har ladet udføre for Midler, tilvejebragte fra alle Landets Kredse, og som var udstillet i en Montre. Det overordentlig smukke og gedigne danske Arbejde vakte almindelig Beundring.

Man samlede derefter om Bordene, og der blev herunder af Næstformanden bragt Foredragsholderen en fornyet Tak for hans Nærvarelse, hvortil Medlemmerne gav deres kraftige Tilslutning, og for hvilken Løjtnant Brandstrup takkede. Bordene blev nu rykkede tæt sammen, og Formanden fortalte forskellige interessante Hændelser fra sin sidste Rejse til Madeira og gennem Portugal og Spanien hjem til Danmark. Kaptajn Hauch fortalte forskellige Oplevelser i Nordafrikas Byer, specielt om foretagne arkæologiske Undersøgelser i Tripolis og disses Udbytte, Fabrikant J. Schultz fortalte meget morsomt om Begivenheder paa et Togt med »Ørnen«, — altsammen overordentlig fornøjeligt og malende, og Glæden over denne udmærkede Form for Underholdning og Belæring var øjensynlig.

Kaptajn Hauch mindedes tilsidst vor afdøde Kammerat, Fabrikant Mücke, medens Forsamlingen rejste sig.

Foreningen havde ogsaa denne Gang den Glæde at se Dæksofficerselever som Gæster, ligesom ogsaa nogle Værnepligtige var tilstede.

Fra den ældste af Dæksofficerseleverne bragtes der fra disse i en smuk Tale en Tak til Marineforeningen, til hvilken Formanden udtalte, at vi stedse med Glæde saa vore Indbudte af Marinen blandt os.

Til Hr. Julian Olsens Orkester gik de kendte Sange med Humør og Appel, og først ved I. Glas paa Hundevagten gik Landlovsgæsterne fraborde, trætte efter 4 Timers uafbrudt Øvelser i de kendte Idrætter.

ASSENS-KREDSSEN

afholdt ordinær Generalforsamling paa Marcussens Hotel Søndag den 22. Februar. Formanden aflagde Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar og takkede for Medlemmernes Tilslutning til Foreningens Sammenkomster. Han omtalte Vanskelighederne ved at faa nye Medlemmer til Kredsen paa Grund af Byens meget stærke Sømandsforening, der i mange Retninger virker som vor Forening.

Paa Grund af de vanskelige Forhold, vedtoges at aflyse den aarlige Sammenkomst paa Hs. kgl. Højhed Kronprinsens Fødselsdag, men kun iaar.

Til Sendemand valgte Rentier L. Storm.

Man vedtog at udvide Bestyrelsens Antal til 7 og genvalgte Havnefoged Jacobsen og Kommis Viggo Hansen, medens Maskinmester Hansen, Skibsfører Thuesen og Maskinmester L. Jensen nyvalgtes.

Generalforsamlingen, som var besøgt af ca. Halvdelen af Kredsens Medlemmer, sluttedes med Leveraab for Marineforeningen, idet de mødte samtidig paatog sig at virke for Tilgang.

Bestyrelsen har konstitueret sig med Havnefoged Jacobsen som Formand, Maskinmester Hansen som Næstformand og Kommis Hansen som Kasserer.

NÆSTVED-KREDSSEN.

Søndag den 4. Marts afholdt de »Sydsjællandske Soldaterforeningers Central-Sammenslutning« deres aarlige Soldaterfest, der i Aar fik et særligt Præg, da der var mødt en Del Veteraner. Ved 5 Glas pøb Formanden for Marineforeningen, Prokurist Drewsen »klar ved Flaget«, der for fuld Honnør blev hejst af vor faste Flaggast, kgl. Vejer og Maaler Vilh. Jørgensen. Lærer Nielsen sang Axel Juels smukke Flagsang. Efter Middagen, der forestodes af vor Kammerat, Restauratør Christiansen, Industribygningen, samlede alle Soldaterne ved Kaffebordene, og allerede paa det Tidspunkt var Humøret glimrende, og bagefter samlede man i Salen for at høre den kendte Ankerkvartet. Saa begyndte Dansen.

Aftenens største Sensation var dog, at vor Kammerat, Skorstensfejer Rasmussen fra Aargang 1898 traadte ind paa Scenen og fortalte gemytlige Historier. Hans Solonumre paa Mundharmonika var aldeles glimrende, og alle de tilstedeværende morede sig, og man var enige om, at kun en Mariner paa en saa gemytlig Maade kan sætte Sving i Humøret. Kl. 1 blev Flaget halet ned, men første ved 6 Glas holdt Hornblæseren op, og Skibskokken fik travlt med at hente Brødmaskinen frem.

NYKØBING F.-KREDSSEN

afholdt sin aarlige Generalforsamling 5. Marts paa Hotel Stad i Nykøbing.

Formanden aabnede Generalforsamlingen, bød velkommen og ledede Mødet. Man mindedes afdøde Købmand Aage Nielsen. Beretning aflagdes og godkendtes.

Kassereren fremlagde det reviderede Regnskab, som ogsaa godkendtes.

Til Bestyrelsen genvalgtes Formanden, Restauratør Carl Jørgensen og Smedemester Schmidt Nagelsti og nyvalgte blev Bagermester M. Bjerregaard, Skipper Chr. Folmand og Foretningsfører Markussen.

Til Sendemænd valgtes Kaptajn Edv. Rasmussen og Suppleanterne Restauratør Carl Jørgensen og Badehusejer Fr. Olsen (Suppleant Mægler E. Petersen). Da ingen ønskede Ordet, hævdes Generalforsamlingen Kl. 9^{1/2}.

Man samlede derefter om Punchebollerne, og i et fornøjeligt Samvær fortsattes, idet Medlemmerne bidrog med forskellig Underholdning, bl. a. Kaptajn Edv. Rasmussen, der oplæste en gammel Sømandshistorie, der tog stærkt Bifald. En af de ældste Marinere, fhv. Bagermester Christoffersen, sang smukt og stemningsfuldt, og Skipper Folmand og Badehusejer Fr. Olsen ydede ogsaa forskellig og fornøjelig Underholdning.

Skipper G. Hansen sang gamle Sømandssange.

Kl. 12 blev Flaget halet ned og Hundevagten sat efter en god Generalforsamling og et fornøjeligt Samvær mellem Kammeraterne.

BORNHOLM-KREDSSEN

afholdt ordinær Generalforsamling Mandag den 5. Marts i Rønne Haandværkerforenings Lokaler.

Generalforsamling aabnedes Kl. 6^{1/2}. Formanden bød Velkommen, og Bagermester Svendsen valgtes til Dirigent, hvorefter man fulgte den foreskrevne Dagsorden. Det var Foreningens første ordinære Generalforsamling, og det skal siges, at det var en stor Glæde at se, hvor mange af Medlemmerne, som jo er spredt over hele Øen, der havde givet Møde.

Generalforsamlingen sluttede Kl. ca. 8, da Dagsordenen var udtømt. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes med Undtagelse af Proprietær Müller, Vallengaard, og Navigationsskolelærer Petersen, som ikke ønskede Genvalg. I Stedet for de afgaaede valgtes Elektricitetsværksbestyrer A. Møller, Aakirkeby, og Købmand H. Gram, Gudhjem.

Da Dirigenten hævdede Generalforsamlingen blev der straks pebet til Skafning, og man marcherede ind til den ventende »Biksemad«. Vor elskværdige Vært, Hr. Hansen, havde, for at gøre Aftenen saa effektivt og som muligt, ladet fremstille ganske smaa Rugbrød, som Mændene selv afhentede samtidig med en Portion Biksemad, fra et ved Indgangen opstillet Bord, (Billedet fra de gode gamle Dage ved Kabysen).

Med begge Hænder fulde fandt man som i svundne Dage, snart sin Plads ved Bakken, og det varede ikke længe, før Humøret kom op. Talerne fulgte Slag i Slag, og den blaa Bog blev livligt benyttet. Det blev en udmærket Aften, som sent vil glemmes, og der blev slaaet 2 Glas paa Hundevagten, før man faldt paa Fartøjerne og roede hjem.

NAKSKOV-KREDSSEN.

afholdt ordinær Generalforsamling den 7. Marts.

Til Bestyrelsen genvalgtes Lokomotivfører Nielsen. I Stedet for Boghandler Allerup, der afgik efter Tur, og ikke ønskede Genvalg, valgtes Overmontør K. Christensen. Den tidligere Formand, Kammerjunker Malthe-Bruun, udtraadte paa Grund af Bortrejse fra Kredsen, og i hans Sted indvalgte paa et Aar Havnefoged Sørensen.

Den nye Bestyrelse valgte Lokomotivfører Nielsen til Formand.

Næppe var Generalforsamlingen forbi, før Formanden fik Budskab om, at 3 Undervandsbaade samt Værkstedsskibet Grønsund var gaaet ind i Havnen. Hurtigt samlede Bestyrelsen og bestemte at afholde en lille Fest for Besætningen. Lokale blev i en Fart sikret, hvorefter Formanden og Næstformanden gik ombord hos Chefen for Eskadren, ønskede den velkommen til Nakskov, og bad Officerer og Mandskab glæde Marineforeningen ved at give Møde ved en lille Fest om Aftenen. Kaptajnen takkede for Indbydelsen, og Kl. 8 om Aftenen samlede ca. 40 Mand fra Baadene med Kaptajnlejtant Rolsted i Spidsen i Hotel Skandinaviens smukke Selskabslokaler. Her havde, trods det korte Varsel, ca. 50 Damer og Kammerater givet Møde, og straks bænkedes man om et fælles Kaffebord. Herbød Formanden, Lokomotivfører Nielsen velkommen og talte straks efter for Kongen. Baadfører Christensen talte for Fædrelandet, og Havnefo-

ged Sørensen for vort Flag. Ind imellem Talerne blev afsunget Fædrelandssange. Kaptajn løjtnant Rolsted takkede for Indbydelsen, udtalte: det er os altid en stor Glæde at give Møde i Marineforeningerne, fordi der altid der hersker en saa national Tone, samt Kærlighed til Marinen, og han sluttede med et Leve for Foreningen. Derpaa hævedes Bordet, og et fornøjeligt Bal begyndte. Ved 10 $\frac{1}{2}$ Tiden afbrødes dette, og der pebes til Punch. Her holdt Formanden en Tale for det Vaaben, man ikke i hans Marinetid havde kendt, U-baadene, og udbragte et Leve for den danske U-baadskadre og dens Besætning, adresseret til Kaptajn løjtnant Rolsted. Alt for hurtigt svandt Tiden, en ekstra Time maatte tages, og Kl. 11 $\frac{1}{2}$ sluttede Formanden af. Marineerne var glade for den fornøjelige Aften og for Samværet med gamle Kammerater, og hjertelig var den Tak og kraftigt det Hurra, hvormed de tog Afsked.

Kun sjældent ser vi i Nakskov nogle af vore Orlogsskibe, den 8. Marts 1923 blev da en kær Erindring.

SAMMENKOMSTEN DEN 6. MARTS 1923.

Rolf Krakkes gamle Kæmper skyede hverken Ild eller Vand! Det maatte man tænke paa, da man saa den ene Sneemand efter den anden vælte ind ad Døren, idet der ud af de hvide Hylstre vikledes de mest rosenrøde smilende Aasyn — og snart knaldede Bøsserne omkap som til Salut for det gode Kammeratskab, som der skal et Jordskælvt til at rokke.

Sjælden smuk Skydning, selv 3 Forbiere sad saa klods paa hverandre, at havde blot Pletten været *dér*, saa —

Bordet var smykket med Foraarets spæde, lysegrønne Skud (vi var jo i et Skyttelav), og i Aftenens Løb foldede de sig ud.

Hovedunderholdningen besørgeades af Konstruktor *Bonnelykke*, der fremviste en Serie meget smukke og interessante Lysbilleder fra en Middelhavsrejse, baade fra Sø og Land. Omend Billederne ikke var levende, saa var det ledsagende Foredrag det saa meget mere. Navnlig en Beskrivelse af en spansk Tyrefægtning blev fremført meget levende.

Efter Formandens Tak lønede et varmt Bifald den unge Foredragsholder, og det var ærlig fortjent for det store Arbejde, der var lagt deri. Det bragte Stemning og lokkede andre Kammerater paa Arenaen. Saaledes fremsagde Lokomotivfører *Petersen* smukt det sidste Digt af *Mylius Erichsen* og et Jærnbanedigt: »Standser ikke for ved — —«, hvad der gav Formanden Anledning til at tale for Lavet, som han heller ikke haabede standsede for ved — —, hvortil Kasserer *Nath* bemærkede, om vi dog alligevel ikke skulde standse engang imellem for at tage de mange op, der gerne vilde være med i Lavet.

Mange af Kammeraterne gav deres Bidrag med i Sang og Historie, ligesom flere Favne af den blaa Bog blev benyttet.

SKELSKØR-KREDSEN

afholdt Tirsdag den 6. Marts paa Hotel Postgaarden den aarlige Generalforsamling.

Formanden afgav Beretning om det forløbne Aar.

Kassereren oplæste det reviderede Regnskab, der godkendtes.

Bestyrelsen genvalgte med Undtagelse af Bestyrelsesmedlem *Fisker Sejer Hansen*, Stigsmir, i hvis Sted Lods *Nielsen* blev valgt. Til Suppleant-Sendemand genvalgte *Fisker Carl Berthelsen*. Revisorerne genvalgte.

Til Slut blev det vedtaget, i den kommende Sommer at fortage en Fællestur til Agersø, eventuelt Egholm, hvortil Baadejere i Foreningen stiller deres Baade til Raadighed.

Efter Generalforsamlingen pebes der til Skafning (Ulke-aften med Bixemad).

Efter Bordet tilbragte man nogle Timer i behageligt Samvær med flittig Benyttelse af den blaa Bog; og efter gammel Sømandsskik en Bolle Punsch.

FAABORG-KREDSEN

afholdt Søndag den 11. Marts Generalforsamling.

Formanden, Jernstøber *C. C. Jensen*, bød velkommen og mindede om, at det var den 10. Generalforsamling, Kredsen afholdt, idet den blev oprettet den 30. Januar 1914, kort efter at Hovedforeningen var stiftet.

Af Formandens Beretning fremgik bl. a., at der i Aarets Løb havde været forskellige Sammenkomster, derimellem den meget vellykkede, da Vintereskadren i November Maaned gæstede Byen. Kredsen venter atter snart at kunne byde Medlemmerne paa en Aftenunderholdning, idet der er optaget en Film af Eskadrens Øvelser sidste Sommer, og denne Film har Kredsen faaet Løfte om at faa inden længe.

Den samlede Bestyrelse, som har varetaget Kredsen's Interesser siden dens Stiftelse, og hvert Aar er genvalgt, blev ligeledes denne Gang genvalgt enstemmigt, og i Anledning af den 10-aarige Periode blev Bestyrelsen, som bestaar af Købmand *Larsen*, Smedemester *Lyndorf*, Plantør *Jørgensen* og Installatør *Jensen* samt Formanden, med Akklamation valgt til Sendemænd.

Regnskabet, som balancerede med 900 Kr., godkendtes enstemmigt.

Til Revisorer genvalgte Inspektør *Knudsen*, Faaborg, og Lods *Jørgensen*, Dyreborg.

Til Flagbærer valgte Værkfører *Olsen*.

Formanden meddelte sluttelig, at der fra Odense-Kredsen var indgaaet Indbydelse til at fejre Helgolandsdagen i Fællesskab i Odense, hvilket modtoges med Begejstring; de to Kredse har altid haft et godt Samarbejde, og det vil sikkert ogsaa denne Gang blive en smuk og fornøjelig Fest.

Efter Generalforsamlingen samledes man til Fællesspisning, hvor Taler og Sange vekslede, og det blev silde, før der blev brudt op efter et fra først til sidst udmærket kammeratligt Samvær.

FREDERIKSHAVN-KREDSEN

havde den 13. Marts ved Rundskrivelse budt Kredsen's Mænd med Damer paa Bixemad m. m. og en Svingom paa Dækket. Da Tiden kom, samledes man i Dansesalen, hvor »i Borde« var markeret med tydelige Sedler, hvor man havde at møde, naar der blev pebet til Baksmonstring. Enhver, der kom over Faldrebet, fik sin Seddel stukket ud, hvorpaa var noteret Bakkens No. og andre Oplysninger. Kl. 7 pebes der til Baksmonstring, Baksformændene stillede deres Gutter og mer eller mindre forlegne kvindelige Paarørende op paa »Strive«, forvissede sig om, at Bakken var fuld og meldte derpaa Bakken klar til Bixemad. Man gik til Spillet og Dannebrog gled op og hædredes paa vor Manér. Herpaa pebes der »Øl — skaffet«. Værten, der selv var Bakstørn i I Bakke, er en af dem, der stille og bramfrit gør allermost for Foreningen. Han aabner gratis sit Palads for os, bare vi præjer.

Den nye Formand, Fabrikant *Larsen*, bød Velkommen, henvendte sig særlig til Æresmedlem *I. A. Jensen*, og Formandens Datter fæstede derefter vort nye, smukke Kendingstegn paa Veteranens Bryst, hvorfor denne takkede i en frisk Tale, der formede sig som en Hyldest til Foreningen og dens Kongstanke, kammeratligt Samvær. Herpaa talte Kaptajn *Weber Hansen* for Hans Majestæt Kongen, og efter at Kaffen og Æbleskiverne med Bjerge af Syltetøj og Sukker var kommet paa Bakkerne, talte Kassereren, *Borch*, for vort 704 Aar gamle Dannebrog. En Sang af afdøde Brofoged *Hjorth* i Aalborg, var bleven optrykt og blev sunget. Den blaa Bog og Tobakken kom frem, og ved 8 Glas stemte Musikken i med March, og snart var Dækket fyldt af glade Mænd og kønne Damer, thi ingen faar saa let en køn Kone som en gammel Orlogsgast. Kl. 11 haledes Flaget ned til Tappensteg og Kongesang, og Dansen gik til 12.

Vort smukke Kendingstegn, som Kredsen havde anskaffet sig en Masse af straks, da »Under Dannebrog«s sidste Nr. kom Ledelsen i Hænde, gik af som varmt Brød; det er for Damerne en enestaaende billig Fødselsdags- eller Julegave til Fatter. Kredsen's Damer kan henvende sig til Kassereren.

NYBORG-KREDSEN

afholdt den 14. Marts Fællesspisning paa Industrihotellet, hvor der blev serveret Bixemad, Østepind og Øl. Der var mødt ca. 30 Deltagere.

Under de sædvanlige Former hejstes Flaget, hvorefter der blev pebet til Skafning, og Spisningen forløb paa sædvanlige muntre Maade.

Efter Spisningen afholdtes ordinær Generalforsamling. Formanden, Baron *Hawthausen*, aflagde Aarsberetning og meddelte, at Foreningen havde gjort Skridt til at afholde Fest med Foredrag. — Der blev udtalt nogle smukke Mindeord over afdøde Kapt. *Ewald*.

Foreningens Kassebeholdning udgjorde ved Aarets Slut-

ning Kr. 256,83. Minebøssens Kassebeholdning er nu vokset til Kr. 1115,53, og paa Forslag bemyndigedes Bestyrelsen til at uddele til en værdig trængende Beløbet udover Kr. 1000. Der besluttedes at rejse en Flagstang ved Minebøssen og have Vimpel vajende der i Tiden 1. April til 30. September.

Til Bestyrelsen genvalgtes Speditør *Møller* og nyvalgtes Lods *Hansen*, Slipshavn, Lokomotivfører *Hvid* og Smedemester *Rasch*, Kaffe-grosserer *Petersen* valgtes som Suppleant.

Til Revisorer genvalgtes Havnefoged *Winckler* og Kaptajn *Møller*.

Enstemmigt besluttedes at afsende Telegram til Hendes Majestæt Dronningen tolkende Medlemmernes Glæde over Sygdommens heldige Forløb.

Efter Generalforsamlingen tilbragtes endnu nogle fornøjelige Timer sammen, hvorunder Sangbogen flittigt benyttedes, og der fortaltes forskellige morsomme Historier fra Marine-dagene og andre Sømandsoplevelser.

HOLBÆK-KREDSSEN

afholdt Generalforsamling den 16. Marts. Bestyrelsen, der genvalgtes, bestaar af:

Lokomotivfører *Viggo Møller*, Formand, Sparekassedirektør *Arnold*, Kasserer, Distriktsmontør *A. Thornle*, Gaardejer *Elias Petersen*, Tudse pr. Holbæk, og Købmand *Gustav Jensen*.

Til Sendemænd valgtes: Lokomotivfører *Møller*, Gaardejer *E. Petersen* og Cigarhandler *Paul Olsen*.

KOLDING-KREDSSEN

afholdt den 16. Marts aarlig Generalforsamling paa Palads-hotellet. Forud for denne afholdtes Fællesspisning, og saavel denne som Generalforsamlingen havde vundet god Tilslutning og forløb paa Marineforeningens sædvanlige fornøjelige og kammeratlige Maade.

Til Dirigent valgtes enstemmigt Direktør *Ræder*.

Formanden, Tandlæge *Strange-Friis*, aflagde Aarsberetningen, og det vedtoges efter nogen Diskussion, at forhøje Medlems-Bidraget fra 3—5 Kr. aarligt.

Formanden genvalgtes med Akklamation. Til Bestyrelsen genvalgtes Hotelejer *H. Nielsen*, Rentier *C. Møller* og Konditor *Klaaborg* samt nyvalgtes som Repræsentant for de ekstraordinære Medlemmer Direktør *Ræder*. Som Sendemænd valgtes Formanden, *Ræder*, *H. Nielsen*, *Klaaborg* og *Hamelv*.

Til Revisorer genvalgtes Dyrslæge *Hörlick* og Direktør *Schröder*.

Efter Generalforsamlingen fortsattes det fornøjelige Samvær med Taler og Sang og en lille improviseret Auktion over nogle af Formanden skænkede Marinebilleder gav en lille ekstra Indtægt til Foreningens Kasse.

HELSINGØR-KREDSSEN

afholdt Mandag den 27. November 1922 sit aarlige Torske-gilde paa Hotel du Nord.

Kl. 7 $\frac{1}{2}$ samledes man, og efter at Flaget med fuld Honnør var gaaet til Tops, lod man den gode Torsk og Ostepinden vederfares fuld Retfærdighed.

Kaffen blev indtaget paa Keglebanen, og senere samledes man igen til et fornøjeligt Samvær i Salen om de dampende Puncheboller. Stemningen var den allerbedste og Taler, Sang og Musik vekslede i uafbrudt Række, og det blev langt ud paa de smaa Timer, før der blev blæst af.

Torsdag den 1. Februar afholdtes en festlig Sammenkomst paa »Hotel du Nord«.

Bankkaseerer *Nath* havde med vanlig Elskværdighed stillet sig til Raadighed med sit saare fornøjelige Foredrag om »Herluf Trolles« Togt til de engelske Kroningsfestligheder. Desværre var Vejrguderne os ikke gunstige — det var et bandsat Vejr — og alle vore udenbyes Medlemmer blev borte, saa Forsamlingen var ikke saa talrig som den burde have været, og som det udmærkede Foredrag og de glimrende Lysbilleder, der ledsagede det, havde fortjent, men de der var kommen tilstede, takkede Hr. Nath med begejstrede Ovationer.

Efter Foredraget var der Fællesspisning, der som altid forløb paa bedste Maade — især da vi foruden Hr. Nath havde den Glæde som Gæster at se København-Kredsens Formand og flere Medlemmer fra denne Kreds.

Fredag den 23. Marts afholdt Kredsens sin ordinære Generalforsamling med Dagsorden efter Lovene.

Næstformanden Dr. *Klubien*, valgtes til Dirigent og gav

Ordet til Formanden, der aflagde Beretning for det forløbne Aar.

Han udtalte, at det, der havde sat sit Præg paa Aaret, havde været det store Eskadrebesøg i Sommer, og den Fest, Kredsens i denne Anledning havde arrangeret — en Fest, der ved sin storslaaede Karakter og det glimrende Forløb, den havde faaet, var Kredsens til stor Ære. Formanden fandt Anledning til her at rette en Tak til vor udmærkede Vært og Kammerat, *Baadstoft*, for hans store Andel i Successen; det havde været et stort Arbejde for ham, men Resultatet var ogsaa glimrende, og han var sikker paa denne festlige Aften.

Desværre havde Festen givet et klækkeligt Underskud — noget Kredsens egne Medlemmer var Skyld i, thi til trods for den meget ringe Betaling, var der kun modt $\frac{1}{3}$ af det Antal, man havde forventet.

Efter at have omtalt de andre Møder, der i Aarets Løb var afholdt, opfordrede Formanden paany Medlemmerne til talrigere Møde og varmere Interesse for Marineforeningen.

Til Slut mindedes man vor Kammerat, Fiskehandler *Vilhelm Hansen*, der var afgaaet ved Døden i Oktober forrige Aar. Forsamlingen sluttede sig til de smukke Mindeord ved at rejse sig.

Efter at Kassereren, Grosserer *Olsen*, havde gennemgaaet Regnskabet, der sluttede med et Underskud paa ca. 600 Kr. som overførtes til næste Aar, og for hvilket der blev givet Decharge, gik man over til Valg af Bestyrelse.

Kaptajn *E. Møller*, Grosserer *G. E. Olsen*, Dr. *Klubien*, Snedkermester *Rasmussen*, Købmand *Bertram*, Købmand *Nærum*, Tømmerhandler *Forsberg*, Manufakturhandler *Christensen* genvalgtes, og Havnebetjent *Petersen* nyvalgtes.

Revisorerne: Kaptajn *Jensen* og Købmand *Petersen* genvalgtes.

Til Slut valgtes Sendemænd og Suppleanter.

Efter Generalforsamlingen var der arrangeret fælles Smørrebrødsbord, hvor Debatten om Kredsens Anliggender fortsattes, afbrudt af adskillige Lodskud — og først et godt Stykke ind paa Hundevagten, blev det sidste vægtige Indlæg afgivet, saa Baadsmændene kunde faa Lejlighed til at pibe »Klar ved Køjerne«.

HIRTSHALS-KREDSSEN

afholdt Mandag den 26. Marts Kl. 8 paa Hotel du Nord, Hjørring, en Fest med Foredrag af Hr. Dr. *Scharling* og Lysbilleder over Emnet »En Jordomsejling med femmastet Bark »København««. Forsvarsbrødrene med Damer var inviteret.

8 Glas gik Fløjdørene op til Theatersalen, som i Dagens Anledning var flot pyntet med Flag etc.; paa det hvide Lærred foran Jerntæppet saas Barkskipet »København« i smukkeste Skrud med alle Sejl til; paa Scenens Dæk foran Billedet, skinnede Kobberkompass og Raaber, og paa hver Side af dette vor store Skibsklokke og Foreningsflag — det hele en smuk maritim Ramme til det interessante Foredrag, som Hr. Scharling holdt med lunt Humør.

Musikdirektør *Manberg Eriksens* Orkester satte i med »Den tapre Landsoldat« og indstrømede Folk med straalende Øjne, og de gamle Forsvarsbrødre, ja de unge, gik i Takt efter den kendte Melodi, saa godt Pladsen tillod det. Da »Holmens faste Stok« umiddelbart efter blev spillet, saa man de gamle Gutter rette sig og skæve til Landsoldaterne, som vilde de sige: »Se paa os, saadan skal en Soldat gaa«. Vor gamle Veteran *May* var selvfølgelig med.

Ca. 300 Mennesker var mødt og Flaget blev hejst ved Flagmarschen som paahørtes staaende, og da Nationalsangen lød, sang den store Forsamling med.

Chefen bød hjertelig velkommen, og præsenterede Doktor *Scharling* med et særlig Velkommen til ham og gav ham Ordet.

Dr. *Scharling* fortalte i korte og smukke Træk sin Jordomsejling med Barken »København« og om Livet ombord saavel som i Land, og bragende Bifald lød ved Foredragets Slutning.

Chefen takkede Dr. *Scharling*, og der udbragtes et Leve for ham.

»Vift stolt« blev sunget, hvorefter Flaget blev halet ned med fuld Honnør. Der blev pebet til Kaffe overalt, og efter Kaffen til Dans paa Dækket, og Dansen gik, indtil Fløjten standsede den. En Sang paa 20 Vers, forfattet af afdøde Kammerat, Brofoged *H. Hjorth*, blev nu sunget, og Chefen holdt Tale for Forsvarsbrødrene, hvorefter Formanden for Forsvarsbrødrene holdt Tale for Marineforeningen. Chefen holdt en Tale for Hans Majestæt Kongen, efterfulgt af et nifoldigt Leve og Afsyngelsen af Kong Christian, hvorefter han oplæste følgende Telegram, som begge Foreningers Bestyrelser havde vedtaget at afsende til Hds. Majestæt Dronningen.

»Marineforeningen og Forsvarsbrødrene i Hirtshals og Hjørring, forsamlede til Alvor og Gammen, hilser vor Dron-

ning i vor inderligste Glæde over Dronningens snarlige Helbredelse.«

Der pebes atter til Dans, og Aftenen forløb muntert til hen paa Hundevagten.

Dagen efter ankom Telegram fra Hans Majestæt Dronningen:

Marine- og Forsvarsforeningerne,

Hjørring,

Hjertelig Tak for gode Ønsker.

Alexandrine.

SØLVBRYLUP

Medlem af Kolding Kredsen, Kriminaldommer *Wilh. Nielsen* og Hustru, fejrede den 5. Februar deres Sølvbryllup og var i den Anledning Genstand for megen Opmærksomhed fra alle de forskellige Foreninger og Institutioner, som Kriminaldommer i Aarenes Løb har haft Berøring med.

Kolding Kredsen, hvis første Formand Kriminaldommeren var, bragte sin Lykønskning i Form af en Blomsterdekoration. —

80 AARS FØDSELSDAG

Veteran fra 1864, Formand for Forsvarsbrødrenes Kolding-Afdeling og Æresmedlem af Marineforeningens Kolding-Kreds, *Jens Jensen*, fejrede fornylig sin 80 Aars Fødselsdag og blev ved en Fest paa Hotel »Kolding« hædret fra mange Sider som den gode og højt agtede Borger, han er.

Paa Marineforeningens Hovedbestyrelses og Kolding-Kredsens Vegne, overbragte Tandlæge *Strange-Friis* en Lykønskning, hvortil knyttedes *Axel Juels* Sang for Veteranerne.

DØDSFALD

Med Fabrikant *Georg Otto Mücke*, som den 18. Marts afgik ved Døden, har Marineforeningen mistet et udmærket Menneske og en god og trofast Kammerat, der stedse omfattede Foreningen og dens Virke med usvækket Interesse. Født den 1. Jan. 1869, gik Mücke tidlig tilsøs og kom særlig i udenrigsk Langfart indtil han 29 Aar gammel vendte hjem, og efter nogen Tids Tjeneste i Marinen, grundlagde den Virksomhed i Isolationsbranchen, i hvilken han virkede til sin Død og i hvilken hans Dygtighed og Samvittighedsfuldhed skaffede ham en stor Kundekreds. Sin gamle Kærlighed til Søen svigtede han aldrig, og sine bedste Timer tilbragte han i sin Motorbaad sammen med sin Hustru og sine Børn og Venner.

Den 23. Marts begravedes han under meget stor Deltagelse fra Vestre Kirkegaards Kapel, og hans Kiste, der dækkedes af Marineforeningens store Flag, bares ud af Medlemmer af Marineforeningen, medens Kredsen's Flag paraderede efter Kisten. Han var en god dansk Mand og en Kammerat hvis smukke menneskelige Egenskaber vil blive husket blandt os.

Ære være hans Mind.

GAMLE MINDER OG HISTORIER

Nedskrevet af Kommandør *V. J. Schoustrup*.

Vor Flaade er gammel, den kan føres tilbage til Kong Hans, som er den første, der skaber en dansk Flaade med et Slags Nyboder, der laa paa Knudshoved ved Vordingborg — ganske naturligt da Flaadens Opgave var at kæmpe mod Hansestæderne. Igennem Tiderne var det jo Chr. IV, Niels Juel og Danneskjold, der fortsatte Flaadens Udvikling og bragte den frem. Marinen er dansk i sin Oprindelse og var lige til 3-aars Krigen det „nationale“ Værn i Modsætning til Hæren, der først efter 1848 blev anerkendt som rigtig dansk. „Den tapre Landsoldat“ er en Betegnelse, som ikke kendtes før 1848. Apropos om Sungen „Den tapre Landsoldat“, saa er Musiken til den skreven i Stueetagen paa Amagertorv Nr. 6, den gamle Gaard, der

nu ejes af den kgl. Porcelænsfabrik, men som den Gang var i min Families Eje. Stueetagen var nemlig lejet ud til Horneman og Erslev.

Lad mig i denne Forbindelse erindre om, at Søcadetacademiet var den første Skole i Danmark, hvor der blev lagt særlig Vægt paa Undervisning i Dansk (Sneedorff), at en Landofficer lige op til 1864 altid havde „von“ foran sit Navn, og at Kommandosproget i Hæren endog ind i det 19. Aarhundrede var overvejende tysk. I et gammelt Infanteriregiment, der var affattet paa tysk, stod der følgende pragtfulde Sætning:

„Der Adjutant musz ein bürgerlicher zein, damit er lesen und schreiben kann.“ — Jvf. Holberg, der lader sine Landofficerer kommandere paa Tysk:

Søofficerer forekommer slet ikke i Holbergs Kommedier.

Var saaledes i gamle Dage Marinen vel nok det mest populære af de to Værn, blev dette Forhold endnu mere fremtrædende efter 2. April 1801, og Nyboders Befolkning — Holmens faste Stok — var jo ofte allieret med Studenterne imod de tyske Soldater. Forøvrigt blev denne faste Stok ofte daarligt behandlet af Regeringen, ja, der findes fra det Attende Aarhundrede en Ansøgning fra Nyboderkonerne om Tilladelse til at tigge og stjæle, begrundet ved, at Mændene i lange Tider ikke havde faaet deres Løn udbetalt.

Endnu langt ind i det Nittende Aarhundrede bestod der et ganske andet Forhold mellem Under- og Overordnede end nutildags. Jeg skal blot nævne, at man ikke alene tiltalte det indkaldte Mandskab med „Du“; men ogsaa at en Chef gerne sagde Du til selv gamle Underofficerer.

Det erindrer mig om en lille Episode fra et af mine første Cadetskibstogter. Jeg havde faaet Ordre af min Kvarterchef til at sørge for Kvarterets Ekstraproviant, en Sag, som skulde ordnes ganske „geheimt“, da det jo regelmæssigt var forbudt at have saadanne Sager med. Provianten blev derfor altid smuglet ombord og anbragt hos Baadsmanden eller

en anden Underofficer, som havde Lukaf eller raadede over et Hellegat. Altsaa gik jeg til Baadsmanden — lad mig kalde ham Svendsen — og fik ham til at tage Kvarterets Proviant ombord, inclusive nogle Flasker Solbærrom. Da gamle „Heimdal“ var lagt ud paa Inderrheden (nu Yderhavnen), kom Chefen ombord — den Gang saa man ikke noget til Skibets Chef før Udlægningen, der besørgedes af Næstkommanderende assisteret af en Københavnerlods. Altsaa Chefen kom ombord i sin Gig bemanded med Corvettens Gigroere, klædt paa i Chefssluproerdragter, hvis Snit og Farve den Gang valgtes af vedkommende Chef. Baadsmand Svendsen mødte ved Faldrebet for at pibe for Chefen, men det viste sig, at han ikke kunde staa paa Benene, langt mindre bruge Piben.

Chefen saa paa ham og sagde saa: „Svendsen, Du er jo fuld, skrub ned og sov Rusen ud.“ Det var alt, hvad der skete for Svendsens vedkommende; men jeg fik mig en ordentlig Overhaling af en af Cadetofficererne, fordi det jo viste sig, at det var Kvarterets Solbærrom, som var Aarsag til Missøren, og saa fik jeg mig en god Portion Klø af Kvarterchefen, fordi al den dejlige Rom var gaaet den forkerte Vej.

(Fortsættes.)

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCOTIAMAND

(Fortsat)

Rebe Mærsejl, lad løbe Stor Mærsefald, hal igennem i Rebtaljerne, hal det løse igennem af Braserne,« lød det hen paa Morgenvagten fra Agter.

Vi havde hele Natten tumlet og manøvreret og bl. a. gjort For- og Krydsmærsejlene fast. Det blæste en forrygende Snestorm og var hundekoldt. Jeg var vel for den Sags Skyld ikke daarligst stillet; som før bemærket, havde jeg faaet mit Oljetøj og Søstøvler med, men af hele den store Besætning fra Skandsen, var kun et Par Stykker der var udrustet paa lignende Vis. De øvrige havde ikke mere end det de gik og stod i, — nogle gik endnu med det samme Klunds, som de kom ombord i paa Amsterdamrevieret. Ved at sjappe i Vandet, som stadig skyllede over Dækket, var Saalerne i mange Tilfælde sprunget fra Støvlerne, og de bare Tæer stak frem. Man saa derfor Folkene vandre omkring med Benene indsvøbt i gamle Sække, Pressningsstumper o. lign. og de øvrige Pjalter fastsurret til Kroppen med Kabel- og Skibmandsgarn. Nogle af dem havde mistet Hovedtøjet, og de fandt derfor paa at svøbe Hovedet ind i det mest utrolige.

Paa Lukafsørket stod Slagvandet og skvulpede frem og tilbage, eftersom Skuden hev og slingrede, sprøjtede det op ad Skodterne.

Rotterne, der ellers havde ført en temmelig ugenert Tilværelse med Logi mellem de underste Køjer og Dørken, kom nu frem, da Vandet begyndte at trænge ind til dem, og de entrede op alle Vegne, som oftest var det Underkøjerne det gik ud over. Frivagtsmanden maatte,

forinden han »tørnede ind«, foretage en Razzia og efterterse Køjehylder og alle Krogene, der sad »Langhalerne« sammenkrøbne. Slaa dem ihjel gad man ikke, man gjorde dem bare husvilde for en Stund ved at smide dem ud paa Dørken, saa kunde de kravle op til Naboen, eller en ledig Underkøje.

Saalænge der var Adgang til Kabelrummet og Banjerne agter, kunde det endda gaa; man havde nemlig gjort den Opdagelse, at her laa Læsejlene og Luftsejlene stuvet af Vejen. Det var af let Materiale, let Bomuldsdug, og derfor udmærket anvendelig til Bosseronner, Køjetøj og lign. En Aftenstund stillede en Neger i en skinnende hvid Bosseronne, den var rimpet sammen med noget Uldgarn, men en Bosseronne var det dog.

Negeren kom netop rundt Hjørnet til Officersmessen midtskibs, da han møder 2den Styrmand. »By got dam; hvad er det du er kommen i, din sorte Morian, hvor har du stjaalet det henne?« Den Sorte, der iforvejen var lang og tynd, og som de fleste Negre stod paa et Par skækelige Ben med store Platfodder, gjorde i Øjeblikket en yderst komisk Figur. Jeg stod et Stykke borte, og skønt jeg havde ondt af Stymperen — jeg vidste nemlig hvad der ventede ham — kunde jeg alligevel ikke andet end trække paa Smilebaandet. Selvfølgelig forsøgte han at lyve sig fra det hele, men Styrmanden tog ham ved Øret som en anden Skoledreng, og slæbte ham agterefter. Her blev han præsenteret for 1ste Styrmand, og saavidt jeg kunde se og høre, stak Stymperen i at tudskraale.

2den Styrmand huggede sin Jærnklo i Nakken paa ham, og svingede ham rundt, saa Arme og Ben hvirvlede i Luften. Det Tryk kunde Bosseronnen ikke staa for, og Styrmanden beholdt Stumperne, medens den Sorte fik sig en vældig Portion Klø.

Den gamle Kok, forøvrigt en Hollænder af Fødsel, blev kaldt hen midtskibs, og han var heller ikke sen til at »sladre«, — han havde set flere af den Slags Stumper Sejldug i Lukafet. En Irlænder havde fra Løbebroen midtskibs hørt Samtalen, og nu skulde det gamle Asen have sig en Omgang. Vi tog derefter Opstilling ved Kabysdøren og lovede ham Død og Undergang. Pludselig sendte han med en stor Sprøjte, han til dagligdags brugte til at holde Kakkellakkerne i Ave med, en Sending koghedt Vand ud i Ansigerne paa de nærmeststaaende. Jeg stod lidt borte, men der var adskillige som fik skoldet Ansigt og Hænder, og da han fortsatte med sin Sprøjtning, blev Kabysen ikke taget i det Stormløb.

Efter at Rebtaljerne var halet igennem, entrede vi op.

Ærede Læser, Du har vel selv en Gang i unge Dage været med til det, jeg nu forsøger at gengive paa Papiret, — maaske, — det er halvvejs glemmt; vi Søfolk har

saa nemt ved at tilgive og glemme, men naar jeg nu minder Dig om en mørk Vinternat, naar Rigning og Sejl er fuld af Snesjap og Is, naar December Stormen fyger over Atlanterhavet og Himmel og Hav staar i ét, da er det ingen Spøg at hænge tilvejs paa en svajende Raa, med Benene stemte i Perten, og foran sig et Sejl, der tærsker og slaar for Stormen og hvert Øjeblik truer med at slaa dig baglænds ned af Raaen, medens de frosne Fingre rives tilblods. Det er en Kamp mod Elementerne, en Kamp for Tilværelsen og en Kamp, der sætter sin Mand paa Prøve. Det faar endda være, naar Besætningen er udrustet til at tage en saadan Tørn, og der samtidig er Forstaaelse og Føling mellem Officerer og Mandskab. Her hos os var det stik modsatte Tilfældet. Og hvor sved det i mit sønderslaaede Ansigt. Saa ret paa min venstre Kind havd blødt hele Natten, jeg kunde til at begynde med mærke det varme Blod løbe ned ad Hals og Bryst, — nu var det størknet, — og mit venstre Øje smærtede. Men her var ingen Tid til Betragtninger, her gjaldt det om at tage fat. Georges var som sædvanlig første Mand paa luv Nokke i Gang med at lægge Stikbugten, og jeg var ikke langt fra ham. Aah, den Sne, den piskede mig lige i Ansigtet!

Det muntre Hjørne.

EN »BALLE«

Det svære Sejl stod spændt og tampede i Stormen, drivvaadt af Snesjap og saa stift som et Brædt. Benene spændt i Perten, saa de stod helt plant ud i Luften, det var Allemands Tag at faa dæmpet Sejlet, saa vi, — naar Signalet lød, kunde begynde at »koble op«.

Jeg klamrede mig fast til »Yackstaget« med venstre Haand, og forsøgte med højre at gribe efter Rebknyttelserne, der slog mig om Ørene. Inde ved »Drejerebet« paa Overraaen stod Baadsmanden og hylede »hal op din Hund, — hal, saa Øjnene springer af dit idiotiske Hoved, — hal, — eller jeg skal »by got dame« sparke Hovedet i Smadder paa dig«, og holdende sig ved Stænge og Brambarduner, balancerede han frem og tilbage langs Raaen. Richard var som sædvanlig med oppe, skønt han havde nok at gøre med at holde sig fast i Haandperten endsige arbejde. Baadsmanden tordnede og bandte, og da Richardt fuldstændig kraftesløs som han var, overhovedet ikke kunde bestille noget, sendte Baadsmanden ham et Spark i Hovedet, og havde Rygperten ikke været, var han sikkert faldet baglæns ned.

»Saa skulde da S.... tage dig, din irske Bulldog,« brølte Georges, »fik du ikke nok i Aftes; vent til vi faar knobet op, saa skal jeg goddam smadre Hovedet paa dig.«

Vi kom ind fra Raaen, og havde Georges ikke hjulpet Richard under Nedtringen, var han faldet i Soen. Det gjaldt nemlig om at ruppe Neglene, naar Arbejdet var udført tilvejs, og naa Dækket, thi det var almindelig Skik, at Bødlerne under Nedgangen morede sig med at træde Fingrene tilblods paa den sidste, naar han greb fat i Vævlingen.

»Stræk op Merssejl.« Det kneb at hejse det svære Sejl, endda det var Allemands Tag. Hænderne var daarligere og ømme efter den lange Nats Manøvre, og Mænerne var nu heller ikke videre oplagt til Arbejde, forfrosne og elendige som de var. Omsider lød: »Belay — make fast«.

Jeg var i Arbejde med at klare Læ Braser op, da jeg hører Brøl fra midtskibs.

(Fortsættes).

A. H.

MELCHORS anerkjendte THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 . —
M G M..... 4 . —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 75 00

KJØBMARGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Drik

BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønhandel,

Jærggade 25. Tlf Nora 2378

Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Koniorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDRERSGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry,

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toilettskabe.

Vimmelskaftet 38.

**FITTINGS
+GF+**

P. E. Ehrhardt
Studiostr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

E. Hansens Fiskehal

Holmbladsgade 15

Levende Fangst tilføres daglig.

Leverandør til Marinen.

Tlf. Amager 1262 x

Tlf. Amager 1262

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskaftet 41 o. 6.

Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officerforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deli-
kateser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekti-
Chokolader og Bodega Vine ho

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED

Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøegade 15

Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Nyhavn 31, København K.
Telefon 5869.

HÆFTE V.
MAJ

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

DEKORATIONER.

Paa Foreningens 10-Aars Dag, 29. April, er følgende Veteraner fra 1864 udnævnet til Dannebrogsmænd:

Fabrikant *C. C. Stuhr, Aalborg*, Pens. Lodsformand *P. W. Jørgensen*, Stige, Fhv. Skibsfører *J. Lydersen*, Stige, *S. J. Nymann, Aalssø*.

Paa Helgolandsdagen er Orlogskaptajn *Ackermann* og Overartillerimester, Løjtnant *F. V. V. Nielsen* udnævnte til Riddere af Dannebrog.

Paa 59-Aarsdagen for Slaget ved Helgoland henlagde Marineforeningens Formand, Kommandør *H. Kiær*, paa Foreningens Vegne en Krans paa Admiral Suensons Monument i Nyboder.

SENDEMANDSMØDET OG STIFTELSESFESTEN DEN 29. APRIL 1923.

Ti Aar er vel ikke noget langt Spand af Tid, — heller ikke i en Forenings Liv, men for alle dem, der fra første Begyndelse har været med, og som paa nærmere Hold har set Fremgangen og Væksten i det Arbejde, som begyndtes i 1913, faldt det ganske naturligt paa særlig Maade at mindes Dagen som en Mærkedag, fordi Arbejdet har baaret Frugt i langt højere Grad, end man havde turdet haabe og vente. Som en af de yngste Foreninger i sin Art er Marineforeningen naaet til gennem de ti Aar at blive den næststørste af samtlige lignende over hele Landet, og vi har Lov at haabe, at de Aar, som kommer, vil bringe yderligere Tilslutning til den store Kredse af Mænd i vore Rækker, for hvem vort Søværn og vor Søfart er Faktorer i det danske Samfundsliv af afgørende Betydning for vor Stilling udadtil og vor Fremtid blandt Nationerne og for vort økonomiske Liv indadtil.

Gennem de ti Aar har Foreningens Rør været lagt i Kommandør *C. F. Møgelhøjs* Haand, og han har nu trukket sig tilbage efter eget Ønske og ikke, fordi hans Medarbejdere i Hovedbestyrelsen ikke endnu i en Aarrække ønskede at Styret laa hos ham. Det vil da være naturligt, at der fra vore Spalter lyder en Tak til Kommandøren for den Del af hans Livsgjerning, der faldt indenfor Marineforeningen i de Aar, der for enhver Forening er dennes mindst lette, de Aar, i hvilke Bestikket skal gøres og Kursen sættes. Med sin Erfaring gennem et langt og fortjenstfuldt Sømandsliv, i hvilket Kommandøren ogsaa var med til at befæste dansk kommercielt Liv og dansk Koffardifarts dengang nye Veje i Østen, og derfor vidste, hvad denne Fart betyder for vort

Land fremfor mange, med denne Erfaring, støttet i alle Situationen af et usvigeligt Retsind, har han ved sin Person været Marineforeningen en god Formand, hvem vi alle skylder varm Tak for hans Gerning, ledsaget af vore bedste Ønsker for det Otium, han nu har valgt.

Den 29. April samledes som vanligt Sendemændene til Møde i Studenterforeningens lille Sal, denne Gang i et Antal af ca. 150. Kl. 2 pr. betraadte Formanden, Kommandør *Møgelhøj*, Talerstolen, bød Forsamlingen velkommen samt foreslog Ingeniør Konow til Dirigent, hvilket enstemmigt vedtoges. Dirigenten takkede for Valget og gav Ordet til Formanden, der aflagde Aarsberetning, hvis væsentlige Punkter var dels den glædelige Meddelelse, at Foreningen, trods de af de mindre gode Tider dikterede Udmeldelser, dog havde haft en betydelig Fremgang, saaldes at Medlemsantallet nu var godt over 5000, hvilken Meddelelse vakte megen Glæde, dels det beklagelige Faktum, at Foreningen ikke havde set sig istand til at modtage Godsejer *Schous* generøse Tilbud om Overtagelse af Veteranen, Fregatten »Jylland«, som Formanden haabede desuagtet endnu længe maatte bevares for os.

Efter en Redegørelse for Foreningens Virke, og da særlig ved det agitatoriske Arbejde, der fra enkelte Medlemmers Side er udført, rettede han en særlig Tak til København-Kredens Sekretær, Bankkasserer *C. Nath*, der i Aarets Løb havde besøgt og holdt Foredrag i 21 Kredse og medvirket ved Starten af 3 nye Kredse. Disses samlede Tal er nu 38, og flere er under Forberedelse. Sluttelig meddelte Kommandøren, at han paa Grund af svigtende Helbred maatte nedlægge Formandshvervet.

Direktør *C. Harhoff* aflagde derpaa Regnskabet, af hvis Poster kun Bladets gav Anledning til særlige Bemærkninger. Som et glædeligt Faktum maatte det noteres, at Kredsen havde vist Offervillighed og Forstaaelse, ved at vedtage Tilskudet af indtil 50 Øre pr. Medlem til Støtte for dette vort Bindeled, hvis Fremstilling, uanset de minimale Medarbejderhonorarer og Bestræbelserne for at fremskaffe Bladet saa billigt som muligt, dog mødte med Underskud. Grunden hertil er, som det med tilstrækkelig Tydelighed fremgaar af Regnskabet, de enorme Forsendelsesomkostninger, som de forhøjede Posttakster havde medført, og som belastede Bladets Regnskab uforholdsmæssigt, og Bladets hele økonomiske Grundlag er jo stærkt forrykket fra 1913. Tilskuddssagens Forløb viser imidlertid, at Medlemmerne anerkender, at de modtager et Blad, som efter Forholdene er overordentlig billigt og hvis hele Standard de ikke ønsker forandret.

Af indkomne Forslag var der kun eet, fra København-Kredsen, gaaende ud paa, at Marineforeningen skænkede det første Flag til vort nye Orlogsskib, »Niels Juel«, som til Efteraaret skal ud paa Repræsentationstur og vise Dannebrog i fremmede Havne, og at man anmodede Marine ministeriet om at ville modtage et saadant Flag til Brug

ved passende Lejligheder og efter Skibschefens Bestemmelse. Forslaget gaar i Almindelighed ud paa, at Foreningens Kredse, efter Indstilling til Hovedbestyrelsen, sættes istand til ved paakommende Lejlighed, hvor Kredsen maatte ønske at udtrykke sin Paaskønnelse overfor et Koffardskibs Rederi, Kaptajn eller Besætning, under lovordnede Former skænkede et Koffardiflag.

Efter en kort Diskussion om Maaden, hvorpaa Forslaget skulde bringes til Udførelse, vedtoges det, og Foreningen, der hidtil har savnet en Form, hvorunder man kunde udtrykke sin officielle Anerkendelse og Tak overfor bl. a. Koffardmarinen, har hermed fundet denne.

Ved det paafølgende Bestyrelsesvalg, ved hvilket efter Tur afgik D'Hrr. Kommandør *Maegaard*, Grosserer *K. L. E. Jensen*, Skibsreder, Direktør *C. Harhoff*, Fabrikant *C. C. Jensen*, Kammerjunker *Malthe-Bruun* og Fabrikant *Im. Stuhr*, genvalgtes disse med Undtagelse af Formanden, der ønskede at fratrede og Kammerjunker *Malthe-Bruun*, der ligeledes ønskede Fritagelse, og i Stedet for sidstnævnte, valgtes Orlogskaptajn *P. Ipsen* med Akklamation.

Revisorerne genvalgtes, og efter at Formanden havde bragt en Tak til Dirigenten, hævdedes Mødet. Hovedbestyrelsen konstituerede sig dernæst med Kommandør *Hector Kiær* som Formand, og man skiltes for atter at mødes til Stiftelsesfesten Kl. 7.

I den lille Sal samledes ved 7-Tiden ca. 220 Repræsentanter for Land og By efter Formiddagens Arbejde, og Festligheden indlededes med, at Formanden, efter at have budt Velkommen, lod Flaget hejse med det vanlige smukke Ceremoniel, hvorefter han udbad sig Forsamlingens Tilslutning til Afsendelsen af Hilsner til Kongen og vor Ærespræsident, H. K. H. Prins *Valdemar*, hvilket vedtoges med Akklamation. Kommandøren meddelte derpaa, at han agtede at trække sig tilbage som Hovedbestyrelsens Formand og nævnte som sin Efterfølger Kommandør *Hector Kiær*.

Næstformanden, Grosserer *K. L. E. Jensen*, bragte i en smuk Tale Kommandøren en varm Tak for de Aar han havde ledet Foreningen og meddelte, medens Forsamlingen rejste sig, at Hovedbestyrelsen ved Kommandørens Fratræden havde enstemmig vedtaget, at udnævne ham til Æresmedlem og bad ham modtage Foreningens Æresdiplom som Udtryk for de Følelser, man nærrede overfor sin afgaaende Chef. Kommandør *Maegaard* takkede for den beviste Ære og udtalte, at selv om han traadte ud af aktiv Tjeneste i Marineforeningen, vilde han vedblivende følge Foreningen og dennes Gerning. Et udbragt Leve for Kommandøren, besvaredes med rungende Hurra.

Næstformanden præsenterede derpaa den nye Formand, hvorefter denne takkede for Valget og udtalte Haabet om, at han maatte kunne fortsætte det gode Arbejde, som han vilde hellige sin bedste Kraft. —

Koncertsangeren, Hr. *Anders Brems*, foredrog derpaa *Axel Juels* herlige Flagsang, som i denne Udførelse gjorde endnu stærkere Indtryk end sædvanligt og høstede stormende Bifald.

Bibliothekar *Carl Dunreicher* besteg derpaa Talerstolen og oprullede i et ganske fortrinligt, smukt og følt Foredrag vor Forenings Virke og Historie gennem de ti Aar.

Lydløst fulgte den store Forsamling det aandfulde Foredrag, og da det sluttede, følte man, at her netop var fundne de forløsende Ord for det, vi alle véd, — for det vi arbejder for og det, som vi alle haaber, maa naaes til Gavn for vort Land og de Formaal, som er vore. Der var Taknemlighed og Beundring for de smukke og sande Ord i den Storm af Bifald, som takkede Taleren.

Atter sang Hr. *Anders Brems*, — denne Gang *Axel Juels* Digt, skrevet i Anledning af Tiaarsdagen:

Det var Ord og Foredrag, som længe vil huskes.

Hermed var Festlighedens højtidelige Del forbi, og man begav sig, med Flaget baaret i Forvejen af to Dæks officers-elever, op til den festligt smykkede store Sal, hvor hver Mand hurtigt fandt sin Plads ved Bordene og hvor der indlededes med, at den nye Formand, der førte den afgaaede Formand tilBords, bød Velkommen og meddelte, at der vilde blive Ro til at spise, og at Talerne vilde faa Ordet efter Spisningen. Kommandør *Kiær* indledede Talerens Række med at udbringe et med nifoldigt Hurra besvaret Leve for Hans Majestæt Kongen.

Kort efter talte Kommandøren i smukke Ord for den afgaaede Formand og ønskede denne et lykkeligt Otium, naar han nu forlod sin mangeaarige Chefspost, og denne Tale besvaredes med rungende Hurra som en sidste Tak til Kommandør *Maegaard*.

Til Sendemændene bragte København-Kredsens Næstformand en Tak, fordi de mødte frem, og bad dem bringe Hilsner med hjem til Kredsen og en Tak for den gode, kammeratlige Maade, hvorpaa disse altid modtager Repræsentanterne herfra, naar disse kommer ud til Møder eller Foredrag i Provinsen.

Fabrikant, Konsul *Im. Stuhr* talte i smukke, morsomme Vendinger for Gæsterne, og Overretssagfører *Schoustrup* bragte en Tak til Pressens Repræsentanter for den Forstaaelse og Velvilje, Foreningen stedse havde kunnet glæde sig ved hos disse. Formanden for Bornholm-Kredsen, Stats-overbetjent *Carl Nielsen*, der bragte en smuk Tak til Kontorchef, Overretssagfører *Kjær* for dennes store og utrættede Arbejde og Samarbejde med Kredsen, Formanden for Hirtshals-Kredsen, Materialbestyrer *Ferd. Jensen*, der kønt og følt talte for vor fælles Moder: Fædrelandet.

Efter Afsyngelsen af forskellige Sange, hvis Række indlededes med *Axel Juels* Festsang, begyndte de uofficielle Taleres Række, som var meget lang, og af hvilke vi særlig bemærke Kgl. Vejer og Maaler *Dyrhauges* for Land og Flag, og Direktør *Petersens* for Formanden for Foreningen »Dannebrog«, Hr. *Axel Thiess*, der takkede for den Hyldelse, der gennem Talen og Medlemmernes varme Tilslutning glædede ham meget.

Op da Klokken var 12, sloges 8 Glas paa Skibsklokken, og Hundevagten begyndte med hele og halve Historier over Bordene, — og Festsdagen endtes paa den smukkeste Maade som Optakt til de Aar som kommer, — i Arbejde og i Fest.

HELGOLANDSFESTEN DEN 9. MAJ 1923.

»Op til Parade«.

En Trille saa lang som et Mærsefald og saa blød som en Edderflugt lød, da Lavets Hædersgæster, 10 gamle Veteraner, strunke som Bramstænger gik igennem Æresportene af frisk Bogeløv og anbragtes ved de festligt smykkede Borde, hvis dannebrogfarvede Dekoration hist og her afbrødes af lysegrønt Løv og smaa lysende Kærter. Foran hver Kuvert et lille Flag og en snehvid Maage, mindende om hin Majdag i Nordsoen.

Den traditionelle rimede Velkomst rettedes af Formanden til Hædersgæsterne, Flaget blev hejst, Kongesangen sunget, og saa hvislede Baadsmanspiberne de tre Gange som Signal til »Øl, skaffe«. Der var lovet en Bøf saa stor som Banjeluge. Selv om det var en ganske meget lille Luge, saa var den ikke saa nem at faa Bugt med, som med Østrigerne for vore Folk i 64.

Ved Kaffen mindedes Formanden Begivenhederne siden sidste Sammenkomst, først og fremmest Majestæternes Sølvbryllup; han endte med de smukke Ord, vi kender fra Løndagene ombord: »Gud bevare Kongen« og tilføjede: »Gud bevare Dronningen«. Gutterne gentog begge Ønsker.

Et andet Sølvbryllup, fejret samme Dag af vor populære Kammerat *Julius*, havde ogsaa talt Lavet mellem Gratulanterne, hvorfor *Julius*, hilst med Haandklap, takkede for Opmærksomheden.

En lille, smuk Ceremoni fandt Sted, idet de nye Kammerater højtidelig blev optaget i Lavet, og Formanden mindede om Mærkets symbolske Betydning og bød Velkommen blandt Brødrene, for hvilket Grosserer *Sørensen* takkede og udtalte, hvor hjemme han straks havde følt sig i Lavet, samt lovede at hævde dets gode Traditioner.

En stemningsfuld Sang af Direktør *Burchard* blev afsunget, og gaaende ud fra de smukke Ord om dem, der er gaaet til »Sejls Regering«, talte Formanden for de Hedegangne, og medens alle rejste sig, blev Flaget kippet tre Gange. Da det gik til Tops, udtalte Formanden, at det i Dagens Anledning vajede til Ære for Hædersgæsterne, og han takkede baade for deres Tilstedeværelse, deres minderige Daad og det gode Eksempel, de havde givets Flaadens Mandskab, og overensstemmende med Sangens Ord udbragte et jublende Leve for Slagets Helte, for hvilket vor kære Assessor *Lund* takkede og udbragte Lavets Skaal.

Veteranen, Maskinmester i Flaaden *Gjetting*, fortalte paa sin lune Maade, hvorledes det ikke havde været helt ufarligt at være i Maskinen under Slaget, og gav et lille drastisk Bevis paa sin »Mester«s Koldblodighed.

De to yngste fra »Hejmdal«, *Caspersen* og *Kofod*, fortalte morsomt om deres Hændelser i Slaget. Den sidste havde været Oppasser for den ogsaa i Dag tilstedeværende Løjtnant *Snedorff Krüger*.

Bankkasserer *Nath* talte smukt for den 92-aarige Veteran fra 3 Aars Krigen, *Clausen*.

Underholdningen indledes af Fabrikant *Hornung*, der til Stud. polyt. *Schultz'* Akkompagnement, med sin vidunderlige Stemme sang kgl. Kapelmusikus *Robertsons* smukke Komposition M. F. tilegnet. Og Sangeren *Viggo Jensen* foretog adskillige saavel alvorlige som stemningsfulde Viser, ligesom der gik svær Kraft paa den blaa Bog.

Formanden udbragte Skaaler for de to Digtere, *Burchard* og *Marston*. Vild Jubel.

Telegrafiske Hilsner fra Havnefoged *Bilde* og Kammerat *Otmar*, fik en begejstret Modtagelse.

Hvem der var glædest, Gæster ellr Værter, faar staa hen. Men det var et stolt Syn og for Kammeraterne uforglemmeligt, at se en Række af 10 kære, gamle Veteraner, tilsammen repræsenterende mere end 800 Aar!

HORSENS-KREDSSEN

fejrede Kristihimmelfartsdag Flagindvielse og Helgolandsfest, hvortil ca. 60 Kammerater med Damer havde givet Møde.

Efter at Selskabet var samlet i »Hof« Havesal, pebes der ved 8 Glas til Baksmonstring, og efter Mønstringen marcheredes til Riberhusmarchens Toner ind paa Verandaen, der i Dagens Anledning var omdannet til et Orlogsskibs Fordæk med Pansertaarn, Kanoner og øvrigt Tilbehør.

Efter at Gæsterne med vanlig Rutine havde fundet deres respektive Bakker, gik Formanden, *Kasserer Høy*, paa »Broen« og bad Forsamlingen, specielt 6 gamle Veteraner, velkommen. Efter at en af Formanden forfattet Sang for Flaget var sunget, talte han smukt om vort gamle Orlogsflag og indviende Horsens-Kredsens nye Flag, hvorpaa der pebes »Klar ved Flaget«. Til Fanemarchens Toner gled for første Gang Kredsens Flag til Tops, hejst af to Smaabørn i Matrosdragt, hvorefter Formanden hilste det nye Flag og udbragte et kraftigt besvaret Leve for Dannebrog, efterfulgt af Kongesangen.

Efter Flagindvielsen tog vor Kammerat, Fotograf *Rennau*, en Plade af det smukke Interiør.

Derpaa talte Sekretæren, Inspektør *Jensen*, om Helgolandsdagen, og udbragte til Slut et kraftigt besvaret Leve for »Heltene fra Helgoland«, efterfulgt af »Det var ved Helgoland«.

Vagtheften, Kammerat *Dithmer*, peb til Kaffe paa Dækket, og snart var alle bænkedede om de smukt dækkede Bakker.

Ved Bordet hylkede Formanden Foreningens Æresmedlemmer, de gamle Veteraner, af hvilke vor Kammerat, fhv. Cigarmager *Nøddelund*, særlig gjorde sig bemærket ved sit gode friske Humør, tiltrods for sit svage Helbred. *Nøddelund* fik ved Helgoland det ene Ben skudt bort og det andet knust. Formanden takkede for deres Daad i sin Tid og fordi, de havde glædet os ved deres Nærværelse ved Festen.

Nu fulgte Talerne Slag i Slag. Overportør *Spring* talte for Foreningen og Kammeratskabet, og udbragte et Leve for dette, hvorefter en af *Spring* forfattet Sang blev sunget. Næstformanden, *J. Nissen*, talte for Formanden, o. s. v., til pludselig Vagtheftens Trillen lød gennem Larmen og derpaa »sang« ud for Messeforstanderen. Da denne blev funden, meddelte Vagtheften ham, at Gutterne var blevet daarligere af alle de søde Kager, og bad ham servere en rigtig Sømandsforfriskning. Der blev nu budt Skraa rundt, saavel til Gutterne som Pigerne, og Jubelen var stor, da det viste sig, at de sirligt emballerede Skraaæsker indeholdt en af vor ubetalelige Kammerat, Værkfører *Lassen*, forfattet Sang til Damernes Pris. Konstruktor *Rasmussen* talte for Damerne og udbragte et smukt motiveret Leve for disse, hvorpaa Sangen, hyppig afbrudt af Bifald, blev afsungen.

Ved 2 Glas paa Aftenvagten blev der pebet til Dans paa Dækket, og der blev nu danset med Liv og Lyst. Selv en af de gamle Veteraner svang sin Pige.

Under en Pause forlystede Værkfører *Lassen* Selskabet med en interessant Skildring af sit Togt med gamle »Falter« fra København til Vedbæk. Under stor Jubel foreviste han nogle talende og levende Film, han havde taget paa Togtet, og Jubelen steg, da det viste sig, at flere af Foreningens kendte Skikkelser, deriblandt Flagmanden, *Chr. Beck*, havde været med paa Togtet.

Ved 8 Glas pebes »Klar ved Flaget«, der blev halet ned, efter for første Gang at have varet i vor Kreds over et feststemt Selskab.

Efter at Flaget var halet ned, samledes man om Smørrebordene, hvor vi tilbragte et Par hyggelige Timer, og Talerne og Historierne tog Fart paany; bl. a. takkede Formanden Festudvalget, *Lassen*, *Spring* og *Rasmussen*, for deres smukke Arrangement, og rettede en særlig Tak til Fremstilleren af de smukke Tegninger paa Festsangen, Hr. S. Jensen.

Under Festen modtoges en telegrafisk Hilsen fra Formanden for Marineforeningen i Odense, Telefonmester *Buch-*

gritz, og Medlem af Bestyrelsen sammesteds, Direktør *Cl. Hansen*.

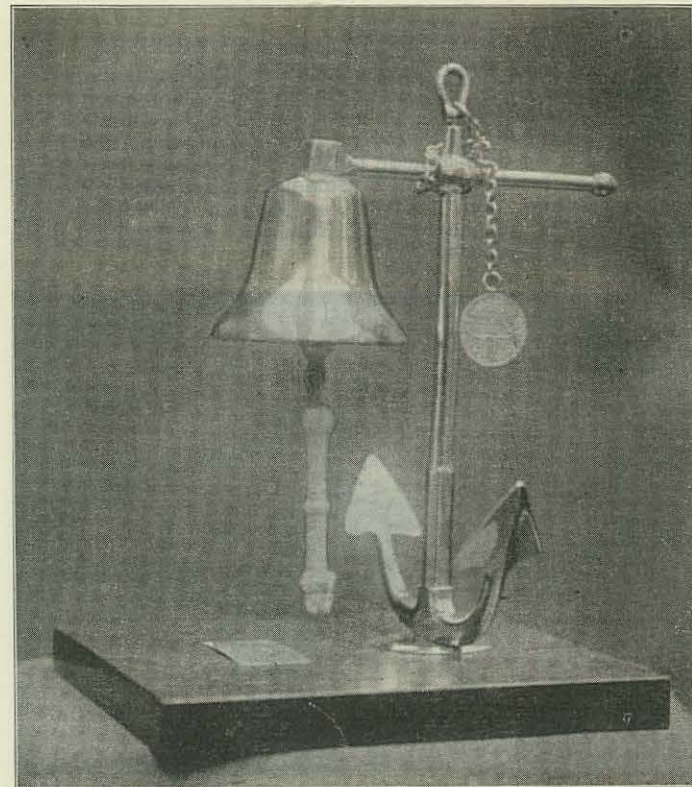
EBELTOFT-KREDSSEN

afholdt den 25. Marts Præmieskiveskydning paa Hotel »Skansenskilde«.

1. Præmie erholdt Fisker *Alfred Olsen*, Ebeltoft, 34 Point ved eget Skud, 2. Pr.: *J. Andersen*, *Draaby*, 34 Point ved eget Skud og *Købmand Johs. Wamberg*, Ebeltoft, 34 Point ved Uddeler *Brøgers* Skud.

Præmierne bestod af smukke Sølvgenstande, Barometre, Stokke, Cigarer o. s. v. Skydningen begyndte Kl. 10 Form. og sluttede hen paa Eftermiddagen.

Om Aftneen fandt Præmieuddelingen Sted ved fælles Kafebord.

Derefter præsenterede Formanden, Toldbetjent *Pedersen*, Medlemmerne en Gave fra en af de Ældste i Kredsens, Smedemester *Loftager*, *Holme*. Gaven bestod i en Skibsklokke, hængende i et Anker og i Ankerkæden den af Hotelejer *Mikkelsen* skænkede Medaille fra Slaget paa Rheden 1802, alt i smagfuldt Arrangement og smuk Fornikling. Selve Klokken havde Toldbetjent *Pedersen* overladt Hr. *Loftager*, og *Foden*, hvorpaa Ankeret hviler, har *Snedker Hertuf Nielsen* skænket. Det har været et stort Arbejde at samle disse Ting saa smukt som gjort, og Gaven blev selvfølgelig almindelig beundret. Formanden takkede paa Kredsens Vegne varmt *Loftager* for hans udviste store Interesse for Foreningen, en Tak, der ledsagedes af rungende Hurra for Giveren.

Formanden holdt derefter et lille Foredrag, hvori han forklarede Skibsklokkens Anvendelse ombord, hvorledes de forskellige »Glas« slaas og disses Betydning, og da Kredsens nu er i Besiddelse af Flag, Baadsmandspibe og Skibsklokke, vil Marineforeningens gangse Ceremonier herefter blive fulgt ogsaa i Ebeltoft-Kredsens.

Efter Kaffebordet svang man sig til Kl. 12. Da lød de 8 Glas og skingrede Formandens Baadsmandspibe med Ordren: »Klar ved Flaget«, og dette gled da langsomt ned til Fanemarchens Toner, efterfulgt af Kongesangen. Endskønt Flaget var strøget, fortsattes dog Dansen endnu livligt langt ud paa Natten, og Loddet kastedes endnu nogle Gange ved den traditionelle Punchebowle.

ASSENS-KREDSSEN

fejrede den 26. April Majestæternes Sølvbryllup ved en Fest, der havde fundet god Tilslutning. Kredsens er Byens mindste Forening, og det er bemærkelsesværdigt, at den var den eneste her, som fejrede Dagen.

Festen holdtes paa *Marcussens* Hotel, og til »Holmens fæste Stok« gik hen mod et halvt Hundrede Deltagere til Bords

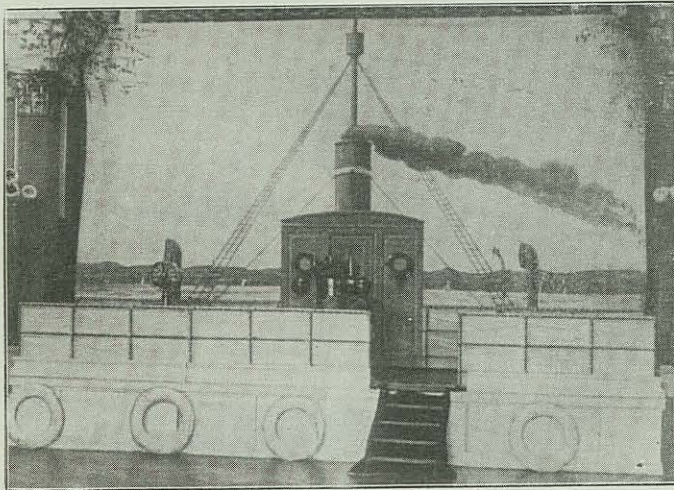
Kl. 7. Efter at Flaget var hejst, lod man Værtens gode Mad vederfares Retfærdighed og tilbragte et Par fornøjelige Timer ved Bordet. Formanden, Havnefoged *Jacobsen*, talte smukt og hjerteligt for Kongeparret og et Telegram afsendtes. Saa var Ordet frit, og Taler og Sang lød hele Aftenen, der sluttede med Dans. Kl. 12 halede Flaget ned, men mange fortsatte endnu det fornøjelige Samvær, der hele Tiden var præget af den ægte Marinstemning, til langt ud paa Hundevagten.

Festens udmærkede Forløb skyldtes navnlig vor udmærkede Formand, der kraftigt havde arbejdet for Tilslutning og foretaget Salens nydelige Udsmykning. Kredens Bestyrelse fortjener, at Medlemmerne ogsaa næste Gang, den kalder til Fest, møder i stort Tal. Denne Gang havde vi den Glæde at se flere fjernboende Medlemmer, bl. a. Helnæs-Boerne, blandt Deltagerne.

Efter Festen indløb Takke-Telegram fra Kongeparret.

HELGOLANDSFESTEN I ODENSE-KREDSEN

Den 10. Maj (Kristihimmelfartsdag) afholdt Faaborg- og Odense-Kredsen en Fest i Industripalæet i Odense, og ovenikøbet en af de mest vellykkede, som Kredsen mindes. Fra Faaborg var mødt 30 Deltagere med Formanden, Fabrikant *C. C. Jensen*, og den samlede Bestyrelse i Spidsen. Som Æresgæster var, foruden de to Æresmedlemmer, indbudt Marinekaptajn *Lagoni*, der for Tiden er Medlem af Sessionskommissionen, og forhenværende Kononér, Forstander *Rich. Jensen* fra København.

Odense-Kredsen havde gjort sig store Anstrengelser for at ordne Festen saa stilfuld som mulig: Scenen i Festsalen var omdannet til en Komandobro, og takket være Teatermaler *Lorentsen*, var Baggrunden bleven saa naturtro som vel mulig. Al Montering til Broen var velvilligst overladt os af vor Kammerat, Direktør *Vest*, Staaalskibsværftet. Festsalen var omdannet til et Skibsdæk, og over dette bugnede Flag ved Flag, isprængt nyudsprungne Bøgegrene. Desuden var Bordene pyntede med et Væld af Blomster fra en Kammerat, som Aar efter andet skænker det smukkeste af Tidens Flora til vore Fester. Tilslutningen var ualmindelig god; der var omtrent saa mange, som der kunde bænkes i den store Festsal, og til Foredrag og Bal bagefter mødte endnu et halvthundrede Deltagere.

Festen begyndte med »Parade«, hvor Vagtchefen, Maskinmester *Larsen*, undersøgte, om Medlemmerne var ordentlig paaklædt med Hensyn til Emblet og Sangbog. Derefter kommanderedes »Ret«, og de to Veteraner, Æresmedlemmerne: pens. Lodsformand *P. W. Jørgensen* og forhenværende Skibsfører *Jeppé Lydersen* samt Formanden for Odense-Kredsen, traadte frem for Fronten, hvor *Buchgreitz* i varme og hjertelige Ord lykønskede de to Veteraner paa begge Kredens Vegne i Anledning af deres Udnævnelse til Dannebrogsmænd ved Foreningens 10-aarige Stiftelsesfest. Derefter marcheredes ind til Skaffebakkerne, under Tonerne til Helgolandssangen. Saasart Deltagerne havde indtaget deres Pladser, blev der pebet til »Flaget«. De to gamle Veteraner hejste dette under Musikens kendte Toner af Honnørmarchen og bagefter sang Kredens Solosanger, Lektor *Blach*, den smukke Flagsang af *Axel Juel*. Fra Broen bød derefter Formanden for Odense Kredsen alle Deltagerne hjertelig Velkommen ombord, med Ønsket om en fornøjelig Sejlads. Der blev nu pebet »Paa Post til Letning«. De gamle Veteraner tog Roret og Kontorchef *Mikkelsen* fungerede ved Maskin-telegraf. Imedens Ankersangen, Nr. 25 i »Den blaa Boga« blev afsunget, heves Ankeret hjem, hvorefter de nødvendige Manøvrer foretoges, og de udmærkede Sejlads begyndte. Ved Skafningen herskede den Stemning, som er elsket af alle gamle Marinere, og ligesaa af disse Damer. Der var

ialt 8 officielle Taler, saa Skafningen tog lang Tid, især da den blaa Bog blev flittigt benyttet. Formanden for Odense-Kredsen talte for Kongen. *Rich. Jensen* for Helgolandslaget. Marinekaptajn *Lagoni* for Veteranerne. *Buchgreitz* for Æresgæsterne, Næstformanden i Odense-Kredsen, Overgartner *Gronenberg*, for Damerne, Næstformanden i Faaborg-Kredsen, Købmand *Larsen*, Fjellebroen, for Flaget, Formanden for Faaborg-Kredsen, Fabrikant *C. C. Jensen*, for Marineforeningen og *Buchgreitz* for Faaborg-Kredsen. Desuden Lektor *Blach* for sin gamle Underkanonér, *Rich. Jensen*, Bogholder *Nyhammer* for Rekrutterne, Overværkfører *Grundtmann*, Toldassistent *Brun* m. fl. havde Ordet for Officererne og Underofficererne i Marinen, samt for de to Formænd i Kredsen. Veteranen *P. W. Jørgensen* talte for Marineforeningen. Efter Skafningen drak man Kaffe i de tilstødende Lokaler, hvorefter *Rich. Jensen* holdt et kvikt og fængslende Foredrag med Lysbilleder om sit første Togt til Vestindien. *Rich. Jensen* høstede en endeløs Jubel som Tak for det udmærkede Foredrag. Derefter pebes til »Dans paa Dækket«.

Indtil 2 Glas paa Hundevagten fortsattes den glade Sejlads, og mange havde gerne fortsat dermed da der pebes »Paa Post til Ankring«. Da Farten var endt, og Ankeret i Bund, halede Flaget ned til Honnørmarchens Toner, hvorefter *Buchgreitz* takkede alle Deltagerne, som havde gjort Turen med, og der pebes »Klar ved Køjerne«, og dermed var endnu en smuk Blomst indflettet i Odense-Kredens Mindekrans.

GRENAA-KREDSEN

afholdt 27. Marts Generalforsamling paa Badehotellet.

Formanden, Eksportør *Kirk*, bød Velkommen, hvorefter Flaget hejstes paa sædvanlig Maade.

Formanden mindedes et af Foreningens Medlemmer, Rebslagermester *Scheel*, der var afgaaet ved Døden i Aarets Løb. Ære være hans Minde! (Medlemmerne rejste sig).

Formanden aflagde derpaa Beretning om Virksomheden og fremhævede Sommerudflugten til Ebeltoft, der havde været helt igennem en udmærket Tur. Iøvrigt havde Foreningen haft de sædvanlige Sammenkomster og Forlystelser. Til Tor skegildet var de gamle Veteraner indbudt, og det er Hensigten, saafremt der ellers kan skaffes Midler dertil, at fortsætte hermed for at hædre de Mennesker, der i sin Tid vovede Livet for Fædrelandet (Hør!) Iøvrigt var Virksomheden forløbet som sædvanlig.

Til Dirigent valgtes Driftsbestyrer *C. C. Hansen*, der takkede for Valget og konstaterede, at Generalforsamlingen var lovlig indvarslet.

Aarsberetningen godkendtes.

Kassereren, Havnefoged *Bilde*, fremlagde Regnskabet, der balancerede med 1390 Kr. Der var et Underskud paa 229 Kr. 91 Øre. Kontingent af 158 Medlemmer havde udgjort 924 Kr. Foreningens Medlemstal ved det nye Aars Begyndelse var 163.

Formanden: Det er jo ret kedeligt, at der ikke er Balance i Regnskabet. Men jeg vil dog gerne bede om, at det ikke kommer til at gaa ud over Børnernes Julefest. Den bør holdes oppe paa den Højde, som altid har været Tradition i Marineforeningen.

Dirigenten: Medlemmerne skylder Bestyrelsen Tak, fordi den har gjort, hvad den kunde, for at skaffe Balance, idet Udgifterne er faldet fra ca. 2100 Kr. til ca. 1300 Kr.

— Regnskabet godkendtes.

Kassereren, Havnefoged *Bilde*, oplæste derpaa Regnskabet for Minebøsserne. Indtægten har udgjort 362 Kr. 21 Øre i 1922. Regnskabet balancerer med 539 Kr. 71 Øre. Af Udgifterne kan anføres: Anskaffelse af en Jolle med Sejl og Aarer til en Fisker 153 Kr. Uddelt til Julen: 2 Portioner a 50 Kr. 2 a 25 Kr. 1 a 40 Kr., 1 a 20 Kr. Afgift til Sømandsf. af 1856: 1/3 af Indtægten 120 Kr. 40 Øre.

Kassereren oplyste, at Grenaa-kredsen staar som den trediestørste bidragydende Minebøsserekreds i Danmark. Der er kun 2, der er større, nemlig København—Frederiksberg og Odense.

Formanden anmodede om Sanktion til at anvende de Beløb, der indkommer — navnlig ved Minebøsserne — paa sædvanlig Maade. — Sanktionen blev givet.

Til Formand genvalgtes *Kirk* med Akklamation.

Af Bestyrelsen genvalgtes Installatør *Sørensen*, og i Stedet for Skipper *Jens Berthelsen*, der er flyttet, foresloges det at vælge et passivt Medlem. Kulgrosserer *Albert Jensen* valgtes enstemmig. Til Revisor genvalgtes Skipper *Carl Stausholm*.

Kassereren mente, at til Sendemandsmødet i København magtede Foreningen ikke i økonomisk Henseende at sende et Par Mand, men hvis der var Medlemmer, som ønskede at repræsentere Foreningen derovre, kunde de melde sig inden den 15. April. Dirigenten anbefalede at tage Kassererens Ord til Efterretning, men Bestyrelsen burde sørge for, at Foreningen blev repræsenteret paa Sendemandsmødet.

Vognmand *H. Møller Udsen* henstillede til Bestyrelsen at tage under Overvejelse at foranstalte en Tombola eller et

Lotteri, naar Medlemmerne var samlet, for at der ikke skulde komme til at mangle Indtægter til Børnenes Julefest eller Fester for de gamle Veteraner, som ikke burde stryges. For at skaffe Balance kan man ikke alene spare paa Udgifterne, men ogsaa forøge Indtægterne.

Kassereren: Indenfor Bestyrelsen havde vi egentlig gerne beholdt disse smaa Indtægter, for man kan ikke holde Fester, hvor der gøres noget for Medlemmerne, uden at det koster Penge. Foreningen har kun 4½ Kr. at administrere for, idet de 1½ Kr. gaar til København til Udgivelse af »Under Dannebrog«. Taleren beklagede stærkt, at ingen af »Jolleroerne«s Bestyrelse havde givet Møde til Moderforeningens Generalforsamling. Det var ikke nok, at »Jolleroerne« nu havde faaet et Samlingsmærke. De havde ogsaa en Pligt til at møde, naar der kaldtes. Fra Skyttelavet i København (Formand: Fabrikant Schultz) var der blevet skænket en »Sommerfugl« til en Skydning, og denne kunde forhaabentlig give Foreningen en god Indtægt. Det var Meningen at arrangere en Skydning paa Grundlovsdagen.

Kulgrosserer Albert Jensen: Kan man ikke opkræve 1 Kr. af de Medlemmer, som ikke er mødt?

Entrepenør Sørensen og Red. Lønskov anbefalede Alb. Jensens Forslag om at opkræve 1 Kr. hos dem, der ikke var mødt. Særlig vilde Hr. Lønskov anbefale Forslaget, hvis Hr. Jensen selv vilde forpligte sig til at opkræve Kronen (Munterhed).

De faldne Udtalelser had *Dirigenten* derpaa Bestyrelsen tage under Overvejelse, ligesom han opfordrede Pressen til at slaa til Lyd for Minebøssernes Opgave, saaledes at der kunde komme noget mere ind end hidtil.

Formanden takkede Foreningens Flagbærer, Opsynsmand Chr. Rasmussen, og Redaktør Lønskov, der altid havde været villig til at skrive en Sang og indøve Børnesangkorene til Foreningens Fester.

Generalforsamlingen sluttede med Leveraab for Marineforeningen.

AFSLØRINGEN AF MINDESTENEN FOR BROFOGED HJORTH. — MARINEFORENINGEN I AALBORG HÆDRER SIN GAMLE NÆSTKOMMANDERENDE.

Søndag den 22. April foregik paa Aalborg Kirkegaard en smuk Højtidelighed, idet Mindestenen paa afdøde Brofoged Hjørths Grav afsløredes.

Kl. 9 Formiddag var samlet ca. 200 Marinere, og med Flaget foran, begav Processionen sig til Graven, hvor Afdødes Hustru og nærmeste Familie var til Stede. To af Pontonbroens ældste Funktionærer, Underbrofoged *Lindgaard* og Tømmermand *Skall*, fungerede som Marskaller og stod opstillet én paa hver Side af Stenen. Bag ved paraderede Marineforeningens Flag og to ældre Funktionærer, ligeledes fra Broen.

Chefen, Konsul *Im. Stuhr*, traadte hen til Graven og talte smukke Ord om afdøde. Omtalte ham som den brave danske Mand, han var, sand i Tanke, Ord og Gerning. Han elskede Sømanden og Sømandens Liv, og han har gengivet det for os paa en værdig Maade, baade i Prosa og Poesi. Vi vil til sene Tider indenfor Marineforeningen mindes vor gamle Næstkommanderende, netop fordi han altid var den samme. Han elskede det Land, hvor han hørte hjemme, og han havde Evne til at meddele det til andre.

Vi har kun skønne og gode Minder om Brofoged Hjørth! Derfor er vi samlet her en skøn Foraarsmorgen, for at sætte ham et varigt Minde.

Saa gled Dækket til Side, Dannebrog løftedes, og Stenen kom til Syne, medens alle blottede Hovederne og Flaget sænktes.

Im. Stuhr udtalte:

»Jeg overgiver herved dette Minde til Dem, Fru Hjørth. Denne Sten er rejst af taknemlige danske Mænd. Modtag den og værn om den, og vær samtidig forvisset om, at deres Mands Minde vil bo længe blandt os. Vi vil altid i Kærlighed og Taknemlighed mindes Deres brave Mand.

Man sang derefter følgende smukke Sang (Mel.: Kirkeklokke, ej til Hovedstæder):

Tause Sten, for Slægter frem du bære
Navnet paa den Ven, som her blev lagt.
Mindet selv vil holde højt i Ære;
Det vil om hans Gravhøj staa som Vagt.

Dansk i Sind, i Gerning, Ord og Tanker,
Trofast mod sin Ven, sin Drot, sit Land;
Mindet gemmes friskt, mens Tiden vanker,
Om den brave Ven og danske Mand.

Købmand *Schröder* takkede paa Familiens Vegne for den store Opmærksomhed og Deltagelse.

Stenen, der er en stor ru Søsten, hentet ved Hirtsholmene, bærer følgende Inskription:

Brofoged
H. I. HJORTH.

25. Jan. 1867—23. Aug. 1922.

Marineforeningen satte dette Minde.

Derefter spredtes de mange Deltagere. Alle var enige om, at det var en smuk og værdig Maade, Marineforeningen havde hædret sin gamle Næstkommanderende paa.

A. H.

FRA AALBORG-KREDSSEN

Som det vil være bekendt, er Chefens Fader Veteran fra sidste Krig, gamle Fabrikant *Stuhr*, af Hs. Majest. Kongen beaaet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Det har glædet alle os Marinere her i Aalborg, at det har behaget Kongen saaledes, netop fordi gamle *Stuhr* fortjener det, og han er glad for det.

Selve Overrækkelsen, der fandt Sted paa Chefens Villa paa Hobrovej, formede sig som en højtidelig Handling. Til Stede var foruden nærmeste Familie, Marineforeningens Bestyrelse.

Dybt bevæget tolkede Sønnen de Følelser, der i Øjeblikket gjorde sig gældende, — takkede sin gamle Fader for, hvad han gennem Aarene havde været for ham, ikke alene som Fader og Ven, men som god Borger i sin Stad, og udtalte sin Glæde over, at det nu var forundt ham at leve den Dag, da han skulde have Lov at hefte Sølvkorset paa hans Bryst.

Næstkommanderende, Fabrikant *Kjær*, takkede gamle *Stuhr* for, hvad han som Borger havde ydet sin By, og ønskede ham hjertelig til Lykke, og ligesaa Politibetjent *Høfter*, der udtalte, at det var vel uden Sidestykke i Danmarks Historie, at Sønnen heftede Dannebrogskorset paa sin Faders Bryst. Endnu flere havde Ordet, deriblandt Løds *Christnesen*, hvorefter den gamle Vteeran dybt bevæget takkede Marineforeningens Bestyrelse og forøvrigt alle, der havde været medvirkende til, at der var bevist ham den store Ære.

Ved et Glas fortsattes Samværet endnu en Stund, og efter at der var udragt et Leve for den ny Dannebrogsmænd, spredtes Selskabet, glade over det, som sket var, og ikke mindst paa gamle *Stuhrs* Vegne.

DØDSFALD.

Torsdag den 10. Maj begravedes under stor Deltagelse paa Aalborg Kirkegaard et af Marineforeningens Medlemmer, Skibsvagt *Jens Larsen*.

Bestyrelsen var repræsenteret, og tilstede var Marineforeningens Flag, i Kapellet paraderede to Marskaller med Foreningens Marskalsstave, og mange Medlemmer var mødt for at følge deres gamle Kammerat til hans sidste Hvilested.

Afdøde blev kun 42 Aar gl. Det var en Underlivssygdom, der gjorde det af med den ellers saa kraftige Mand. Han har været os et udmærket Medlem, altid deltaget i Foreningens Arbejde med Lyst og Interesse, var Medlem af vort Orkester, og han vil blive savnet.

A. H.

FRA NYBORG-KREDSSEN.

En god Idé til Efterlignelse.

Som Samlingsmærke for Minebøssen har Marineforeningen for Nyborg og Omegn paa Nyborg Strand ladet opstille en ca. 12 Meter høj Flagmast; den er udført som en todelt Skonnertmast, og virker imponerende med sine Barduner, Pyttingsvant, Salingshorn, Kindbakker og Æselshovede, et Arbejde, som gør Baadebygger *Jensen* Ære. Tidligt om Mor-

genen paa Helgolandsdagen var Bestyrelsen og en Del Medlemmer samlede ved Minebøssen, og efter en enkel og varm-hjertet Tale af Formanden, Baron Haxthausen, gik Vimplen til Vejrs. Det var et gribende og højtideligt Øjeblik at se disse brave Sømand staa med blottede Hoveder ved Minen og Fla-get, se den nyudsprungne Bøgeskov, høre Bølgernes Brus, forenet med en Fædrelandssang, Som sagt; et Billede, man sent kan glemme. Hele Dagen var der Tilstrømning til Mine-bøssen, noget, som viste, at Publikum havde forstaaet den smukke Tanke: at Vimplen vinker og kalder til Bøssen.

SØLVBRYLLUP.

Et i vide Kredse kendt og afholdt Medlem af Marineforeningen, Købmand Chr. Jensen, Nyborg, fejrede den 25. Maj Sølvbryllup.

I Midten: Købmand Chr. Jensen.

Jensen er Medstifter af Lokalkredsen i Nyborg og har nu paa tiende Aar været et skattet Medlem i Bestyrelsen og en god Kammerat i Foreningen, der aldrig svigtede, naar der blev pebet sammen saavel ved alvorlige Begivenheder som til Fester, — men ogsaa udenfor Kredsen har der været Bud efter Jensen. Som Medlem af Søretten i Nyborg har hans Ord altid haft en lodig Klang — men ogsaa som Formand for Understøttelsesforeningen for Skibsredere og Søfarende i Nyborg har hans gode Hjerter talt sit tavse Sprog. — Under Krigen vil mange mindes Jensen, naar han som Reserveløds i Storebelt med sikker Haand fandt Vej igennem Minespær-ringen. Mest populær blev han dog under Istransporten i Storebelt 1922, naar han som Fører for Istransporten, iført sine berømte lange Støvler med Ishagen i Haand vandrede forud paa de øde Ismarker.

Købmand Jensen driver nu sammen med sin Hustru en anset Købmandshandel i Nyborg.

Paa Hædersdagen fandt fra mange Sider gode Ønsker og Tanker Vej til det afholdte Sølvbrudepar.

SVENSK—DANSK FODBOLD.

Som det maaske vil være vore Læsere bekendt, har Kystartilleristerne i de senere Aar udspillet Kampe med svenske Kystartillerister, skiftevis i Stokholm og i København.

I Aar udkæmpes den 6. Match, der vil være af stor Betydning for de danske, idet det — saafremt Svenskerne sejrer — betyder, at disse hjemfører den smukke Sølvpokal som Ejendom, medens Danskerne — saafremt de sejrer — har Udsigt til næste Aar at hjemføre Pokalen som Ejendom, hvis de sejrer ved Kampen i Stockholm 1924.

Da der er store Udgifter forbundne med Arrangementet af en saadan Kamp, idet alle Udgifter udredes af gamle Kystartillerister, har Kystartilleriforeningen anmodet os om at bekendtgøre for vore Medlemmer, at den svensk—danske Kamp finder Sted paa Idrætsparkens Fodboldbane Fredag d. 15. Juni (Genforenings- og Valdemarsdagen).

Det endelige Klokkeslet er endnu ikke fastsat, men det bliver antagelig Kl. 6½ Eftm. og bliver bekendtgjort saavel i Dagspressen som paa Gadeplakater.

Vi henstiller til vore Medlemmer med Damer at give talrigt Møde, og vi kan forsikre for, at det efter Kystartilleristernes Udsagn vil blive en god og spændende Kamp, idet der blandt de tjenstgørende Kystartillerister findes flere 1. Holdspillere.

Fredag den 8. Juni afholdtes en meget interessant Kamp mellem gamle Kystartillerister (bl. a. Michael Rohde, Brysting, Harald Hansen m. fl.) og det unge Hold, der skal spille med Svenskerne.

Paa Grund af overvældende Referatmængde kan vi først i næste Nummer bringe *Carl Dumreichers Tale* ved Stiftelsesfesten.

Kommende Møder.

København-Kredsens Skyttelav: Søndag den 3. Juni Kl. 9 stor Sommerfugleskydning, mange Præmier. Ingen Indtegnning paa Skydedagen. Indskud 2 Kr. bedes sendt til Formanden, Østerbrogade 21, inden 3. Juni. Varm Frokost!

Bornholm-Kredsen: Sommerudflugt Søndag den 10. Juni Kl. 10½ Fm. fra Rønne.

Turen gaar til Ekkodalen, hvor den medbragte Frokost indtages, hvorefter Kaffen serveres paa Kanns Hotel i Aakirkeby. Herfra køres til Dueodde, hvor der gøres Hvil og hvorfra Turen fortsættes til Nexø. Her bliver Fællesspisning, og Festen slutter med en Svingom.

MARINEFORENINGENS ADRESSE TIL D. M. KONGENS OG DRONNINGENS SØLV-BRYLLUP DEN 26. APRIL 1923

Marineforeningen har stedse i H. M. Kongen haft en forstaaende og interesseret Velynder. Hvad der har med Søen at gøre, — det være sig i Orlogsmarinen eller Koffardimarinen, — har altid hos Kongen fundet Øje og Øre aabent paa en Baggrund af en Sagkundskab hos Majestæten, som ikke er almindelig hos Statschefer og som hos vor Konge er udviklet fra den tidligste Ungdom. Med Glæde og Kyndighed har H. M. Kongen stedse taget de Nybygninger i Øjesyn, som Marinen eller vore verdensomspændende Handels- og Skibsfartsselskaber satte i Vandet, og som skulde bringe Navnet og Flaget ud til de fjærneste Have, — sidst da Skoleskibet »København«, Europas næststørste Sejl- og Motorskib, gik ud paa sin Verdensomsejling.

Dette véd enhver dansk Mand, ligesaa vel som han véd, at Kongen i hjemlige Farvande selv sidder ved Roret paa sin Yacht som kyndig Styrmand. Vor Konge kender ved egen Erfaring til Sømandens Lod, og vurderer Marinens og Handelsflaadens Betydning for vort lille Land ikke blot med Statsoverhovedets Blik men ogsaa med Sømandens Forstaaelse af det sete.

Som man fra alle Landets Egne ved Majestæternes Sølvbryllup den 26. April 1923 vilde give Udtryk for alle gode Ønsker for vort Kongepar, saaledes faldt det ogsaa naturligt for den store Kreds af Danske, med Tilknnytning til Marinen og Koffardiflaaden, der danner Marineforeningen, og som findes i snart sagt alle vore Kystbyer, at give Udtryk for deres Følelser overfor Kongeparret. Efter at Hovedbestyrelsen havde vedtaget at rette Forespørgsel til Kredsen, har den haft den Glæde, at samtlige Kredse uden Undtagelse og efter Medlemmernes Beslutning tilsagde Deltagelse i Tilvejebringelse af en Adresse til Kongeparret, og denne danner saaledes i egentlig Forstand et Udtryk for Følelser hos Mænd af alle Samfundslag, — og det var det man ønskede. Idet vi iøvrigt henviser til de Billeder af Adressen, som findes i dette Hefte, skal vi oplyse følgende om dens Tilblivelse:

Efter at Tilvejebringelsen af Adressen var vedtaget, overdrog Hovedbestyrelsens Forretningsudvalg til Medlem af Udvalget, København-Kredsens Næstformand, Arkitekt E. W. Marston, at udforme Tanken nærmere, og man henvendte sig, efter at Formen i Hovedsagen var fastslaaet, til Tegneren, Bogkunstneren *Ove Dyva*, der med sjælden Dygtighed og Smag, og i Samarbejde med Gravoren *Vald. Johansen* og Bogbinderen *Oluf Carlsen*, der hver for sig har præsteret noget overor-

Under Dannebrog bringer i dette Nummer Reproduktioner af Marineforeningens Adresse til vort Kongepar. Som meddelt ved Sendemandsmødet af Hovedforeningens Formand, overrakte Adressen ved Audiensen den 26de April af denne og København-Kredsens Formand, og Kommandør Mægaard udtalte, idet han overrakte Adressen til Majestæterne, at denne fremkom som en Hyldest og Lykønskning fra alle Kredse og alle Samfundslag indenfor Foreningen overalt i Landet. H. M. Kongen udtalte sin hjerteligste Tak og bad Formanden bringe denne til alle Landets Kredse og alle Bidragsyderne, hvilket skete ved Sendemandsmødet.

For at give Sendemændene et Indtryk af Adressen, til hvilke Kredse havde bidraget, havde Hovedbestyrelsen ladet udføre Reproduktioner i Fotogravure paa fint glittet Papir og i den dobbelte Størrelse af den her i Bladet gengivne. Disse Gengivelser var i nogle Eksemplarer henstillede til Eftersyn ved Festen den 29. April, og Hensigten med Fremstillingen er den, at alle Medlemmer, der maatte ønske en Gengivelse af dette prægtige Stykke danske Kunsthaandværk, vil kunne faa dette som en Erindring om Sølvbrylluppet, ved gennem Kredsformanden at indsende Bestilling til Hovedkontoret. Reproduktionen fremtræder som en Helhed der egner sig særlig til Indramning, — ogsaa som et Minde om Foreningens 10-aarige Bestaaen, og bærer Inskriptionen: »Marineforeningens Adresse til Deres Majestæ-

ter Kongen og Dronningen, overrakt paa Sølvbryllupsdagen den 26. April 1923«.

Størrelsen er ca. 60 × 30 cm, og Prisen er 2 Kroner pr. Stk.

Vi haaber, at Kredse vil gøre talrige Bestillinger, idet det eventuelle Overskud kommer vore Formaal tilgode i Form af Tildeling af Understøttelse til trængende Sømænd o. l.

JUBILÆET FOR AARGANG 1898.

Det paa Orlogsværftet tagne Billede af Deltagerne i Jubilæet, er blevet overordentlig vellykket. Fotografiet faas hos Fotograf Hauerslev, Fælledvejen No. 9, N., for en Pris af Kr. 3.50 pr. Stk. Bestillinger plus Porto bedes indsendt til denne.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JÄRNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTÅL samt LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

MELCHORS anerkjendte THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 „ —
M G M..... 4 „ —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skrivers, addører, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Drik

**BLACK & WHITE
WHISKY!**

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønthandel,

Jærggade 25. Tlf. Nora 2378

Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade 13

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. — Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskafte 38.

**FITTINGS
+ GF +**

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Røndfittings samt
alle tekniske Maskinartikler.

E. Hansens Fiskehalle

Holmbladsgade 15

Levende Fangst tilføres daglig.

Leverandør til Marinen.

Tlf. Amager 1262 x

Tlf. Amager 1262 x

OST

altid bedst

J. Chr. Andersen

Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff.

St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk

at købe Deres Kolonial, Dekkaterer, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.

Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED

Spiralmadrasser

Tlf. Nora 625 y. Læssøegade 15

Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Tlf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.

Cigarer og Cigaretter

er de mest velsmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG 1923.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: Hardy Christensen. Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.	HÆFTE VI. JUNI
----------------------	---	---	-------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

ONSDAG DEN 18. JULI

foretager

KØBENHAVN = KREDSSEN

en Udflugt pr. Skib til Rungsted. Afgang fra Havnegade **Kl. 2³⁰** med Selskabet »Øresund«s Damper.

Fællesspisning paa Rungsted Badehotel: *Bøf, Ost & Brød, Øl og Kaffe* à Kr. **4,00.**

Dampskibsbilletten løses om Bord. — Anmeldelse om Deltagelse maa ske paa Marineforenings Kontor **senest den 15. Juli.**

Bestyrelsen.

MINDEBLADE FRA STIFTELSESFESTEN DEN 29. APRIL 1923

Ved Stiftelsesfesten den 29. April efter Sendemandsmødet om Formiddagen modtog hver af Deltagerne en Reproduktion af en Pennetegning, udført af Arkitekt Marston, og forestillende »Fregatten Rota, 1840«, — det Skib, som bl. a. førte Thorvaldsen hjem fra Italien. Medlemmer, som maatte ønske at besidde Eksemplarer af denne som Radering udførte Tegning, der paa Foden er mærket med »Marineforening« og Aarstallene 1913—1923, bedes anmelde dette for deres Kredsformand, som derefter anmodes om at indsende Bestilling til Hovedforeningens Kontor. Tegningens Størrelse er 28 × 19 ctm. og Prisen 75 Øre pr. Stk.

GRENAA-KREDSSEN

var Indbyder til en Festlighed paa Hotel »Dagmar« den 26. April i Anledning af Kongeparrets Sølvbryllup.

Formanden, Fiskeeksportør Kirch, bød de ca. 100 Deltagere Velkommen, og efter Flaget var hejst, gik man til Bords.

Borgmester Bonke talte for Kongeparret, Konsul Secher for Fædrelandet, Pastor emeritus Gregersen for Dannebrog, Havnefoged Bilde for Sømandene, Politimester Caspersen for Kvinden, og endnu flere havde Ordet, inden den officielle Del af den meget smukke og stilfulde Fest sluttede.

NÆSTVED-KREDSSEN

afholdt Onsdag den 23. Maj i Industripalæet en Festlighed til Ære for sin afgaaede Formand, Drewsen, da han har forladt Næstved og overtaget sin egen Forretning i Nakskov.

Festen havde vundet stor Tilslutning, der viste den Popularitet, Drewsen har erhvervet sig blandt de blaa Dreng. Der blev pebet til Falderebet da, Æresgæsten ankom, og derefter »klar ved Flaget«, og da det var gaaet til Tops satte man sig til Bords. Den nye Formand, Sofus Bundsen, holdt en smuk Tale for Æresgæsten, samt overrakte ham den af Medlemmer af Foreningen skænkede Erindringsgave, bestaaende af en Marineflagstang med Silkesplitflag med paa-malet Emblem. Paa Stangen var anbragt en Sølvplade med Inskription. Drewsen takkede bevæget for den smukke Gave, for det gode Samarbejde og Kammeratskab og Afskedsfest-

ligheden og sluttede med et Leve for Marineforeningen for Næstved og Omegn, med Ønsket om fortsat Trivsel og Vækst. Der blev holdt en lang Række Taler for Hædersgæsten, Kammeratskabet etc. Kl. 12 blev der pebet »klar ved Flaget« og Æresgæsten sænkede Flaget. Saa blev der pebet »klar ved Køjerner«.

KØBENHAVN-KREDSSEN

Tirsdag den 10. April benyttedes det gode Vejr til at skyde i fri Luft. Idet der sendtes mange venlige Tanker til Odense, trænedes der paa Kraft, og de smukke Resultater fulgtes med Jubel.

Spurvenerne i Træerne indstillede forbavsede deres Kvidren over den uventede Plaffen, men tog siden Revanche og skældte ud som de Gadedrenge, de er. Dog, da de saa, at alle Kuglerne fløj i det sorte Hul, hvor de ikke selv havde Lyst til at komme, endte de alligevel med en skingrende Fanfare.

Efter Skydningen gik man til Bords. Formanden bød Velkommen og mindedes ved Kaffen vor afdøde Lavsbroder Mûche som en udmærket Kammerat, der ved sit stille og behagelige Væsen havde vundet sig mange Venner blandt os. Tillige overbragtes en hjertelig Hilsen fra vor syge Kammerat, Kaptajn Peter Sørensen, der haabede snart at kunne være sammen med os igen. Og derpaa lød vor smukke Festsang.

Aftenens Underholdning besørgedes af vor unge Kammerat, Viggo Jensen, der foruden at være habil Sanger, Frimurer og Artist, nu vilde forsøge sig som Foredragsholder, og det lykkedes — afgjort. Han beskrev en Rejse, han fra 1912, indtil Krigen tvang ham hjem, havde foretaget gennem Tyskland, Holland, Frankrig, Italien, Schweiz og Østrig-Ungarn.

Til at begynde med fremviste han et Dannebrogflag, hans Moder havde lagt øverst i hans Kuffert med den blide Formaning om aldrig at glemme det og sine Forældre. Rejsen anskueliggjordes ved Lysbilleder, der var aldeles glimrende og sikkert gav de fleste Udlængsel. Og Foredraget var kvikt, livligt og interessant, et udmærket Bevis for, at det havde været nogle vel anvendte Aar.

Desværre gik Tiden altfor hurtigt, men man fik trøste sig med gamle Valdemar Atterdags Mundheld.

Kammeraterne var kommen i Stemning, og Sang og muntre Historier fuldendte Aftenens festlige Forløb.

SOMMERFUGLESKYDNINGEN D. 3. JUNI.

Aarets Sommerfuglekonge blev Maskinmester Petersen ved eget Skud. Kristentøj tilfaldt Fabrikant Hetmar.

Den afgaaende og den nye Fuglekonge:
Bestyrer Gustav Olsen og Maskinmester H. Petersen.

DØDSFALD

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

Pensioneret Lods, Medlem af Marineforeningen, Lars Jensen, er afgaaet ved Døden.

En stout gammel Sømand af den gamle Skole er hermed gaaet ind til den sidste Hjemlov. Han fødtes ude i Bangsbostrand den 4. Juli 1839; han viede sit Liv til Søen, for paa Varmen og Kulden og satte saa Bo i 1863 som Kvaseskipper her. I 1864 trak han i Orlogstøjet og blev udkommanderet med Fregatten »Sjælland«, der blokerede Østersøen. Ejendommeligt var det at høre den gamle Mand berette om de Tider, da de danske Kartover var Herrer i Østersøen. I 1875 blev han Lods i Hirtsholmenes og Frederikshavns Lodseri.

Han »lagde op« i 1903 og blev pensioneret.

Den 26. August er hans Bryllupsdag, og han vilde da i Aar kunne have fejret sit Diamantbryllup.

Da Marineforeningen her i Byen startedes, optoges den gamle Lods og Marineveteran sammen med 5 andre som Æresmedlem, hvilket rørte den gamle Mand dybt. Han elskede det rød-hvide Flag, som han havde tjent i Fredens som i Ufredens Dage, og da man bragte ham Silkesplitflaget, hejst paa den sønderjyske Flagstang, duggedes den Gamles Øjne.

Hans Eftermæle blandt Kolleger, der har gjort Tjeneste sammen med ham, er enstemmigt dette: en brav og retliniet og ægte dansk Sømand.

AALBORG-KREDSSEN

Et af Marineforeningens gode Medlemmer, Æresmedlem og Veteran, Fiskehandler Jakob Pedersen, afgik i Slutningen af forrige Maaned ved Døden, og begravedes under stor Deltagelse paa Aalborg Kirkegaard.

Afdøde deltog i Affæren ved Rügen ombord i Panserbatteriet »Skjold«.

Han har gennem Aarene været os en trofast Ven, al Tid mødte han, og da Helbredet ikke slog til længere og det kneb med den lange Vej, undgik det ikke Opmærksomheden, hvilken rørende Omhu og Kærlighed hans noget yngre Hustru og voksne Børn omfattede deres gamle Fader med.

Nogle Dage efter Begravelsen kom afdødes ældste Søn til Foreningens Kasserer, Konsul Müller, medbringende sin Faders Emblem, og samtidig for at overlevere et smukt fuldrigget Miniature-Skib, som afdøde havde testamenteret Foreningen.

Sønnen oplyste, at Faderen kort forinden sin Død havde udtalt Ønsket om, at dette Skib, der var noget af hans kæreste, naar han ikke var mere, skulde gives Marineforeningen som en Tak for den Opmærksomhed, der altid fra Foreningens Side var vist overfor ham paa hans gamle Dage, og samtidig skulde Sønnen anmode om Optagelse i Foreningen.

Gaven modtoges med Tak, og Skibet vil nu blive pudset op og indlemmet blandt Marineforeningens Insignier, idet det samtidig staar som et Minde om den Afdøde.

Endnu en kendt Skikkelse inden for Marineforeningen, den gamle Veteran og Æresmedlem H. P. Franzen, er »kaldet til Chefen agter«, idet han fornylig afgik ved Døden i Nibe.

»Gamle Franzen« har i mange Aar boet her i Byen, men

for nogle Maaneder siden bestemte han sig, — han var da 84 Aar gammel —, til at tage Ophold hos en Datter i Nibe. Her blev den gamle Mand syg og maatte paa Hospitalet, hvor han blev opereret for en Underlivssygdom og døde.

Begravelsen foregik under stor Deltagelse paa Ulsted Kirkegaard Grundlovsdagen.

Der var stillet Biler til Raadighed, og mange af Marineforeningens Medlemmer var mødt, ligesom Flaget og Marskallerne paraderede ved Graven for at afgive et sidste Hønr. Konsul *Im. Stuhr* lagde en signeret Krans paa Graven, og talte smukt over afdøde samt bragte ham en sidste Hilsen og Tak fra Venner i Aalborg.

Franzen var Veteran fra Helgolandsslaget, hvor han var tjenstgørende ved Batterikanon Nr. 9 paa Fregatten »Jylland«; han deltog i Juelsmindefesten.

Han har lige siden Marineforeningens første Start været os et udmærket Medlem, og »gamle Franzen« vil blive savnet i Rækkerne.

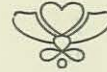
A. H.

ODENSE-KREDSEN

Atter har Døden kaldt paa en af Odense-Kredsens udmærkede Medlemmer, og denne Gang gjaldt Ordren vor stoute Flagbærer, Telefontechniker *Haslev*.

Haslev havde været svagelig det meste af sidste Aar, og maatte, til sin store Sorg, et Par Gange overlade Flaget til Reserveflagbæreren, fordi han ikke selv evnede at bære sit kære Flag i Spidsen for Kammeraterne. Han haabede stadig at blive rask igen, men en snigende Sygdom gjorde Ende paa hans Haab, den 15. Juni, medens Dannebrog smeldede for Vinden over hele Danmark, udaandede Haslev, og Odense-Kredsen mistede en af sine bedste Kammerater.

Ære være hans Minde!

JUBILÆET FOR AARGANGEN 1898

Paa en smuk og fornøjelig Maade fejrede Marinerne af Aargangen 98, — supplerede med enkelte 30- og 35-aars Jubilarer, deres 25-aarige Jubilæum, den 17. Maj. I et Antal af 84 stillede Mandskabet efter hævdynden Skik paa Værftsbroen om Formiddagen Kl. 10, og efter at de i saa mange Aar adskilte meget hurtigt atter havde genfundet hverandre under megen Glæde og morsomme Genkendelsesscener, tog Festkomitéens Formand, Overgartner *Brandt-Klixbüll* Kommandoen og Jubilarerne marcherede, inddelte i Sektioner, og med Hønr for Vagten, ind paa Orlogsværftet hvor man elskværdigt modtoges af Værftets Repræsentant, Løjtnant *Wissman*, secunderet af 4 Artillerimestre under hvis udmærkede Førerskab man derpaa besøgte Artillerimuseet, hvor Overartillerimester, Løjtnant *F. V. Nielsen*, viste Vaabensamlingerne, — derfra til Modelkammeret, hvor Modelør *O. Dørge* foreviste og forklarede de mange skønne Modeller, og efter en kort Visit ved Orlogsskibet »Niels Juel«, der laa under Færdiggørelse, begav man sig til Marketenderiet, hvor man bænked sig om Bixemaden, der gjorde fortjent Lykke, og hvor Stemningen hurtig udløstes i baade Tale og Sang. Efter at være fotograferede begav man sig derpaa til et Besøg paa den nye Kaserne, hvis udmærkede og hypermoderne Indretning vakte Beundring og tillige Eftertanke og Sammenligninger med Banjerne paa gamle »Sjælland« og »Jylland«, — Blikvandfadet til Morgentoiletet, — ogsaa vandrede man

ned til den store Travaille, der kort efter satte Gasterne af paa Toldboden efter nogle herlige Timer i de gammelkendte Omgivelser, hvor dog de 25 Aar har forandret mangt og meget.

Kl. 7 Aften samledes man til Fest i Haandværkerforeningen, hvor man som Æresgæster havde den Glæde at se de 4 Artillerimestre, der havde været Formiddagens utrættelige Førere, og efter at alle var bænked ved de festligt smykkede Borde, indledede Festkomitéens Formand med at udbringe et Leve for H. M. Kongen, som besvaredes med nioldige Hurraer, og oplæste et Svarteleggram, der var indløbet fra Hans Majestæt paa Jubilarernes Hyldesttelegram om Formiddagen, — og kort efter at den første Sult var stillet, gik det løs med Taler og Sange i broget og morsomt Følge, — og da Punchen kom paa Bordet, opriskedes mange gamle Minder igen ved en Forevisning af en Serie Billeder af Marineforeningens Lysbilledarkiv, — Skibsklokken rungede hen over Dækket og Enderne spandtes tæt og godt, — Mændene fra 98 havde fundet hinanden helt og med Ungdommens Humør, — og det var midt paa Hundevagten før de første brød op, med Løfte om at stille igen præcis, naar de næste 25 Aar er gaaet. En helt igennem smuk og vellykket Dag for hvilken Deltagerne bringe en Tak til Orlogsværftet og til D'Hrr., der stillede sig til Raadighed for os og gjorde det paa saa udmærket og venlig Maade.

FLAADENS IDRÆTSSTÆVNE 1923

PRÆMIELISTE

Idræt	Præmie	Udsat af:	Vinder	Præstation
Flaadens Tikamp	Vandrepr.	Marineministeriet	D. O. E. Skolen	33149
	I	do.	Konstabel H. C. Hansen	16058
	II	Søofficersforeningen	Art. ass. F. Tümler	10897
	III	Marineministeriet	Kadet S. Topsøe-Jensen	7971
100 m Løb	IV	Søoff. Idrætsforening	Konstabel C. Madsen	6900
	I	M. M.	Art. ass. G. Nielsen	12,5 sek.
	II	Dæksoff. Foreningen	Radiotelegr. J. Møller	12,94 -
400 m Løb	III	do.	Værnepl. H. Henriksen	13,20 -
	I	M. M.	Radiotelegr. V. Hansen	57,40 sek.
1500 m Løb	II	Dæksoff. Foreningen	— G. Mücke	60,80 -
	I	M. M.	Kadet V. Holm	4 m 54 ² / ₅ sek.
5 km Løb	II	Dæksoff. Foreningen	Radiotelegr. V. Hansen	4 - 56 -
	I	Søoff. Idrætsforening	Konstabel A. Johannesen	21 m 41 sek.
Højdespring	II	Idrætsf. f. Marin. F. F.	Værnepl. K. Hansen	21 - 56 ¹ / ₂ -
	I	M. M.	Konstabel C. Madsen	1 m 56 cm
Længdespring	II	Dæksoff. Foreningen	Art. ass. F. Tümler	1 - 54 -
	I	M. M.	Art. Overk. S. Mikkelsen	5 m 50 cm
Klavring	II	Dæksoff. Foreningen	Radiotelegr. V. Hansen	5 - 30 -
	I	M. M.	Konstabel G. Mou	15,0 sek.
Vægtløftning	II	Dæksoff. Foreningen	Kadet H. Jørgensen	16 ² / ₅ -
	I	M. M.	Korpsmatros H. Madsen	38×40 kg
Kuglestød	II	Dæksoff. Foreningen	Minedækskonst. S. Petersen	32×40 -
	I	M. M.	Søminemester E. Hansen	17,33 m
Pistolskydning	II	Dæksoff. Foreningen	Art. ass. F. Tümler	16,75 -
	Vandrepr.	Kapt A. B. Reck	Dæksoff. Idrætsforening	638 Points
Haandgranatkastning	I	Marineministeriet	Søminemester K. Nielsen	140 —
	II	Søoff. Foreningen	— V. Kastrup	133 —
Spydkast	I	Kadetskolen	Søminemester K. Nielsen	95,75 m
	II	M. M.	Kadet G. Wolf	90,80 -
Stangspring	I	Marineforeningen	Art. Overkonst. S. Mikkelsen	40,15 m
	II	Søoff. Foreningen	Kadet G. Wolf	32,30 -
Brydning	I	Marineforeningen	Art. ass. J. Christensen	2 m 95 cm
Boksning	I	M. M.	Værnepl. O. Balslev	Letvægt
	I	M. M.	Dækskonst. F. Fessel	Mellemvægt
Fleuretægning	I	M. M.	D. O. Elev C. Madsen	
	Vandrepr.	Søoff. Idrætsforening	Søløjtn. L. Kofoed-Hansen	
	II	Dæksoff. do.	— G. Lichtenberg	
Kaardefægning	III	M. M.	Konstabel K. Knudsen	
	Opmuntr. Pr.	M. M.	Søløjtn. G. Lichtenberg	
Sabelfægning	I	M. M.	—	
	II	Kadetskolen	— L. Kofoed-Hansen	
Tovtrækning	I	Kadetskolen	Artillerimester S. Christensen	
	II	Dæksoff. Idrætsforen.	Søløjtn. G. Lichtenberg	
Fodbold	Vandrepr.	M. M.	Undervandsbaadsstationen	
Forhindringsløb	Vandrepr.	Dæksoff. Idrætsforen.	Søofficerernes Idrætsforening	
	I	Marineforeningen	Dæksofficerernes Idrætsforening	
Stafetløb	I	Dæksoff. Foreningen	D. O. E. Skolen	

MARINEFORENINGENS FLAG TIL

»NIELS JUEL«

Ved en smuk Højtidelighed ombord i vor Marines sidste Nybygning, Orlogsskibet »Niels Juel« overrakte København-Kredsens Bestyrelse Tirsdag den 5. Juni 1923 til Skibets Chef, Kommandør Topsøe-Jensen, et Orlogsflag til Brug efter Chefens Bestemmelse ombord i dette vort nyeste Orlogsskib. Det er, saavidt vides, første Gang i Marinens Historie, en saadan Overrækkelse har fundet Sted, og Marineforeningen skylder Marineministeriet en Tak for den Velvilje og Forstaaelse

hvormed det ikke blot har tilladt Overrækkelsen men ogsaa at dette Flag bærer Foreningens Mærke, anbragt inde paa Standerliget i Flagets vandrette Korsarm og tillige Skibets Navn og Datoen for Overrækkelsen. Det Arbejde som Marineforeningen gerne vil udrette i Folket til Værn om vor Flaades Virke og til Oplysning om Betydningen af, at Splitflaget vises udadtil blandt Fremmede, har derved modtaget en Støtte og en Opmuntring, — og et Led er føjet til de mange andre, der knytter vor Forenings Medlemmer til Marinen, — og ad Aare vil knytte flere dertil.

Efter Indbydelse af Skibschefen, Kommandør Top-

søe-Jensen, mødte Bestyrelsen Kl. 11 Fm. ombord og modtoges ved Faldrebet af samtlige Officerer, medens Mandskabet var opstillet til Parade. Man begav sig kort derefter hen midtskibs, Kredsformanden, Grosserer *Valdemar Schou* bærende Flaget, og Chefen henvendte sig dernæst i en kort Tale til Forsamlingen, hvorefter han gav Ordet til Næstformanden, Arkitekt *Marston*, der udtalte følgende:

»Naar Marineforeningen idag med Ministeriets Samtykke overgiver et Flag til »Niels Juel«, da er det os en Glæde og en Ære, ogsaa fordi dette Flag kan bære vor Forenings Mærke. Vi beder, at dette Flag vil blive modtaget som Udtryk for ikke blot København-Kredsen, men ogsaa for samtlige vore Kredse Landet over, hvis Medlemmer har tjent under Splitflaget, og som gemmer og bevarer Minderne fra deres Tjenestetid blandt de bedste de ejer. Dette Flag vil komme til at vaje i et Skib hvis Navn tilhørte en af vor Flaades bedste Mænd og en af vort Lands bedste Sønner, og ogsaa Navnet paa et Skib, der sammen med to andre for 59 Aar siden bragte et Lysglimt i en af vort Lands sværeste Timer.

Vi véd, at dette Flag altid vil vaje med Hæder, saalænge vor Marines Traditioner bestaar.

Vi haaber, at det altid maa vaje over et frit Folk, hvis Sønner skal tjene her ombord.

Vi venter, at hvor dette Flag kommer til at vaje, i hjemlige Farvande eller langt fra Hjemmet, der vil det bringe Vidnesbyrd til alle ombord, at vi herhjemme følger dem i deres Gerning, til Ære for Skibet og Flaget — til Gavn for Fædrelandet.«

Skibschefen fik derefter Flaget overrakt af Formanden, og takkede i en overordentlig smuk Tale Marineforeningen for dette Bevis paa Tilknytning til Marinen og for det Arbejde, der ved Foreningen udrettes for denne, et Arbejde, som man indenfor Marinen følte som en Støtte i Udøvelsen af sin Gerning. Kommandøren lovede, at værne om dette Flag og holde det i Ære, og sluttede med et: »Gud bevare Danmark«, der gentoges af alle.

Efter at Skansevagten var marcheret agter, og medens alle Hoveder blottedes, skiftedes Flagene, idet det nye Flag hejstes, — og den uforglemmelige Højtidelighed var forbi.

Ved velvillig Tilladelse af Marineministeriet og Skibschefen var der givet Marineforeningens Medlemmer Lejlighed til at bese »Niels Juel«, idet disse afhentedes med Fartøjer fra Kvæsthusbroen Kl. 2—3 og 4.

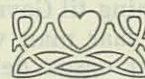
Der vil forhaabentlig fra sagkyndig Haand senere i vort Blad blive skrevet om dette Marinens nyeste Skib der i sin Type afviger betydelig fra Kystforsvarsskibene, ikke blot ved sine højere Bord, men ogsaa ved sin Armering og sin moderne Trefodsmast med Central-Artillerikommandoplads. Imponerende virker dette Skib af en ny Type ved sit Ydre, og i ikke mindre Grad naar man ved en Rundgang i det faar et Indblik i dets utallige elektriske Apparater og Maskinerier og den Plads, der paa udmærket Maade er udnyttet overalt til rummelige Messer for Officerer, Dæksofficerer og Mandskab og paa hundrede andre Maader, — et smukt Skib at sende ud til fremmede Lande, saaledes som det forhaabentlig vil blive det, — et Skib, som vore Landsmænd derude sikkert med Glæde vil betræde og føle Stolthed ved, som en værdig Repræsentant for Danmark og dansk Skibsbygning.

Kommende Møder:

København-Kredsens Skyttelav:

Tirsdag d. 3. Juli Diskussionsaften, Emne: Det ideelle Skyttelav.

»GEJSER«

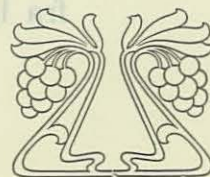
En af de sorgeligste og i sit Omfang største Ulykker, der i mange Aar har ramt vor Marine, indtraf den 25. Maj ombord i Krydseren »Gejser«, der som Flagskib i Øvelsesdelingen laa i Smaalandsøhavet. Under Demonstration af et Taageudviklingsapparat eksploderede dette, og den brændende Fosfor, hvormed det var fyldt, spredtes til alle Sider og ramte de ved Demonstrationen paa Agterdækket forsamlede Officerer, Ingeniører, Dæksofficerer og enkelte Menige, ialt 59 Mand. Al mulig menneskelig Hjælp blev med største Hurtighed iværksat, og de Saarede tagne under Behandling. Som en Løbeild spredtes den sorgelige Meddelelse over hele Landet og føltes som en Nationalulykke, og endnu medens dette skrives, følger man med Deltagelse og Spænding Efterretningerne fra Vordingborg Sygehus og Marinehospitalet her, hvortil en Del af de Saarede overflyttedes, og Haabet om Helbredelse og mindst mulige Mên for hver af de Saarede lever med de Bulletiner, der daglig bringes, og alle Landet over har Sorg, da den unge, kække Kaptajnlojtnant *Rützou*, der blev meget haardt saaret ved Ulykken, bukkede under for sine Læsioner.

En Undersøgelse om Aarsagen til Eksplosionen blev straks iværksat, men det har trods talrige ganske lignende Forsøg med Taagebomber af samme Konstruktion og under Iagttagelse af særlige Foranstaltninger, ikke været muligt at konstatere Mangler eller Brist, der kan udlede Aarsagen.

Slige Ulykker indtræffer overalt i Marinerne, og naar vor Marine heldigvis i meget ringe Grad hittil har været udsat for Katastrofer ved eget Materiel, da kan man, — naar man har tjent i Marinen og har set lidt til Forholdene, saaledes som enhver værnepligtig Artillerist eller Torpedomand faar dem at se, trøstigt sige, at det skyldes Personellets aldrig svigtende Omhu og Ro — en Ro, som heller ikke svigtede ved Ulykken den 25. Maj. Enhver af os kender til den Maade, hvorpaa man ombord behandler alle explosive Sager og indprænter Methoderne for Behandlingen, — og dog indtræffer slige Ulykker fordi de maa indtræffe. Med stoisk Ro har de Tilskadekomne baaret deres Ulykke, — paa en Maade der fuldt ud berettiger den Anerkendelse som Ministeriet har udtalt overfor dem.

Der findes i Marineforeningen vel ikke den Mand, der ikke med største Deltagelse har fulgt de Saarede, af hvilke mange er vore tidligere Foresatte og vore Venner. Vi har maaske, fremfor Andre, Forudsætninger for at forstaa det skete og for dybt at beklage det, fordi vi fra vor Tjenestetid har Vished for, at tjenstligt er der her intet forsømt, — det er hændelig Ulykke, men derfor ikke mindre sorgelig. Vi vil da til Slutning bringe til alle dem, der under Udførelsen af deres Tjeneste blev saaret, vore varmeste Ønsker om Helbredelse.

M.

DET DANSKE REDNINGSVÆSEN

Marineministeriets Aarsberetning for det danske Redningsvæsens Virksomhed i Tiden 1921—Marts 1922 er udsendt og rummer som vanligt en overordentlig fyldig og udtømmende Gengivelse af denne omfattende Institutions Gerning til Gavn for Søfarten, og som i de foregaaende Aar faar man ved Gennemlæsningen et klart Indtryk af, at ogsaa dette Beretningsaar har bragt meget og vel udført Arbejde til Menneskelivs Redning samtidig med, at Institutionen selv undergaar en Udvikling, der stiller den mellem de første i sin Slags gennem Nyanskaffelser i Materiel af mest moderne Art, saaledes at den ikke blot som hidtil hæveder sin smukke Plads, men ogsaa i adskilligt staar som førende.

I særlig Grad tænkes her paa Indførelsen af Motor-Redningsbaade, af hvilke der nu haves 9, medens en er under Bygning. Som tidligere omtalt i vort Blad, er der herhjemme skabt en særlig for vore Kyster egnet Type med hvilken man ikke blot her har været tilfreds, men hvis Egenart har vakt Opmærksomhed ogsaa i Udlandet saaledes, at bl. a. det nederlandske Redningsselskab her har ladet bygge paa Orlogsværftet en 10,3 Mtr. Motor-redningsbaad til den hollandske Station Cockdorp. Baaden har 11 HK. og løber 5,2 K., og bragtes ifjor Efteraar til Texel, hvorfra den ved egen Motor og uden noget som helst Uheld undervejs ankom til Cockdorp den

1. December 1922. Efter Prøverne udtalte den hollandske Besætning sin største Tilfredshed med Baad og Motor, hvilket naturligvis er til stor Tilfredsstillelse for de danske Teknikere, hvem Æren for dette Arbejde tilkommer.

Ved det danske Redningsvæsen er nu beskæftiget paa ialt 62 Stationer og 10 Bistationer 723 Personer, til Baadenes Fremføring fra Stationen til Stranden anvendes 556 Heste. Der er i det forløbne Aar udført 74,789 Timer Vagttjeneste ved Kysterne over hele Landet samt udført betydelige Vejarbejder gennem Klitterne til Lettelse af Transporterne af Baadene ligesom ogsaa Bortsprængning af Vrag paa Kysterne.

I Aarets Løb er der indtruffet ialt 17 Strandinger, af hvilke de fleste paa Vestkysten, og der ved disse reddet 211 Mennesker, et ualmindeligt stort Antal, idet Gennemsnittallet for Reddede pr. Aar fra 1852 er ca. 140. Ved det danske Redningsvæsen er der med ovennævnte 211 siden Stiftelsesaaret 1852 reddet 10,292 Menneskeliv, — og tages Organisationsaarene 1850—52 med, yderligere 30, saaledes at det fulde Tal er 10,322.

Der er i Befolkningen stigende Interesse for det Arbejde vort Redningsvæsen udretter i det Stille uden nogensinde at henlede Opmærksomheden paa sig uden ved sin Daad, eller naar Meddelelser om dets ogsaa teknisk set høje Stade, naar ud til Offentligheden gennem korte Notitser, og vort Blad føler det som en Glæde ef-

MARINEFORENINGEN

(Sang fra Jubilæumsfesten)

Melodi: Du danske Mand . . .

EN Skare Mænd om Dannebrog,
der hejstes til Skansespil,
mens Minder gennem Sindet drog,
og Hjerterne lytted til —
Og se — det skønne skete:
at samlet blev det spredte,
thi Salen blev en Skude,
hvor Gulvet var Dørk og Dæk
og Væggene Stævn og Hæk!

Og siden gennem Danmarks Byer
gik Bud til hvert Sømandssind,
og samme friske Eventyr
blev lukket i Salen ind!
De hundred muntre Minder,
der Søfolk sammenbinder,
og Flagets stolte Saga,
der drager hvert Sind mod Sø
i Landet af Ø ved Ø.

Det er vort Maal, det er vor Sag
at skabe et Værn, en Vagt,
der hævder Danmarks stolte Flag
og ældgamle Sømandsmagt.
Og kommer Vold og Vaade,
saa er vi som en Flaade,
hvor samme Vilje byder
i Tillid og Haab og Tro
fra hver en Kommandobro!

AXEL JUEL

ter Evne at kunne bidrage til, at man ogsaa udenfor de Søfarendes Kredse herhjemme faar den fulde Forstaaelse af, at vort lille Land ved sit Redningsvæsen, — Personel og Materiel — er blandt de allerførste.

Gennem mange Aar, — fra Fyrrene i forrige Aarhundrede, — har der mellem det engelske og det danske Redningsvæsen været Kontakt paa talrige Omraader indenfor Redningstekniken. Vore første Baade var af engelsk Model og kom hertil i 1847, anskaffede dels af Selskabet til Søfartens Fremme, dels af Frimurerordenen, og da vort Redningsvæsen stiftedes endeligt i 1852 ved Loven af 26 Marts, havde man forud særlig studeret engelske Metoder. The Royal National Life-Boat Institutions Organ, The Lifeboat, bringer i sit Marts-Nummer en af Bestyreren for nørrejydske Redningsvæsen, Hr. C. V. Fabricius, skrevet, meget interessant Artikel om det danske Redningsvæsens Organisation og Arbejde og en historisk Oversigt over dets hele Udvikling gennem Aarene samt flere af det store Strandinger der er indtrufne. Bestyreren nævner med Tak den Imødekommen, der stedse er vist de Bestyrere af det danske Redningsvæsen, der har besøgt deres engelske Kolleger, og slutter med en Lykønskning til det 100 Aars Jubilæum, som det engelske Livrednings-selskab til næste Aar kan fejre. Den engelske private og den danske Stats-Redningsinstitution kan begge se tilbage paa en Gerning til Gavn for alle Landes Søfarende og til Ære for Landene selv. M.

MED FEMMASTET BARK »KØBENHAVN« JORDEN RUNDT

Dr. Hother Scharlings Bog.

I sit Forord til denne udmærkede Bog, siger Dr. Sharling bl. a.: »Det, der gjorde »København« Togt til noget af en Begivenhed, var, at Skibet ikke blot var Verdens største Sejlskib, men tillige var Skoleskib for vordende Officerer i den danske Koffardiflaade. Tillige var Togtet Danmarks og Østasiatisk Kompagnis Indsats i Bevægelsen: Sejlskibenes Renaissance.«

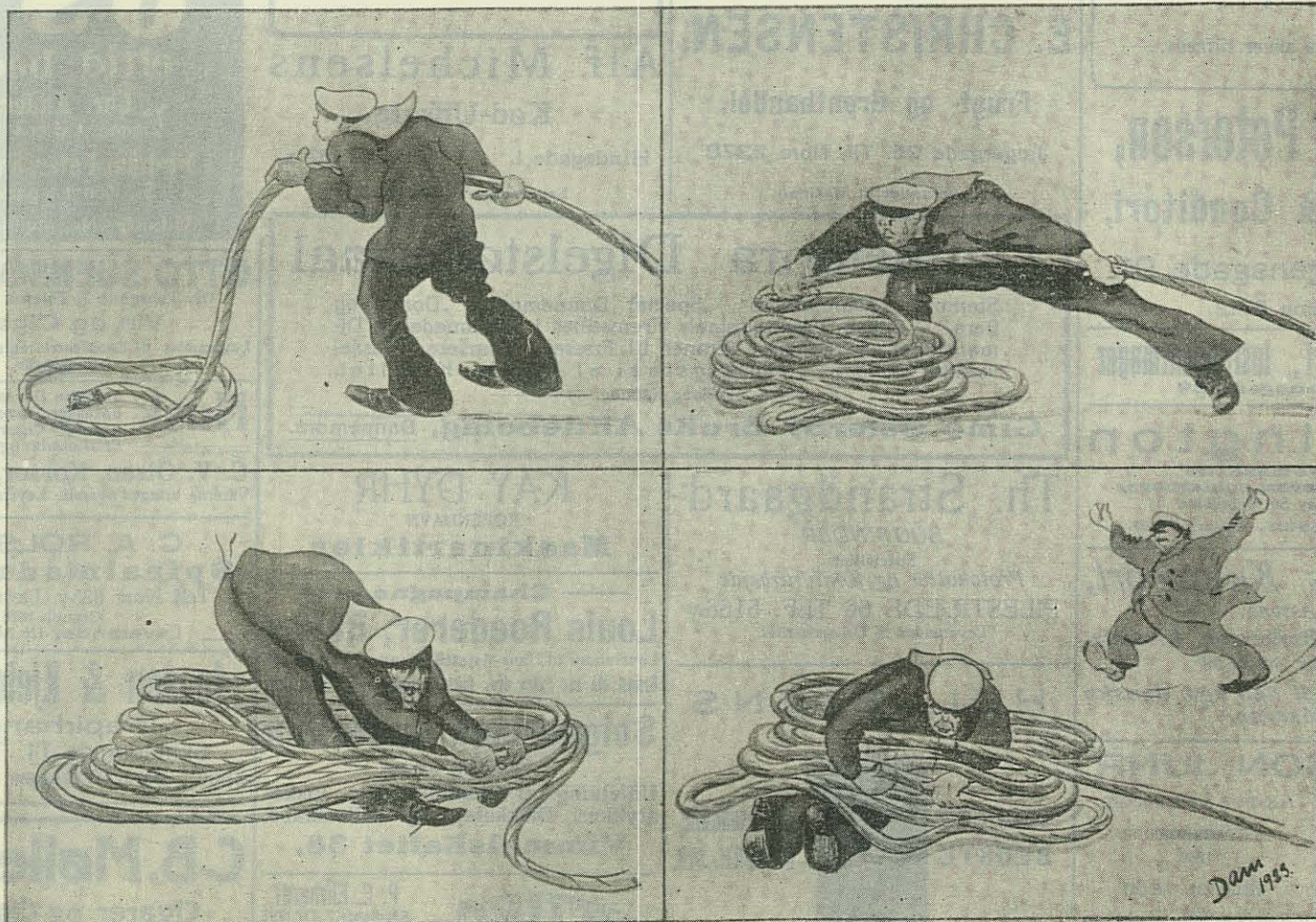
Sjældent har vel et dansk Koffardiskibs Udfart vakt en saadan Opsigt eller dets Togt været fulgt med større Interesse fra Almenhedens Side herhjemme end denne stolte Sejlers. Som saa meget andet indenfor vor Handels og Søfarts Historie gennem de sidste 25 Aar, knyttedes ogsaa denne Begivenhed sig nøje til Østasiatisk Kompagni, dets Udsyn og Vovemod, hvor det gjaldt om at bane nye Veje og skabe nye Muligheder for vort Land og vor Fremtid paa Havet, hvor vore største Muligheder findes i Kapløbet mellem Nationerne.

Naar dertil kommer, at man, i Erkendelsen af den Betydning, det altid har haft og altid vil have at vise Flaget, — og i dette Tilfælde tilmed Splitflaget paa et Koffardiskib, havde givet Skib og Mandskab et orlogsmæssigt Snit under civile Former og givet det en udsøgt Besætning, er det let at forstaa, at Skib og Besætning overalt blev modtaget med Begejstring af Landsmænd, med Beundring af de Fremmede, og for de 14 unge vordende Skibsofficerer, der som Elever her gjorde deres første Tur over det Element, hvorpaa de ad Aare selv skal føre Flaget frem, — for dem vil sikkert dette Togt være en Spore fremad. Dravaterne vil glemmes, men de mange stolte Øjeblikke vil blive huskede.

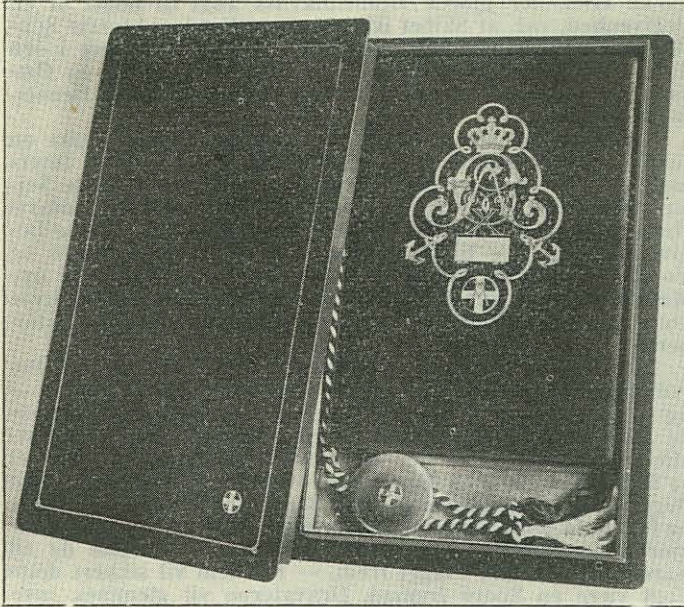
At denne Ungdom, og iøvrigt hver Mand ombord, ogsaa i Skibslægen, Forfatteren, har haft en god Ven, forekommer os efter Læsningen af Bogen, ganske utvivlsomt. Dr. Schar-

Det muntre Hjørne.

En „Frigænger“ klarer op.

MARINEFORENINGENS ADRESSE TIL KONGEN OG DRONNINGEN

ling fratægger sig i Fortalen enhver Pretention med Hensyn til digterisk Formaaen eller Ønske om at skabe Kunst. Vi kunde sige: Heldigvis. En Stræben herefter vilde i dette

Tilfælde være uden væsentlig Betydning, thi netop ved sin Fortælling, viser Doktoren sig saa klar, saa elskværdig og med saa tiltalende Lune i sit Syn paa den danske Sømand og dennes gode Egenskaber, at en digterisk Udformning er ganske overflødig. Det er Realiteterne, i Storm og Stille, i Kulde og Varme, under mange Breddegrader, der her fortælles os, — det daglige Liv i Arbejde og under Hvile i den mægtige Sejler, — et levende Billede af Livet ombord mellem deep-sea-sailors under en Chef med et berømt Navn og med den rette Chefs Egenskaber.

Sidder der rundt om paa Kloden den Dag idag mange Danske i Søstæderne i Nord og Syd, som med Glæde mindes »København«s Besøg, og den Stolthed, de følte ved denne Repræsentant for Danmarks Handel og Skibsfart, som Fædrelandet sendte ud, — ja, saa har »København« ogsaa paa denne Maade opfyldt en Mission. — Vi ønsker denne Bog den videste Udbredelse herhjemme.

E. M.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JÄRNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

MELCHIORS anerkjendte THE Specialiteter:

Masagama 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2
M G M 4

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Drik

**BLACK & WHITE
WHISKY!**

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønhandel,

Jærgergade 25. Tlf. Nora 2378

Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. — Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskaftet 38.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

M. Kjær s

Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

OST

altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskaftet 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff. f.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk

at købe Deres Kolonial, Deli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED

Spiralmadrasser

Telf. Nora 625y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Hardy Christensen.
Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.

HÆFTE VII.
JULI

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

BORNHOLM-KREDSEN

afholdt sin Sommerudflugt Søndag den 10. Juni med Afgang fra St. Torv i Rønne Kl. 10 Fm.

Der kørtes i Automobil til Ekkodalen, hvor vor elskværdige Kammerat, Proprietær Vald. Müller, »Vallensgaard«, modtog os i »Jægerhytten« og var vor Vært ved den medbragte Frokost. Det var en ualmindelig smuk Modtagelse, vor Kammerat her beredte os, og vor Paaskønnelse viste de forskellige Taler, der lød til ham. Efter at have beset det smukke Skovparti, steg man atter til Vogns og kørte til »Kanns Hotel« i Aakirkeby, hvor Værten, ligeledes en god Kammerat, Jensen, havde Kaffebordet parat, og hvor der ligesom i Jægerhytten veksledes med Taler og Sang. Efter et Ophold paa ca. 1 Time kørtes videre til Dueodde, hvor Gutterne med deres Damer saa Østersøen rulle mod de vældige Klitter. Fra Odde kørtes til Nexø, hvor det store Vogntog vakte en ikke ringe Opsigt, og hvor vi modtoges paa Højskolehjemmet af Værten, ligeledes vor Kammerat, *Asmussen*.

Saa vel her som i Aakirkeby var Salen smukt pyntet og indbød til behageligt Samvær. Kl. 7 marcheredes til Tonerne af »Holmens faste Stok« ind i Spisesalen, hvor Bordet var smukt pyntet. Efter at Flaget var hejst paa regelementeret Maade og man staaende havde afsunget første Vers af »Kong Kristian«, bød Redningsbestyrer, Kaptajn *Ødbergsen*, som Nexøbo, Selskabet velkommen til Nexø og udtalte Ønsket om, at vi maatte tilbringe nogle hyggelige Timer sammen. Herefter bød Formanden Selskabet velkommen til Festen og knyttede et Par Ord til den udmærkede Feststemning, som da allerede var raadende blandt det store Selskab paa 108 Personer. Der var ikke mindre end 7 (syv) Sange, den ene bedre end den anden, og det var en Oplevelse for Selskabet, da der midt under Skafningen indløb Telegram fra Havenes Behersker »Neptun«, der meddelte, at han var i Nærheden af Bornholm og agtede at søge Land i Aftenens Løb og da at aflægge Besøg i Marineforeningen. Efter Skafningen ryddedes Banjerne og Dansen tog fat, og det maa siges til Gutternes Ros, at trods nogles temmelig fremrykkede Alder, dansedes saa let som i sin Tid paa Fregattens Dæk.

Kl. ca. 10¹/₂ viste »Neptun« sig paa Scenen og hilste paa sine gamle Kendinge og udtalte sin Glæde over at være kommen til Stede og fremviste med sine 5 Nymfer hvorledes man fester i Havets Dyb. Foran for Scenen var anbragt et Tylstæppe (grønt), som Neptun sad bag ved, og Nymferne dansede, (Billede fra Havbunden), et Tableau, der gjorde mægtig Lykke, og Neptun med sine Nymfer modtog et dundrende Hurra for den smukke Opvisning.

Herefter fortsattes Dansen til Kl. 12, da Flaget halede ned paa reglementeret Vis og første Vers af »Kong Kristian« blev sunget. Da dette var passeret, fortsattes Dansen ud paa Hundevagten, indtil man i en tidlig Morgentime skildtes med Vished om, at have tilbragt en Heldagstur, som i alle Maader var vellykket, og som sent vil glemmes.

DISKUSSIONSMØDET DEN 3. JULI 1923 MED EMNE: DET IDEELLE SKYTTELAV

Dirigent valgtes ikke, man var jo mellem lutter Venner. Lavets Tilblivelseshistorie blev oprisket, at det var Lokalkredsens selv, der havde faaet det oprettet for at tilfredsstille Kammeraternes Ønske om at være endnu mere sammen, end Kredsen med sine større Udgifter kunde foranstalte. Det ses deraf klart, at det netop er de mest trofaste Kammerater, der er i Lavet, som jo ogsaa danner det relativt største Antal Medlemmer, der kommer til Møderne i Lokalkredsen. Med trofaste menes selvfølgelig »trofaste mod Marineforeningens Tanke og Idé«: at forene alle de Elementer, hvoraf vor Marine bestaar, ved kammeratlige Sammenkomster.

Paa Forespørgsel, om nogen havde noget at indvende mod Lavets Virksomhed, henvistes til Lavets Trivsel. Ved Lokalkredsens Generalforsamling er Lavet blevet rost. Vore Fødselsdagsfester, hvor Lavet træder i Relation til Omverdenen, forløb altid paa en saa værdig Maade, at de bidrog væsentlig til Forøgelse af Medlemsantallet i M. F. Marinens største Mindedag har Lavet, grundet paa de særlige Forhold, været ene om at fejre her i København. Og ved at læse Takkeskrivelserne fra de gamle Veteraner, faar man Indtryk af, at Lavets Helgolandsfester har været saa stilfulde og stemningsfulde, at de Gamle følte sig tilbage til 64 paa Eskadrens Planker i Nordsøen.

Atter og atter blev det slaaet fast, at vi først og fremmest er Medlemmer af M. F. og derefter Lavbrødre. Vort Formaal: at gøre det saa godt som muligt for Kammeraterne, er jo fælles.

Forskellige Forslag om at lave »Sludreaftener«, »Sjavs-aftener«, stryge Vintermøderne, var fremme, men vandt ikke Bifald.

Kammeraterne syntes, at Lavet var i saa god en Gænge, at Alt burde forblive ved det gamle.

Omend Resultatet af Diskussionen kunde forekomme negativt, var det dog en god moralsk Støtte for Bestyrelsen.

SKJELSKØR-KREDSEN

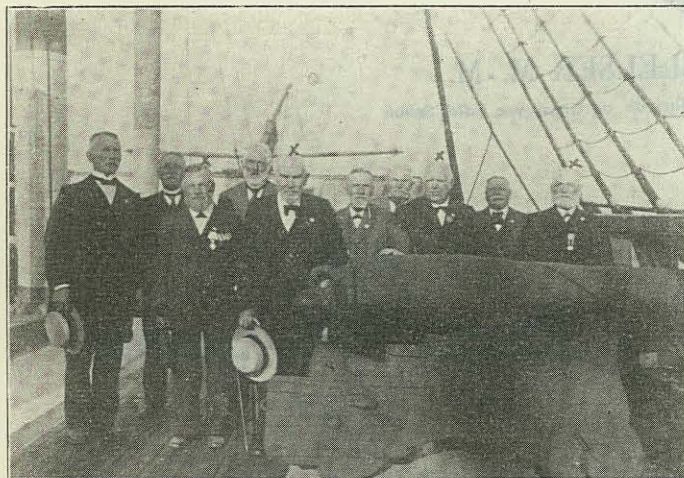
Mandag den 16. Juli Aften Kl. 7¹/₂ samledes Kredsen Medlemmer med Damer i Skjelskør Sommerteater, paa Hotel Postgaarden, hvor man tilbragte nogle fornøjelige Timer. Efter Forestillingen en Svingom i Hotel Postgaardens Have-sal til Kl. ca. 1.

HORSENS-KREDSEN

foretog under de gunstigste Vejrforhold sin Sommertur til det herlige Juelsminde Søndag den 8. Juli, og der deltog ca. 70 gamle Marinere med Damer, ialt ca. 150 Personer.

Efter Ankomsten til Juelsminde, blev der pebet »Klar ved Flaget« og Flaget gled til Tops til Fanemarchens Toner, hvorpaa »Kong Kristian« blev afsungen, og derefter marcherede Processionen til Tonerne af »Holmens faste Stok« og andre maritime Melodier ud til Færgegaarden, hvor Kaffen indtoges i Haven; efter ca. 1 Times Ophold her, marcheredes videre til Havnen for at færges over til Fregatten »Jylland«, hvortil Kredsen var inviteret af Godsejer Schou til Palsgaard.

Ombord i Fregatten, hvor vi modtoges af Godsejeren med Frue, tilbragtes et Par fornøjelige Timer. Fregatten blev af Godsejeren og Fregattens Fører, Hr. Christensen, forevist Selskabet, og den blev nøje eftersat fra Dæk til Bund og mange genkendende Udbrud lød fra de gamle Marinere, der for Aar tilbage havde aftjent deres Værnepligt ombord i »Jylland«. Morsomt var det at se pens. Lods, Veteran S. Hansen, tage sin Vagt paa Broen, og særlig højtideligt var det, da fhv. Smedemester, Veteran H. C. Møller fandt sin Kanon Nr. 6, ved hvilken han forrettede Tjeneste under Slaget ved Helgoland.

De med X betegnede er fra venstre: Veteranerne pens. Toldrørsbetjent Paulsen, fhv. Smedemester H. C. Møller, Slagter R. Jensen og pens. Lods S. Hansen.

Efter at Fregatten var besat, samledes hele Selskabet paa Agterdækket, hvor Godsejeren bød velkommen ombord og inviterede paa en Forfriskning.

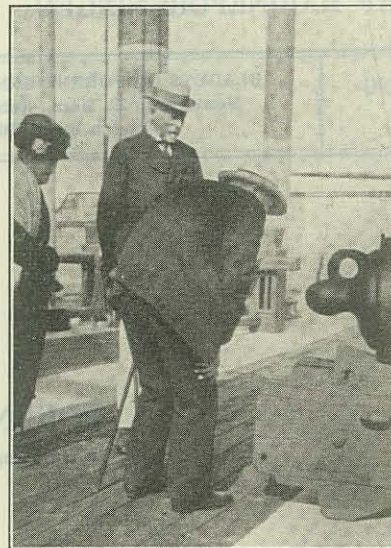
Under Samværet her overrakte vor Formand, Kasserer Høy, Godsejer Schou Diplomet som Æresmedlem af Marineforeningen for Horsens og Omegn, idet han i smukke Ord mindedes den fortjenstfulde Handling, Godsejeren havde udvist ved i sin Tid at købe og bevare den gamle Fregat og tolkede den Glæde, vi Marinere, specielt Veteranerne fra Helgoland, følte over, at Fregatten ikke blev ophugget, og han udbragte til Slut et med rungende Hurra besvaret Leve for vort Æresmedlem Godsejer Schou.

Godsejeren takkede for Udnævnelsen og udbragte et Leve for Marineforeningen, hvorefter Sekretæren, Inspektør Jensen, talte for og udbragte et Leve for Fregatten »Jylland« og vore Veteraner, og talte derefter om den danske Mand, der i Gerning viste sit danske Sindelag og paapegede, at Godsejer Schou ved at bevare vor sidste Fregat fra Tilintetgørelse, havde vist sig som en god dansk Mand og bad Forsamlingen om at hilse og hylde den danske Mand Godsejer Schou, som Marinere hilste og hyldede deres Flag, hvorpaa Forsamlingen med Front mod Flaget, der kippedes, blottede deres Hoveder.

Efter at der til Slut var udbragt et Leve for Flaadens øverste Chef, Hans Majestæt Kongen, var den smukke Højtidelighed til Ende og et muntert Liv udfoldede sig paa Dækket, mens Sang og Musik vekslede, ligesom vor elskværdige Vært med Frue underholdt sig livligt med Gæsterne, i særdeleshed med de fire gamle Veteraner, der deltog i Turen, og ihærdige Amatører kappedes med vor Kammerat, Fotograf Reinau om at tage de flest mulige Plader af Livet ombord.

Fire Glas paa Eftermiddagsvagten lød Baadsmanspibens Triller fra Dæk til Dæk, medens Kommandoraab, »Fald paa Fartøjerne« lød og mindede om gamle Dages Landlov, og efter at Marinernes Landlovssang var afsungen, begyndtes Landsætningen, og vor Vært med Frue blev fulgt til Faldrebet med et Leve, der gav Genlyd langt ud over Bugten.

Efter at alle var vel fra Borde, marcheredes tilbage til Færgegaarden, hvor Dansen, efter at Madkurvene var tømte, tog sin Begyndelse og dyrkedes paa Sømandsvis med Liv og Lyst af de yngre, medens de ældre ved et Glas nød den smukke Aften i Færgegaardens Have, indtil vi Kl. 10 Aften i Ekstratog førtes tilbage til Horsens, hvor Selskabet opløstes og enhver gik til sit, opfyldt af Dagens højtidelige og glade Minder.

Veteran fra Helgoland H. C. Møller viser Godsejer Schou sin gamle Kanon, Nr. 6.

Deltagere i Turen kan ved Henvendelse til vor Kammerat, Fotograf Reinau, købe forskellige gode Billeder fra Sommerturen.

DØDSFALD

Veteran, Rentier Søren Jensen Nymann, som nylig blev hædret med Dannebrogskorset, er afgaaet ved Døden og blev begravet Mandag den 9. Juli under stor Deltagelse. Til Baaren var sendt en Mængde Kranse, blandt hvilke en fra Marineforeningen i Grenaa, signeret med Guldtryk og med røde og hvide Baand. Marineforeningens Flag paraderede foran Kisten, og i Følget bemærkedes Foreningens Bestyrelse og en Del Medlemmer.

FRA BLOKSKIBET »MARS«

Af det gamle Egetræ fra Blokskibet »Mars«, der har ligget paa Havsens Bund i over 100 Aar, er det lykkedes at fremstille en Del Genstande: Rammer, Penneskaffer, Blæksugere og Papirknive. Disse, der absolut er Sjældenheder, kan, dog kun i begrænset Antal, faaes til Købs paa Marineforeningens Kontor.

Priserne er meget billige, naar Hensyn tages til den vanskelige Proces med at udkoge Saltet og tørre Træet, og maa maaske senere forhøjes, da der gaar mere og mere til Spilde.

GAMLE MINDER OG HISTORIER

Nedskrevet af Kommandør V. J. Schoustrup.

(Fortsat.)

Medens jeg er ved Træk og Anekdoter som berører Underofficererne i Marinen, vil jeg her fortælle et Par, som netop rinder mig i Hu.

Baadsmænd Sørensen, der var en udmærket Underofficer, blev senere Skipper ved Bradbænken (sva-

rer til det nuv. Lieutenant i Flaaden). Det fortælles om ham, at da han en Dag ved Nyholms Kran*) (den der endnu staar ved Hovedvægten) var ifærd med at sætte Master i en Fregat, kom netop Ekvipagemesteren (en Officer, der var bekendt for at være en vigtig Herre) ledsaget af en af Inspektionsofficererne, forbi.

Ekvipagemesteren standsede og raabte op til Sørensen: „Skal vi hjælpe dig, Sørensen?“ „Ja Tak, Hr. Kaptajn“, lød Svaret, „hvis Hr. Kaptajnen vil passe det nordre Spil og Hr. Løjtnanten det søndre, siger jeg saa mange Tak“, hvorpaa han fortsatte: „Staa i Søndre“, „hiv i Nordre“, „hiv i begge“, „opgaa Søndre“ osv. osv., indtil Masten var isat.

I en Fregat, hvor Kaptajn Knudsen var Næstkommanderende, var der en Baadsmaths, som havde for Vane altid at gentage Næstkommanderendes Kommando med: „Hører I ikke hvad Næstkommanderende siger, han siger“ — og saa kom Ordren.

En Dag laa Fregatten paa Rheden for at paradere for Frederik VII, der ventedes at ville passere i „Falken“. Ombord var der en Del af Officerernes Damer for at se paa Stadsen.

Der mandedes Ræer, og Folkene paa Ræerne stode med Front forefter.

Uheldet vilde, at Kongen af en eller anden Grund passerede agten om. Saasnaart Næstkommanderende saa, at dette vilde ske, løb han forud og raabte op til Folkene: „For S . . . , vend jer om, I kan da nok begribe, at I ikke skal vende R . . . til Landsfaderen! Uden at ændse Damerne, der stod paa Skansen, skyndte Baadsmaths sig hen til Stortoppen og prajede:

„Hører I ikke hvad Næstkommanderende siger? Han siger, at I ikke maa vende R . . . til Landsfaderen.“

I Nyboder skulde alle Fødsler meldes til Kommandanten. En Skibsbygger Petersen, der havde 6 Børn, mødte en Dag for at melde, at han nu havde faaet en Søn til. Kommandanten udbrød da: „Men Gud bevare mig, Petersen, Du har jo 6 i Forvejen, og saa i disse Tider. Tænk dog paa, hvad et Rugbrød koster.“

„Sandt nok, Hr. Kommandør,“ svarede Petersen, „men Hr. Kommandør, der gives jo immer Øjeblikke her i Livet, hvor man ikke saadan lige tænker paa, hvad et Rugbrød koster.“

En Gang døde der her i København en Overbaadsmænd, der var lagt i Land fra et russisk Orlogsskib, som imidlertid forlængst var afsejlet. Jeg var netop Kasserneofficer og Næstkommanderende paa Underofficersskolen, begge til Huse paa Søkvæsthuset. Overbaadsmænd skulde begraves med militær Hønnør, og en Styrke fra Kasernen under en Overkanoners Kommando blev afgivet som Hønnørafdeling, medens jeg fik Ordre til at overvære Begravel-

*) Maa jeg her bringe i Erindring, at en ganske lignende Kran til henimod 1870 stod paa Christiansholm, som jo i sin Tid hørte til Orlogsværftet.

sen som Inspektionshavende. Paa Vejen fra Hospitalet i Bredgade mødte jeg i Grønningen Overbaadsmænd Th . . . i vor Marine, og da jeg den næste Dag traf ham paa Værftet, sagde han: „Jeg saa, at Løjtnanten var til Begravelse i Gaar, det er nu ikke altid saa morsomt.“

Saadan var det ogsaa ifjor Vinter, da vi begravede ham Frederiksens Kone — ja, Løjtnanten husker jo nok Frederiksen, Skibsbyggeren, han har jo sejlet saa meget som Overtømmermand. Naa, han Frederiksen, han skal nu altid have alting anderledes end andre Mennesker. Begravelsen skulde foregaa fra Hjemmet, og naturligvis ikke paa Skibskirkegaarden, men paa Assistentens, og saa skulde vi — hans Venner og Kammerater — være Ligbærere.

Det var forresten meget pænt og højtideligt med Præsten i Nyboderstuen, og saa bar vi Kisten ned til Ligvognen. Det havde sneet stærkt, og fryse gjorde det, saa det var en drøj Tur ud til Assistentens, og man er jo nu en Gang ikke ved Fodfolket.

Da vi kom ud til Kirkegaarden, saa bar vi Kisten til Gravstedet, men, da vi var kommen derhen, fik vi Besked paa, at vi var gaaet fejl, vi skulde helt hen i den anden Ende af Kirkegaarden.

Det var jo ikke saa morsomt, for det var næsten ikke til at ase sig frem igennem al den Sne; men saa sagde Frederiksen:

„Ja, Kammerater! nu har hun kørt i Vogn, og vi har baaret hinner, nu skal hun have sig en Slædetur, for hun holdt immer saa meget af at køre i Kane,“ og saa fik vi fat i en Ende Tougværk og trak hende til det næste Gravsted.

Da vi kom der, var der igen Vrøvl; men saa sagde Frederiksen: „Nu har hun kørt i Vogn, er blevet baaret og kørt i Slæde, nu skal hun hvile i Fred.“

Men morsom var den Tur jo ikke, og vi var slemt forasede, som Hr. Løjtnanten jo nok kan begribe.“

Som ung Løjtnant var jeg i Vagerfart, og om Vinteren, da vi havde gamle „Absalon“ i Stedet for „Thura“, var en af mine yngre Kammerater med ombord. Vi kom da ind i en Havn, hvor en af Marinens gamle Baadsmænd var Havnefoged. Han var meget optaget af sin Tjenestes Vigtighed, og til en Frokost, hvortil han var indbudt i „Absalon“, sagde han da:

„Ja, d'Hrr. Løjtnanter maa rigtignok tro, at det ikke er saadan at være Havnefoged her. Man maa altid være paa Tærne og rende fra Helodes til Piratus.“

Til Gengæld for Frokosten blev Løjtnant D. og jeg inviteret til Kaffe hos Havnefoged B. Da vi var vel placerede, blev Kaffen bragt ind af en nydelig ung Pige, som B. forestillede os med følgende Ord: „Maa jeg præsentere for d'Hrr. Løjtnanter min Exdatter“ (Adoptivdatter).

Paa Bordet i Stuen stod der et Fotografi af Kong Georg af Grækenland, som B. havde faaet egenhændigt af Kongen, med hvem han havde sejlet i den gamle Korvet „Valkyrien“.

Dette fortalte han naturligtvis med megen Stolt-
hed, og saa sagde han: „Men saa kan Løjtnanterne
tænke, at en Dag gaar jeg med Mutter og spadserer
i Charlottenlund og kommer netop forbi Stakittet
ind til Slottet, og saa hører jeg pludselig en Stemme,
som siger: „Hvad S . . . er det, det er jo F
gale mig B., og saa var det den O . . . lyne mig Kong
Georg. Men saa fik vi os jo en Sludder, og Kongen
bød mig en Cigar.“

Jeg nævnede ovenfor, at det var almindelig Skik,
at benytte Lods ved Udlægning fra Flaadens Leje.
Nutidens Officerer kan sikkert næppe forstaa dette,
men lige op til halvfemserne var Brug af Lods endnu
ret almindelig i danske Farvande, tiltrods for at
Ministeriet havde forlangt, at der i Generalrapporten
skulde anføres, naar der var brugt Lods og Grunden
dertil.

En Mand som Admiral Edouard Suenson udtalte
ligefrem, at det ikke var nødvendigt for Officerer at
have Kendskab til danske Farvande, „dertil har man
Lodser.“

Jeg erindrer, at det i 1876, da jeg som Løjtnant
gjorde Tjeneste i Skonnerten „Fylla“, blev betragtet
som en meget dristig Handling at „Fylla“ uden Lods
stod Kronborg ind i Skumringen.

Ja, hvad vilde man nu sige om, at et Skib som
Korvetten „Hejmdal“ — som Kadetskib — har gjort
det Kunststykke at komme ind paa Rheden med
Frederikshavner-, Helsingør- og København-Lods
ombord.

Det var ganske almindeligt, at Eksercerfregatten,
der laa ved Vedbæk i maanedsviis, havde Lods om-
bord hele Tiden. Ja, jeg kan anføre, at jeg efter Op-
fordring af Flaadeinspektøren maatte tage Lods for
at gaa ind paa Rheden med „Ingolf“, hvad der unæg-
telig faldt mig for Brystet, og det var i det Herrens
Aar 1897.

Men selv en saa fin Sømand som afdøde Admiral
Caroc tog Lods, da han som Løjtnant i 1879 skulde
gaa med det islandske Postdampskib „Diana“ fra
Larsens Plads; da jeg, der var 1. Styrmand derom-
bord, spurgte ham, hvad vi dog skulde med en Lods,
svarede han, „at det hørte sig nu en Gang til, og
Lodserne skulde ogsaa leve.“

I det hele taget var Uddannelsen stagneret ikke
saa lidt i Marinen i den midterste Del af forrige
Aarhundrede. Hertil bidrog selvfølgelig Tabet af Flaa-
den 1807 og af Norge 1814 og det varede meget længe
inden Marinen saa at sige kom nogenlunde til Kræf-
ter igen. Reduktionen af Personellet og Manglen
paa Materiel mærkedes meget længe, helt op i Slut-
ningen af 50erne; men hertil kom yderligere Over-
gangen til Dampskibe, som det var meget vanskeligt
for de ældre Officerer at komme over; naar senere
riflet Skyts, Panser og Bagladekanoner, Deviation
o. s. v. trængte sig frem i et meget kort Tidsrum,
var det jo ikke underligt, at det næsten tog Vejret
fra de gamle Officerer.

(Fortsættes.)

VED MARINEFORENINGENS 10 AARS JUBILÆUM

TALE

af

CARL DUMREICHER

Medlemmer af Marineforeningen!

Ældre og yngre Kammerater!

Den Fest, der iaften samler os, er ikke — og jeg
kunde fristes til at sige: heldigvis ikke — nogen
historisk Højtidsfest, hvorunder man ser tilbage paa
de Aar, der er gaaet, og det Arbejde, der i dem er ud-
rettet.

Det er ikke nogen Jubilæumstale, jeg iaften skal
holde til Dem. Det er kun en Fødselsdagshilsen, jeg har
at overbringe, om end — ganske vist — en Hilsen med
en særlig Klang og af en særlig Varme, som det sømmer
sig, naar den, man taler for, har naaet et af de runde
Aar og dermed et nyt Afsnit af sit Liv.

Men ti Aar er hverken i et Menneskes eller i en For-
enings Liv andet end en kærkommen Anledning til
med større Glæde end sædvanlig at konstatere, at Bar-
net har det godt, arter sig vel i alle Maader og tegner
til at kunne blive til noget. Den, der skal se tilbage,
faar ofte en lidt vemodig Følelse af, at Tiden, som
altid er den stærkeste, allerede har afsat sine Spor og
gjort et og andet anderledes, end det egentlig burde
og kunde have været. Heldigvis — der er endnu femten
Aar til vort første Jubilæum. Og selv om vi i 1938 sik-
kert vil kunne fejre det paa baade munter og ærefuld
Vis, vil vi alligevel mærke Forskellen fra nu, hvor vi
frimodigt og fortroingsfuldt kan se fremefter. Der er
nu engang en egen Lykke ved kun at skulle fejre Ung-
dommen og Væksten, ved kun at skulle pege fremad
mod et — forhaabentlig — langt og lyst Liv, der endnu
har alt det bedste og største tilbage.

Mærkelig sent dukker mellem de danske Soldater-
foreninger ogsaa den danske Marineforening op. Mærke-
lig sent — fordi Værnet tilsøs fra Oldtiden af har været
os baade det mest naturlige og mest nærliggende, saa-
ledes som det netop er Udtryk i de første Linier af vor
første danske Fædrelandssang:

Danmark, dejligst Vang og Vænge,
lukt med Bølgen blaa,
hvor de vakre, voksne Dreng
kan i Leding gaa.

Leding — det er netop det samme som Orlog, Kri-
gerlivet tilsøs, Tjenesten ombord paa Orlogsfleaden,
der Sommer og Vinter holder Søen og er som et Værn,
en flydende Vold rundt om Landet. Og de vakre, voksne
Dreng — ja, det er jo netop Matroserne.

Og den, der den Dag i Dag møder et Par Orlogs-
gaster paa Landlov, faar netop Lyst til at anvende det
gamle Udtryk paa dem. Saadan som vi ser dem komme
henad Landjorden — friske af Blæsten og Saltvandet,
muntre, kraftige og klædt i den Busseronne, vi alle
har baaret og alle holder af, ligner de netop store, vakre
Dreng, rede til alskens Løjer, men ogsaa rede til naar-
somhelst igen at gaa ombord og — om det gælder —
virkelig gaa i Leding.

Ogsaa mærkelig sent, fordi netop Livet tilsøs inden-
for Skibets snævre Grænser skulde synes særlig egnet
til at skabe den Samfølelse og det Kammeratskab, der
hører til Soldaterlivets blivende Værdi.

Men kom Marineforeningen end forholdsvis sent til
Verden, kom den paa en Maade i rette Tid. Just som
den var bleven til, gled Stormsignaler Europa over til-
tops, varslende et Uvejr, hvorunder ogsaa Luften over

Danmark mørknede, men hvorunder ogsaa alt, hvad der sejler paa Havet under dansk Flag, fandt hinanden i fælles Forstaaelse af Faren, i fælles Følelse af netop nu at maatte gøre sin Pligt til det yderste.

Marineforeningen er vel blevet stiftet inden Verdenskrigen. Men uden den vilde den næppe saa udpræget være blevet, hvad den nu er: Mødepunktet for alle, der har samme Kærlighed til dansk Søværn og dansk Søfart.

* * *

Søens Folk og Søens Liv — det er i kort Begreb Marineforeningens Opgave og Virkefelt.

Alt for ofte opfatter vi jo Danmark udelukkende som Agerlandet med de gule Kornmarker og de grønne Engdrag og Danskeren som den Mand, der sindigt og støt vandrer efter sin Plov eller sin Mejemaskine, Fure op og Fure ned.

Men i Landet mellem Østersøen og Vesterhavet, i Landet, hvor man ikke kan gaa op paa Toppen af en gammel Kæmpehøj uden etsteds i Kimmingen at se det blaa Hav blinke, i Landet, hvis Luft er som vædet af Bølger, salt og mild paa samme Tid, i det Land bør vi, som bebor det, bestandig mindes, at vi er en ældgammel Søfarernation, at vor Fortids stolteste og skønneste Minder knytter sig til Havet og at vor Fremtid — mere end mangan Landbo er tilbøjelig til at tro — beror paa det samme Hav og paa vor Vilje til at beherske det.

* * *

Den Opgave har Marineforeningen fra sin første Stiftelsesdag været sig klart bevidst og i sine Loves første Paragraf udtrykt med følgende Ord: »Foreningens Formaal er at søge at styrke Nationens Interesse for Søværnet og Søfarten ved at samle danske Mænd til fælles Arbejde for denne Sag.«

Vort Søværn! Ordene kalder paa Billede efter Billede:

Fra Drageskibets røde Sejl
brød Fjordens blanke Sommerspejl
og til Torpedobaade graa
i Sund og Bælter, gaa.

Den egetømrede Vikingebaad og den staalbyggede Undervandsbaad — det er vor tusindaarige Tjeneste tilsøs. Skibstyperne er skiftet — Modet og Viljen har altid været uforandret:

De Vikingsnækker svandt i Sky
mod Sagas Strand,
men efterlod et Ørnery
fra Vikingskibets Skjoldegny
og Bispens stærke Flaadeby
til Helgoland.
Om nogen nu kom hid paa Rov,
Staalhagen jog dybt i hans Bov
sin Tand.

Vor Søfart! Ogsaa det Ord bliver til Billeder for os, Billeder af de store, stoute Ostindiefarere og Kinafarere, af Fuldriggere paa Fart over Tropehavene, Billeder, der — naar vi vandrer gennem Kristianshavn — faar det til at synge i os:

Rige Gaarde, røde Gavle, Snørkeltrapper, Stenportaler,
Pakhusloftets aabne Luger bag de tunge Hejsespil.
Her fik Handelsmodet hjemme langs de skvulpene
og ved Bryggen lagde Brigger fra Hongkong og Java til...
Kanaler

og til at fortsætte:

Du var Drømmen, Du var Pustet fra de store Oceaner.
Her blev Danmarks Grænse større. Her fik Livet Glans
og Fest.
Nu er Pakhuslugen lukket og nu ruster Dine Kraner
og Ostindiens Krydderdufte strømmer ikke i Din Blæst.

Og dog — fik end Kristianshavn ikke sin fordums Stortid tilbage, fik Danmark dog paa en Maade de Tider igen, da Søen var Æventyret og Udsynet. Fra Grønland og til Trankebar gik Vejen dengang. Nu kalder vi den med et kortere, men lige saa talende Navn: Ø. K., saa en dansk Digter igen og med Rette kan synge:

For hver dansk Mand derude,
som sled og stred sig frem,
bar Skude efter Skude
et større Danmark hjem.

Thi det er netop Sagen,
at hele Danmark er en Havn
fra Svaneke til Skagen
lagt ud i Bølgens Favn.

Som for halvandet hundrede Aar siden har nu baade danske Orlogsskibe og danske Handelsskibe vist Flaget baade ved Grønlands og Asiens Kyster. Og ikke mindst i de Aar, da Sejladsen var et Kryds mellem truende Miner, virkede de to Mariner sammen med samme Sømandsmød, samme Pligtfølelse og samme Fædrelands-troskab.

* * *

Derfor tog Marineforeningen først og fremmest den Opgave op gennem Foredrag Landet over at genvække Kærligheden til vor Søfart og Forstaaelsen af dens Væsen og Betydning.

Men i Følge med denne Opgave kom en ny: at værne om alle vor Flaades store og smukke Minder. Lad mig — for at vise, hvorledes det blev gjort — kun minde om to Ting: Helgolandsfesten i Maj 1914, da alle de gamle Veteraner fra denne vor sidste Søsejr samledes og hædredes her i København, og de mange Minebasser, der nu i alle Havne hjælper over Tabet af de 500 Mand, som satte Livet ind og blev paa deres Post, til Døden tog dem.

Men efter de to Opgaver, som væsentlig vedrører Fortiden, kom en tredje, som angaar Nutiden: at vedligeholde Forbindelsen og Kammeratskabsfølelsen mellem Mænd, der har aftjent Værnepligten i Marinen, og tjenstgørende og ikke tjenstgørende Befalingsmænd.

Det er Slutordene i Lovenes § 1. Og ogsaa dem har Marineforeningen troligt holdt sig efterrettelig. Kammeratskabet — ja og Minderne om dengang, vi blev Kammerater, dengang vi var fælles om det Liv, der spænder fra haard Pligt til munter Fritid, fra Hundevagt til Landlov. Intetsteds bliver man Kammerater som ombord paa et Skib, hvor man fra det Øjeblik, da man staar ud af Havnen, er fælles om alt, fælles om Spulingen af Dækket og fælles om Tobakken paa Gallionen.

Det er dette snævre og trofaste Kammeratskab, vi opfrisker ad mange Veje: ved vore Flaadebesøg og ved vore Fester. Ikke mindst Provinsens mange Lokalkredse synes her at have en lykkelig Evne til Gang paa Gang at finde nye og friske Former for det kammeratlige Samvær.

* * *

Men naar jeg nu — paa vor tiaarige Stiftelsesfest — skal se frem og bringe Marineforeningen dens Medlemmers varmeste og hjærteligste Lykønskninger, samler det sig altsammen som under tre Symboler: under de to — om jeg saa maa sige — hørlige Symboler *Klokken* og *Raaberen* og under det for os alle synlige Symbol *Flaget*.

Klokken — ja, hvad staar der ikke om den i vor blaa Sangbog:

I Klokens Lyd er sælsom Magt,
det er som selve Tiden taler;
med Evigheden dybt i Pagt
den over Døgnets Børn befaler.

Den Klokke, som vi herinde adlyder, har sit Forbillede i Kronen paa Nyholms Vagt og hænger i Egetræ fra det gamle Blokskib »Indfødsretten«. Naar den Klokke lyder, kalder den paa tre Ting: den kalder os sammen, fordi vi er Kammerater og skal mødes fra Tid til anden og styrkes i vor Samfølelse; den kalder os sammen, fordi vi engang som Marinesoldater havde hjemme paa Holmen og Flaaden; den kalder os sammen, fordi vi alle er danske Mænd med Indfødsret i Landet, der har Hav paa alle Sider, i Danmark.

Og naar vi da er kommet sammen, hører vi Raaberens, Raabet fra Kommandobroen. Den siger sine tre Ting til os: vi skal adlyde, vi skal handle og vi skal høres. Vi skal adlyde — for Disciplin er en af Flaadens Nødvendighedsartikler. Tilsøs kan alt bero paa, at alle i det afgørende Øjeblik adlyder Ordren fra Kommandobroen, og den Lære har vi kun godt af at rette os efter ogsaa i Land. Vi skal handle, fordi en god Sejlads ikke blot kræver god Vind, men ogsaa klart Skib. Og vi skal høres, saa man lægger Mærke til os og den ene efter den anden af de gamle Marinesoldater, der endnu ikke er Medlemmer, siger ved sig selv: »Den Marineforening maa jeg med i.«

Og endelig vender jeg mig mod Flaget. Over det har lige før min Tale en Digter — endda Marineforeningens egen Digter, selve Axel Juel — talt til Dem, saa jeg egentlig intet har at tilføje. Jeg vil da intet sige om dets Skønhed. Derom er alle Danske enige. Heller ikke om dets Historie — skønt netop Marineforeningen med særlig Stolthed kan pege paa, at allerede fra Middelalderen af vajede Dannebrog over alle danske Skibe, og at allerede Kong Kristian den Fjerde gjorde det til Orlogsflag. Med fuld Ret blev det derfor ved en af vore festlige Lejligheder sagt om Dannebrog, at i det Navn er der Orlogsklang.

Lad mig nøjes med at fremhæve en enkelt Omstændighed: den dybe Virkning, som Flaget udøver netop tilsøs, baade naar det hejses om Morgen og naar det sænkes om Aftenen.

Tillands glider Flagdugen ligesom sammen med Landskabet, bliver kun synlig for os paa en Baggrund af Mark og Skov.

Men tilsøs — ja sé det, som vi har set det, naar vi en Aftenstund laa midt ude paa Havet, et ensomt Punkt midt paa den uendelige Vandflade, og pludselig, mens Skansevagten traadte an og Musiken spillede, alle vendte os agterefters og alle saa paa det samme: Flaget, der langsomt gled tildæks.

Eller det Øjeblik, da vi i en fremmed Havns Skibsmylde pludselig fik Øje paa et Dannebrog og dermed paa en Landsmand.

Dette ensomme Flag, der ikke mere har Danmark til Baggrund, det tvinger os netop til at lægge alt, hvad vi bærer i os af Følelse og Erindring, ind i sin rødhvide Dug. Dette ensomme Flag, der hejses i Morgenskær og sænkes i Aftensol — det er vort Land, vort Folk, os selv. Alt det, vi i dette Øjeblik netop ikke kan se, men kun fornemme med vort Hjærte. Derfor blev disse Øjeblikke og derfor er dette Flag særlig os, der har været tilsøs, uforglemmeligt:

Hver Aftenstund jeg huske kan,
naar Skansevagten traadte an
og hilste Flaget, naar det gled
med Solen langsomt ned.

Og derfor var der, naar jeg har overværet en Opførelse af »Gutter ombord«, særlig et Øjeblik, der bevægede. Det var ikke Banjernes muntre Løjer, men det var den stille Stemning, der kom, naar Baadsmand Kruse sang:

Men naar Kinden blegner
uden Klage segner
han med Øjet fæstet paa sit Flag.

Og derfor er det smukt og symbolsk, at der paa Klokkestolen staar ikke blot: »Jeg samler«, men ogsaa: »Under Dannebrog« og at ogsaa vort Medlemsblad bærer det samme Løsen.

* * *

Saa samler jeg da alle Ønskerne under disse tre Symboler: under Klokkeren, under Raaberens og under Flaget, samler dem i et eneste Ønske om Fremgang i Samfølelse, Fremgang i Kammeratskab og Fremgang i Fædrelandskærlighed, samler dem i ét trefoldigt Leve for den danske Marineforening.

Marineforeningen længe leve!

Carl Dumreicher.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCOTIAMAND

(Fortsat.)

Skønt det nu var lyst, vakte Optrinnet ikke videre Opmærksomhed, fordi man var vant til, at en Mand fik sig en Omgang Klo, men med ét kom Baadsmanden rygende paa Hovedet over Storlugen, og vi fik da se, at det var Georges, der havde haft ham under Behandling, og havde vi — Georges og jeg — den foregaaende Dags Aften faaet Prygl, skal jeg love for, at Baadsmanden denne Gang havde faaet sin Bekomst.

Alle tre Styrmand kom nu til; — Georges forsøgte at trække forefter til Lukafet, men den gamle Kok spærrede ham Vejen, og det lykkedes Bødlerne at gribe ham, inden han naaede ind. Ved forenede Kræfter kastede de ham om paa Dækket og slog løs paa ham, og Baadsmanden kom yderligere til. Endnu en Gang gjorde jeg et raskt Fremstød ved med en Haandspade fra Midtskibsspillet at tampe løs paa Baadsmanden, men Overmagten var for stor.

»Hent Haandjærnene«, raabte 1ste Styrmand, og den gamle Kok var ikke sen i Vendingen, — han galopperede agter efter.

Med et forandrede Situationen sig, — en stor Irlænder, Maggi hed han, — sendte Kokken til Dæks med et Næveslag, hvorefter han gik løs paa Styrmandene, og jeg hjalp til. Maggi var paa Bagbords Vagt, og jeg kendte egentlig ikke ret meget til ham, — men ved Tilraab fik han samlet nogle af de dristigste af Kammeraterne, og det hjalp saa meget, at Styrmandene maatte slippe Taget i Georges, og han fik rejst sig op.

Vi havde under hele Sejladsen kun sjældent eller aldrig set noget til Kaptajnen. I Observationsøjeblikkene saa vi ham gerne, ellers var det første Styrmand, der havde Kommandoen. Rorgængerne, — deriblandt Georges, vilde fortælle, at de ofte havde set ham drive beruset om i Kahytsgangen, og de havde lejlighedsvis, naar han havde opholdt sig i deres umiddelbare Nærhed, observeret, at han »duftede dejlig af Whisky«, og Ansigtstrykket, og navnlig Næsen, talte ogsaa om at han drak. Han viste sig nu paa »Hyttens« agter, og med en snøvlende Stemme, der absolut udelod al Tvivl

om, at han var kanonfuld, raabte han op om, at han skulde skyde os ned som en Flok Hunde, saafremt vi ikke skrumpede af forefter og passede vort Arbejde, samt truede os med, at vi alle som én skulde blive hængt, naar vi kom til New York.

Maggi var endnu en Gang Karlen paa Pladsen, han lod baade Kaptajnen og Styrmandene vide, at de kunde faa det akkurat som de selv vilde, — men nu skulde det være slut med al den Prgylen, ellers skulde han tage Affære.

Georges meldte sig ogsaa til Tjeneste, og skønt Styrmandene tordnede og bandte og holdt deres store knyttede Næver frem, lod det til, Kammeraterne nu var ved at være enige, der var virkelig kommen Mod i Knægtene.

»Gaa for efter«, brølte Officererne i Munden paa hverandre og omsider gik vi, men denne Gang ikke saa raskt, som vi ellers plejede.

Ved næste Vagtskifte, da der stilledes til Monstring, manglede Richard. Der blev set efter ham, og det viste sig, at han nu var saa syg, at han ikke kunde tørne paa Dækket. Der blev lavet et Hummer i Stand til ham ved Siden af Tømrergattet agter, en Køje blev redt, og vi bar ham derind. Han var meget daarlig.

Om Eftermiddagen flovede Vinden noget, og vi blev beordret til at stikke Rebene ud af Mærsejlene. Da Georges stod i Storrigningen og saa agter efter, brølte 2den Styrmand op til ham »hvad glør du efter din Hund?«

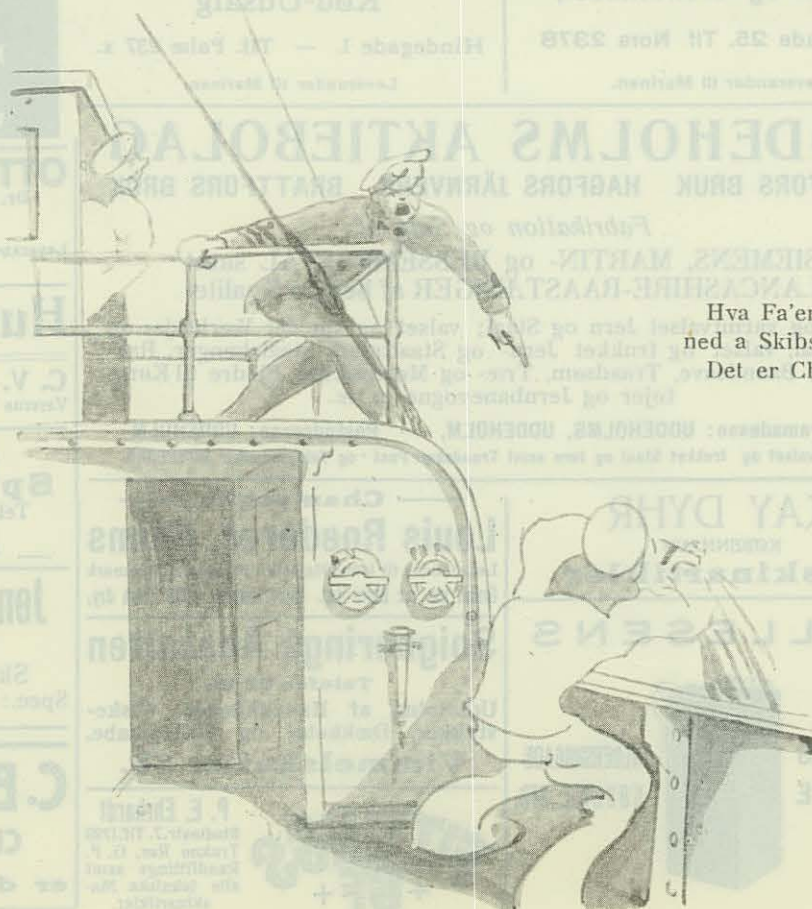
»Jeg glør efter Landet derinde, Slubbet, og jeg ser paa Forhaand en Galge rejst, hvor baade du og dine Staldbrødre skal komme til at dingle, men forinden skal vi komme op at hilse paa jer i »Sing-Sing«. I skal nok faa den Rejse betalt.«

Stadig Storm og Modvind. Vi halsede rundt paa den anden Bov paa Morgenvagten, og et Forsejl blæste fra os.

Det var fremdeles Styrmandenes største Fornøjelse at gøre Fortræd; mødte de en eller anden blaa-frossen Fyr, der i sine bundløse Støvler kom springende, enten fra Skandæk til Luge eller fra Nagelbænk til Galierne midtskibs for at undgaa Vandet, der stadig overskyllede Dækket, da vidste de intet bedre end at slaa Benene fra ham, saa han plaskede om paa Dækket og blev yderligere vaad, altsammen kun for at yppe Klammeri, eller ogsaa sendte de en Ladning Skraatobaksspyt ind i Ansigtet paa ham.

Den tredie Dags Morgen efter Slagsmaalet meldte Kokken, at nu var Richard død. Tømmermanden gik i i Gang med at slaa nogle Brædder sammen: der skulde laves en Kiste; og da den var færdig, lagde vi Richard deri, noget Jærn blev lagt ved Fodenden, og et Par Dage efter i Middagsstunden, »plumpede« vi ham uden ret mange Ceremonier udenbords. Der brasedes bak, og Flaget hejstes paa halv agter, medens Kaptajnen i en vældig Rus forsøgte at læse noget op af en Bog. Saa løftede vi Lænsporten, og Kassen gled ud over Skibssiden, — et Plump — og Atlanterhavets Bølger lukkede sig for stedse over Richard.

Det muntre Hjørne.

Hva Fa'en er det for noget Svineri
ned a Skibssiden 87?

Det er Che-efens Fodbaj —

Endnu havde vi Storm en Tid, men endelig en Aften floyede det helt af og blev stille. Der stod en voldsom Sø, og Skibet arbejdede og slingrede, medens Sejlene klaprede og slog. Et Par Haglbyger dæmpede noget paa Braaddet, og endelig kom det første Pust af N. O. — mon det skulde blive den Vind, der skulde føre os gennem Golfen til det frie Amerika. Vi fløjtede efter mere Vind, bare det dog vilde friske noget mere op, at vi kunde naa Land og slippe bort fra dette Helvede. Jeg lovede mig selv, at aldrig mere skulde jeg mønstre i nogen Nowascotiemand, saa hellere gaa i Tugthuset paa Livstid. Endelig — endelig kom den friske N. O. Brise, — vi drejede Vest over og skværede vore Ræer halv Firkant. Det friskede mere og mere, og for fulde Sejl styrede vi nu den vestlige Kurs.

Et Par Etmaal forløb saaledes, og Vinden blev staaende. En Morgen passerede vi et tremastet, skværrigget Dampskib, der satte Flag, og vi kunne se, at det var Thingvallaliniens gamle »Island«, der stævned mod København, — hvem der dog var med der, — nu længtes jeg hjem, hjem efter min Moder og mine Søskende. Jeg

stirrede efter den og bad den i Tankerne tage en Hilsen med hjem til Danmark.

Nu kan vi ikke være langt fra Land, mente Georges, ikke efter den Trafik, der er om os, baade af med- og modgaaende Skibe, og Lodskuddene fortæller det ogsaa, og en Aften kom en Matros syngende ind i Lukafet, — »Land forude« — vi har Fyret.

Jeg havde Frivagt, men jeg maatte ud, og rigtig, — der forude saa jeg Fyret blinke tre Gange.

Om Morgenen fik vi Lodskutteren langs Siden og Sø-lodsen kom ombord, hvorefter vi igen brasede fuldt og holdt paa.

To kraftige Slæbebaade kom til og spændte for, — en for og en agter, vi gjodre Sejlene fast, — heldigvis for sidste Gang, og tovedes videre frem. Den følgende Dags Morgen gled vi ind gennem Dokgaten til en af de yderste Dokker ved New York, og allerede der forduftede tre af »Rabberne«. Saasart Skibet tørnede langs Dokgetens Sider, sprang de op paa Lønningen, og »Hurra my boys«, jumped de ind paa Kajen og benede af, det bedste de havde lært.

(Sluttes.)

A. H.

MELCHORS anerkjendte THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 „ —
M G M..... 4 „ —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,
Frukt- og Grønhandel,
Jærgade 25. Tlf. Nora 2378
Leverandør til Marinen.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG
MUNKFORS BRUK HAGFORS JÄRNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og
Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raa-
skinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køre-
tøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post og Telegramadr. MUNKFORS

KAY DYHR
KØBENHAVN
Maskinartikler

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg
Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

M. Kjær s
Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Tlf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Tlf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende.

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten
Telefon 3246.
Udlejning af Haandklæder, Viske-
stykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskafte 38.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Hardy Christensen.
Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.

HÆFTE VIII.
AUGUST

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

AARHUS-KREDSEN

afholdt Søndag den 1. Juli Udflugt til Tranbjerg, et lille smukt Forlystelsessted ca. 1 Mil Syd for Aarhus. Da det var den første festlige Sammenkomst efter Sammenslutningen af de to herværende Marineforeninger, var Kammeraterne mødt talrige. — Afgangen foregik fra Hovedbanegaarden Kl. 12.45 og ca. 1/2 Time efter ankom man til Tranbjerg, hvor Kammeraterne fandt sig godt tilrette i den smukke Have. — Kl. 3 paa Baadsmændene til Kaffe, hvorpaa Formanden, Skorstensfejermester *Bredal*, bød Velkommen og udbragte et Leve for Foreningen, Sangbogen kom frem og flere gemytlige Sange rundede gennem Salen. — Efter at Kaffen var nydt, stormedes Keglebanen, hvor Foreningen havde udsat 6 værdifulde Præmier for Herrer og en for Damer. — Ved 4 Glas pebes til Skafning, og ved 6 Glas begyndte Dansen paa Agterdækket, og her uddelt Præmierne fra Keglespillet. Repræsentant *Barnø* modtog 1 Præmie for Herrer og Fru Kaptajn *Poulsen* Damernes Præmie. Efter at der var udbragt et Leve for de forskellige Præmietagere, takkede Hr. *Barnø* og udbragte et Leve for Foreningen og dens Ledelse, hvorefter Gutterne igen tog fat paa Dansen.

Kl. 10 hjemsendtes Mandskabet.

NÆSTVED-KREDSEN

havde megen Fornøjelse af sin Udflugt til Knudshoved Søndag den 1. Juli. Vejret var ganske vist alt andet end sommerligt, men Formanden erklærede med megen Bestemtthed, at om det saa lignede og tordnede, skylregnede og frøs paa een Gang, saa *skulde* man af Sted.

Og ved 9-Tiden om Morgenen saa man »de helbefarne« stille nede ved Havnen, hvor Kammerat *Martens* fra Karebæksminde laa med sin »Torpedojager« med fuld Damp oppe.

Fløjterne lød, og Mandskabet samledes paa Dækket til Mønstring.

Og saa stod man Fjorden ud for at lægge til hos Kammerat, Konditor *Petersen*, Karebæksminde, hvor Kaffen stod og ventede, og hvor man skulde proviantere.

Da de fornødne Kvanta af vaadt og tørt var bragt om Bord, satte man Kursen mod Knudshoved. Her smedede Dannebrog i den friske Brise, og »Amtmand« *Christiansen* med Familie stod parat til at modtage Gæsterne.

Da man havde indtaget den udmærkede Frokost, besaa man, iført Regnfrakker og Galoscher, den ejendommelige, men smukke Natur, og først sent paa Eftermiddagen sejlede man tilbage til Karebæksminde.

Alle Deltagerne var enige om at have haft en meget fornøjelig Tur, der sent vil glemmes, og som sikkert, bortset fra det mindre gode Vejr, vil friste til Gentagelse.

ESBJERG-KREDSEN

afholdt den 8. Juli en Udflugt til Fanø. Turen var særdeles begunstiget af Vejret, idet vi befandt os midt i den berømt melige Varmeperiode, der fik de mere befarne Medlemmer til at mindes hede Dage »under Linien«. Der blev da ogsaa spundet adskillige »Ender« om Virkningerne af Ækvators Sol — til stor Glæde for Lægdsrullefolkene, der som bekendt er Tilhørere til de Befarnes mærkelige Oplevelser.

I Eftermiddagens Løb gennemtrawledes Øen og man tog sig en Dukkert i Nordsøens kølige Bølger, for saa Kl. 6 at samles i Industriforeningen i Nordby, hvor Festudvalget havde arrangeret en veritabel Kro, hvor Udvalgets Medlemmer stod for Skænken og aabenbarede uaned Evtner i denne Retning. Efter at have hejst Flaget med Honnør, bænkedes man om Fadene med det dejligste »Fanø Smørrebrød«, der har den Egenskab at være vidt forskelligt fra alt andet Smørrebrød. Taler og Sange vekslede i det Par Timer, Varmen tillod at sidde til Bords, og navnlig vakte en Tale af et nyindmeldt Medlem fra Fanø stærkt Bifald. Der synes i det hele at være Stemning blandt Fanøboerne for at melde sig ind i Foreningen, men der er jo det at bemærke, at saa faa af Mændene er hjemme, de fleste farer.

Efter Bordet dansede man, og Krofa'r fik rivende Afsetning, men det var ogsaa umuligt at modstaa saavel Tørst som de billige Priser. Som Afslutning afholdtes en munter lille Auktion over »Rester«, og Kl. ca. 2 gik det med Ekstrafærge mod Esbjerg, hvor man skiltes i Bevidstheden om at have tilbragt en storartet Dag i Kammeraters Kred.

Den første Juli afholdt Skyttelavet sin aarlige Præmieskydning i »National«. Kammeraterne mødte Kl. 2 og Skydningen gik flinkt. De mange Værdifulde Præmier, der var udsat, gjorde deres til at alle anstrængte sig til det yderste.

Efter Skydningen Kl. 7 samledes Kammeraterne til Skafning, og her var der som sædvanlig, naar Skyttelavet er samlet, et godt Humør.

Efter Spisningen (ved Desserten) blev Præmierne uddelt og faldt saaledes:

1. Præmie og Vandrepræmie Savskærer *Larsen*.
2. » Telegrafassistent *Rasmussen*.
3. » Savskærer *Larsen*.
4. » Styrmand *Christensen*.
5. » Savskærer *Larsen*.

Flidspræmien for Sæsonen tilfaldt Savskærer *Larsen*.

I Skydning med fast Anlæg faldt Præmierne saaledes:

1. Præmie Bogholder *Nyhammer*.
2. » Togfører *Steffensen*.
3. » Fjerkræhandler *Fasting*.

Efter Middagen tilbragtes Resten af Aftenen i kammeratlig Sammenvær indtil Udskejning, og Kammeraterne gik hjem med Glæden af at have tilbragt en behagelig Aften.

RANDERS-KREDSSEN

afholdt sin aarlige Sommerudflugt Søndag den 22. Juli. Kl. 1 Eftm. samledes en anseelig Skare af Kredsen's Medlemmer med Familie ved Motorbaaden »Ægir«, hvor Kredsen's Stander var hejst. Ret præcis lagde Baaden ud, og Turen gik nu ned ad den smilende Fjord. Trods lidt frisk Kuling, befandt Selskabet sig saa godt paa Dækket, at Kahytten kun befolkedes, naar Mændene trængte til en Svalebajer. Efter en god Times Sejlads, landede vi ved Uggeluse, hvor vor joviale Kammerat, Kroværten *Poul Sørensen*, havde dækket Kaffebordene. Her bød Formanden velkommen, og efter en Sang for Fædrelandet, gik det løs paa den dampende Kaffe. Atter lod Sangen for vort Flag, hvorefter Kredsen's Sekretær holdt en lille Agitationstale for sit Kælebarn, Kredsen's Skyttelav, som i næste Maaned træder i Virksomhed. Efter at Kaffen nu var drukket, gik Turen med vort Flag i Spidsen til den smukke Floes Skov, hvor vort Musikkorps snart drog en Del, baade unge og gamle, til Dansestraden, medens Resten fordybede sig rundt omkring i Skovens Gange, indtil Baadmandspiben Kl. 6 $\frac{1}{2}$ kaldte til Skafning. Dejligt smager Maden i den friske Skov, saa det var godt, at der endnu var nogle Timers Motion ved Dansen, inden Formanden Kl. godt 9 beordrede Afmarch til Baaden. Først henad Midnat naaede vi atter Randers, og det kraftige Leve for Marineforeningen, der lød til Afsked, vidnede om, at Deltagerne havde tilbragt en fortræffelig Dag.

KOLDING-KREDSSEN

foretog den 11. Aug. sin aarlige Sommerudflugt pr. Motorbaad. Der afsejledes Kl. 1 $\frac{1}{2}$ fra Havnen til Gl. Aalgaard, hvor der i Baade gjordes Landgang, og hvor den stod paa Kaffe til de medbragte udmærkede Marinekringler. Herfra sejlede til Kongebrogaarden, hvor der arrangeredes en større Gevinstskydning, der forløb saa heldig, at alle Deltagerne fik hver en meget brugbar Genstand som Gevinst.

Kl. 6 samlede Deltagerne om et veldækket Bord, efter at der først var taget et Par Plader af samtlige Deltagere.

Al Samling tilkendegaves ved Kanonsalut af den medbragte Armstrongs Kanon, der betjentes af Kanonkommandør, Dbmd. *Eriksen*, der ved Helgoland indtog samme Stilling paa Korvetten »Hejmdal« den 9. Maj 1864.

Ved Bordet bød Foreningens Formand, Tandler *Strange Friis*, Velkommen, særlig til de 2 Veteraner, Foreningens Æresmedlemmer, *Jens Jensen*, og Kanonkommandør *Eriksen*. Han foreslog, at den første Hilsen gjaldt Hs. Maj. Kongen, som altid har vist vor Marine stor Interesse, ikke mindst derved, at begge hans Sønner, Kronprinsen og Prins Knud, er tjenstgørende i Flaaden. Et Leve for Kong Christian den 10. (9 Hurra).

Derefter kom de medbragte Sangbøger frem, og saa vekslede Sang og Tale livligt under Maaltidet.

Efter dettes Slutning var der dækket Kaffebord i den store Sal, og da det opdagedes, at en af Flaadens Officerer, nemlig Vice-Admiral *Zachariae* med Frue var til Stede, blev de af Formanden indbudte som Gæster, hvad de beredvillig efterkom.

Formanden bød dem Velkommen og tolkede Foreningens Glæde over at have en af vore brave Marineofficerer iblandt os. Han foreslog et Leve for Admiralen.

Jens Jensen udbragte et Leve for Admiralinden, som er Datter af Næstkommanderende paa Pantserfregatten »Peter Skram«, hvor han havde gjort Tjeneste paa Tøgt i Nordsoen og Eskorten med Prinsesse Dagmar til Rusland.

Amtsforvalter *Nielsen* præsenterede sig som en af Admiralens Elever paa Marineskolen.

Blikkenslager *Barsøe* udbragte et Leve for sin humane Chef, Prins Valdemar. — Viceadmiralen, som boede i samme Ejendom, tilbød at bringe Prinsen denne Hilsen.

Konditor *Klaaborg* fremdrog Minder fra Orlogstiden, men var ligesom alle de øvrige i høj Grad utilfreds med senere at være indkaldt til at gøre Tjeneste paa Landjorden.

Vice-Admiralen udtalte sin Glæde over denne tilfældige Sammenkomst med gamle Marinere og særlig over den smukke Omtale af Minderne fra deres Tjenestetid. Han fortalte i korte Træk sin Livsbane ved Flaaden og udbragte et Leve for Marineforeningen.

Kl. 10 forlod Admiralen med Frue Selskabet, og da de gik fra Borde, lød der selvfølgelig Kanonsalut.

Dyrlæge *Hørluk* afløste Blikkenslager *Schack* som Skyttekonge, de fik selvfølgelig deres Salut og Hurra'er.

Efter en kort Stund at have danset, saavel ældre som moderne Danse, afmarcheredes med Flag til Fanemarchens Toner til Baaden for at sejle hjem, og alle var enige om, at det havde været en Tur, som saavel Formanden som den øvrige Bestyrelse havde Ære af. . .

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

afholdt Tirsdagen den 7. Aug. en vellykket Pakkefest, der indbragte ca. 100 Kr.

Ved det efterfølgende animerede Punchegilde var Stemningen ypperlig, og Overkanoner *Harald Jensen* gjorde store Lykke med sine uforlignelige »Børnesange«. Stor Jubel vakte en elskværdig Invitation fra Odense Lokalkreds og Skyttelav til Søndagen den 19. Aug.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

Marineforeningens og Sejlklubben's Medlemmer havde den 31. Juli fyldt Teatrets Parket og Galleri til den Foreningsaften, de to Organisationer var enedes om at afholde.

Det blev en vellykket Aften. Allerede det første Indtryk var festligt. Salen var smykket med Flag fra Loft til Gulv, og Publikum mødte med det bedste Humør.

Inden Tæppet gik op, gled Marineforeningens Splitflag til Tops foran Scenen under behørig Honnør, og Kaptajn *Weber Hansen*, et lige skattet Bestyrelsesmedlem i begge Foreninger, bød i en kort Tale Velkommen.

Saa tog Helsingreen's Skuespillere fat med »Ekspeditricen«, en noget drastisk, men munter og harmløs Folkekomedie. Den fik en fortræffelig Udførelse. Det vilde ikke være nemt at fremhæve nogen enkelt; alle var i det rette Plan.

I Mellemakterne forkortedes Tiden med Opræden af enkelte Skuespillere. Efter 1. Akt sang Frk. *Annie Hansen* Flaggangen, og efter 3. Akt traadte Gunnar Helsingreen frem og sang »Ved fremmed Kyst«. Hele Publikum rejste sig og sang med paa »Danmark, dig følge Held og Hæder«. Bifaldet var enormt. Der var Stemning over det. Marineforeningens Formand, Fabrikant *Larsen*, overrakte Kunstnerne Rosenbuketter med røde og hvide Baand. Saa kom den blaa Sangbog frem, og Landlovsvisen og andre Marinesange lød.

Efter Forestillingen sang Helsingreen Sømandsvisen om den færende Blæst, og Tæppet gik op for et fikst Tableau; Sejlsportsmænd og Damer foran det nye Klubhus, der nu er ved at blive til Virkelighed ude ved Molen. Paa »Cimbria« Scene var det allerede færdigt og elektrisk illumineret.

Der pebes saa det forlørende »Øl-skaffe«, og Salen blev ryddet. Klokken var bleven ca. 11, inden Forestillingen var Slut. Marinerne havde Flag og Klokke med, og mange bivaaned den Aften for første Gang Ceremonien, naar Splitflaget gaar op og atter hales ned. Naar Vagten »slog Glas«, var der mange, der saa lidt desorienterede ud, og for de Agevende paa Scenen var det ikke let at »blive i Rollen«, naar Marineforeningens Formand midt under det hele rejste sig og meldte Tiden paa Orlogsvis.

Dansen gik brillant paa Dækket. De to Klubber's Medlemmer kan sammen, lader det til. Blot der havde været dobbelt saa stor Plads.

En vellykket og smuk Aften i idel Harmoni. Der vil sikkert følge flere efter ad Aare.

VETERAN FRA 64 PEDER MIKKELSEN LØTH'
BEGRAVELSE PAA TORNBY KIRKEGAARD

Et stort Følge var mødt den 17. Juni hvoriblandt Formanden for Marineforeningen og 6 gamle Marinere fra Tornby med Foreningens Flag, for at følge den gamle Hædersmand til hans sidste Hvilested. Med Kammerat *P. Storgaard* som Flagmand i Spidsen, satte Ligtøget sig i Bevægelse fra Afdødes Søns Hjem; en lang Række af Vogne fulgte.

Ankommen til Kirken, dannede de gamle Marinere Spalier og blottede Hovederne, medens Flaget og Kisten blev baaret ind i Kirken, hvor Flagmanden stillede sig ved Siden af Kisten med Flaget; efter at Pastor *Sonne* havde talt i smukke og bevægede Ord om den Afdøde, blev Kisten baa-ret ud til Graven med Flaget og Marinerne forrest. Ved Graven dannedes igen Spalier, Flaget kippedes 1 Gang da Kisten firedes i Graven og alle blottede Hovederne.

Et Væld af Kranse prydede Kisten.

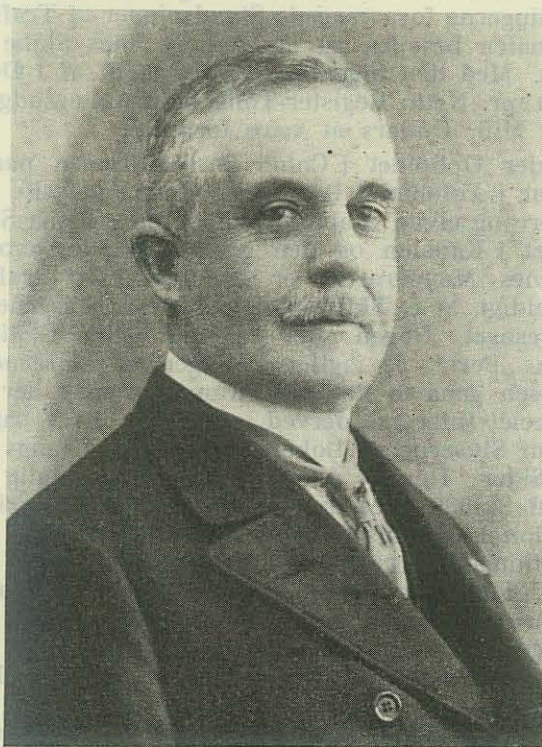
Marineforeningens Hirtshalskreds nedlagde 1 Kranse med røde og hvide Silkebaand paa Graven.

Atter er en af de gamle Hædersmænd stedet til Hvile.

Ære være hans Minde!

KAPTAIN ISHØY

Den 7de September fylder en i vide Kredse kendt og afholdt Kaptajn i vor Koffardimarine, fhv. Kaptajn i D. F. D. S. Ishøy, 70 Aar, og Dagen vil sikkert ikke gaa ubemærket hen, thi Kaptajn Ishøy er kendt og afholdt i vide Kredse for sin personlige Elskværdighed, forenet med de Egenskaber, som vi regner for den danske Sømandsstands bedste. Gennem en lang Aarrække har Kaptajn Ishøy i den indenrigske Fart som Fører af de skiftende Aarhus-Baade med det med disses Størrelse stadig stigende Antal Passagerer, haft et stort An-

svar hvilende paa sig, ikke mindst gennem Krigsaarene, noget, der nok kunde tage paa sin Mand, og stedse har hans Dygtighed og Paapasselighed vundet ham de Tusinder af Menneskers Paaskønnelse, der roligt betroede sig til hans Førerskab.

Kaptajn Ishøy er Sønderjyde, født i Bedsted som Søn af Sognepræst I. i Aabenraa Amt og af gammel Præsteslæggt. I 1868 kom han som frivillig Lærling ud med Fregatten »Jylland«, og gik i 1869—71 i Koffardifart paa Nord- og Østersøen. I 1872 tog han Styrmandsexamen og sejlede derpaa i nogle Aar paa Langfarter med Hamborgerskibe paa Ostindien og Amerikas Vestkyst. I 1881 aftjente han Værnepligten i Marinen og gjorde Tjeneste som Reserveløjtnant og indtraadte endelig i 1883 i D. F. D. S. Tjeneste som Kaptajn i den indenrigske Fart og har i denne ført en Mængde af de mindre Skibe, inden han i Halvfemserne overtog Aarhusruten med den dengang store og elegant udstyrede Hjuldampner »Christiania«. Senere har Kaptajn Ishøy ført baade »Aarhus« og »København«, og havde under sidstnævnte Skibs Bygning paa Helsingørsværftet Tilsyn med dette — begge Skibe er som bekendt af betydelig Størrelse og smukke Repræsentanter for D. F. D. S. Passagerflaade og for dansk Skibbygning.

Efter 52 Aars uafbrudte Sømandsgerning tog Kaptajnen i 1920 sin Afsked. Af denne lange Aarrække havde de 27 Aar været i D. F. D. S. Tjeneste, og i 1909 udnævntes han til Ridder af Dannebrog, som Paaskønnelse af hans udmærkede Tjeneste. Adskillige Gange i Aarenes Løb har Kaptajnen ført H. M. Kongen over Kattegattet.

I bedste Velgaaende nyder Kaptajn Ishøy nu sit Otium paa sin Ejendom i Gadstrup i Midtsjælland, og paa Fødselsdagen vil sikkert mange Lykønskninger naa ned til den endnu ungdommelige Kaptajn, der gennem en lang Livsgerning har hævdet sin Stands og sit Fags Ære paa den smukkeste Maade. Vi knytter dertil Haabet om, at Marineforeningen endnu længe maa kunne tælle Kaptajn Ishøy blandt sine trofaste Medlemmer.

KOMMENDE MØDER

København-Kredsens Skyttelav: 2. September Kl. 10:
Den store Præmieskydning.

Naar Hofjuveler Kragh har mange tomme Skuffer i disse Dage er det grundet paa Lavets store Indkøb af Præmier. Hvis en eller anden Kammerat vil skænke en Gevinst, skal Bestyrelsen gøre sig Umage for at anbringe den.

PRINS VALDEMARS REJSE MED »Ø. K.«
MOTORSKIB »PERU«

1922—23.

Fra meget anset Kilde, der ikke ønsker sig nævnt, har »Under Dannebrog« haft den Glæde at modtage nedenstaaende, ikke mindst for Marineforeningens Medlemmer interessante Beretning om vor Æresformand, Hs. kgl. Højhed Prins Valdemars for kort Tid siden afsluttede Rejse med »Ø. K.s Motorskib »Peru«.

Som bekendt har Hs. kgl. Højhed Prins Valdemar for nylig foretaget en Rejse med Det Østasiatiske Kompagnis Motorskib »Peru«. Den 13. December 1922 tiltraadtes Rejsen fra Antwerpen med St. Thomas og San Francisco som dens første Maal. Efter en Uges Sejlads i Atlanterhavet under vedvarende haarde vestlige Storme var Skibet Juleaftens Dag ca. 30 danske Mil nordfor Azorerne. Vejret var afklarende og Juleaften fejredes paa en baade højtidelig og fornøjelig Maade. Fra Østasiatisk Kompagnis Side var der sørget for smukt pynkede Juletræer i alle Skibets Messer og i det hele for at gøre Festen saa hyggelig som muligt. Gramofonen spillede Julesalmerne med Herolds Stemme og bidrog til at forøge det højtidelige Præg, som slige Fester altid faar paa Søen. Vejret blev efterhaanden bedre og mildere indtil omkring den 29. December, da det rigtige Passatvejr begyndte med blaa Himmel, lette, hvide Skyer og en ganske ideel Temperatur, en af de smukkeste Oplevelser, man

kan have. Den 2. Januar kom Sombrero Fyr i Sigte, og samme Dags Aften Kl. 10½ naedes St. Thomas' Havn.

Det var 43 Aar siden, Prinsen sidste Gang besøgte St. Thomas og det daværende danske Vestindien som tjentgørende Officer ombord i Korvetten »Dagmar«, og det var derfor af stor Interesse at gense Byen med Omgivelser den næste Morgen. Megen Forandring er der ikke foregaaet med den set udefra, men desto større med Terrænet i Havens østlige Side, hvor det Østasiatiske (Vestindiske) Kompagni har anlagt et stort og meget smukt og praktisk Etablissement med et langt Bolværk, ved hvilket er 30 Fod Vand, Vareskure, Kuloplæg, Kraner og Elektricitetsværk, som leverer Elektricitet foruden til Anlægget ogsaa til hele Byen St. Thomas. Hele dette Anlæg hidrager meget til at give St. Thomas' Havn et moderne Præg, som den tidligere ganske savnede. Desværre er Trafiken og Omsætningen som saa mange andre Steder yderst ringe for Tiden, men der kan næppe være Tvivl om, at den vil tiltage betydeligt, naar Verdensomsætningen kommer i Gang igen. Kaptajn Laub af den danske Marine er Selskabets Agent og tillige dansk Generalkonsul paa Stedet. Han tager sig med megen Energi af dets Affærer. Derimod faar man ikke Indtryk af, at den amerikanske Regering eller Amerikanerne gør noget særligt for Øerne i det hele. Deres væsentligste Virksomhed, militære saavel som Handelsforetagender, er henlagt til Portorico, og der synes ikke at være nogen som helst Udsigt til Fremkomsten af de mange nyttige Foranstaltninger, som man havde ventet sig og hørt omtale ved de Forenede Staters Overtagelse af Øerne. Befolkning-

gen synes for en stor Dels Vedkommende at have bevaret hengivne Følelser for Danmark og at ønske sig tilbage dertil. Det var rørende og tillige morsomt at se Negerbefolkningens Modtagelse af Prinsen. Mange kendte ham igen fra hans Ophold ved Øerne i 1879. De var dengang unge Mennesker, nu aldrende og gamle Folk, men alle kappedes de om at hilse ham med Velkomstudraab og Gestikulationer, naar han færdedes paa Gaderne.

Efter to Dages Ophold ved St. Thomas, hvor en Del af Lasten lossedes, forlod „Peru“ Havnen den 4. Januar og satte Kurs mod Panama-Kanalen. Sejladsen over det karaibiske Hav med en frisk Medbør af NO-Passaten er af ualmindelig Skønhed og Behagelighed, især naar den foretages i et Motorskib, hvor man ikke er generet af Røg og Støj som fra en Dampmaskine. Man føler sig i flere Henseender som ombord i et Sejlskib, og Opholdet ombord bliver særligt behagelig paa Grund af det gode Kompagnis Skibe; Lukafer og Salon er i „Peru“ Logement for Besætning og Passagerer i Østasiatisk installeret i Dækshuse tillige med Baderum, Pantry m. m., og Prinsen havde to rummelige og luftige Lukafer i et saadant Dækshus. Alt forenede sig derfor for at gøre Opholdet ombord fuldkomment i enhver Henseende, og Interessen ved Turen forøgedes i høj Grad ved Passagen gennem Panama-Kanalen. Denne fandt Sted Tirsdag den 9. Januar under meget gunstige Forhold. Selve Konstruktionen af Kanalen og Sejladsen igennem den, hvorunder man hæves 85 Fod tilvejs ved Passage gennem 3 Sluser paa Atlanterhavssiden, sejler gennem Gatun-Søen og Culebra-Passagen til man atter ved Sluser sænkes ned til Niveau med Havet paa Pacificsiden, er saa velkendt i alt Fald ved Beskrivelser og Omtale, at det ikke just er det, der imponerer saa meget, naar man første Gang kommer igennem denne Kanal. Det er mere Udførelsen af dette storslaaede Foretagende. Sluserne selv er af mægtige Dimensioner og er dobbelte, og Skibe kan tages igennem kommende samtidigt fra begge Sider. Gatun-Søen, som man nu gennemsejler med fuld Kraft med de største Skibe, var tidligere tørt Land, men ved Opdæmning af Chagres-Flodens Vand har man tilvejebragt et Farvand her paa ca. 164 eng. □ Mil. Man faar et Begreb om Omfanget af de Beregninger, der er gaaet forud for dette Foretagende, naar man hører, at Chagres-Floden leverer Vand ikke alene til Gatun-Søens Vedligeholdelse, men ogsaa til Betjening af Sluserne, hvortil der siges at medgaa 3 à 4 Mill. Cubicfod Vand for hvert Skib, der gaar igennem. Et endnu større Kvantum forbruges ved Fordampning af Søens Vand, og den afgiver desuden Vand til Elektricitetsværker og andet. Alt synes imidlertid at have svaret udmærket til Beregningerne, og hvad der særligt maa beundres er den Omhu og de betydelige Kapitaler, der er anvendt for at gøre alt, baade i selve Kanalen som i Byerne, der staar i Forbindelse med den, saa perfekt som muligt. Der er intet sparet i saa Henseende. Det svage Punkt ved dette mægtige Foretagende er den udgravede Culebra-Kanal, hvor de bekendte Skred foregaar. Man hører sige, at man nu er blevet Herre over denne Vanskelighed, men det synes ikke at være Tilfældet, da der af og til foregaar mindre Tilfyldninger af visse Strækninger af Kanalen. Disse Skred foraarsages ved Trykket fra de omgivende Bjerghøjder og vil derfor være meget vanskelige at ophæve. Paa ægte amerikansk Vis taler man nu om at kappe af Bjergene og derved formindske Trykket paa Kanalens Bund og Sider. Dette lader sig vel ikke saa let gøre, men man har imidlertid

anskaffet et betydeligt Uddybningsmateriel, med hvilket man haaber at kunne begrænse de ved Udskridningerne foraarsagede Standsninger af Trafiken.

Kanalen besejles nu af en halv Snes Skibe om Dagen. Med den ingenlunde høje Afgift af 1 Dollar 30 Ctn. pr. Netto Register-Tons siges Anlægsudgiften 3—400 Mill. Dollars at være forrentet.

Under Opholdet i Colon besaa Prinsen paa en Køretur i Automobil ikke alene Byen med alle dens militære og civile Etablissementer, men ogsaa Sluseanlægget i Kanalen og den geniale Maade, hvorpaa Slusernes Manøvrering er iværksat. Det traf sig saa heldigt, at et Skib netop passerede Sluserne under Besøget. Dagen efter var der altsaa Lejlighed til fra „Peru“ at iagttage Brugen af Sluserne og Sejladsen gennem det hele Kanalomraade, der har en speciel Interesse derved, at Skibet bliver trukket gennem Sluserne af Lokomotiver i Land langs Slusens Sider. Herved opnaar man en fortrinlig Styling af Skibet, ligesom ogsaa Faren for Havari ved Kollision med Slusen undgaas. Andre særlige Foranstaltninger er træfne for at forhindre dette.

Da „Peru“ passerede Kanalen den 9. Januar var der foruden den to andre danske Skibe under Passage gennem den, begge hørende til det med Østasiatiske Kompagni forbundne Dampskibsselskab „Orient“.

Ved Byen „Panama“, som ligger ved den østlige Ende af Kanalen, og som skal være meget interessant, standsede „Peru“ ikke. „Panama“ betyder, efter hvad der meddeltes, „megen Fisk“ i Indianersproget fra gammel Tid. Dyrelivet i det omkringliggende Hav skal ogsaa være meget rigt. Den sidste danske oceanografiske Ekspedition med Havundersøgelsesskibet „Dana“ og Dr. Schmidt og Professor Ostfeldt ombord, gik derfor ogsaa gennem Kanalen og forbi Byen Panama ud i det stille Ocean for at gøre Iagttagelser af det stille Oceans Dyre- og Planteliv og hydrografiske Forhold.

Efter 11 Dages Sejlads ankom „Peru“ den 20. Januar til San Pedro, Havnestaden til Los Angeles. Prinsen foretog her Køreture i Automobil langs San Pedros berømte „longbeach“ rundt i den vidunderligt skønne Omegn af Los Angeles og besaa forskellige Institutioner, Sportsklubber m. m. Overalt baade ved Losnings- og Ladningsarbejdet ombord i Skibet og i Land var der mange Danske, med hvem Prinsen underholdt sig. Det synes at være gaaet de fleste af disse godt, og de holdt af dette Land med dets Naturskønheder og herlige Klima. Der synes at være betydelig Opkomst paa mange Omraader her. Pedro Havn var for 15 Aar siden for intet at regne; nu har den Bassiner for de største Skibe, en meget betydelig Import af alle Slags Varer og en ret væsentlig Eksport navnlig af Petroleum og Frugter. Eksporten ventes betydelig forøget paa Grund af Opdyrkning af Arealer i Havnens Opland. Der siges at være bevilget flere hundrede Millioner Dollars til Havnens Udvidelse og Skizzer af disse interessante Arbejder blev forevist ombord for Prinsen. Trods de mange Fordele ved Livet og Klimaet og Arbejdet her hørte man dog flere Danske sige, at naar de havde tjent Penge nok dertil, vilde de hjem til Danmark.

„Peru“s næste Anløbssted var San Francisco. Her var den danske Konsul, Hr. Fin Lund og Frue samt en dansk Mand, Hr. Liders, udmærkede Værter. De gjorde en to Dages Automobiludflugt ind i Landet, paa hvilken der den ene Dag blev kørt ca. 150 miles. Hr. Fin Lund er en Slægning af den i Danmark saa velkendte norske Søofficer Fin Wedell Jarlsberg, som deltog i begge

vore slesvigske Krige bl. a. ombord i Linieskibet „Christian d. 8.“ ved Eckernførde. Hr. Lidens, hvis oprindelige Navn er Lüders, er født i Jylland, kom tidligt til Søs, endte i Kalifornien, hvor han blev Sagfører, og har været det i mange Aar i San Francisco. Under Verdenskrigen var han *navigating Officer* ombord i et af de store Transportskibe, som førte Tropper fra de Forenede Stater til Frankrig og tilbage. Han stillede sit Automobil til Disposition for Prinsen paa Udflugten ind i Landet og var selv dets udmærkede Fører. Med Konsulen og hans Frue som Værter besaas nogle af de smukkeste Steder og Udsigter i San Franciscos Omegn, og der overnattedes paa det udmærkede og mondæne Hotel Del Monte, ca. 126 miles inde i Landet fra San Francisco. Mange storslaaede Udsigter og Køreture, som ikke lader sig beskrive i en kort Beretning som denne, foretoges baade inde i Landet i de store Arealer med Frugttræer af alle Slags, langs Oceanets Kyst og i Bjergene. I de sidste Bjergegne, som passeredes, saas de saakaldte *big trees*, som har faaet dette Navn paa Grund af deres enorme Højde og Omfang. Da Danske jo i Almindelighed sammenligner med Rundetaarn, bør det nævnes, at de er 3—4 Gange saa høje som dette og menes efter foretagne Undersøgelser at være over 6000 Aar gamle. Deres Navn er „red wood“ og de siges at være det ældste levende, der kendes. Fra dette Sted højt oppe i Bjergene kørtes i Mørke ned ad de snoede Bjergveje med betydelig Fart, et Bevis paa den Dristighed og Dygtighed, hvormed der køres i Amerika. Flere Steder var der faldet ret betydelige Mængder af Sne, hvilket vakte vore Værters Forbavselse, da det er meget usædvanligt i disse Egne selv paa de Højder, man kom over. Selve Byen San Francisco blev der ikke megen Tid til at se, men man kunde ikke undgaa at faa et meget aparte Indtryk af den paa Grund af dens Beliggenhed paa store og stejle Højder, hvor man ser Automobilerne fare op og ned. Gaderne tager sig som overalt i disse Egne bedst ud om Aftenen, naar de straalere i elektrisk Lys fra alle mulige Lygter, Skilte, Huse og Reklameskilte og i mange forskellige Farver. Staar man ved Enden af en af disse Gader, gør den nærmest Indtryk af en enorm Rutchbane, og hele Tempoet i Arbejdet og Livet minder ogsaa om den Fart, hvormed man bevæger sig paa en saadan Bane. Man føler, at man her er i et ungt og rigt Land i Stedet for i det gamle faldefærdige Europa. Byen, der — uden Forstæder — er paa Størrelse som København, gør et meget forretningsmæssigt Indtryk, og her er ogsaa en betydelig i Udvikling værende Trafik. Et Tegn paa dens Levedygtighed er den Fart, hvormed den blev bygget op efter Jordskælvet og den deraf opstaaede store Ildebrand i 1906 og at man allerede et Aar efter denne Begivenhed, som ødelagde det meste af Byen, havde den genopbygget og kunde afholde en Verdensudstilling. Æstetiske Nydelser findes kun i meget begrænset Omfang, men derimod en enorm Sport og smukke Ture i den nærmeste Omegn gennem en stor Park og langs med Oceanet, hvor de vældige Dønninger brydes mod Klippekylen i svære Brændinger. Her findes ogsaa en stor Promenade for Ridende og Kørende af den fasionable Verden. Badning fra Stranden foretages derimod kun i ringe Omfang paa Grund af de uheldige Strømforhold. Den 3. Januar forlod „Peru“ San Francisco under meget særegne og smukke Forhold, nemlig ved Solnedgang. Solen skinner da, naar det er klart, ind paa Byen og Omegnen og ligesom forgylder alt. Deraf Navnet „Golden Gate“ for Indsejlingen. Synet heraf er meget smukt og stemningsfuldt.

Den 6. Februar ankom „Peru“ til Seattle. Naar man ikke er lokalt kendt venter man her at komme til en lille ubetydelig Plads, men bliver behageligt overrasket ved at træffe et San Francisco i mindre Stil. Byen er smukt beliggende paa Højder ligesom San Francisco og er af betydelig Udstrækning med lange Gader og store Forretningshuse, hvoriblandt et paa 40 Etager. Seattle er en af disse amerikanske Byer, som i Løbet af kort Tid har vokset sig op til sin nuværende Størrelse. Den har 350,000 Indbyggere — for 35 Aar siden kun 4000 — og en meget stor Havn med en betydelig Trafik og et stort og frugtbart Bagland. Dens mærkelige Navn, Seattle, har den faaet, fordi Høvdingen for den Indianerstamme, der forefandtes dér, da Kolonisationen begyndte, hed Seattle. Hans Buste staar paa en af Byens Pladser. Byen staar ogsaa i Forbindelse med de nordlige Pladser og med Alaska, og Betydningen heraf vil ses alene af, at der af Lax fra de nordlige Egne indførtes og tilberedtes eller transiteredes for 192 Millioner Dollars i afvigte Aar.

Klimaet roses meget af de lokalt kendte. Det er koldt i Sammenligning med de sydlige Pladser i Kalifornien, til Tider et Par Graders Frost og en Del Sne, men mildt i Sammenligning med det danske og som Regel stille Vejr. Ret hyppigt sætter en kold og klam Taage ind, især Morgen og Aften, men forsvinder som Regel op ad Dagen. Allerede i Marts skal Foraaret være vidt fremskredet og Sommeren forløber uden generende Varme med en behagelig Temperatur.

Under Prinsens Ophold i Seattle og den nærliggende Plads Tacome var den danske Konsul og hans Frue fortrinlige Værter og bidrog i Forbindelse med Østasiatisk Kompagnis stedlige Repræsentant, Hr. Bildsøe og hans Frue, i høj Grad til at gøre Opholdet paa disse Steder behageligt og interessant. I Seattle blev en stor Savmølle forevist. Det var imponerende at se den Maade, hvorpaa Maskinkraften nyttiggøres og anvendes i et Anlæg som dette. Alt foregaar saa godt som ved Maskinkraft. Store og svære Træstammer vippes op som om det var Stokke og føres af et Plan imod en lodretstaaende Sav, den skærer dem til Brædder i Løbet af meget kort Tid. Hele den videre Proces indtil Bræddernes Indskibning eller Opstabling foregaar ogsaa ved sindrige Maskiner, drevet ved Elektricitet. Foruden en omfangsrig Selskabelighed blev der ved Konsulens Foranstaltning givet Lejlighed til Automobiludflugter i den smukke Omegn og en af Dagene var der i hans Hjem Reception af ca. 30 danske Familier, med hvem Prinsen underholdt sig. Alle syntes meget tilfredse hermed, og man fik Indtryk af, i hvor høj Grad de mindedes deres gamle Fædreland, ligesom ogsaa af Velvære og Velstand iblandt dem.

„Dansk Samvirke“ fandtes i nogen Grad udbredt her, og der gøres meget fra Komitéens Side for at bidrage dertil og for at forøge Udbredelsen deraf. Paa den længere oppe i Skærgaarden beliggende Plads Tacome, hvor „Peru“ indtog nogen Last, forevistes ved Konsulens Foranstaltning et stort Industrielt Anlæg for Smeltning af Erts og Tilvirkning af Kobber, Guld og Sølv. Ogsaa her maatte man beundre den storslaaede Maade, hvorpaa Anlægget er foretaget og den Maade, hvorpaa Maskinkraften udnyttes. Man følger Ertsen fra Skibet, hvor det udlosses, til de mægtige Smelteovne, hvorfra det kommer ud som en flydende Strøm og afkøles til Kobberbarrer eller der udfældes Guld og Sølv af det, en meget stor Proces i det hele, som det tog flere Timer at se. Ogsaa i en stor Melmølle, som forevistes, foregaar alt ved Maskineri, og man føl-

ger Kornet (Hveden) fra det udskibes til det — efter at være behandlet i en Række Apparater — ender som det fineste, kridhvide Mel og fyldes paa smaa Sække, der sammenfoldes og sammensyes paa Maskine i Løbet af et Par Sekunder og derefter mekanisk fures ned ad en Slidske til Magasinerne eller til Udskibning. Den hele Tilvirkning kontrolleres ved kemiske Undersøgelser i et dertil indrettet Laboratorium. Her — som overalt hvor man kommer paa denne Kyst — maa man beundre den Maade, hvorpaa alt er indrettet og udstyret og den Orden og Renlighed, som forefindes. Fra Tacome sejlede „Peru“ gennem en Skærgaard, der meget minder om den stockholmske, men som har store Bjerge i Baggrunden, til Vancouver, det nordligste Anløbssted for Rejsen. Her traf man ret betydelig Kulde, indtil 8 Gr. R., Frost om Natten og 5 Gr.s Frost om Dagen. Den danske Konsul paa Stedet, Englænderen Mr. Ward og hans Frue, foreviste imidlertid trods Kulden ved Hjælp af Automobileer en stor Del af Omegnen og var udsøgt elskværdige soim Værter paa disse Udflugter og ved Selskabelighed i deres Hjem. Omegnen faar sit særegne Præg og Skønhed ved de store og indtil 18,000 Fod høje Bjerge, den omgives af. I Trazerfloden, ved hvilken Vancouver er beliggende, er et enormt stort Laxefiskeri, der særligt drives i Efteraarsmaanederne, og store Tilvirkningsanstalter for henkogte Fiskeriprodukter. En ideel Jagt paa al Slags Fuglevildt og og forskelligt Stovildt findes her, endvidere forskellige industrielle Anlæg af Interesse. Hovedvirksomheden her er knyttet til Træindustrien og Prinsen besaa her en Urskov, hvori Træerne, mest Fyrretræer — der er meget høje og store — fældes og ved Hjælp af et stort Dampspil og en Staalwire, som gaar over en Blok tilvejs paa et af de højeste Træer, slæbes sammen og føres bort paa Jernbane. Manipulationen foregaar saa hurtigt og sikkert som om det var ganske lette Genstande. Man kørte derefter paa Lokomotivet til Arbejdernes Samlingsplads og spiste deres Middagsmad sammen med dem, hvorved man fik Lejlighed til at se, hvor fortrinlig den Kost er, som de faar. Af særlig Interesse var det at bese en stor offentlig Farm, der er anlagt af Kommunen for at forsyne de omliggende Hospitaler med Mælk og Kød. Den drives tillige som Mønster-Farm, og det er forbavsende Resultater der opnaas med Hensyn til Mælk og Smørproduktionen. Køerne er af frisisk Race. De ligner i Farve ganske de jyske Køer, men er højere og længere i Bygningen. En Ko, som forevistes, giver i Gennemsnit 88 Pund Mælk pr. Dag og 1670 Pund Smør om Aaret. Den forevistes som den bedste, de havde med Hensyn til Ydelsen af Mælk, men en anden, kun 2 Aar gammel, mentes at komme til at overgaa den. Senere besaas en stor Savmølle, som var kombineret med Værksteder for Tilvirkning ad mekanisk Vej af forskellige Nødvendighedsartikler som Døre, Kasser m. m.

Ogsaa her var der mange Danske, deriblandt en Hr. Nielsen fra Endelave, der her kaldes Nelson, og som efter i 1881 at være deserteret fra et tysk Skib, slog sig ned her og har anlagt et stort Bryggeri og skabt sig et rigt Udkomme. Antallet af Nordmænd og Svenskere paa denne Kyst synes dog langt at overgaa de Danske. Overalt er Skandinaverne vel anset, og der er jo store Chancer paa denne rige Kyst med den fordomsfri og fremadstræbende Befolkning. Dog hører man overalt bekræftet, at det som Regel ikke nytter at komme herud uden Støtte paa en eller anden Maade, enten ved en Sum Penge, ved en praktisk Opfindelse, som man kan nyttiggøre, eller paa lignende Maade.

Under Opholdet i Seattle og Vancouver var Prins Erik ombord for at besøge sin Fader. Prinsen opholder sig for Tiden i de store Skovegne i Nærheden af Ottawa — over 4 Dages Rejse pr. Jernbane fra Seattle — for ad praktisk Vej at gøre sig bekendt med Skovdriften dér.

„Peru“ forlod Vancouver Mandag Aften den 12. Februar og mødte allerede ved Udsejlingen fra Skærgaarden en haard sydvestlig Storm med Snetykning og 8 à 10 Gr. R. Kulde, under hvilken Skibet laa underdrejet i ca. 12 Timer. Det Stille Ocean gjorde i høj Grad sit Navn til Skamme ved denne Lejlighed. Flere Dampere forliste paa Kysten, dog næppe paa Grund af den svære Sø, men snarere under Paavirkning af den stærke Strøm i disse Egne, særligt i Kystfarvandet.

„Peru“ ankom til San Francisco den 17. om Morgen og gik derfra ca. 30 miles op ad Sacramento-Floden for at indtage Ladning. Under dette Ophold viste Østasiatisk Kompagnis Bestyrer i San Francisco, Hr. Jensen og hans Frue, Prinsen den Opmærksomhed at forevise store Dele af Omegnen pr. Automobil og var i det hele til stor Hjælp i forskellige Retninger.

Fra San Francisco gik „Peru“ nu til nogle Pladser i Central-Amerika for at indtage Last og derfra gennem Panama-Kanalen over St. Thomas til en europæisk Havn. Rejsen, navnlig gennem Kanalen og langs Pacific-Kysten, har som det foregaaende muligt har givet Indtryk af — været af stor Interesse. Som bekendt har der for Prinsens Vedkommende ikke været knyttet noget særligt Formaal af kommerciel, industriel eller repræsentativ Natur til denne Rejse. Formaalet har for hans Vedkommende denne Gang kun været Fornøjelse og Rekreation, men Paa Grund af den udprægede Sans og Interesse for alt, hvad der vedrører det praktiske Liv, som er Prinsen egen, er det tillige blevet en Rejse fuld af Iagttagelser af forskellig Art. Den efterlader Minder om et af Verdens største og mærkeligste Ingeniørforetager, Panama-Kanalen, om Steder som Los Angeles med dets herlige Klima og Vegetation paa Grænsen mellem den tropiske og tempererede Zone, om en Række Steder med store Handels- og Industriforetager, udstrakt Frugtavl og Havne i rivende Udvikling. Dertil en ualmindelig smuk Natur og en dygtig og fremadstræbende Befolkning. Fra et dansk Synspunkt det har man dertil haft den Tilfredsstillelse at gøre Bekendtskab med mange dygtige Landsmænd i disse Egne og at se, hvor fortrinligt Danmark er repræsenteret paa denne Kyst ved dets Konsuler og ved Østasiatisk Kompagni og dets Mænd. Man skal ud i Verden for ret at vurdere den Betydning, dette Selskab har for Danmark. Alle dets forskellige Havne her besejles af dets Skibe. Som alt meddelt, var der ved „Peru“'s Gennemsejling gennem Panama-Kanalen samtidigt tre Skibe i denne, hørende til Østasiatisk Kompagni eller med det forenede Selskaber, et fjerde mødtes paa Vej til San Francisco. Overalt hører man Selskabet fortrinligt omtalt og Prinsens Besøg har, trods dets private Natur, sikkert været til Gavn for Selskabet og for Danmarks Renommé paa denne fjerne Kyst.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCOTIAMAND

(Sluttet.)

Et Par Baadsmænd førte Trosser, og vi forhandlede over i Dokkens ene Hjørne langs Siden af et stort Pakhus.

Vi var vel en halv Snes Mand i Gang med at hale de svære Fortøjningskæder ind paa Kajen, og iblandt dem var Georges og jeg; og selvfølgelig ragede Georges og Baadsmændene uklar med det Resultat, at Georges gav ham et Puf, saa han røg baglænds ud i Dokken.

2. Styrmand stod paa Bakken, og da han blev klar over, hvad der var hændt, begyndte han at raabe op og kaldte paa Dokpersonalet. Georges greb en Huggert, for i et ubevogtet Øjeblik at sende den i Hovedet paa Styrmanden, og den ramte godt — for jeg saa i hvert Tilfælde, da han rejste sig op, at Blodet løb ned over Ansigtet paa ham.

To af Dokbetjentene kom nu til og forsøgte at gribe Georges, men han sendte den ene bort med et Slag i Ansigtet, og jeg var ham behjælpelig med at blive den anden kvit.

„Saa løber vi,“ raabte han, hvorefter han satte i Spring og jeg bagefter.

Dokbetjentene peb i Fløjterne og løb efter og der blev en farlig Staahej.

Georges og jeg løb først gennem et Par Pakhuse, men da vi drejede om Hjørnet af det sidste, saa vi to af Dokpersonalet komme anstigende mod os. Georges drejede til venstre, og ved at springe over nogle Kasser kom han ned paa den anden Side og blev borte for mig. Jeg fortsatte lige frem et Stykke endnu, men blev da klar over, at mine Forfølgere vandt ind paa mig, og saafremt jeg vilde undgaa at blive nappet, maatte jeg samme Vej som Georges.

Et dristigt Tilløb og ved at entre over nogle Stabler Sække og andet Skrammel dumpede jeg paa Hovedet ned blandt nogle Arbejdere, dér var beskæftiget dér. De lod mig imidlertid uhindret passere og jeg fortsatte mit Løb fremad paa Lykke og Fromme, det gjaldt om at finde Dokporten og saa faa Lov at passere.

Da jeg sprang over Barrieren af Sækkene rev jeg Saaret paa min venstre Kind tilblods og det blødte stærkt. Jeg greb et snavset Lommetørklæde og bandt det om og saa videre frem — her var ingen Tid til at filosofere, men jeg saa stadig intet til Georges.

„Hvor er Dokporten,“ spurgte jeg en gammel Fyr, der var ved at pudse en Lampe, — „der“, — „lige ovre“, og jeg afsted i den Retning han pegede.

Lykken staar den kække bi: Porten stod paa vid Gab ud til Gaden; der var en Vogn i Færd med at passere gennem Indkørselen, og Betjentene var travlt beskæftiget med at sortere Læsset. Det passede netop lige til mig, jeg sagtnede mit Løb, gik dristigt til, og da jeg var ved Siden af Vognen satte jeg i Spring, og vips var jeg forbi og ude paa Gaden uden at blive observeret.

Jeg gik rask til, tværs over Gaden, over paa den modsatte Side og derefter et Stykke længere op til det første Gadekryds, idet jeg regnede med, at Georges snart maatte være dér.

Da jeg havde staaet en Stund og holdt skarpt Udkig med Indgangen til Dokken, saa jeg nogle Dokbetjente, der kom frem og pegede snart i en,

snart i en anden Retning, — at det var Georges og mig det gjaldt, var uden for al Tvivl. Jeg fandt det derfor ogsaa raadeligst at forsvinde, idet jeg regnede med, at Georges nok skulde hytte sit Skind.

Men hvor i Alverden skulde jeg nu gaa hen, ikke en Klink i Lommen, ingen Papirer og kun iført mit snavsede Arbejdstøj, og Blodet var nu størket til en Kage paa min Kind. At jeg vilde blive straffet, naar Politiet fik Fingre i mig, var saa temmelig givet, — ganske vist var det Georges, der hele Tiden havde ført an, men jeg havde været ham en trolig Hjælper, ogsaa med at gribe fat i Dokbetjenten, og sæt nu, at Baadsmændene var druknet, ja, — saa var den jo lige til Tugthuset.

En „Bobby“, der stod paa et Gadekryds og dirigerede Færdselen, langede mig i Forbifarten et underligt Sideblik, som vilde han sige: „hvad er du for en Stratenrøver“.

Medens jeg nu fortsatte Marchen fremover, — Gade op og Gade ned, blev Tiden alligevel lang for mig. Det begyndte at mørknes, og jeg indsaa, hvor fortvivlet min Stilling egentlig var. Jeg lod for en Stund Tankerne fare vidt omkring og dylede ved mit Hjem langt borte i Danmark — og min Moder, — hun skulde bare se sin Dreng i en saa ynkelig Forfatning — men godt hun ikke saa mig.

Der tændtes Lys i Butikerne, og ved at se ind undgik det ikke min Opmærksomhed, at der flere Steder var pyntet og anbragt et „happy christmas“, mon det nu ogsaa oven i Købet skulde være Juleaften, ja, — for mig gerne, — blot jeg kunne træffe en eller anden godgørende Sjæl, der vilde give mig Husly for Natten, saa vilde jeg være tilfreds.

Jeg var ved at blive vred paa mig selv, vred paa hele Samfundet, vred paa Forsynet, rigtig vred paa det altsammen.

Paa et Gadehjørne stod en Klump Frelsesoldater og sang Julesalmer samt aflagde Vidnesbyrd, — mon ikke din Redning skulde være her, tænkte jeg, mon ikke du, ved at staa frem og aflægge et Vidnesbyrd kunde samle saa megen Interesse om din Person, at du kunde forskafe dig et Logi for Natten. Jeg havde jo før hjemme i Danmark, naar vi var ude at „lave Grin“, været paa Platformen og vidnet — det skulde nok gaa; men jeg var for sen i Vendingen, inden jeg fik mig bestemt til noget endeligt — Soldaterne stillede op paa Geled og jeg med, Harmonikaerne kom i Gang og jeg kom til at marchere ved Siden af to tykke Frelsermadammer, og saa dampede vi af, stadig skraalende af fuld Hals. Ordene kunde jeg ikke, men Melodien kendte jeg hjemme fra, og det gik udmærket.

Paa næste Gadehjørne gjorde vi holdt, samme Sang og Musik, men saa stod der igen en lang, skummel „Bobby“, og da han gjorde Mine — det syntes jeg i hvert Tilfælde — til at tale med mig, gled jeg ud til venstre, over paa den anden Side Gaden og forduftede op i en Sidesmøge.

Dér røg den Herlighed, nu gik det ellers saa udmærket altsammen, syntes jeg.

Den ene Time gik efter den anden, det kunde ikke være langt fra Midnat. Det begyndte at sne og var bitterligt koldt. Jeg frøs og var skrupsullen og var ikke langt fra at stikke i at tudskraale, saa fortvivlet syntes min Stilling mig at være. Lysene

var forlængst slukket i Butikerne, og hos private Folk, hvor der havde været Julefest, var det ogsaa ved at være slut, kun Gadelygterne brændte døsigt, og saa maatte jeg jo passe paa „Bobby“n.

Her var altsaa Resultatet af alt det, Boardingsmasteren i Amsterdam havde lovet mig, da han fik mig til at desertere fra min lille Skønnert — et smukt Resultat!

Jeg regnede ud, at jeg ved at gaa i en bestemt Retning dog en Gang maatte komme til Byens Ud-kant og mulig dér paa Marken finde en Høstak; hvor skulde det gøre godt at faa en god Nats Søvn, selv om det kun var i en Høstak en Juleaften.

Ved at passere gennem en Smøge mellem høje, mørke, skumle Huse, undgik det ikke min Opmærksomhed, at der bag Skodderne førtes et rask Liv. Nu og da hørtes Kvindeskraal, og jeg havde ogsaa i en Gadedør set en Dame, klædt paa som Glædespigerne hjemme, og jeg sluttede mig derfor til, at det var en Skøgegade, jeg vandrede gennem. Da hørte jeg hende fra den anden Ende af Smøgen en hæs Kvindestemme skraale forskellige Brudstykker af norske Viser. Jeg gik efter Lyden, og det viste sig at være et kolossalt stort Kvindemenneske, der kanonfuld ravede frem, alt medens hun sang. Da hun var lige ud for mig, tog jeg Kasketten af og spurgte høfligt: „Er du norsk?“ „Ja, saa Fa'n er Gerda norsk — er du?“ „Nej, jeg er dansk!“ „Er du? — Saa glædelig Jul, du danske! Jeg har tjent i København, kom med „norske Gerda“, saa skal du faa en Dram, min lille Dreng,“ og hun tog mig ved Haanden.

„Ja saa, du er dansk,“ og saa sang hun en Stump af en Københavnerise og jeg stemte i med for at vise, at jeg ogsaa kunde noget i den Retning.

Vi stavede os frem gennem en lang, mørk Gang og entrede en Trappe i Baghuset helt op til 3. Etage. De øvrige Beboere var gaaet til Ro, kun „norske Gerda“ var paa Færde. Vi kom omsider ind i Lejligheden, to smaa Rum, og fik tændt Lys. Der var propert og rent og det manglede heller ikke paa Inventar, men paa Væggene var pyntet med utugtige Billeder en gros, og jeg forstod saa, hvor jeg var og hvad „norske Gerda“ var.

„Her, min Dreng, tag dig en Syp,“ og Gerda satte en hel Tredækker fyldt med Whisky paa Bordet. Hun skænkede op i et Ølglas, tog selv sin Portion og slugte den i et Drag. Det gød som Ild i mine Aarer, forfrossen og fortumlet som jeg var, og saa begyndte Munden at løbe.

Jeg fik fortalt hende, hvem jeg var, og hvad jeg havde døjet over Søen, viste hende min venstre Kind og mit Øje, som endnu ikke var helt lægt. Efter at have lettet Samvittigheden blev det Gerdas Tur, og hun fik fortalt, at hun havde sejlet som Kahyttsjomfru, var ved et Tilfælde blevet forlovet i New York, men han stak af og lod hende blive ene tilbage med en lille Søn. Denne Søn kunde nu være 18 Aar, men forrige Efteraar forliste han paa Long Island med en Kutler og druknede, „hører du, min Dreng druknede, en Sø tog ham, derfor drikker Gerda. Jeg har grædt mine Øjne tøre for min Dreng. Kom her du, du skal være i hans Sted, du ligner ham.“ Skønt Whiskyen havde gjort sin Virkning, jeg var ikke helt ædru, syntes jeg dog, at Stillingen var alt andet

end behagelig. Med et greb hun mig i sine Kæmpearme, slængte mig ned over Skødet, medens hun knugede mig til sit Bryst, saa jeg nær havde tabt Vejret, alt medens hun kyssede mig vel hundrede Gange, og saa begyndte hun at tudskraale. Whiskytaarerne randt, alt medens hun gyngede mig frem og tilbage, saa jeg nær var blevet søsyg, men værst var det dog, at hun pudsede sin Næse ret flittigt i Haaret paa mig. Endelig kom jeg fri, hun satte Vand over, jeg blev vasket og forbandt mit Saar, jeg fik noget at spise og vi tomte Karaffen.

Det var blevet noget hen paa Natten, og omsider bestemte Gerda sig til, at nu skulde vi tilkøjs. Hun redte til mig paa Divanen, men forinden endnu en Omfavnelse, og hun knugede mig ind til sig, saa jeg næsten forsvandt. Jeg sov godt den Nat, men vaagnede alligevel med Hovedpine om Morgenen af den megen Whisky. Gerda var tidlig oppe og gik i Byen, og hvem skildrer min Forbavselse, da hun vendte tilbage medbringende en stor Pakke, der indeholdt et Sæt Tøj, Støvler, Skjorte, Slips, kort sagt en hel Mundering, og et Øjeblik efter var jeg iført det og stod som en hel Gentleman.

Gerda bestemte saa, at vi skulde gaa os en Formiddagstur, og det gjorde vi. Rejsen gjaldt nogle obskure Beværtninger, hvor alskens Ragelse søgte til, og vi fik nogle store Whiskyer m. m.

Saaledes forløb otte Dage. Jeg var saa smaat ved at tænke paa Flugt; dette her passede mig alligevel ikke, — men paa den anden Side skammede jeg mig over at behandle Gerda saaledes, ved fejgt at flygte fra hende, saa hellere sige det rent ud, og det gjorde jeg en Aftenstund.

Hun tog meget fornøftigt paa Tingene og indrømmede, at her var ingen blivende Sted for mig. Den følgende Morgen børstede hun mine Støvler, gav mig rent Kravetøj, vi drak The sammen, hvorefter hun gav mig 5 Dollars, idet hun sagde: „Farvel, du lille Dansker. Jeg havde gerne beholdt dig, du minder saa meget om min Dreng, der blev derude, men jeg forstaar dig, din Moder kan jeg alligevel ikke være — men en Gang imellem, send saa en Hilsen, en Tanke til „norske Gerda“, og kommer du til New York, kom saa ud at se til mig.“

Jeg trykkede hendes Haand til Farvel, et oprigtigt Farvel, og jeg nægter ikke, at Taarerne stod mig i Øjnene ved Afskeden. Hun var dog alligevel den, der reddede mig hin Juleaften, da jeg drev om ene og forladt i New Yorks Gader.

I et Boardingshouse traf jeg en fuld Svensker, han havde rigelig med „Decharges“, jeg fik en af dem og mønstrede nogle Dage efter — selvfølgelig i en anden Mands Navn i et engelsk Fuldskip for Valparaiso.

Til Slut skal jeg bemærke, at Georges saa jeg aldrig siden. Jeg fik at vide, at han var mønstret i en norsk Bark for Ostindien.

Ja — saa takker jeg dem af mine ærede Læsere, der har fulgt mig paa min Fart over Atlanten med „Felix Booth“. Min følgende Rejse var ikke helt saaledes — maaske kan jeg senere faa Lejlighed til at skrive lidt om den.

A. Høfler.

GAMLE MINDER OG HISTORIER

Nedskrevet af Kommandør V. J. Schoustrup.

(Fortsat.)

Jeg har da ogsaa hørt en af mine første Chefer der var Chef for „Gorm“, udbrøde: „Uh ha! alle disse moderne Opfindelser! i gamle Dage var et Skib et Skib, en Kanon en Kanon, og et Kompas et Kompas. Nu er der ikke to Skibe, der er ens eller ens armerede, og ser man paa et Kompas, skal man først tænke paa den forbandede Deviation.“ Jeg har liggende for mig nogle Optegnelser fra en afdød Officer, hans Beskrivelse af Uddannelsen i Kadetskolen i 30—40rene viser, at der kun var ringe Forskel paa den daværende Undervisning og den jeg selv modtog i Slutningen af 60erne — jeg gjorde mit første Togt med Kadetskibet 1867; herfra maa dog undtages, at Kadetterne fra Aaret 1867 fik et 14 Dages Togt med en Kanonbaad af Willemoes-Klassen. Og det, vi lærte paa det gamle Akademi og paa Søofficersskolen til Aaret 1872, var, hvad de militære Fag angaar, ikke meget over, hvad Kadetterne havde lært for 30 Aar siden.

Det vil da heller ikke forbause, at Admiral M., der var Chef for en Eskadre, hvor en Dampkorvet var Flagskib, svarede, da han blev anmodet om at give Tilladelse til at undersøge Deviationen i Korvetten: „Nej, De kan hejse Signal til „Valkyrien“, at den skal gøre det.“

Mindre vil det maaske forundre, at jeg kunde opleve følgende: I et Skib, hvor jeg som ung Lieutenant gjorde Tjeneste, fik jeg Ordre af Chefen til at undersøge Deviationen.

Jeg tog den da paa de 8 Hovedstreger og meldte mig derpaa Klar.

Chefen saa paa mig og sagde, „maa jeg bede Dem gøre det ordentligt og tage en Observation for hver Streg.“

Hertil svarede jeg — der netop havde faaet en god Karakter ved min Officerseksamen for en Beregning af Deviationen —, at jeg ved Hjælp af Observationerne paa de 8 Hovedstreger vilde beregne Deviationstabellen. Chefen blev nu aldeles rasende, bød mig tage Observationer paa alle Stregerne og tilføjede: „Tror De, at De kan gøre Nar ad mig, gjorde jeg Dem Deres Ret, lod jeg Dem arrestere.“

Det var i Aaret Attenhundrede nogle og halvfjers. Chefen var ganske vist en meget ubehersket Mand — men han naaede dog op til en af de højeste Stillinger i Marinen.

Men udenfor Marinen var Deviationen ogsaa for mange ældre Sømænd et terra incognita. Jeg erindrere saaledes, at Skibsinspektøren i D. F. D. S., da jeg i 1881 skulde gaa til Island med Postskibet, efter at det havde ligget infrosset i København i flere Maaneder, erklærede overfor mig, der vilde have Deviationen undersøgt forinden, at det var no-

get „Søofficersvrøvl“, det behøvedes ikke, „man sejlede paa sin Erfaring“.

Hvad her er nævnt om Deviation gjaldt ogsaa om Kendskab til og Uddannelse i Artilleri, — Sømnevæsen og Torpedolære kom jo først frem i de sidste 30 Aar af forrige Aarhundrede, jeg har saaledes ikke som Kadet faaet Undervisning i dette Fag — men af Artilleriuddannelse fik man, bortset fra det man havde lært som Kadet, og det var ikke overvældende, kun en Efteruddannelse paa de saakaldte „Specialskoler“, der nærmest var Skoler til Uddannelse af Befalingsmænd i Eksercits med Kanoner og Haandvaaben.

Skydning foretoges fra de udrustede Skibe i Reglen kun tilankers og ikke efter en forud lagt Plan. Først i de sidste 20 Aar af Aarhundredet begynder der at komme Gang i denne vigtige Øvelse — jeg tror, at det egentlig var Elevskibet „Ørnen“, der her var noget af en Banebryder i saa Henseende. Ved en Specialskole, hvorpaa jeg var Elev i 1878, fik vi forevist en Remingtonkarabin, der dengang var indført i Marinen, men vi blev ikke undervist i Brugen af den langt mindre øvede i Skydning med den.

Skonnerten „Ingolf“ var, som bekendt, det første Skib, der var armeret med Bagladekanoner. Jeg har selv været Chef for dette Skib, som Elevskoleskib, og jeg husker, at naar Tiden ude i Nordsøen faldt mig for lang, tog jeg Generalrapportbogen frem, for at læse navnlig en Rapport fra 1879. I denne Rapport stod der blandt andet om Kanonerne: „At vel var disse gode til at skyde med og hurtige at betjene, men de duede ikke til at eksercere med, hvorfor Cefen foreslog Skonnerten omarmeret saaledes, at den fik Forladekanoner.“

Ved Sølieutenantselskabets 100 Aars Jubilæum 1884 præsiderede jeg som Formand ved Bordet og nød den Ære at sidde mellem Marineministeren og Viceadmiralen. Ved denne Lejlighed holdt Viceadmiralen en Tale, hvori han bl. a. ytrede Haabet om, at Marinen, der nu for nogle faa Aar siden havde faaet Briggen „Ørnen“, maatte gaa frem ad denne Vej og faa mange saadanne Skibe. Men Admiralen var nu ogsaa en fuldkommen Type paa en gammel Sejl-skibsmand. Efter sigende skal han have foreslaaet at forsyne Panserskibet „Helgoland“ med en Bredfok. Sikkert er det, at han som Chef for Fregatten „Sjælland“ sejlede saa haardt, at han skørede 3 Sæt Mærsejl.

Det var ellers ikke altid, at man blandt de gamle Officerer fra tredive-fyrreerne fandt saa haarde Halse m. H. t. Sejlads. Grunden hertil laa vel en Del i den ringe Søfart, som mange af dem havde. Jeg kan nævne, at en Officer, Kommandør, efter 43 Aars

Tjeneste, havde ialt ca. 6 Aars Søfart, hvad dog ikke forhindrede ham i altid at optræde som en gammel Ulk, der f. Eks. ved sit Middagsbord ikke paa almindelig Vis bad om faa rakt Brødbakke eller Saltkar, men sagde: „Vær saa god at forhale det Saltkar i „Brillevarp“ hen til mig.“

Man kunde nu let faa det Indtryk, at jeg med hvad ovenfor er anført, ikke satte de gamle Officerer videre højt, men heri tager man fejl. Der var mange udmærkede Mænd iblandt dem, som trods deres gammeltdags Uddannelse — en Uddannelse, der prægedes af den Tid, de levede i, og de Fordringer, der dengang stillede til en Søofficer slet ikke var daarlig — dog gjorde deres Yderste for at følge med de nye Tider, og som vi maa takke for deres Andel i Marinens Udvikling i Perioden efter 1850, i hvilken de store tekniske Fremskridt paa alle Omraader begyndte at tage Fart.

I en Retning stod de ældre Officerer langt over os yngre: der var iblandt dem noget mere typisk og karakteristisk end nu tildags, ligesom ogsaa deres Optræden var præget af mere Lune og Ejendommelighed. Der findes derfor mange Anekdoter fra forrige Aarhundrede, hvoraf jeg skal forsøge nedenfor at gengive en Del.

Der findes naturligvis en Mængde Kadethistorier, men de fleste af dem er saa godt kendte, at jeg skal indskrænke mig til at referere et Par Stykker.

Det var i sin Tid Skik, at man til københavnske Familier kunde faa Balkavalere fra Søcadetakademiet, naar man henvendte sig derom til Kadetchefen, ja endnu 1868 blev jeg sammen med en Del Kammerater tilsagte af Chefen til Bal, ganske vist hos en Søofficersfamilie. Vi morede os udmærket og havde saaledes ikke noget at beklage os over.

Anderledes gik det henved 20 Aar længere tilbage i Tiden, da en Del Kadetter engang blev tilsagte til Bal hos en Familie af den israelitiske Troesbekendelse. Dette faldt Kadetterne for Brystet — man maa jo erindre, at Datiden havde et noget andet Syn paa Jøder, end Nutiden har. De var imidlertid nødte til at lystre og gav altsaa Møde.

Ankomne til Ballet, lod den ældste Kadet sine Kammerater stille op, kommanderede „Ret“ og meldte sig hos Værten, hvorefter han kommanderede „Rør“ og lod Resten af Aftenen Kadetterne blive staaende paa Geled.

Værten klagede næste Dag over Kadetternes Opførsel, Chefen gav dem en Røffel og paalagde dem en anden Gang at deltage i Dansen.

Næste Aar gentoges Indbydelsen og Chefen formanede da Kadetterne om at erindre sin Ordre.

De mødte og en af de første Danse opførtes af en Kadet, som klappede op og gav følgende Ordre til de Dansende: „De Kristne danser ud, Jøderne op ad Væggen.“ Efter dette blev de ikke inviterede mere.

I Kadetskibet var det ligesom i min Tid strængt forbudt at spille Kort, men naturligvis blev dette omgaaet. I gamle „Valkyrien“ var Krydsmærsk (Krydstoppen var Kadetternes Top) et yndet Spille-

sted, og en Dag i Middagsstunden, medens Korvetten laa for Vindstille, gik Chefen op og ned ad Skansen, da der pludselig faldt en Samling Spillekort ned paa Dækket. Chefen blev saa forbauset, at han kun kunde udbryde: „Hvad, hvad Pokker er det.“ Den vagthavende Kvarterchef sprang til, samlede Kortene op, ordnede dem og sagde derpaa: „En Solo i Træf, Hr. Kaptajn.“

Tonen var som tidligere berørt mere fri, men det maa indrommes, ikke altid urban. Jeg erindrer saaledes at have hørt en Chef sige „Hold Kæft“ til en Officer, og jeg vil just ikke paastaa, at man som ung Officer blev blidt behandlet, paa den anden Side kunde enkelte ældre Officerer vise en overordentlig Hensynsfuldhed.

Som Kadet havde jeg det Uheld at faa et Par Skrammer ved, at en Fartøjskanon under Skydning sprængte sin Brog og væltede. Efter at være tilset af Lægen, gik en Kammerat og jeg ned i Maskinen, for ovenpaa Forskrækkelsen, at hengive os til Nydelser af den forbudte Frugt — en Cigar. Chefen, senere Marineminister Ravn, der ikke havde været tilstede, da Uheldet skete, vilde tale med mig og gik, da han hørte, at jeg var i Maskinrummet, ned paa Banjen; da han saa eller lugtede Tobaksrøgen, raabte han ned: „Er Kadet Schoustrup dernede, for saa kommer jeg ned til ham,“ hvad han ogsaa gjorde, men saa langsomt, at Cigarer m. v. var bragt afvejen.

Jeg erindrer et andet Bevis paa Admirals Ravns Hensynsfuldhed. Jeg var kaldt op i Ministeriet til en Konference med Ministeren og Departementchefen, Kommandør Zachariae. Ministeren forlod os et Øjeblik for at faa en Oplysning hos Justitsministeren. Zachariae og jeg blev tilbage i Ministerværelset, noget efter blev der banket paa Døren, hvorpaa Z. sagde „kom ind“, og ind kom Ministeren, idet han sagde, „ja, jeg bankede paa, for det kunde jo være, at d'Hrr. talte om noget, jeg ikke skulde høre.“

Kort efter at der var blevet oprettet specielle Straffefdelinger, for hvilke Ravn havde foreslaaet en særlig Uniform, hvilket Forslag han maatte tage tilbage i Thinget, kom en af Afdelingscheferne fra Orlogsværftet op til Ministeren for at bede ham tage en Ordre, der vedrørte hans Afdeling, tilbage. Ministeren, der var gnaven over sin Modgang i Thinget, sagde til Afdelingschefen, at det vilde han ikke, „nu skal jeg lige til at sluge Straffeuniformen, det er saamænd en Mundfuld, der er stor nok.“

„Maaske Deres Eksellence kunde putte Skrivelsen til Orlogsværftet i en af Lommerne paa Uniformen, saa kunde den jo nemt glide ned med det samme,“ svarede Afdelingschefen.

Efter hvad man siger, kunde Ministeren ikke staa for det rappe Svar, og tog Ordren tilbage.

Samme Afdelingschef — Chef for Søminekorpset — blev, da det kgl. Teater skulde have indlagt elektrisk Lys, anmodet om at bistaa ved Anordningen af Anlægget — Søminevæsenet var den Gang betragtet som en særlig Autoritet paa dette Omraade.

Ved et Besøg paa Teatret viste Teaterchefen ham

rundt, og da de kom ind paa Scenen, tog Kammerherren Hatten af, idet han sagde: „Her tager vi altid Hatten af, for her spiller vi Komædie.“ Nogen Tid efter kom Teaterchefen ud paa Værfet, og da Kommandøren viste ham rundt, kom de ind paa et af Søminevæsenets Værksteder. Kammerherren tog da Hatten af, hvorpaa Kommandøren sagde: „Hr. Kammerherren behøver ikke at tage Hatten af her, for her spiller vi ikke Komædie.“

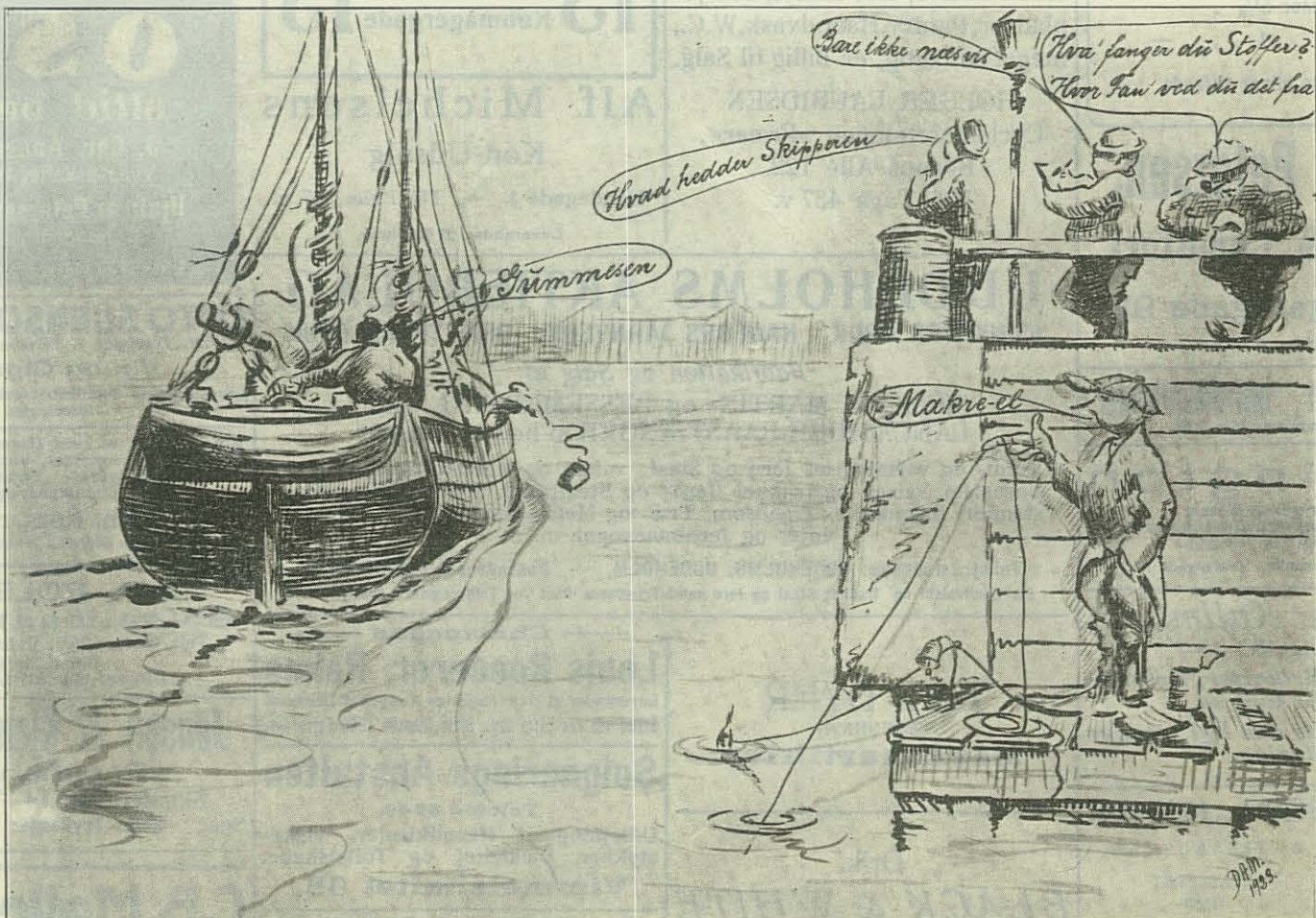
Det var ikke ualmindeligt at høre saadanne rappe Bemærkninger; jeg erindrings saaledes, at da jeg med et Skib, for hvilket jeg var Chef, en Gang laa i en dansk Fjord, fik de stedlige Fjorddampbaade Tilladelse til en Søndag at sætte Passagerer fra Byen ombord, for at disse kunde bese Skibet. Den vagthavende Officer, Løjtnant P., stod ved Falderebet for at lede Strømmen den rigtige Vej, da pludselig en meget kraftig, yngre Herre uden at hilse tiltalte ham, idet han slog sig for Brystet og sagde: „Jeg er Folketingsmand Søren Uhre.“ „Det gør ikke noget,“ svarede Løjtnanten, idet han hilste meget høfligt, „derfor kan De godt komme ombord alligevel.“

I et andet Skib, hvor jeg gjorde Tjeneste som 2. Adjudant hos Eskadrechefen, havde vi en meget omstændelig 1. Adjudant eller Stabschef. Vi laa en Dag i Sundet og skulde afhente Kød og Grønt til Eskadrens Skibe fra en Kanonbaad, som netop var kommen fra København. I Stedet for nu at lade hvert Skib hente sit Kød fra Kanonbaaden, havde Stabschefen faaet indrettet det mest komplicerede Afhentningssystem, som tænkes kunde. Løjtnant B., der havde Vagt i Flagskibet, stod sammen med Løjtnant L. og udgød sig i temmelig skrappe Vendinger om den almindelige Confusion, der herskede. Stabschefen, der gik op og ned ad Dækket sammen med mig, standsede pludselig ved de to Løjtnanter og sagde: „Løjtnant B., tag Dem ivare, der trækker snart en Byge op.“ Løjtnant B., der var nærsynet, satte sin Lorgnet paa, saa op paa den aldeles skyfri Himmel og svarede: „Ja, Hr. Kaptajn, den ser mig virkelig noget muggen ud!“

Resultatet var, at jeg fik mig en Tur i et rasende Tempo op og ned ad Skansen sammen med Stabschefen, som lod mig undgælde for sit Raseri.

Det muntre Hjørne.

M O R G E N S T E M N I N G P A A T O L D B O D E N

Nævnte Løjtnant B. var bekendt for sin Slagfærdighed, til Gengæld var han ganske umulig, naar han skulde holde et Foredrag eller en Tale, et Forhold, som man ofte træffer. Jeg var sammen med ham i et andet Skib, hvor ogsaa en Løjtnant M., der var noget ældre end B., gjorde Tjeneste.

Man sagde imidlertid om Løjtnant M., at han var stærkt under Tøflen hjemme, og en Dag ved Frokosten i Messen sagde Næstkommanderende da: „Hør M., hvor kan det være, at du altid bjerger Messanen, naar du kommer paa Vagt, men at B. altid sætter den?“ „Det kan jeg saamænd godt forklare,“ skyndte Løjtnant B. sig at svare, „det er, fordi M. altid bliver holdt tæt til Vinden, naar han er hjemme, og saa vil han gerne kunne falde lidt af, naar han er tilsøs.“ M. blev rasende, og Næstkommanderende maatte lægge sig imellem og dæmpe de oprørte Bølger.

At Fru M. var en myndig Dame, tyder en anden virkelig passeret Episode paa. Løjtnant M. var Chef for en Kanonbaad, der laa paa Yderrheden som

Vagtskib. Han var gaet i Land og havde overladt sin Løjtnant Tjenesten, da der temmelig pludseligt kom en Storm op af NO, en Storm, som forøvrigt var ganske usædvanlig haard. Løjtnant M. styrtede straks ned til Toldboden, men kunde naturligvis ikke komme ombord og gik derpaa ud ad Langelinie. Løjtnanten ombord, der mente, at det ikke var forsvarligt at blive liggende udenfor Trekroner, lettede og stod ind paa Inderheden, ankrede der, og sendte Bud hjem til Løjtnant M., der boede i Nyboder, med Melding om, hvad han havde foretaget sig. Under alt dette, var det blevet mørkt, det var i November Maaned. Løjtnant M. gik stadig nervøst op og ned paa Langelinie, men Fru M. der var hjemme og modtog den Besked, der blev sendt, lod Budet bringe Ordre tilbage til Kanonbaaden, at det var godt, og at Løjtnanten skulde lade det andet Anker falde.

MELCHORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2
M G M..... 4

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen, Bageri & Conditori,

St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 75 00

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Motorbaaden „Lina“

7 Tons, bygget 1919, ny 14 HK.
Maskine, med Selvstarter og
elektrisk Lys, stor Kahyt, 4 Køj-
pladser, Pantry, Haandvask, W.C.,
meget sødygtig, er billig til Salg.

HOLGER LAURIDSEN
Cycleforretningen »Fræer«,
Borups Allé 122.
Tlf. Taga 437 v.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JÄRNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og
Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raa-
skinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køre-
tøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Drik

BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade 13

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

M. Kjær s Smedie og Maskinfabrik Aalborg

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskaftet 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff. f.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officers
foreningen.

Husk

at købe Deres Kolonial, Deli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/s

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. s

Cigarer og Cigaretter

er de mest velsmagende.

Champagne Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark

Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry,

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viske-
stykker, Dækketøj og Toilettskabe.

Vimmelskaftet 38.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt

Studiestr. 7. Tlf. 1793

Trukne Rør, G. F.

Randfittings samt

alle tekniske Ma-

skinartikler.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Hardy Christensen.
Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.

HÆFTE IX.
SEPTEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

SAXKØBING-KREDSEN

afholdt Fredag den 7. Juli sin aarlige Sommerudflugt. Der startedes i Biler fra Havnen Kl. 2 Em. Turen gik gennem Nordlollands frodige Egne til Urnebro, hvorfra Lods *Krull Petersen* med sin Motorbaad sejlede Deltagerne over til den lille Ø Raagø. Landingen foregik muntert pr. Jolle i smaa Hold, da der ingen Steder om Øen er Vand nok for Motorbaaden. Efter at Deltagerne var samlede paa Øen, marcheredes der til en Harmonikas smeltende Toner op til Lodsens Hus, hvor Lodsens elskværdige Familie modtog os med et festligt dækket Kaffebord. Da Kaffen var drukket, spadserede vi Øen rundt og besøgte Herlighederne. Det var en Fornøjelse at vandre rundt i dette lille Paradis, med de smaa venligt udseende Huse, og Marker, der bugnede af Korn og Roer, og hvor alt Fjerkræet kunde færdes frit, da der ingen Rovdyr findes paa Øen. Kl. 6 stillede der til Skafning fra de medbragte Madkurve, og vor imødekommende Vært stillede atter sit Hus til vor Raadighed for Maaltidet. Under munter Skæmt, Sange og Taler tømtes Kurve og Flasker, og til Trods for det store Indhug, vi tidligere havde gjort paa Værtindens Kaffe og Kager, overraskede Fru *Krull Petersen* os efter Maaltidet igen med et af hjemmebagte Kager bugnende Kaffebord. Kl. 8 afsejledes fra Raagø, og da Vinden var frisket lidt op, fik Mændene under Sejlturen en Del Saltvandssprøjt over Hovedet, hvilket dog ikke forringede Fornøjelsen. Hjemturen pr. Bil forløb lige som Udturen godt, og Kl. 10 naaedes Torvet, hvorefter man skiltes med Bevidstheden om, at have tilbragt en glad Dag i kammeratligt Samvær.

AALBORG-KREDSEN.

I Anledning af U-Baadsflotillens Besøg i Aalborg afholdt Aalborg Marineforening den 18. August en meget vellykket Fest for de af Baadens Officerer og Mandskab, ialt ca. 70, der havde Landlov.

Festen begyndte med et vellykket Aftensbord i Odd Fellows Palæet, hvor der serveredes Lammesteg og koldt Bord, — Snaps, Øl og Cigarer.

Tilstede var Foreningens Bestyrelse og som særlig indbudt Kammerherre, Stiftamtmand *Bache*, Borgmester *Olsen*, Chefens Fader, gamle Fabrikant *Stuhr*, Overflagmand *Lassen* samt Pressen.

Konsul *I. M. Stuhr* bød i djærve Ord Velkommen og udtalte, at her var det ham, der havde Kommandoen og var Chef, og at der i den Anledning var givet Mændene Landlov paa ubestemt Tid, samt bød dem alle tage for sig af Retterne.

U-Baade-Flotillens Chef, Kapt. *Vinge*, takkede for den venlige Modtagelse og udbragte et Leve for Aalborg Marineforening.

Politibetjent *Høfler* holdt en smuk Tale for Veteranen, gamle Fabrikant *Stuhr* og mindede om, at han nu var Foreningens sidste Veteran, samt udbragte et Leve for ham.

Stiftamtmanden holdt en Tale for Foreningens udmærkede Chef, Hr. *Stuhr*.

Søminemester *Janus Sørensen* takkede for Modtagelsen, og mindedes den Mand fra Aalborg, der havde været medvir-

kende til den danske U-Baadsflotilles Tilblivelse (Departementchef *Rechnitzer*) samt udbragte et smukt motiveret Leve for Aalborg By.

Fabrikant *Kjær* talte om det gode Forhold i Marinen og udbragte et Leve for et godt Kammeratskab.

Ogsaa Borgmesteren holdt en morsom Tale. En god Mand af Bestyrelsen, der ikke ønskede sit Navn nævnt, havde som sædvanlig vist Opmærksomhed, og skænket 10 Flasker Akvavit til Bordet, og en dito Cigarer.

Der herskede en udmærket kammeratlig Stemning ved Bordet, der blev hævet ved 8-Tiden, hvorefter man kæmpede sig frem gennem Regn og Blæst til »Kilden«, hvor selve den store Fest med Musik, Damer, Dans etc. fandt Sted.

Flaget blev hejst med fuld Honnør, og Festen i Kildepavilionen fik de festligste og folkeligste Former. Der var saa mange Deltagere, som der paa nogen Maade kunde være. Der dansedes i den store Sal, hvis det da ellers kunde kaldes Dans, for der var saa mange Par, at man nærmest stod stille paa ét Sted og trippede. Der blev musiceret af baade »Kilden« og Marineforeningens Orkester, og et morsomt Jazz-Banjo-Harmonika, diverse Slaginstrumenter og et hidtil i Aalborg ukendt Instrument, en Trommofon, en Mellemting mellem en Lilletromme og en Cello.

Og saa blev der i Pauserne holdt Taler for Damerne, sunget Sange (*Axel Juels* Flagsang) m. m.

Paa Grund af det kedelige Regnvejr maatte Fyrværkeriet og Illuminationen aflyses.

Det blev en udmærket Fest, og Solen stod højt i Kimmings Rand, da de sidste af Orlogsgasterne fik halet Krølhaarsmadrasen frem, men da var det ogsaa i Bevidstheden om at have tilbragt en glad og fornøjelig Aften.

Saa kom det Tidspunkt, da vi efter et Aars Forløb atter skulde kæmpe med Københavns Skyttelav om den af Bankkasserer *Nath* udsatte Vandrepokal, som første Gang blev vunden af vor Kreds i København i Fjor.

Søndag den 19. August afholdtes Kapskydningen i Næsbyhoved Skov og vi havde den Fornøjelse at kunne byde 16 Kammerater fra København (deriblandt Skyttelavets Æresmedlem Grosserer *Schou*) velkommen til Odiens gamle By.

Ved Siden af Kapskydningen havde Kredsen arrangeret Skydning med fast Anlæg og til at deltage i denne var alle Marineforeningens Medlemmer indbudt. Skydningen begyndte ved 9-Tiden og sluttede Kl. ca. 12.

Resultatet blev saaledes, at Odense-Kredsen vandt den udsatte Pokal for anden Gang, med 205 Points, København-Kredsen fik 193 Points. For de 10 Skytter var der udsat 2 Præmier til de to bedste Skytter paa hvert Hold, og disse Præmier faldt saaledes:

H. *Hindsholm*, København, 1. Præmie,

A. *Thiel*, København, 2. Præmie.

Mejeribestyrer *Christoffersen*, Odense, 1. Præmie.

Savskærer *Larsen*, Odense, 2. Præmie.

Ved Skydningen med fast Anlæg faldt Præmierne saaledes:

Mejeribestyrer *Christoffersen*, Odense, 1. Præmie.

Restauratør *Madsen*, Odense, 2. Præmie.

Værkfører *Grundtmann*, Odense, 3. Præmie.

Restauratør *Madsen*, Odense, 4. Præmie.

Bogholder *Nyhammer*, Odense, 5. og 6. Præmie.

Da Kl. var ca. 1½ Lød Baadsmanspiiben: Øl, Skaffe, og det varede ikke længe, før Kammeraterne var bænket ved den ½ Kylling og efterfølgende koldt Bord.

Formanden for Odenselavet, *Overgaard Nielsen*, bød velkommen og særlig til Kammeraterne fra København. Dernæst havde Formanden fra Københavnerlavet, Fabrikant *Schultz* Ordet, og talte for Odenselavet. Endvidere talte en Del af Kammeraterne, saa Talerne gik Slag i Slag, og Stemningen ved Bordet kom mere og mere op paa rigtig gammel Marinemaner. I Dagens Anledning havde Telefonmester *Buchreitz* og Bogholder *Nyhammer* hver skrevet en Sang, som gjorde Lykke. Efter at Kaffen var indtaget, var Tiden saa langt fremskreden, saa vi maatte falde paa Fartøjet »Kvik II« til en Sejlads paa Odense Kanal og Fjord. Paa Turen blev der givet Landlov paa Stige Ø, hvor Kammeraterne en Times Tid havde et gemytlig Samvær med Sang fra den blaa Bog, og hvor Kammerat, Koncertsanger *Hornung* fra København med Kapelmester *Nyhammer* ved Klaveret gav flere Sange, som høstede velfortjent Bifald.

Fra Øen gik Turen til Stige By, hvor Middagen skulde indtages paa Kroen. I Middagen deltog ligesaa mange Kammerater som havde været med til Frokosten, nemlig ca. 50. Humøret havde ikke tabt sig paa Sejlturen, tvertimod. Taler og Sange vekslede. Kl. 7½ maatte vi igen falde paa Fartøjet for at naa Odense Kl. 8, hvor Damerne var sat Stævne til fælles Kaffeboard, og derefter Dans. Alle morede sig til Kl. 1, da det saa var Tid at tænke paa Køjerne, og der blev taget Afsked med vore Gæster fra København, hvis Nærværelse havde gjort sit til, at vi i Odense har en Dag mere, som vi inden for Skyttelavet og Marineforeningen vil mindes gennem Aarene.

afholdt sin aarlige Præmieskydning Søndagen den 2. September i Carlsberg Pavillons Have. Skydningen var gennemgaaende ikke saa lidt bedre end tidligere.

Mesterskytte blev Overportør *Zinglør*sen, der foran Fronten fik det af „Den faste Stok“ skænkede smukke Mesterskabsbaand med Guldstjernen overrakt af sin Forgænger, Fabrikant *Hornung*, medens Formanden talte et Par kønne Ord til dem begge og Hønnørssignalet blev afgivet.

Efter en anmeret Frokost blev under megen Munterhed de mange Præmier uddelte. Vandrepokalen og 1. Præmie, en af Grosserer *Valdemar Schou* skænket vægtig og værdifuld Potageske, tilfaldt Mesterskytten, Overportør *Zinglør*sen. Af andre Præmier kan nævnes to af vor Hofjuveler *Kragh* og Forstander *E. P. Jensen* skænkede pragtfulde Klukflasker med Sølvbeslag. En praktisk lille, men langtrækkende Kikkert var skænket af Næstformanden, Medicinalraad *Peytz*, der modtog Aarets Præmie for Ihærdighed, og en kunstnerisk Syltetøjske med Skaft var skænket af Direktør *Niels Jensen*, medens tre af Kammeraterne vandt 6 Par Uld-sokker, skænket af Trikotagefabrikant *Erik Olsen* med Ønsket om „god Gang i Sokkerne“. Som Ekstræpræmie var der af en anonym Giver skænket et Maleri, „En Havfrue“, og som allersidste Præmie var der endnu et Maleri, skænket af Fabrikant *Hetmar*.

Formanden gav en drastisk Beskrivelse af den vellykkede Odensetur. Alle Deltagerne fulgte smilende med ved Erindringen, medens vor Overkanoner *Haral Jensen* paa sin lune Maade gav dem paa Hovedet, fordi de ikke havde faaet Pokalen med hjem.

Et Telegram med Hilsen fra vort Æresmedlem,

Arkitekt *Marston* blev modtaget med fortjent Jubel, og Kammeraterne skiltes for at vække Glæde i Hjemmene med de mange fine Præmier.

Nye Lokaler.

Lavet faar Vinterlokaler Nørrevoldgade 23, der er blevet nymonteret og fikset op, bl. a. med moderne Skydebaner, Keglebaner, fast Buffet, ny Vært o. s. v. Den maanedlige Mødeaften bliver den anden Onsdag undtagen i November. Da Bestyrelsen saaledes har imødekommet Kammeraterne ved et mere centralt Mødested om Vinteren, haabes der paa forøget Besøg.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

fik ret uventet Besøg af U-Baadslotillen og »Grønsund« den 27—28. August, og Formanden var strax klar over, at der maatte gøres noget. Ved Middagstid stod Flotillen ind i Havnen, og Kl. 7½ Aften var Festen arrangeret paa »Cimbria«, hvor Hølsengrens Skuespiller-Selskab stillede sine Kræfter til Marineforeningens Disposition. Revuen gik over de skraa Brædder, og det var en Fornøjelse at se Humøret paa begge Sider af Lamperækken. Vel ca. 60 var mødt op fra Skibene samt ca. 100 Medlemmer med Damer, og der var gjort Kaffeborde i Stand i Foyeren, hvor man bænkedes efter Tæppeets Fald. Vore Formænd, der præsiderede i de to Lokaler, talte for Gæsterne og bad dem tage til Takke med Arrangementet og de faa Damer, man havde faaet samlet. Men alt gik over Forventning godt: Marinerne viste sig som prægtige Dansere, og vore Damer har faaet det uudslettelige Indtryk af, hvad de selvsagt altid har anet, at en aktiv Orlogsmand er fin og flot, dannet og charmerende i Tale og Manerer og ihærdig, naar der er Dans paa Programmet. Det blev en Festaften for Kredsen. Dansen gik til Kl. 2, og saa forfriskede man sig med Luxusbeer og Smørrebrød og saa paa U-Baade med Maaneskin paa. Næste Dag vinkede vi Vennerne Farvel. Gør snart den Visit om, U-Mænd.

ROSKILDE-KREDSSEN

foretog Søndag den 2. September Sommerudflugt pr. Motorbaad til Gershøj.

Kl. 3 afgik man fra Roskilde Havn i et dejligt Solskinsvejr, men lidt krap Sø, hvilket kun forhøjede Stemningen særlig blandt Damerne. Ved Ankomsten til Gershøj stod Kaffeboardet dækket paa Hotellet og fra Verandaen lod *Fr. Christensen* Baadsmanspiiben lyde, og Deltagerne samlede sig om Bordene, hvor Formanden, Bagermester *E. Munch*, bød velkommen med Ønsket om at tilbringe nogle fornøjelige Timer sammen. Efter Kaffen spadseredes der i Byen og nærmeste Omegn, og efter at man igen var samlet paa Hotellet, blev der spillet op til en lille Dans i Salen, og Deltagerne morede sig, til Værten meddelte, at Bordet var dækket: Stegt Aal, Smør, Ost, Øl, Snaps. Taler og Sange vekslede til Kl. 9, da der blev pebet til Falderebet, Turen hjem foregik i det dejligste Vejr, og alle var enige om at have tilbragt en fornøjelig Dag.

Kommende Møder.

København-Kredsen:

Kredsbestyrelsen har for den kommende Vinter lagt følgende Program, der, saavidt Arrangementer med saa lang Sigt overhovedet kan træffes, vil komme til at se saaledes ud:

Torsdag den 18. Oktober 1923:

Paa Jordomsejling med „København“, ved Orlogskaptajn *Juel-Brockdorff*.

Torsdag den 22. November 1923:

„Sydhavsørerne“, ved Overlærer *Hørning*.

Torsdag den 17. Januar 1924:

Aftenunderholdning: Sømandssange ved Forfatteren *Oscar Jensen*.

Skuespilleren *Carlo Sundberg*.

Torsdag den 21. Februar 1924:

Generalforsamling. Artillerimester Hjalmar Nielsen: Lysbilleder fra Island og Færøerne. „Trawlerjagt“.

Torsdag den 20. Marts 1924:

„Smaahistorier fra Nyboder“, ved Fabrikant Jul. Schultz.

Den 2. Juli 1924 kan København-Kredsen fejre sin 10-aarige Bestaaen, men da Sommeren ikke er egnet til i større Antal at samle Medlemmerne, og da Dagen formentlig ikke bør hengaa uden at fejres, og da det ydermere i 1924 er 60-Aarsdagen for Slaget ved Helgoland, har Bestyrelsen tænkt sig paa 9. Majdagen baade at fejre Kredsens Fødselsdag og hylde de gamle Veteraner, der endnu færdes blandt os, og at give Dagen et saa smukt og højtideligt Forløb som muligt.

Møderne vil som i tidligere Aar finde Sted i Studenterforeningens store Sal, Vester Boulevard.

Medlemmer af Provinskredse, der de paagældende Dage maatte opholde sig her i Byen, er naturligvis altid hjertelig velkomne til Møderne.

Amdetsteds i Bladet vil man finde en Oversigt over samtlige Mødeaftener, og vi opfordrer indtrængende Medlemmerne til at udklippe Oversigten og opbevare denne i Deres Lommebog eller Portemonnaie.

København-Kredsens Skyttelav:

10. Oktbr. Kl. 7 (2. Onsdag): Skydning i de nye Lokaler, Nørrevoldgade 23, og derefter Aabningsfest, hvortil enhver Kammerat, der vil yde sit Bidrag, er velkommen.

2. Novbr. Kl. 7½ (1. Fredag): Vor bekendte emnente Fødselsdagsfest i Studenterforeningen, hvortil Damer og Besøgende kan medtages.

Provins-Kammerater kan gratis afhente en Bilet paa Kontoret, Møntergade 22, hvis de er her i Byen nævnte Dag.

Rammen om Festen er: Et Togt til Middelhavet for 25 Aar siden med Danmarks sidste Fregat, fremstillet ved Sang, Dans og Fortællinger. Medvirkende bl. a. Operasangerinde Fru Edith Koføed Cortsen, et stort Balletpersonale og vor populære Forstander Richard Jensen.

Da det er nemmere at krybe til Maanen end at komme paa Togt med en dansk Fregat mere, forventes Besøget at ville svare til det Arbejde, der bliver nedlagt i Arrangementet.

Odense-Kredsen:

Sammenkoster finder Sted den 3. Oktober og den 7. November i Industripalæet.

NEKROLOGER

Med Direktør *Christian Gamsts* Bortgang har Marineforeningen mistet en god og interesseret Ven, en af dem, der var med til det grundlæggende Arbejde for snart 11 Aar siden, og som gennem denne Aarrække i det stille opmærksomt fulgte Udviklingen, altid beredvilligt stod til Raadighed naar der bades om hans Indflydelse og Hjælp, og som glædede sig ved ethvert Fremskridt, der kunde noteres. Ved København-Kredsens Dannelse i Juli 1913 indtraadte han i Bestyrelsen, hvor hans rolige Saglighed og fine, kultiverede Personlighed, forenet med klar Intelligens var til megen Gavn.

Christian Gamst fødtes i Aarhus den 19. September 1862 som Søn af Glarmester V. H. Gamst. Efter i to Aar at have været ved Handelen tog han i 1882 Studentereksamen og i 1890 juridisk Embedseksamen, og ansattes samme Aar som Redaktør ved Ritzaus Bureau og som Assistent i Finansministeriet, hvor han i 1900 avancerede til Fuldmægtig og i 1901 til Ekspeditionssekretær. Som saadan deltog han i 1903 som Sekretær i den vestindiske Kommissions Rejse til dansk Vestindien. I 1904 udnævntes han til Direktør ved Ritzaus Bureau og udtraadte i 1909 af Ministeriet, ved hvilken Lejlighed han dekoreredes med Ridderkorset af Dannebrog. Ved Bureauets 50-aarige Jubilæum i 1916 modtog han Danne-

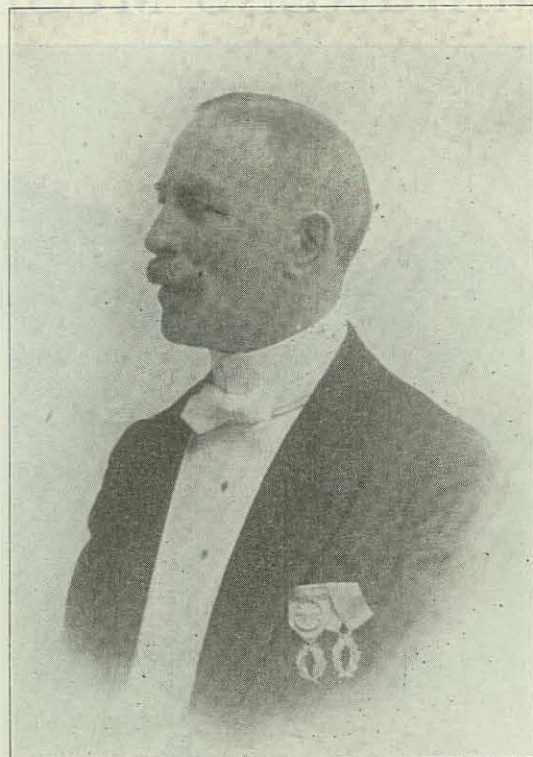
Direktør Gamst

brogsmændenes Hæderstegn og har tillige forskellige fremmede Dekorationer.

Under meget stor Deltagelse fandt Direktør Gamsts Jordefærd Sted fra Vestre Kirkegaards store Kapel den 24. Maj, hvor en talrig Repræsentation af Bureauets Personale og fra Pressen sammen med Familie og talrige Venner havde givet Møde. Fra Marineforeningen var dennes Bestyrelse og mange Medlemmer tilstede, og Kredsens Flag paraderede ved Baaren. Efter en smuk Tale af Pastor *Weldingh*, bar Medarbejdere Kisten ud til Familiegravstedet, hvor Flaget sænkedes tre Gange over Graven.

En af vore gode og trofaste Støtter er borte, men i vide Kredse indenfor vore Rækker vil Direktør Gamst og hans Gerning blandt os fra de første Dage, da Tankerne udformedes og Maalene sættes for Marineforeningens Virke, altid blive mindet.

Ære være hans Minde.

Grosserer Tilly

Ved Grosserer *Tillys* Død den 4. September har Marineforeningen mistet et af sine mest trofaste Medlemmer, og hans Venner en Ven af den sjældne Slags, — en af dem, der med usvigelig Troskab og Offervillighed holdt fast ved det, der for ham var det rette og ved den, hvem han gav

sit Venskab, et helstøbt Menneske, og Forkæmper for de gode Magter i Livet. Født i Nakskov 1862 etablerede han sig tidligt og drev ved sin Død en betydelig Forretning i Klæde- og Silkevarer, væsentlig fra Frankrig, og ret naturligt bragte dette og hans stærke franske Interesser overhovedet ham til i Aarenes Løb til paa mangfoldige Maader at stille sin Arbejdskraft til Raadighed for dette Land, et Arbejde som paaskønnedes ved hans Dekoration med baade Sølv- og Guldpalmerne.

Sin Tilknytning til Marinen skyldte han, næst sit gode danske Sind og altid vaagne Sans for, hvad der kunde tjene til Fædrelandets Ære og Gavn, at han i 1883 aftjente sin Værnepligt tilsøs, ombord i Fregatten »Jylland« paa Togt til Skotland og Stockholm. Endnu efter 40 Aars Forløb kunde han med Glæde tale om den Tid, da han som ung var med at vise Dannebrog i de fremmede Havne, og med sjælden Trofasthed bevarede han ikke blot Minderne men ogsaa en stor Kreds af Kammeraterne fra dengang, med hvem han stadig var i nær Kontakt. Grej og usnobbet var han i sin Færd, en Gentleman i Ordets bedste Forstand med et lyst Livssyn, der tillod ham af fuldt Hjerte at glædes med de glade, ogsaa fordi han selv var en lykkelig Mand, der levede et lykkeligt Familienliv.

Fra Marineforeningens første Dage var han med levende Interesse med i dennes Arbejde, og som i saa mange andre Ting stillede han sig ogsaa til Raadighed i denne, og fungerede som Revisor i København-Kredsen, og trofast deltog han i Møderne gennem Aarene og hyggede sig med de mange Kammerater.

Ven en smuk Højtidelighed jordedes han den 10. September fra Kapellet paa Fasankirkegaarden under stor Deltagelse af hans store Vennekreds, ikke mindst fra Marineforeningen, fra hvilken Bestyrelsen og talrige Medlemmer havde givet Møde. Ved Baaren var opplantet Kredens Flag, og et Væld af Kranse dækkede Kapellets Gulv, signerede med Baand fra de talrige Institutioner med hvilke den Afdøde havde været i Berøring. Efter en smuk og stærkt personlig Tale af Pastor *Olfert Richard* bar Marinekammerat fra 1883 hans Kiste ud, efterfulgt af Flaget, der sænkedes over Graven.

En af de trofaste er gaaet bort, og hans Plads, ikke blot i den snævrere Vennekreds, men ogsaa hos alle dem i vore Rækker, med hvem han kom i Berøring, staar tom, — men han vil ikke blive glemt.

Ære være hans Minde.

M.

EBELTOFT-KREDSSEN.

Marineforeningen og Fiskeriforeningen har i Fællesskab arrangeret en Kapsejls, som blev en Succes.

Sejlruen var 1½ dansk Mil lang og gik fra den gamle Havn til Handrup, Marinekosten og ind igen.

I første Løb (Dambaadene) var 5 Deltagere, i andet Løb, for Lystbaade, 6 Deltagere, i tredje Løb, for smaa Motorbaade, 6 Deltagere og i fjerde Løb, for store Motorbaade, ligeledes 6 Deltagere. Som Dommer fungerede Læge Holst.

Aftenen tilbragtes paa Hotel »Kkansens Kilde«, hvor Præmieuddelingen fandt Sted ved Fælleskaffebord, bestaaende af ca. 200 Deltagere, et Bevis paa den Interesse, der vist for Kapsejlsden, og hvor Kredens Betydning for denne Sport og for Byens Liv i det hele paa forskellig Maade blev fremhævet.

GULDBRYLLUP

Den 26. Oktober kan Vognmand *Ferd. Kofoed* og Hustru, Liffandsgade 17, fejre deres Guldbryllup. Kofoed, der er født paa Christianshavn, kom allerede som 14-Aars Dreng til Søs, og i ca. 17 Aar pløjede han Verdenshavene. I Krigen 1864 meldte den da kun 16-aarige Kofoed sig som frivillig og blev udkommanderet med Korvetten »Heimdal«, hvorombord han deltog i Træfningen ved Helgoland den 9. Maj 1864, hvor han blev saaret i Hovedet af en Granatsplint. I 1914, 50-Aarsdagen for Slaget ved Helgoland, blev Kofoed udnævnt til Dannebrogsmænd og i 1923 blev han Æresmedlem af Marineforeningen. I 1895 løste Kofoed Borgerskab som Vognmand og har siden drevet denne Forretning.

Den gamle Hædersmand sidder endnu paa Bukken og styrer sine Heste. Guldruden, der er fra Sønderjylland, rejste, trods Sygdom, til Afstemningen sammen med sine to Døtre og en Søn. Genforeningen med det gamle Land tog hele hendes Interesse. Guldrudeparret kan nu glæde sig ved et nogenlunde godt Helbred, og navnlig er det en Fornøjelse at høre Kofoed aandsfrisk og livlig fortælle om sine mange og interessante Oplevelser og med Stolthed viser han et dybt Ar i Hovedet som Minde fra Søslandet ved Helgoland.

MARINENS MUSEUM PAA ARSENALET

Arsenalets Port

Fot. Holst-Jørgensen

Tidt og ofte har der været skrevet om de ærværdige Øer derovre paa Østsiden af Københavns Havneløb, som med Lynetten og Nyholm i Nord over Frederiksholm, Døkøen og Arsenaløen som den sydligste danner Orlogsværftet. Forlængst er jo det nuværende Gammelholm vokset op paa de Arealer paa Havneløbets Vestside, hvor ogsaa indtil midt i Tredserne i forrige Aarhundrede Flaadens Mænd øvede deres Dont, hvor Fjerde Christian fra det gamle Slot havde en nem Vej over til sine Gutter af Holmens Mandskaber, der i den tidlige Morgen hastede afsted med Øksen paa Nakken til Dagens Dont, — at slinge det gode danske og pommerske Tømmer til Kongelig Majestæts Skibe, — hvor Rebslagerne gik deres baglæns Gang gennem den mægtige Reberbane og tvang Kordelerne til de armtykke Trosser og det smækrere Gods, — hvor Hammerlagene paa Havnens Vestside klang i Ankersmedien, der engang skulde blive til den nuværende Holmens Kirke. Fra Eckersbergs Tegninger kender vi endnu mange Partier fra denne den „gamle Holm“, der rummede Skønheder af særpræget Art i de gamle Bygninger og skønne Træer, der spejlede sig i Kanalen, der hed Holmens Kanal og gik Østen om Holmens Kirke og helt op til Kongens Nytorv lige ud for Vingaardsstræde. Studenterforeningen var den gamle Pavillon, der laa i Knækket af de gamle Hovedmagasinbygninger. Den gamle Slavekirke har ligget, hvor senere Sejlmagerværksted og Sejldugsvæveriets Bygning var opført paa det syd-

vestlige Hjørne af Tordenskjoldsgade og Havnegade.

Men ogsaa hinsides Havnen havde Flaaden sin Virkeplads, — paa Nyholm stod Byggebeddingerne, hvorfra saa mange prægtige Skibe sattes i Vandet og fo'r vide over Havene med Splitflaget under Galfen, — og her var det, at Christian den Sjette i 1742—46 opførte det arkitektonisk skønne Arsenal's to Bygninger, til hvis lange Fløj, forbundne med en prægtig Portbue og dækkede under Datidens høje Tegltage, man den Dag i Dag har Udsigt fra Sct. Annæ Plads. Senere i 1770—71 blev endnu to Tværbygninger rejst. Herovre er det, at Flaaden nu har sit Hjem, og Tusinder efter Tusinder har under Værnepligten traadt Værftets Jord og følt den ejendommelige Stemning af svundne Tiders Skønheds-sans og Nutidens travle Virke, som Orlogsværftet rummer. Over Broerne fra Ø til Ø vandrer man her gennem et Stykke Danmarkshistorie af Værd for alle, — her kan man, om man vil og formaar det, opleve et rigt Stykke Fædrelandshistorie i svundne Minder og endnu synlige Bygninger, — Storhedstid og Nedgangstid, — med en Duft af Saltvand og Tjære, der aldrig udslettes, saalænge Værftet staa'r. Her var det, at Engelskmanden i 1807 tog for sig af de rige Magasiner og riggede vore Skibe til, der aftaklede laa udenfor i Lejet, medens Holmens faste Stok med sammenbidte Læber saa til og knuste en Taare, da den sidste af Fregatterne stod ud gennem „Elefanten“ — end ikke Byggebeddingerne blev skaanede, men under Jubelraab væltede Britten den eneste Nybygning, der stod i Spant. Endnu den Dag i Dag bærer Tømmeret i Frederik den Femtes store Mastekran, hvis Silhuet hører saa uadskilligt med i Bybilledet fra Søsiden, indskaarne Navne paa engelske Matroser, der vel har haft Vagt deroppe, og i ledige Timer har søgt at opnaa Udødeligheden ad denne for Menigmand ikke ukendte Vej.

Men heller ikke Arsenal'et gik Ram forbi, — ogsaa dér glemte Engelskmanden ikke at rømme ud tilgavns, — der var intet tilbage efter hans Besøg, — og Faren fra Danmark som Napoleons Hjelper til-søs var udryddet tilbunds med den sidste gamle Huggert og Partisan, der truede det mægtige Albion.

Bygningerne staa'r endnu uskadte, — endnu faar den, der gaar over Tærskelen et Pust fra den gamle Tid, — de mægtige Bjælkeløfler af raat tilhugget Tømmer, de svære Mure med høje, sprodsedelte Vinduer, der endnu har mange grønne Ruder fra den ældste Tid, de brede Trapper med lave Trin, ad hvilke tunge Vægte lettere kunde transporteres med Haand og Magt, — gammelt og solidt, skønt og ærværdigt, — og endnu velbevaret hvor man end vender sig. I en mægtig Underetage har man Overblik over en Sal, der søger sin Lige, — og kommer man op i Etagen ovenpaa, — 1. Salen, — er Indtrykket ikke mindre. Med Undtagelse af en gennem hele Etagens Vestside gaaende Gang er hele Salen underinddelt ved Træskillerum, hver Afdeling beregnet for eet Skib i gammel Tid, — og delvis ogsaa i Nutiden. Over Tremmedøren til det enkelte Rum en Træplade med Skibets Navn, — Orden og Akkuratessé til det yderste. Her magasineredes lettere Vaaben og Haandvaaben i fordums Tid, og endnu tjener disse mange Rum til Magasiner for Haandvaabenafdelingerne. Endnu en Trappe op kommer man til de vældige Loftsrums. Som foran nævnt opførtes Arsenal'et med to lange Bygninger, liggende omtrent i Nord—Syd og forbundne med en Porthbygning. Den her særlig omtalte Bygning er den søndre Fløj, der udelukkende optages af Søartilleriet, medens den nordre Fløj forlængst er overgaaet til Magasiner for

Fyrvæsenet, men Arsenalanlægget som Helhed omfatter yderligere to, i 1770—71 opførte, Fløje mod Nord og Syd, af samme Højde som Hovedfløjene, men kortere, og den mellem disse Bygninger fremkomne mægtige Gaard, — Kuglegaarden kaldet — aflukkedes mod Øst oprindelig af en Mur med Port, som ikke findes mere. For sin Tid et imponerende Anlæg af meget betydelig arkitektonisk Værd, et Værd, som de snart svundne to Aarhundreder kun har yderligere øget, og som Efterslægten forhaabentlig vil vide at værne om, thi saadan som dengang bygges der ikke mere. Som Navnet siger det, optoges Gaarden af Kuglestabernes Pyramider i tidligere Tid, og endnu er enkelte Kuglebunker tilbage som Minder om en Tid, da Artilleri, i mindre Grad endnu, var Videnskab. Om den Udvikling, der i et forholdsvis kort Spand af Aar har fundet Sted indenfor Søartilleriet, faar man et Begreb ved Synet af de artilleristiske Samlinger, der nu findes kronologisk ordnede i Arsenal'ets Sydfløj, der vel tidligere, som nævnt, har rummet Eksemplarer af det anvendte Skyts i vor Flaade gennem Tiderne, men ikke ordnede i det Omfang som nu i det, som med Rette kan betegnes som Marinens Museum, og som er overordentlig interessant at stifte Bekendtskab med. Det er et yderst forlænstfuldt Værk, af stor historisk Betydning til Oplysning om den danske Flaade gennem Tiderne, der her har fundet fast Form ved Orlogsværftets Initiativ under Tøjmester, Kommandør Saabyes Ledelse og under Medvirken af Løjtnant Sander, og en Gennemgang af disse smukt ordnede Samlinger er en Begivenhed, en Optrædelse af ældre og nyere Tiders Sø-Krigshistorie og Udviklingshistorie, der ikke glemmes, og som har Bud ud over Fagmændenes snævrere Kreds.

Af Middelalderens „Slanger“, „Ildrør“ eller „Kartover“ findes her intet, — det egentlige Udgangspunkt for Samlingens ældste Stykker maa vel nærmest tages fra 1600-Tallet, eller Tiden omkring Flaadens Opblomstring under Christian den Fjerde, men fra disse Aar findes der ogsaa Pragtstykker af betydelig kunstnerisk Værd, — Malmskyts af anselig Størrelse og meget smuk Støbning, — enkelte opfiskede i danske Farvande, — samlede her og dér fra, ogsaa fra Værftets forskellige Magasiner, og nu ordnede her. Langsomt skete Udviklingen, og Skridt for Skridt kan man følge den i store Træk gennem Aarhundrederne, hver Tid med sin Type, indtil Øjet standser ved noget af det sidste glatløbende Skyts, Marinen anvendte, den ret svære Kanon, hvormed „Jylland“ og „Niels Juel“ var armerede i 1864, thi i Træfningen ved Helgoland anvendte vore Skibe som noget relativt nyt ogsaa riflet Skyts til Granatskydning, idet enkelte Stykker af denne Type fandtes ombord. Fra denne Tid sker Udviklingen med Kæmpeskridt, og kan her følges fra Stykke til Stykke, af snart sagt alle Kalibre, saaledes, som Flaaden har anvendt dem, indtil man slutter ved Revolverkanonerne og det højmoderne Skyts med Kikkertsigte. Let overskueligt er alt ordnet, og malede Tavler angiver ved hvert Exemplar dettes Historie og Brug. Langs Vinduesvæggene er gamle Huggerte og Entrepiker ordnede i snorlige Rækker, — de har deres Historie fra Kanonbaadskrigen mod Engländerne i 1807—14.

I Sydfløjen paa 1. Sal kommer man ind i en herlig Sal, „Vaabensalen“, belyst gennem Vinduer paa begge Længdevæggene. Salens Midte optages af etagevis ordnede Rækker af Haandvaaben i Tusindtal, Geværer og Revolvere, Huggerte og andet til Skibenes Udrustning hørende. I en Række Montrer langs Sydveggen findes en overordentlig interessant Sam-

ling bl. a. af nautiske Instrumenter fra gammel Tid, Eksemplarer af Inventar af alle Arter, der har været anvendt paa Flaaden, og Væggene er dækkede med meget smukt opsatte og arrangerede Vaabendekorationer af Sabler, Huggertes, Pallasker og andre skarpe Vaaben.

Salens Nordside rummer foruden Modeller af Kruppske moderne Taarnkanoner en righoldig kronologisk Samling fra Sømine- og Torpedovæsenets Omraader, og lige fra Stangtorpedoens og Slæbetorpedoens Dage op til Nutidens 30 Knobs maskinelle Vidundere, — Miner af mange Typer, og illustrerende Tegninger til Oplysning om det høje Stade, hvorpaa Flaadens Mine- og Torpedovæsen staar. Man er hermed naaet til Enden af de righoldige Samlinger, der hos den læge Beskuer vækker Glæde og Beundring ved den Omsigt og Skønhedssans, hvormed alt er lagt tilrette. Om Samlingernes Værdi for Fagmanden er det ikke vor Sag at tale, — dertil savner vi Forudsætninger, — men utvivlsomt er det, at enhver tidligere Mariner, der under Værnepligten er kommet i Berøring med blot en ringe Del af de her samlede Ting, og som har fornømt noget af det traditionsbundne, fra store Tider nedarvede og fortsatte indenfor vort Søværn, og hele den uforglemmelige Tone, der gaar gennem alt, som den røde Traad gennem Kongens Tovværk, — han vil ikke kunne undlade at glædes over det Arbejde, der her er gjort for at holde det overleverede i Ære og bevare det for Fremtiden og kommende Slægter.

Det var at ønske, at der maatte blive givet hvert

Hold Værnepligtige Tid til en Gennemgang af Arsenalets Museum, saaledes som de nu faar Lejlighed til at lære vor Flaades Historie at kende gennem Besøg i den skønne Modelsamling. Den dertil anvendte Tid vilde være mere end vel anvendt og give de Unge et Indtryk af, hvorfor og hvortil, — give dem en fastere Grund at staa paa indenfor det Værn, i hvilket de gør deres Pligt mod Fædrelandet, og skabe en Følelse hos dem af at tilhøre en Institution, i hvilken de vel tjener af Pligt og Skyldighed, men af hvis Historie der gennem Tiderne kan samles og bevares blivende Værdier for enhver Dansk, ogsaa naar Værftets Porte har lukket sig efter ham efter Tjenestens Ophør.

Og gives der efterhaand Publikum Lejlighed til at stifte Bekendtskab med Arsenalets Samlinger, vil dette sikkert have sin Betydning paa mange Maader ved det Indblik, der derved gives i Marinens Virke gennem Tiderne og indtil vore Dage. Mangt et dunkelt Begreb vil sikkert klares hos dem, der vel vidste lidt, men kunde ønske at vide mere, og alle vil sikkert gaa bort med et fast Indtryk af noget gammelt og ærværdigt, noget, hvorom der fortjener at værnes og skøttes, — og naar de gaar bort, vil Nittemaskinernes Larmen fra Værftets Beddinger fortælle dem om Nutidens Arbejde i Jern og Staal paa de samme Steder, hvor Tømmermanden forud svang sin Økse i det samme Virke og med det samme Maal: at skabe Værn og Værge for det danske Land.

E. W. Marston.

PAA ORLOGSVÆRFTET

*Jeg vil drømme om en Ø,
hvor en Dag jeg steg i Land
og blev til en lille trøjeblaa Matros.
Sød af Løv og salt af Sø
strømmed' Blæsten om dens Strand,
morgensløret af Torpedobaades Os.*

Hyld og Vedbend alle Vegne havde Bindingsværk i

Favnens.

*Mellem røde Værkstedstage stod et snevidt Æbletræ.
Staalgraa laa Eskedreskibe ved Fortøjningen i Havnen
med den slanke Dampbarkasse sagte gængende om Læ.*

*I det gyldne Gry et Fløjt —
Værftet melder: Vi er mødt.*

*Hundred' Hamres klare Klang mod Jærn og Staal.
I Kanalens grønne Sprøjt
gaar Travaillesluppen støl,
mens en Skorsten gnistrer rødt af Essens Baal.*

Paa de brede Takkellofter mellem støvgraa Tovværks-

ruller

*pusler lydlost gamle Fyre blandt Fregatters Rigning om.
Fra en græsgrøn Batterivold et Salutskuds skarpe*

Bulder

og paa Hønsbroen aabner sig en tjærebrunlig Bom.

*Nu staar Æbletræet hvidt
som det stod for tyve Aar,
da jeg trak i Busseronnen, højt beklemt.
Bagved Portens Jærnstakit
andre smaa Matros'er gaar.*

Aa — men Værftets grønne Ø blev aldrig glemt.

Naar ved Sommertid en Aften Solens sidste Guldlys

falder

*over Vagtens Kongekrone og den gamle Kæmpekran,
er det som en Baadsmanspibe myndigt paa mit*

Hjærte kalder

og jeg krydser helbefaren mine Minders Ocean.

CARL DUMREICHER

VERDENSSKIBSFARTEN

Før den store Krig var alt anderledes i Verden, alt er lagt om paa en anden Bø, Begreber og Sædvaner, Arbejde og Penges Værdi. Før gik den internationale Handel og Skibsfart som efter et Urværk, hvori den mindste Uorden mærkedes og straks kunde afbødes, men Hjulene gik itu i Urværket, saa alt kom af Lave, og det er ikke let at faa Værket samlet igen, fordi ny Begreber og Sædvaner, Mangel paa Arbejdsmod og Pengenes uensartede Værdi vanskeliggør alle Anstrengelser.

I de Lande, som gik frelst og forholdsvis uskadt ud af den store Krig, viser det samme sig, at de gamle, prøvede Bedrifter kan klare Skærene og med deres opsparede Reserver har Midler til at fortsætte Kampen mod de daarlige Tider. De store britiske Rederier er endog saa stærke, at de kan bygge store pragtfulde Passagerskibe, udrustet med umaadelig Luksus, høje, rummelige Saloner, Svømmehal, Musiksal, Sportsrum, Bibliotek og elegante Kahytter

med al tænkelig Komfort, Ventilation, Lys og Luft, koldt og varmt Vand. Om Bord udgives Aviser med de sidste Verdensnyheder, og Radiogrammer kan spredes over al Verden fra disse Oceanernes „Greyhounds“.

Samtidig med Krigen begyndte Motorskibenes Tid; fra et lille Land kom det første Motorskib, og nu bygger de store Lande med deres rige Hjælpemidler videre paa Dieselskibene. Det var først de skandinaviske Lande, som gik i Spidsen, nu kommer endelig Storbritannien med, og der bygges nu i England flere Motorskibe end i alle andre Lande tilsammen. Man fved nu af Erfaring, at Motorskibe er langt billigere i Drift end en tilsvarende Damper, og det kan tage flere Last for samme Størrelse og Type af Skibe; Olien kan let tages om Bord, og denne Udvikling har medført, at Oliedepoter maa bygges overalt i Verden, og at man maa gaa paa Jagt for at finde Oliekilder til Fremtidens Brug.

Det muntre Hjørne.

Sommersøndag i Sundet. „Familiebaaden“

København-Kredsen. Mødeaftener 1923—24

1923. Torsdagen den 18. Oktober, Torsdagen den 22. November.

1924. Torsdagen den 17. Januar, Torsdagen den 21. Februar (Generalforsamling), Torsdagen den 20. Marts.

Eventuelt den 9. Maj:

Mindefest for 9de Maj 1864 og Kredsens 10 Aars

Fødselsdag.

Klip ud!

Klip ud!

At saa faa Trawlere har faaet Motorer, skønt Motoren er bleven anvendt i næsten alle andre Typer af Skibe, rummer vel en Antydning af, at der er særlige Hindringer at overvinde i Fiskerskibe. Nu er imidlertid den første store Motortrawler, „Beardmore“, bygget i England, og Proverne har været tilfredsstillende, hvorfor man sikkert staar foran en Revolution i Trawlernes Fremdrivning.

En anden Udvikling er Sejlskibet med Motor som Hjælpemaskine, de er nu saa almindelige, at man kan sige, at denne Fartøjstype er slaaet igennem, og det varer sikkert længe, før man for visse Ruters Vedkommende faar et Transportmiddel som i Hensigtsmæssighed kan maale sig med de saakaldte Motorsejlere.

En mægtig Udvikling har ogsaa Anvendelsen af Turbinerne faaet, der installeres Turbiner i saa mange Skibe, at man tør sige, at der er Redere, som ikke er klar over, om Fremtiden tilhører Motoren eller Turbinen eller maaske det diesel-elektriske Skib.

Aldrig før i Sømaskinens Historie har der været saa mange konkurrerende Typer i Brug som nu, og den Type vil gaa af med Sejren, som kan arbejde med et Minimum af Brændselsforbrug med faa Maskinfolk og som er billig i Drift. Der er

Rederier i England, som har sat 100,000 Lstr. hen til Udvikling af Indre-Forbrændingsmaskine, og naar engang den billigste Maskine er konstrueret, gaar man ind i en ny Æra.

Den under Krigen indførte Statsdrift af Handelsskibe har spillet en ynkelig Fallit. Dette viste sig baade i Kanada, Frankrig og Australien, men først og fremmest i De Forenede Stater. Her staar nu det amerikanske Shipping Board overfor Valget at sælge sin Flaade eller at fortsætte med uhyre Tab. Man har nu ladet et Par Turbine-Dampere ombygge til Motorskibe, og hvis Forsøget lykkes, vil dette være bestemmende for Anvendelsen af flere af Shipping Boards Skibe.

Under Krigen skabte man i Amerika den store Flaade, der skulde give Staterne den merkantile Overlegenhed paa Havet. Forsøget mislykkedes, maaske fordi Regeringen tog Ledelsen, maaske fordi Amerikanerne ikke egner sig til Rederidrift. Samtidig med at det rige Amerika med sine uhyre Hjælpemidler ikke evnede at skibe en driftsgod Flaade, lykkedes det for Tyskland med sin ødelagte Valuta at skabe saa stor og god en Flaade, at man allerede paa alle Ruter mærker den tyske Konkurrence.

C. I. Speerschneider.

MELCHORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 „ —
M G M..... 4 „ —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skrivers, addorer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Motorbaaden „Lina“

7 Tons, bygget 1919, ny 14 HK.
Maskine, med Selvstarter og
elektrisk Lys, stor Kahyt, 4 Køj-
pladser, Pantry, Haandvask, W.C.,
meget sødygtig, er billig til Salg.

HOLGER LAURIDSEN
Cycleforretningen »Fræer«,
Borups Allé 122.
Tlf. Taga 437 v.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JÄRNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktojs- og
Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raa-
skinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køre-
tøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadese: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post * og Telegramadr. MUNKFORS

KAY DYHR
KØBENHAVN
Maskinartikler

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

— Champagne —
Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viske-
stykker, Dækketøj og Toilettskabe.

Vimmelskafte 38.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt
Studivest. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

M. Kjær s
Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff. f.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officers-
foreningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deli-
kateser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y. Læssøegade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Hardy Christensen.
Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.

HÆFTE X.
OKTOBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

Formanden har paa Hans Majestæt Kongens Fødselsdag, den 26de September, telegrafisk overbragt Hans Majestæt Marineforeningens allerunderdanigste Lykønskning og derefter modtaget Telegram med Allerhøjstsammes Tak.

KØBENHAVN-KREDSSEN FORENINGSMØDE

afholdes **Torsdagen den 22de November Kl. 7^{1/2}** i Studenterforeningens Lokaler, Vester Boulevard.

FOREDRAG MED LYSBILLEDER: »SYDHAVSØERNE« af Hrr Overlærer *HØRNING*,

Efter Foredraget Smørrebrødsbord.

Emblem bæres. Sangbog medbringes.

Under Formanden, Grosserer *Valdemar Schous* Bortrejse indtil Midten af Januar 1924 varetages dennes Hverv af Næstformanden, Arkitekt *E. W. Marston*.

KØBENHAVN-KREDSSENS
Møde den 18. Oktober 1923.

Vintersæsonens første Mødeaften havde samlet et meget stort Antal Medlemmer, — over 200 mødte frem, — hvilket Bestyrelsen tør tage som et godt Varsel for de kommende Aftener Vinteren igennem.

I Formandens, Grosserer *Schous*, Fraværelse — paa Rejse til Amerika og Mexico — bød Næstformanden, Arkitekt *Marston*, Forsamlingen velkommen og rettede en særlig Velkomst til de nye Medlemmer, til vore Gæster og til Foredragsholderen, Sæminemester *Sørensen*, der i Orlogskaptajn *Juel-Brockdorffs* Forfald velvilligst havde lovet at tale om samme Emne som denne, nemlig »København«s Rejse om Jorden. Næstformanden bragte dernæst en Hilsen fra den fraværende Formand, der i Øjeblikket befandt sig i Nærheden af New-Foundland, men som sikkert i Tanken var til-

stede hos Kammeraterne i Danmark. Han gav derpaa Ordet til Sæminemesteren, der som Deltager i den berømte Tur kendte dennes mange Oplevelser tilbunds, og viste sig at være en ganske udmærket Taler, hvis Sømandssind havde været ikke blot aabent for alle denne Jordomsejlings mange Hændelser i Magsvejr og i Storm, men ogsaa opfyldt af Stolthed ved at være med til at vise Flaget paa Ø. K.s stolte Skibe, — Jordens største Sejler. De mange muntre Oplevelser, for hvilke Sømanden jo siges at have et særlig skarpt Blik, og paa hvilke Togtet ogsaa havde været rigt, fik Gang paa Gang Latteren til at rulle gennem Salen, — og gennem Lysbillederne kunde man følge Begivenhedernes Gang fra Sted til Sted, — i sit stille Sind stolt over, at dette Skib bar Splitflaget. Gennem en Mængde fyldige Oplysninger fik man et levende Indtryk af de mægtige Forhold og Dimensioner paa »København« og de Vilkaar, hvorunder de 18 Elever — vordende Ø. K. Skibsofficerer — gjorde deres første Trip paa de dybe Vande.

Da Bifaldet langt om længe havde lagt sig, bragte Næstformanden Taleren en varm Tak for hans udmærkede Foredrag, og man gik derpaa tilbords, medens Julian Olsens Orkester musicerede. Da Kaffen var naaet, talte Næstformanden

den, under Forsamlingens Bifald, til Foredragsholderen mere udførligt om Københavns Togt og dennes Part deri, og udbragte et Leve for ham. Sønimesteren kvitterede herfor med en smukt motiveret Skaal for Foreningen og dennes Trivsel. Ingeniør *Hoffding* talte for Gæsterne, Dæks-officerseleverne og de unge Værnepligtige, Bankkasserer *Nath* om Foreningens Del i Vedligeholdelsen af Anlægget og Flagmasten paa Dybbøl, Næstformanden om »Niels Juel«s forestaaende Togt, Kaptajn *Hauch* om sine Oplevelser paa Panama og om det heldige i, at Flaget ikke alene vistes af Koffardmarinen i fremmede Havne, men ogsaa af Marinen, der desværre var en sjælden Gæst derude i de store Handelscentre, og Maskinmester *Salmenius* udtalte Haabet om et godt Togt for vor Marines nyeste Skib.

Ved Bordet indløb et Radiotelegram fra Grosserer *Valdemar Schou* ombord i »Montrose« paa Atlanterhavet, og det er overflødigt at anføre, at det modtoges med kraftigt Bifald, — ligeledes et Telegram fra Portør *Zinglersen* fra Amtssygehuset, hvor han p. t. opholder sig og hvorfra han sendte sin Hilsen til Kammeraterne, der takkede ham og haabede paa snartlig Gensyn.

Med Sang og Taler naaede man, inden man vidste deraf, til 6 Glas paa Førstevagten, — forkyndt ved Skibsklokkens rungende Slag, og saa pebes der til Udskejning for Aftenens Program og Ordet gaves frit. Endnu længe spandtes der Ender om Læ, inden Køjerne øvede deres Tiltrækning, — og den første Mødeaften var forløbet paa bedste Maade.

HIRTSHALS-KREDSSEN

Der var pebet til Fællesspisning 26. September Kl. 8 Aften paa Kroen. Indtegningens Ophør var fastsat til den 24. September, stadig kom der nye lige i sidste Tamp som man skulde gaa tilbords, saa Bestyrelsen blev lidt betænkelig hvad Pladsen angik, da det viste sig der var tegnet 77 ialt; det kunde den store Sal ikke rumme. I Hast blev Lokalet ved Siden af omdannet til Eftersnølerbakke, og nu blev der Plads til alle. Krofar havde Mad nok, forsikrede han. Der blev pebet op fra Batteri og Banjer ved de kendte Toner af Holmens faste Stok rullede Mændene med deres Damer ind i den flagsmykkede Sal, hvor alt Messingtøj skinnede i Dagens Anledning og kastede et festligt Skær over det i Bakker inddelte blomstersmykkede og veldækkede Festbord. Flaget blev hejst til Flagmarchen og Afsyngelsen af 1ste Vers af Kong Christian.

Chefen bød alle velkommen, et særlig Velkommen til alle vore Gæster fra København-Kredsen der var til Stede, og holdt derpaa en kort Tale for Hans Majestæt Kongen og udbragte et 9-foldigt Leve for Hs. Majestæt.

Det vedtoges at sende Telegram til Hs. Majestæt.

Derefter pebes der til »Øl, skaffe!« Smaa fikse Havnymfer bærende paa dampende Fade bød den lifligste Bixsemad rundt. Saa kom der Rombudding til Dessert.

Chefen mindedes de afdøde Veteraner fra 64. — Flaget kippedes med et »Ære være deres Minde«, og Formanden henvendte dernæst Ordet til vor Veteran, *E. Christensen Maud*, og lykønskede ham paa Foreningens Vegne til hans Udnævnelse til Dannebrogsmænd. Samtidig overraktes der Veteranen et indrammet Billede fra hans Kammeraters Grav i Christianssand, som en anonym Kammerat fra Tornby havde foræret i det Øjemed. Vor gamle Hædersmand takkede bevæget for al det skønne, der var blevet ham tildelt i Marineforeningen, — det var hans bedste Timer at være sammen med os; der dundrede nu et trefoldigt Leve for ham, og alle istemt Sangen »Det var ved Helgoland«. Af andre Talere maa nævnes Kammerat *Baak-Andersen* for Marinen, *Buch* for Damerne, *Axel Christensen* for Chefen og *Niels Horne Heilesen*, der mindedes afdøde Fyrmester *Hinriksen*.

Den blåa Bog blev en Del skamfillet ved den megen Brug, og som Tilsætning til Bixsemaden blev en trykt Sang sunget, og den høstede meget Bifald. Den anonyme Forfatter var en kendt Hjørtingenser. Da Kaffen var drukket, pebes »Bakstørnene klarer Dækket op til Film«, og paa det hvide Lærred gennemgik man hele Arbejdet ved Havnen, fremvist af Ingeniørerne *Borner* og *Lunde*, som derved udfyldte Aftenens Program og høstede et velfortjent Bifald for deres Ihærdighed.

Saa lod Triller »Klar ved Flaget«, og Flaget blev nedhalet med fuld Honnør, hvorefter der pebes til Dans paa Dækket. Denne varede ved til 2 Glas paa Hundevagten og saa pebes »Klar ved Køjerne«, — Bilerne forsvandt én for én, fyldt med glade Mænd og deres Piger.

Fra Hans Majestæt Kongen indløb følgende Svar:

»Min hjerteligste Tak for gode Ønsker.

Christian R.

F. J.

AALBORG-KREDSSENS

Medlemmer benyttede sig i stort Tal af Indbydelsen til at overtære det Foredrag, som Kommandør *Kiær*, den 28. September holdt i Klubben »Enigheden« Lokaler over Emnet »Sønderjyske Krigsfangers Hjemsendelse med »Valkyrien«.

Forinden Foredraget havde Chefen, Konsul *Im. Stuhr*, som sædvanlig vist Opmærksomhed; denne Gang ved at invitere saavel Kommandøren som Formændene fra Skagen og Hadsund-Kredsene, der begge var tilstede, samt Foreningens Bestyrelse til Middag i sin Villa paa Hobrovej.

Middagen forløb under de smukkeste Former, og at saavel Chef som Frue, som en Tak for den udmærkede og gode Gæstfrihed, fik sig et Hurra, er vel overflødig at bemærke.

Paa Slaget otte Glas hejstes Flaget med fuld Honnør, hvorefter Chefen bød Forsamlingen og Aftenens Taler velkommen.

Kommandøren holdt derefter et udmærket Foredrag, ledsaget af Lysbilleder, om det ansvarfulde Hverv, der i sin Tid var betroet ham, nemlig som Chef, at føre »Valkyrien« paa dens Togt i 1919, og det har i Sandhed heller ikke altid været lige behageligt, spækket med Miner, som hvert eneste Farvand var, baade undervands og drivende.

Taleren førte os med paa Sejladsen fra Skagen gennem Kanalen, omtalte Kulyanskighederne i Leith, hvor Kadetterne selv maatte træde til for at hjælpe Bunkerullene ombord. Ankomsten til Madeira, og den Aftenstund, da han, medens han opholdt sig i Land sammen med Kadetterne, uventet fra Marineministeriet modtog Telegram: »Afgaa straks til Alexandria og Malta for at hente sønderjyske Fanger hjem.«

Denne Tur kom ganske uventet, men »Mændene« bragte Chefen et Hurra som Hilsen, og saa gik man i Gang med Forberedelserne. »Valkyrien«s Besætning var 250 Mand, og der skulde nu yderligere skaffes Plads til omtrent lige saa mange til.

Kommandøren omtalte Ankomsten til Gibraltar og hvilke Vanskeligheder det bl. a. forvoldte ham at faa sig fremskaffet et Søkort over Middelhavet; først efter at have haft telegrafisk Forbindelse med Autoriteterne i London, lykkedes det at faa udleveret Kortet og ligeledes Bunkerul.

Derefter førtes man til Alexandria og videre til Fangelejrene, der laa spredte omkring i Ægyptens Ørkener, og hvor den egentlige Opgave laa.

Lejrene indeholdt 40—50,000 Fanger og saa sørgelige ud. Der var bestemt Fortegnelse over de Fanger, der skulde hjem for at afgive Stemme, og Taleren oplyste, at det var hjerteskerende at høre dem, der blev tilbage, — der var dem iblandt som havde været der i 4 Aar.

Der var baade civile og militære Personer blandt Fangerne, og navnlig dvælede han ved 7 tyske Koffardikaptajner, der med Taarer i Øjnene tiggede og bad, men han havde sine Instrukser og turde ikke. Den følgende Dag havde han imidlertid Foretræde for den engelske Guvernør, og da Viljen var god til at hjælpe de syv, svarede Guvernøren: »Tag dem alle med dig«, og de syv kom glædesstraalende ombord i »Valkyrien«.

Anderledes gik det fire Dessertorer fra Fangelejren, endda de var vandret mange Mil gennem Ørkenen, og det var virkelig lykkedes to af dem at svømme ud til »Valkyrien« og komme ombord, men der holdtes Mønstring 3 Gange daglig over Mandskabet, og de blev fanget, og hvor ondt det end gjorde Kommandøren, han maatte aflevere dem igen.

Endelig omtalte han, at der under Sejladsen hjem havde hersket udmærket Disciplin; det var lydøre og venlige Folk, han havde faaet ombord. Ankomsten til Malaga, og videre gik Rejsen over Dartmouth hjem. I Nærheden af Hanstholmen maatte »Valkyrien« uskadeliggøre ikke mindre end 8 drivende Miner, der spærrede Sejladsen og endelig »Valkyrien«s Ankomst til København.

Kommandørens Foredrag modtoges med bragende Klapsalver, og det skal siges, at vel er vi herovre vant til at høre Foredragsholdere, og til Tider ogsaa over ret interessante Emner, men det Foredrag Kommandør *Kiær* holdt for os, staar som noget af det allerbedste. Hans ligefremme og djærve Væsen og ikke mindst hans mandlige Røst og Maade at fortælle paa gjorde, at det blev en overmaade vellykket og interessant Aften.

Derefter havde Hr. *Stuhr* Ordet for at mindes de to gamle Veteraner, der i Aarets Løb var afgaaet ved Døden. Politibetjent *Høfler* bragte Kommandøren en Tak for det udmærkede Foredrag. Næstkommanderende, Fabrikant *Kjær*, læste for Formændene fra Skagen og Hadsund-Kredsene samt udbragte et Leve for dem, og efter at endnu flere havde haft Ordet, tog Orkestret under Løds *Holmgaards* Ledelse fat og sluttede af med »Det er Landlov i Dag«.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt sin første Vintersammenkomst den 3. Oktober i Industripalæets Spisesal. Denne var omtrent fuld til Andespillet og det paafølgende Bal, hvorimod Tilslutningen til det forudgaaende Pøsegilde ikke var saa stor som sædvanligt. Programmet var følgende: Pøsegilde Kl. 6 $\frac{1}{2}$, hvortil serveredes Pølser af alle Farver. Ribbensteg og Is til Dessert a 4 Kr. 50 Øre pr. Kuvert. Derefter Andespil, hvor der bortloddedes 10 store fede Ænder, 2 Harer og 2 mægtige Pakkasser, der viste

sig at indeholde hver $\frac{1}{2}$ Flaske klare Draaber af det kendte Aalborg-Mærke. Til Slut var der et Par Timers Dans, hvori Unge og gamle deltog til Kl. 1.

Den 7de November samles vi igen, og da vil der, i Mod-sætning til denne Gang, blive serveret aandelig Føde, idet der vil blive holdt et meget aktuelt Foredrag.

Fra Odense-Kredsens Skyttelavs Fest (se September Numret).

AARHUS-KREDSSEN.

Onsdag den 3. Oktober afholdtes Kredsens aarlige Torske-gilde under stor Tilslutning.

Kl. 8 samledes man i Palæ Cafeens Lokaler, og Flaget blev hejst med sædvanlig Honnør. Formanden bød Kammeraterne velkommen og takkede for den store Tilslutning, som han udlagde som et Tegn paa, at man nu var inde paa en for Aarhus Marineforening retvisende Kurs, og idet han mindede om at hive Loddet af og til som Sikkerhed mod eventuelle Grunde og Undervandsskær, ønskede han Kammeraterne en god Appetit.

En meget velsmagende Torsk med tilhørende Sauce og Kartofler blev serveret, og da Appetitten var ved at slække, udbragte Formanden et kraftigt Leve for Marinens Øverste. Hs. Majestæt Kong Christian den Tiende, der efterfulgtes af nifoldige rungende Hurraraab. Den gode kammeratlige Stemning, der kendetegner de gamle Marinere, var nu tilstede, og efter at en vittig Mønstringsviser paa et Par og tyve Vers var sunget, vexlede Talerne Slag i Slag.

Næstformanden, pens. Lods *Holm* priste Marineforeningen i smukke Ord og pens. Havnemester *Olsen* talte smukt og følelsesfuldt for Flaget og fremdrog de Følelser, som ikke alene Marinere, men alle Danske var besjælede af, naar man ude i det Fremmede saa vort smukke Flag. Konsul *A. C. Nielsen* bragte en Hyldest til Bestyrelsen og dens Formand, takkede i smukke og velvalgte Ord den nylig afgaaede Formand, Hr. Skorstensfejermester *Bredal*, og ønskede ham til Lykke som Æresmedlem af Aarhus Marineforening. Hr. *Bredal* kvitterede rørt. Fabrikant *Buchtrup* talte for det gode Kammeratskab og udbragte et velmotiveret Leve for en færøisk Skibskaptejn der var Foreningens Gæst. Efter at Formanden havde udbragt en Skaal for de gamle Marinere og efter at Hr. Skibshandler *Johnsen*, der omgaas med Planer om et *Drakenberg Fond*, havde dvælet ved denne i sin Tid Danmarks ældste Mariner, blev Torskesangen sunget til Skærgaardsflickans smægtende Melodi. Ostepinden var paa dette Tidspunkt gledet ned, og ved Lodskuddene havde alle Kammeraterne faaet Bund og spredtes nu i de tilstødende Lokaler, hvor man snart var inde paa Problemet: »Kan Du huske.« De tilstedeværende Veteraner fra 1864 underholdt Kammeraterne med at fortælle Oplevelser fra Krigs-aaret.

Ved sex Glas blev der pebet op fra Batteri og Banjer, og man samledes om Kaffebordet. Den blaa Bogs Sange rungede snart i Salen, vekslede med Solo Sømandssange og Shanties fra de gamle Deepwater Sailors. Ved otte Glas blev Flaget strøget og vor brave Baadsmand fik Landlov, medens Kammeraterne spandt Ender til langt hen paa Hundevagten. Alt ialt en fornøjelig Aften.

Onsdag den 10. Oktober 1923 indviedes Vintersæsonen i de nymonterede Lokaler, Nørrevoldgade 20. Ved velvillig Imødekommenhed fra Forsvarsbrødrenes Side har Lavet faaet overladt nogle Skydebaner. Uden dette havde det været umuligt at skaffe Baner til Vinterskydningen.

Vi haaber, at det er et godt Varsel for hele Marineforeningens Liv i Vinter, at der var troppet saa mange Brødre op til Indvielsen, navnlig ikke saa faa unge, hvad der jo er glædeligt, saa meget mere som de lod til at føle sig helt hjemme i Familie kredsen.

Formandens traditionelle versificerede Velkomst indledede, og ved Kaffen takkede han Forsvarsbrødrene for den udviste Elskværdighed og udbragte et Leve for dem, adresseret til den tilstedeværende Formand for deres Skydeselskab, Murermester *Rasmussen*.

Festsangen blev afsunget og gav Anledning til en lille Ovation for Forfatteren, vort tilstedeværende Æresmedlem, Arkitekt *Marston*.

Skyttelavets afgaaede og nye Fuglekonge (se September Numret).

Formanden bragte en Hilsen fra vor sygemeldte Kasserer, *Nath*, men oplyste, at Kassen fejlede ingenting. Den havde lige faaet en Gave paa ikke mindre end 200 Kr. fra en god Kammerat, der ønskede at bevare sin Anonymitet. En anden Gave paa 2000 Patroner var skænket af vor Peytz.

Tillige havde Formanden samme Dag faaet overbragt en anden Hilsen til Brødrene fra vort Æresmedlem, Grosserer *Vald. Schou*. At de hjertelige Følelser var gensidige, saa man af, at det med Akklamation blev vedtaget, at alle skulde underskrive en fremlagt skriftlig Hilsen, som nok vil glæde vor kære fraværende Kammerat.

Den friske Malerduft blev benyttet til at fremtrylle den samme Stemning, der var tilstede, naar man i sin Tid gik ombord i et nyt Skib.

Formanden mindedes Hundevagterne, hvor de Vagthavende for at faa Tiden til at glide, fortalte deres Erindringer (»leverede«, som det hed i vort Sprog). Han »leverede« selv et Par Smaaoplevelser fra Nordafrika, bl. a. om Mavedans og om et Besøg paa et arabisk Kaffehus, hvor vor populære Forstander *E. P.* havde lært sin arabiske Fortællekunst, som han under Kammeraternes Jubel gav nogle Eksempler paa.

Aftenens Præmie, der blev givet til den bedste Skytte, tilfaldt vor trofaste Peytz, og den af vor Kasserer Nath skænkede, smukke Opmuntringspokal en vundet for anden Gang af vor Kammersanger, Hornung, og er saaledes bleven hans Ejendom.

Paa given Foranledning sang vor Nestor, Overkanoner Harald Jensen, der ikke var kommen for tidlig denne Gang, Nationalsangen »Ole Moske«, dog ikke alle 157 Vers, og den faste Stok hjalp til.

Kammeraterne Hornung, H. Nielsen, Hjalmar Nielsen Søderlund og Torp m. fl. bidrog med fornøjelige Historier til at forkorte Tiden og Kammerat Nathan talte smukt for Bestyrelsen, ligesom vore muntre Sange gjorde Resten. Man fik det Indtryk, at det, der binder Brødrene i Lavet, ikke mere kan nøjes med at kaldes Baand, men uden Ubeskedenhed kan benævnes de en »kavlslaet Trosse«.

Fra København-Kredsens Skyttelavs Sammenkomst 10. Oktober.

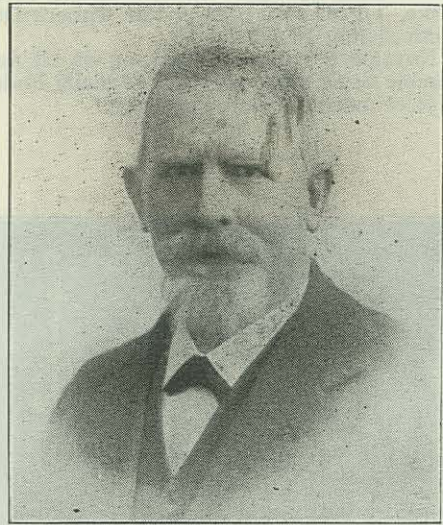
NEKROLOG

ODENSE-KREDSSEN

har igen mistet en af sine bedste og mest trofaste Kammerater, nemlig vor Sekretær, *L. G. Fasting*. Onsdag den 19. September var Fasting sammen med os til Generalforsamling i Skyttelaug, og var ved denne Lejlighed, saa glad og veltilfreds som altid, og der var ingen, som kunde ane, at vi sidste Gang trykkede vor trofaste Kammerats Haand. Fredag Morgen, fandt hans Husbestyrerinde ham liggende død i sin Seng med Avisen liggende foran sig og endnu med Lorgnetterne paa, saa Fasting er sovet saa rolig hen som i en Søvn.

Med Fasting er en af Marineforeningens mest opofrende Medlemmer gaaet bort. Ingen var som han interesseret i Marineforeningens Trivsel, han var en trofast og altid hjælpende Kammerat, og alle, der kendte hans karakteristiske Person, med det glade Smil og de kærlige Øjne, maatte elske ham. Ogsaa naar det kneb for en eller anden af Kammeraterne, eller det kneb for Kredsens Kasse, var Fastings Pung altid aaben; han var altid villig til Hjælp, hvor han kunde yde en Haandsrækning.

Den 27. September mødte saa mange af Kredsens Medlemmer, som paa nogen Maade kunde komme, for at vise Fasting den sidste Ære. Provst *Simon Hansen* fra Helsingør, der er Svoger til Fasting, holdt Ligtalen, hvori han gik ud fra 3 Punkter: Fastings Barndom, hans Arbejde, der skabte hans Forretning, samt hans Forhold til Marineforeningen.

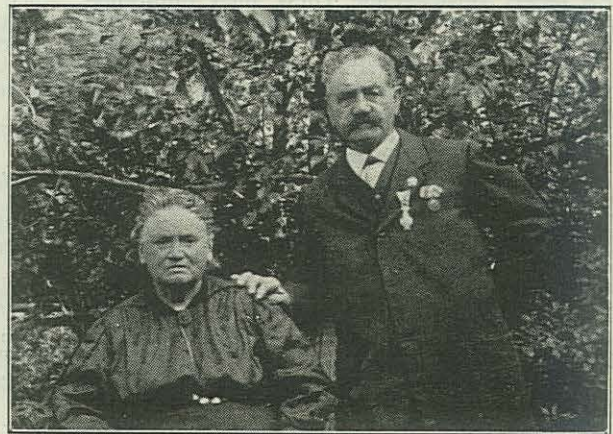
L. G. Fasting.

Provsten udtalte, at Marineforeningen var Fastings Kælebarn og aldrig lyste Fastings Øjne klarere, end naar han omtalte sin Forening, og Livet deri sammen med Kammeraterne, og, udtalte Provsten: Der er ingen, der bedre end jeg, der selv er gammel Mariner, kunde sætte mig ind i Fastings Følelser, da jeg selv har lært at sætte saa stor Pris paa Kammeratskabet fra min Marinetid. Og naar jeg nu ser saa mange af min Svogers Kammerater samlede om Flaget ved hans Baare, ved jeg ogsaa, at Kammeraterne satte stor Pris paa min Svoger.

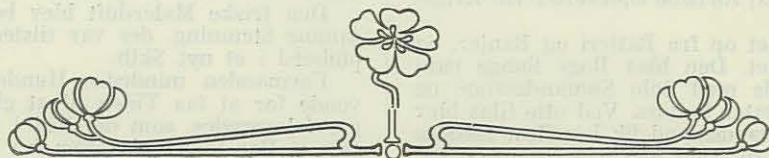
Efter Provstens Tale sang Koret: Kirkeklokke, ej til Hovedstæder, og under sidste Vers blev Fasting af sine Kammerater baaret ud af Kirken, og alle fulgte med til Graven, hvor Fastings Broder takkede det store Følge og rettede en speciel Tak til Marineforeningen, der var hans Broders Kælebarn.

I Odense-Kredsens bedste Minder vil Navnet *Fasting* altid staa som et af de bedste.

Ære være hans Mindel!

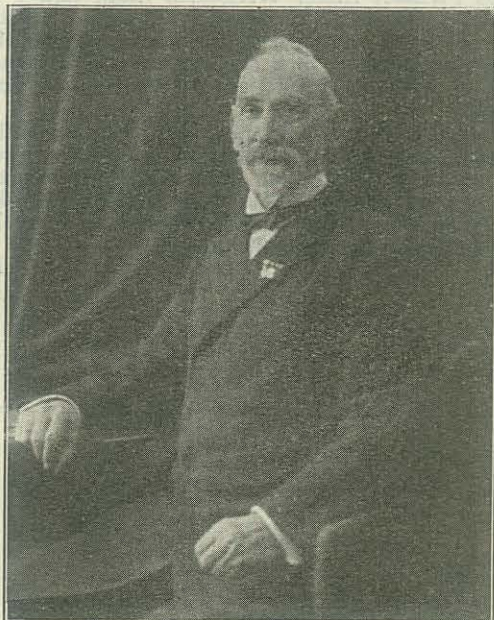

Guldbrudeparret *Ferd. Kofoed* og Hustru.
(se September Numret.)

FHV. OVERKANONER, KRIGSASSESSOR
PETER LUND, DBMD, HH, PP.

Den 29. September 1923 fyldte fhv. Overkanoner, Krigsassessor Peter Lund 80 Aar. En Hædersmand af den gamle Skole, af Holmens faste Stak, har dermed naaet et Decennium over Støvets Aar; endnu rank som et Lys, rask og rørig som for 25 Aar siden og endnu med det friske Humør og det lune Blink i Øjet, der kendetegner den Stand, for hvilken han har været og er en Pryd, bestemt og myndig, ligetil og djærv, en gammel Gentleman, der har utallige Venner, som endnu haaber paa i mange Aar at se ham usvækket færdes blandt sig.

Født i Nyboder — hvor han endnu bor — i 1843, gennemgik han, saa at sige fra Svøbet, den dengang gængse Bane for Nyboders mandlige Ungdom, fra Rugdreng, Kostdreng og Kompagnidreng til Indtrædelsen i Søartilleriets Lærlingskole den 1ste Januar 1859. I 1862 udnævntes han til Konstabel, og deltog som saadan i Træningen ved Helgoland den 9. Maj 1864 ombord i Fregatten Niels Juel. Gennem de forskellige Grader udnævntes han i 1893 til Overkanoner, indtil han 58 Aar gammel den 1. Januar 1901 tog sin Afsked efter 42 Aars Tjeneste i Marinen, og tiltraadte Stillingen som Kommandantskabsskriver i Nyboder, i hvilken han virkede i 22 Aar indtil 31. Marts 1923. Et langt og pligtopfyldende Liv i Flaadens Tjeneste har endnu levnet Krigsassessor Lund Kræfter til med varm Interesse at følge Marineforeningen i dens Udvikling, og trofast møder han, naar Foreningen kalder, velset og afholdt, mangen Gang Genstand for Kammeraternes Hyldest, naar han fortæller om sine mange Oplevelser i Flaadens Skibe, ikke mindst fra Helgoland. I 60-Aaret for Træningen modtog Krigsassessoren Udnævnelsen som Æresmedlem af Marineforeningen Københavnskreds sammen med 8 gamle Skibskammerater, ved en smuk Højtidelighed i Studenterforeningens store Sal.

I snart sagt alle Flaadens Skibe har Hr. Lund gjort Tjeneste gennem den lange Aarrække, 1859—1901, og kendte gamle Navne dukker frem, naar han fortæller derom. 1859 Skonnerten Pilen, 1860 Fregatten Thetis, 1861 Linieskibet Skjold, 1862—63 Korvetten Dagmar, 1863—64 Fregatten Niels Juel osv. indtil 1898—99 Krydsfregatten Fyen afsluttede Tjenesten tilsøs.

Intet Under, at Krigsassessoren i Marineforeningen har truffet en Mængde gamle Bekendte og tidligere Underordnede, der med Glæde genser den stoute gamle Overkanoner, hvis myndige Røst og humane Forstaaelse de har lært at kende under Tjenesten ombord, genset ham med den Respekt og Agtelse, man nærer og nærer for den Mand, der har været med, da det gjaldt, og som ved sit Exempel paa dygtig og pligtopfyldende Tjeneste igennem mere end en Menneskealder i Marinen har været et Exempel for andre. Vi gentager vort Ønske om endnu længe at maatte se Krigsassessoren færdes aandsfrisk og rask iblandt os.

No. 450. »Fjæne«. 1898-99.

70 AAR

Den 15. Oktober fejrede en af Aalborg-Kredsens bedste Medlemmer, Restauratør Laurits Lange, 70 Aar.

Fødselsdagsbarnet er født i Aalborg. Hans Fader var Tømmermand med en Aalborgbrig og døde i Bahia, da Laurits var to Aar gammel. Efter Konfirmationen kom han til Søs; hans første »Shib« var med den bekendte »Dannebrog-Nielsen«. Knap 18 Aar gl. træffer vi den unge raske Aalborg-Sømand i Australien, hvor han nogle Aar forsøgte sin Lykke. I 1873 er han med Briggen »Fylla« af Kolding, da den bragte den første Sending Gl. Carlsberg til Demarara, og saaledes fortsattes Sejladsen gennem 39 Aar. Der gives ikke den Plads fra den sydlige Halvkugle til Amurfloden i Sibirien, uden at Lange har været der, eller ogsaa passeret der forbi.

En Gang kæntrerede han med Randers-Barken »Auroritta«, Kapt. Sorensen (der senere forliste med »Knud«) i Atlanterhavet paa Udrejsen til Durban. Dækslasten var i Drift og baade Lukaf, Baade og alt opstaaende var raseret og sløjet af Søen.

Endelig, efter mange Døgns Forløb og efter at alt var opgivet, lykkedes det alligevel at faa Styring paa Skibet og faa det bragt i Havn.

De senere Aar sejlede Lange som Hovmester i store engelske Passagerbaade. I 1907 bestemte han sig til at aflægge sin Fødeby et Besøg, og saa skete det, at han fandt sin Hjærtenskær, og Fru Lange har gennem Aarene været sin Mand en god Støtte. Han bestemte sig til at blive hjemme og overtog Restaurationen »Alfa«, som han har drevet siden.

Lange var Topgast med Fregatten »Jylland«, og da Marineforeningen her i sin Tid var under Opsejling, var han en af de allerførste, der meldte sig. Det er ikke for meget sagt, at han er et af Kredsens bedste Medlemmer, al Tid møder han, og det hvad enten det gælder at følge en Kammerat til hans sidste Hvilested eller der paa anden Maade kaldes paa ham.

Fødselsdagsbarnet har gennem Aarene vundet sig en stor og trofast Vennekreds, der sikkert paa Dagen vil mindes ham.
A. Høfler.

Kommende Møder.

ODENSE-KREDSSEN:

Sammenkomst med Foredrag den 7. November.

KØBENHAVN-KREDSSENS SKYTTELAV:

Fredagen den 2. November Kl. 7 $\frac{1}{2}$ stor Fødselsdagsfest i Studenterforeningen, hvortil Besøgende kan medtages og alle Foreningens Medlemmer kan faa Billetter hos Formanden, Olufsvvej 14, Ø., Telf. Øbro 3712. Der danses, synges og spilles paa Kraft for paa værdig Maade at mindes Danmarks sidste Fregattogt 1898: En kendt Operasangerinde, vor populære Forstander, Richard Jensen og et stort Balletpersonale vil yde deres værdifulde Medvirksomhed.

Provinskammerater gratis.

Billet paa Kontoret.

KØBENHAVN-KREDSSEN:

Se Forsiden og næstsids Side, Fodnoten.

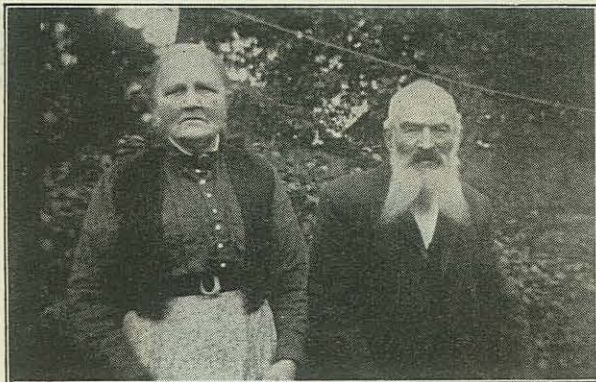

GULDBRYLLUP

MARIBO-KREDSEN

Medlem af Maribo-Kredsen, fhv. Maskinarbejder N. P. Hansen, og Hustru kan den 24. Oktober fejre deres Guldbryllup.

Det gamle agtværdige Ægtepar, der begge er fuldkommen raske, bor fremdeles i Maribo og vil paa Højtidsdagen sikkert blive Genstand for megen Opmærksomhed fra forskellig Side.

Niels Peder Hansen er født den 7. April 1846 og gav sig i sin Ungdom til at lære Maskinfaget.

Sin Værnepligt aftjente han i Marinen og var til Orlogs i 1869 med Fregatten »Sjælland«, der var udsendt for at repræsentere Danmark ved Suezkanalens Aabning.

Denne historiske Begivenhed, som N. P. Hansen saaledes paa nært Hold kom til at være Vidne til, kom ganske naturligt til alle Dage at staa for ham som Glanspunktet i hans Ungdomsminder, og naar han deltager i Sammenkomsterne i Marineforeningen, af hvilken han har været og stadig er et højt skattet Medlem, der aldrig svigter det glade Lag blandt Kammeraterne, kan den Gamles Øjne endnu rigtig straale af Mindernes Glans, naar han kommer ind paa at fortælle om Turen til Suez.

Efter endt Tjenestetid arbejdede N. P. Hansen i en Aarrække hos Firmaet Anker Heegaard, indtil han i 1883 fik Ansættelse i Lollandsbansens Maskinværksted i Maribo, hvor han virkede trofast og dygtigt, til han 1. Januar 1919 tog sin Afsked for sammen med sin udmærkede Hustru, der er født 1853, at nyde en velfortjent Hvile ovenpaa den lange Arbejdsdag.

Guldrudeparret har 5 Sønner, bosat paa forskellige Steder i Landet; men den 24. Oktober vil de sikkert være samlet i Maribo om de to Gamle paa deres Guldbryllupsdag.

Ogsaa her fra »Under Dannebrog«s Spalter skal der bringes vor gamle Kammerat og hans Hustru en hjertelig Lykønskning i Anledning af Højtidsdagen.

F. H.

FYRENE

Dér er Fyret, se det blinker,
over Styrbords Bov —
hvidt og rødt - se Frankrig vinker -
Alt vel! Gudskelov!

Og det fjerne Skær derude,
kan du se eet Blink?
Det er Lys fra Lizards Rude
paa dets Klippe-Brink.

De to skarpe Lyn, der skærer
gennem Mulm og Nat,
det er Eddystone, der bærer
højt sin røde Hat.

Start-Point, Dungenes ved Doren
til det barske Vand,
vi skal kløve længe, førend
vi kan vente Land —

Naar ved Nat vi spejder troligt
bag forblæste Bryn,
vil vort Hjerte slaa uroligt
ved tre skarpe Lyn.

Stolte Fyr, ukendte Venner,
som du viser Vej,
ordløs Tak og Hilsen sender
hver Nat ind til dig!

Det er Hanstholms høje Tinde
over Klittens Sand;
det er vore Hjem derinde
i vort Fædreland!

Sneen, Regnen, Disen, Taagen,
al Slags Herrens Vejr,
kløver Fyrets Flamme, vaagen,
med sit blanke Sværd.

Og naar vi i Natten stævner
mod en fremmed Havn,
dukker Fyret op og nævner
os vort Maal ved Navn.

Har vi først dets Skær i Kikkert,
svagt i Kimmingrand,
kan vi sætte trygt og sikkert
Kursen imod Land,

klare Grejerne i Stavnen -
nu er Resten Leg;
snart staar Lodsens ud af Havnen
i sin Sø-Kavaj!

EN HILSEN FRA ØSTEN

Redaktionen har haft den Glæde fra et af vore trofaste Medlemmer, 1. Styrmand i Ø. K.s Motor-skib „Bintang“, Hermann Klitsø, at modtage en Hilsen ude fra det fjerne Østen, fra Honkong. Brevet, der er ledsaget af en Del udmærkede Fotografier, tagne af Hr. Klitsø og visende de Virkninger en Tajfun i August i Fjor har haft paa Byen Swatow, bringer mange Hilsner til Marineforeningens Medlemmer herhjemme, af hvilke mange sikkert vil erindre Brevskriveren gennem hans elskværdige Personlighed og hans fortræffelige Lysbilleder fra hans mange og lange Farter med Ø. K.s Skibe, dem han bl. a. foreviste ved et af Skytte-lavets Møder i Fjor og som vakte megen Glæde.

Det vil sikkert glæde Foreningens hjemmeværende Medlemmer at høre, at man ude paa den anden Side af Kloden gennem vort Blad følger Foreningsbegivenhederne med Interess, at Marineforeningen er kendt, og at ikke mindst „den blaa Bog“ har sine Dyrkere blandt Danske, naar disse samles.

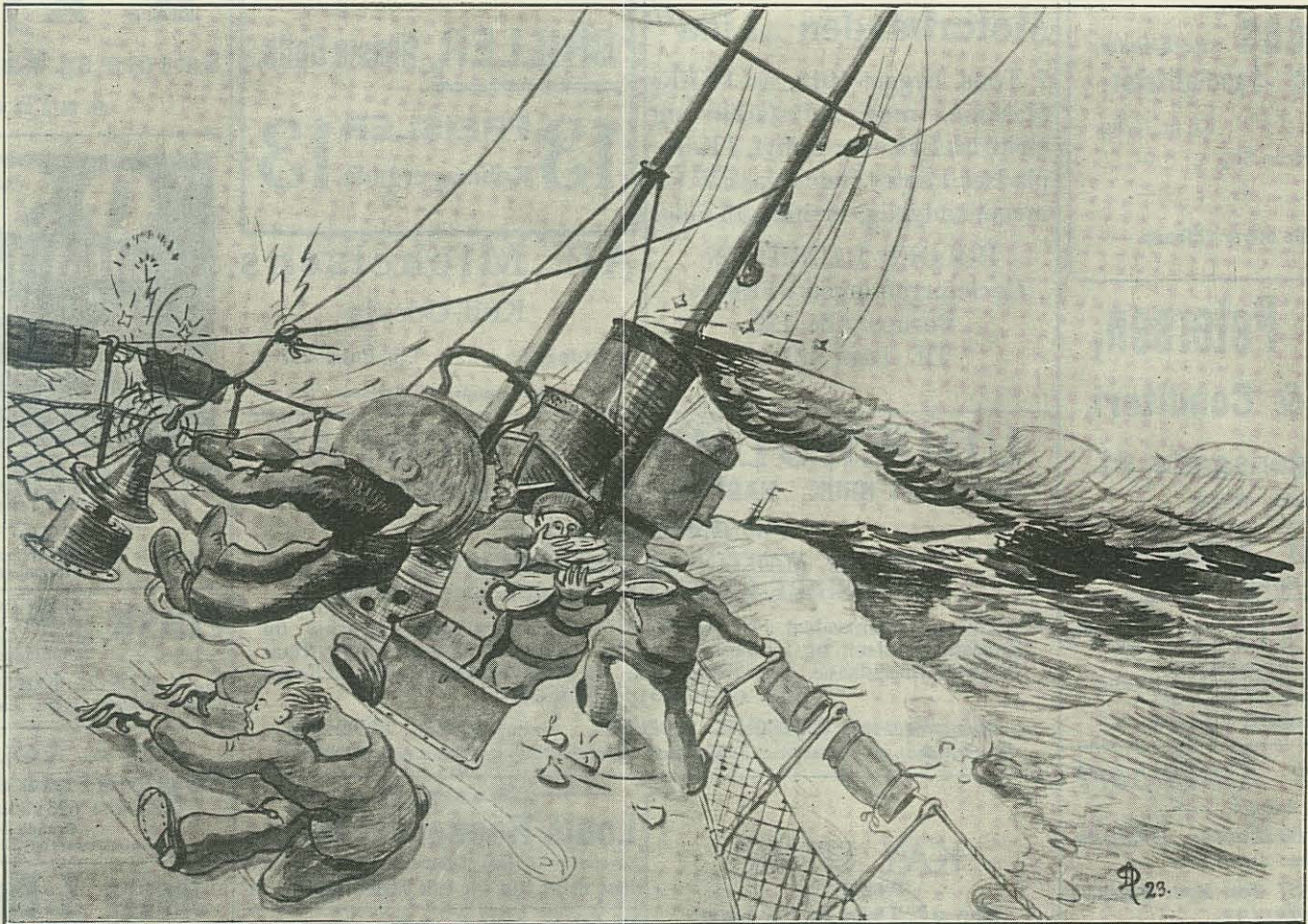

Kinesisk Gravsted udenfor Swatow.

Ombord i „Bintang“ højtideligholdt saaledes i Hongkong de Danske Valdemarsdagen den 15. Juni i Aar. Ved denne Lejlighed benyttedes Bogen og har sik-

Det muntre Hjørne.

J. Høbbejr.

København-Kredsen. Mødeaftener 1923—24

1923. Torsdagen den 22. November.

1924. Torsdagen den 17. Januar, Torsdagen den 21. Februar (Generalforsamling), Torsdagen den 20. Marts.

Klip ud!

Eventuelt den 9. Maj:

Mindesfest for 9de Maj 1864 og Kredsens 10 Aars Fødselsdag.

Klip ud!

kert hos adskillige af Festens Deltagere gennem Tekst og Toner vakt Erindringer fra det gamle Land derude i Nordvest.

Hr. Klitsø stiller i Udsigt, at han ved Hjemkomsten ad Aare vil medbringe en Serie Billeder, der som Lysbilleder ogsaa vil komme Foreningens Medlemmer tilgode.

Næst at takke Hr. Klitsø for den Tanke han har haft for Kammeraterne herhjemme ved at sende sit Brev til os, vil vi gerne udtrykke vor Glæde over at se, at man paa de lange Farter bevarer Interessen for det, der foregaar indenfor Marineforeningen og at „Under Dannebrog“ saaledes formaar at opfylde noget af den Mission, vi gerne vilde give det som Bindemiddel, ikke blot herhjemme,

men saa langt ud over Verden, som gamle Marinere færdes i den danske Koffardimarine. Intet vilde være os mere velkomment, end om de gamle Venner, som vi véd vi har indenfor Koffardimarinens, fra deres Farter vilde sende os Hilsener, som den vi nu har modtaget som en af de første, — det vilde ikke blot glæde dem, der sidder hjemme, men ogsaa være til Glæde og Underretning for dem, der viser Flaget i Øst og Vest, i Nord og Syd, og spinde de Traade tættre, som Afstand i Tid og Rum let kan gøre for tynde.

En Tak til Hr. Klitsø og en Genhilsen til ham og „Bintang“, — og paa et glædeligt Gensyn inden længe.

M.

Agiter for Tilgang til Marineforeningen.

MELCHORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 „ —
M G M..... 4 „ —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Motorbaaden „Lina“

7 Tons, bygget 1919, ny 14 HK.
Maskine, med Selvstarter og
elektrisk Lys, stor Kahyt, 4 Køje-
pladser, Pantry, Haandvask, W.C.,
meget sødygtig, er billig til Salg.

HOLGER LAURIDSEN
Cycleforretningen »Fræer«,
Borups Allé 122.
Tlf. Taga 437 v.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JÄRNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og
Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raa-
skinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køre-
tøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

KAY DYHR
KØBENHAVN
Maskinartikler

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

— Champagne —
Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

elefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viske-
stykker, Dækketøj og Toilettskabe.

Vimmelskafte 38.

FITTINGS
OF
+ OF +

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

M. Kjær s
Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff. f.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officers-
foreningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Dell-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Væerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/s
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Hardy Christensen.
Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.

HÆFTE XI.
NOVEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

Paa vor Æresformand, Hans Kongelige Højhed Prins *Valdemars* Fødselsdag den 27. Oktober afsendte Marineforeningens Formand, Kommandør *Kiær* paa Bestyrelsens Vegne telegrafisk Foreningens Lykønskning til Hans Kongelige Højhed, fra hvem Formanden derefter har modtaget følgende Telegram:

Bringer Marineforeningen min hjerteligste Tak for Lykønskningen.

Valdemar.

HORSENS-KREDSEN

afholdt Fredag den 24. August en yderst vellykket, men sparsomt besøgt Sammenkomst paa Sejlklubben Ø i Havnen.

Efter at man var færdig over (det mindede stærkt om gamle Dages Landlov), indtoges Kaffen i Øens Pavillon, der saavel som hele Øen var festligt oplyst med kulørte Lamper. Ved Bordet bød Formanden velkommen og takkede Sejlklubben Formand, Redaktør *Christiansen* for udvist Velvillie og meddelte under Bifald, at Marineforeningen til Sejlklubben forestaaende Kapsejls havde udsat en Ærespræmie.

Efter Kaffebordet dreves Dansen paa Sømandsvis til Harmonikaens lokkende Toner. — Kl. 1 samledes man ved Smørrebrødsbordet og her svandt hurtigt et Par Timer i hyggeligt Samvær med Historier, Taler og Sang og det kneb med Disciplinen, da Chefen omsider manede til Oprud og Kommandoen »Fald paa Fartøjerne« lød. — Alt i alt en uforglemmelig Aften.

HORSENS-KREDSEN

afholdt sin 1-aarige Fødselsdag den 14. Oktober i Haandværkerforeningens Lokaler. Ca. 50 gamle Marinere med Damer gav Møde, og efter at Flaget paa orlogsvis var blevet hejst, foreviste Bankkasserer *Nath*, København, en fortrinlig Serie Lysbilleder af Orlogs- og Koffardskibe saavel fra Fortid som Nutid, samt nogle Film, visende den danske Marines Oplevelser og ledsagede Forevisningen med orienterende Forklaring.

Efter Forevisningen samledes Deltagerne ved Kaffebordet og en glad Stemning herskede, fremkaldt ved Sange fra Sangbogen, Taler og Historier, ligesom en af Formanden i Dagens Anledning skrevet Sang gjorde stor Lykke.

Ved Kaffebordet bød Formanden velkommen, specielt til vor Gæst, Bankkasserer *Nath*, og takkede ham for, hvad han havde ydet vor Kreds af Støtte saavel ved Kredsens Oprettelse som i Dag paa Fødselsdagen, hvorefter han gav Ordet frit, og der taltes for Foreningen, Veteranerne, Flaget og Damerne og for flere Medlemmer, der paa forskellig Vis havde gjort sig fortjent af Foreningen. Under Festen indløb Telegram fra Kammerater *Buchgreitz* og *Cl. Hansen*, Odense, der begge deltog ved vor Kreds' Oprettelse.

En paatænkt Radiodemonstration maatte opgives, da vor Radiotelefonist desværre blev upasselig, men forhaabentlig er han rask til vor Julefest.

Efter Kaffen tog Dansen sin Begyndelse og fortsattes til Kl. 12, da Flaget under Honnør blev halet ned, og medens Ungdommen derefter yderligere svang deres Piger en Times Tid, samledes de ældre ved et muntert Smørrebrødsbord, og da der endelig for Alvor blev Oprud, var alle enige om at have tilbragt en fornøjelig og interessant Aften samt at Horsens-Kredsen i sit første Leveaar havde vist sig at være et udmærket Bindeled mellem gamle Marinekammerater.

RANDERS-KREDSEN

aabnede Vinterssonen Lørdag den 29. September med en Aftenunderholdning paa Højskolehotellet, hvor vi havde den Glæde at have Hr. Kommandør *Kiær* som Foredragsholder.

Efter at Formanden havde budt den talrige Forsamling velkommen og Flaget paa sædvanlig Maade var hejst, skildrede Kommandøren i et livligt og fængslende Foredrag, ledsaget af mange fortrinlige Lysbilleder, Turen til Middelhavet 1919 efter sønderjydske Krigsfanger. Efter Foredraget, som lønnes med kraftige Haandklap, samledes Deltagerne om Kaffebordene i de tilstødende Lokaler, mens Salen blev gjort klar til Dansen, som gik lystigt til langt ud paa Natten.

RANDERS-KREDSENS SKYTTELAV

Da det paa Kredsens ordinære Generalforsamling i Juni Maaned nedsatte Udvalg for Dannelse af et Skyttelav indenfor Foreningen havde Grundlaget for et saadant færdigt, indvarsledes Kredsens Medlemmer til et Møde den 22. August i Marienlunds Lokaler, hvor der fandtes en udmærket Skydebane. Her gav Formanden for Udvalget en Oversigt over, hvorledes Lavet tænkte dannet og opfordrede til Diskussion om Sagen. Det viste sig hurtigt, at der var udmærket Stemning og Lavet blev saa straks startet med 22 Medlemmer. Ved Valg af Bestyrelse blev Fotograf *Preben Hansen* valgt til Formand, Fabrikant *Gersel* til Sekretær og Maskinfabrikant *And. Jensen* til Kasserer. Endvidere tiltraadte Formanden for Hovedforeningen, Fabrikant *Larsen Skands* Bestyrelsen ifølge Loven. Hovedforeningen skænkede Lavet en Salonbøsse af nyeste Model og et Forslag fra Formanden om at anskaffe en Luftbøsse til extra Underholdning for Skytterne, modtoges med et saadant Bifald, at en Indsamling dertil straks gav det fornødne Beløb. Skydeaftenen fastsattes til 1. Torsdag i hver Maaned og 6. September afholdtes saa den

første Skydning. Glade og ungdommelige samledes Gutterne og afgav deres 10 Skud under Ledelse af Formanden. Det viste sig da, at der var flere af de gamle Marinere, som næsten ikke kunde skyde andet end Pletsjud. Efter at Skydningen var tilendebragt, formede Aftenen sig som en rigtig gemytlig Klubaften og da vi skiltes, var alle Deltagerne enige om, at Skyttelavet snart vilde tælle det dobbelte Antal Medlemmer.

BORNHOLM-KREDSSEN

indledede Vintersæsonen, Torsdag den 18. Oktober med en meget vellykket Pakkefest.

Verandasalen i Rønne Haandværker- og Industriforening, som denne Gang var taget i Brug, var lige ved at være for lille; men Gutterne, som fra gammel Tid er vant til at klare sig i en snæver Vending, fandt sig hurtigt til Rette med deres Damer.

Man gik straks til Kaffebordet, og efter at Formanden paa den for ham egne gemytlig Maade havde budt »Velkommen« til denne vor første Sammenkomst, pib Baadsmanden »Klar ved Flaget« og under fuld Honnør gled vort smukke Samlingsmærke til Tops.

Det skal siges til Kammeratskabets Ros, at de indsendte Pakker var talrige, og selv om Kvaliteten af disse ikke stod Maal med Kvantiteten, saa lykkedes det dog vor udmærkede Kammerat fra Aakirkeby, *Møller*, at iværksætte en baade livlig og for Foreningens Vedkommende særdeles indbringende Auktion.

Efter Auktionen spillede Musikken op til Dans til 8 Glas, da Baadsmandens Trille atter lød og kaldte Besætningen op til »Klar ved Flaget«, der haledes ned paa reglementeret Maade.

Endnu en Times Tid gik Dansen lystig, hvorefter man skiltes efter at have tilbragt en fornøjelig Aften.

NÆSTVED-KREDSSEN.

Onsdag den 24. Oktober aabnede Kredsen Vintersæsonen med en Sammenkomst i Industribygningen.

Paa Slaget 8 Glas hejstes Flaget med fuld Honnør, hvorefter Formanden, Konditor *Bundesen* bød Forsamlingen Velkommen, specielt København-Kredsens Sekretær, Bankkasserer *Nath*, der havde været saa venlig at komme til Stede, for at underholde Medlemmerne med et Foredrag om et Togt, han som Værnepligtig foretog med Kystforsvarsskibet »Olfert Fischer« til den internationale Flaaderevue i Portsmouth i Anledning af den engelske Kongekroning 1911.

Foredragsholderen fortalte livligt om sine mange Oplevelser om Bord og i Land, og om selve Kroningsfestlighederne i London. Foredraget, der var ledsaget af en Serie fortræffelige Lysbilleder, var helt igennem af national Karakter, og da det sidste Billede »Honnør for Flaget« havde passeret Lærredet, og Lysene atter tændtes, brød Bifaldet ogsaa løs, hvorefter Formanden under fornyet Bifald fra Forsamlingen, takkede Foredragsholderen.

Nu pib Baadsmanden: Kaffe, og man samledes i Bakkerne, her blev »den blaa Bog« meget benyttet, og Stemningen var som sædvanlig ypperlig. Noget senere blev der pibet til Dans, og Musikken spillede op. »Bakkerne« blev forladt, og hver Gut svang sin Pige til Midnat, da Flaget blev halet ned til Tonerne af »Kong Christian«. En af de Sammenkomster, der varsler godt for Kredsen Fremtid, var hermed til Ende.

NYKØBING-F.-KREDSSEN

afholdt Torsdag den 25. Oktober Torskegilde i »Vesterskov«. Der var mødt 25 Medlemmer og Torskegildet forløb festligt og fornøjeligt.

Da Punchen serveredes Kl. 11, opriskedes gamle Minder og flere Medlemmer forlystede Selskabet, saa det blev hen paa Hundevagten, inden Festen sluttede.

EBELTOFT-KREDSSEN

afholdt Søndag den 28. Oktober Gaase-, Ande- og Flæskesteg-Lotterispil paa Hotel »Skansenskibet«. Der bortloddedes 20 Numre. Overkelner *Olsen* var den heldigste, han gik af med 1 Gaas, 2 1/2 And og 1 Flæskesteg, alt paa 1 Seddel. Efter Spillet dansedes til Kl. 1. Ved Kredsen næste Sammenkomst bliver sandsynligvis Foredrag af Inspektør *Gronenberg*: Mine Oplevelser i Klondykes Guldminer.

Fødselsdagsfesten den 2. November 1923.

Akkurat det samme forventningsfulde Udtryk i Øjnene, som vi Gutter havde, naar vi gik ned ad Falderebet til Landlov i et fremmed Land, havde det halve Tusind Lavbrødre med »Søstret«, der længe før Tiden entrede op ad Trapperne, modtaget af den smilende Bestyrelse, der stod støt og rolig som Skippere, der ser den friske Brise bugne deres hvide Sejl.

Indsmigrende Valsetoner bølgede dem i Møde fra det lille, men energiske Orkester. Nik og Smil til alle Sider, glitrende Sol over Vandet.

Pludselig holdt Musikken inde — forventningsfuld Stilhed — Formanden traadte hen til Marineforeningens Chef, Kommandør *Kiær* og meldte, at det var 8 Glas, og bad om Tilladelse til at hejse Flaget. Baadsmandsfløjterne skingrede: »Klar ved Flaget, Musik og Skansevagte paa Dækket.« Paa to snorlige Striber stod 24 Gutter fra Værftet; »Otte Glas! Hejs Flaget«. Til Honnørmarchens Toner gled Lavets eget Flag til Fløjknappen, og »Kong Christian« blev afsunget.

Formanden bød Selskabet Velkommen, og i en lille Prolog fremtryllede han, hvorledes Livet ombord vilde forme sig, hvis vi havde haft kvindelig Værnepligt, og altid, som nu i Aften havde smaa Pigematroser med ombord. Gutterne smilede ved Tanken og det gjorde Damerne ogsaa bagefter, da der blev vist og fortalt dem lidt af alt det, man kunde se og opleve ombord, og som de altsaa var gaaet Glip af. Stemningen kom straks paa de rette Varmegrader, der endda steg under de meget morsomme gamle Danse, der markerede Afskeden fra Danmark. I Frankrig traf vi en dansk Kunstnerinde, der til Tak for en smuk Buket i de nationale Farver først sang en fransk Operaarie fuld af dramatisk Lune, og derefter flere hjemlige Sange, diskret og smagfuldt akkompagneret af Cand. phil. *Hostrup Schulz*.

Efter at Balletkorpset havde danset en Tarantel, der kunde maale sig med den mest livfulde italienske, leverede Formanden nogle sjældne Oplevelser, et Besøg hos Dronningen af Madagaskar paa hendes Slot i Algier og i en Moské i Araberlejren, og et Kig ind i et tunesisk Hjem og Harem.

Igen Sang og Dans og saa kom Lavets gode Ven, Forstander *Richard Jensen*, der altid elskværdigt havde stillet sit bekendte lune Fortællertalent til Disposition og ved sine Erindringer fra Malta og Grækenland fik Latteren til at runge.

Det nu sømandsklædte Balletkorps dansede derpaa en Sømandsreel saa fuld af Fart og Liv, at det var tydeligt at mærke, de havde haft en Sømand til Lærer.

Denne, Hr. *J. W. Rasmussen*, havde komponeret en ny Sømandsdans, der var tilegnet Lavet, og blev ypperligt danset af ham selv og hans Datter, Fru *Karen Hansen*, der navnlig ledede de plastiske Opvisninger. De gjorde vældig Lykke, og Formanden overrakte Fruen Blomster og bad om Undskyldning for, at denne Buket var saa beskeden i Sammenligning med den smukke Buket af Ungdom, Fruen i Aften havde fremført i Lavet.

Det righoldige afvekslende Program var dermed til Ende, og Selskabet samledes om de festligt smykkede Borde.

Formanden udbragte Kongens Skaal, og alle gentog Slutningsordene som ombord: »Gud bevare Kongen«. Vor Slagsang blev sunget, og Forfatteren hyldedes, hvorefter Formanden talte for Marineforeningen og dens Formand, Kommandør *Kiær*, og mindedes den ikke helt lette Opgave, som Kommandøren havde haft at hente Krigsfanger hjem fra Middelhavsløndene med »Valkyrien« og skaffe Plads, Føde og Klæder til saa mange Mennesker i de vanskelige Tider. Det var Kammeraternes sikre Haab, at Ledelsen af M. F. maatte lykkes Kommandøren lige saa vel som Valkyriens Togt, og den Hjærtelighed, hvormed et Leve for Kommandøren blev udbragt af Kammeraterne, maatte borge for de Følelser, hvormed de alle omfatter deres Chef.

Denne takkede og talte overordentlig smukt for Lavet.

Bankkasserer *Nath* bragte de Assisterende en varm Tak, hvorpaa Arkitekt *Marston* talte hjærteligt for Formanden, hans gamle Lærer i Fregatten for 25 Aar siden.

Fabrikant *Hornung* bragte en Hilsen fra Aarets Skyttekong, vor syge Kammerat *Zinglersen*, og Formanden en telegrafisk Hilsen fra vor Kammerat i Odense, Ingeniør *Mikkelsen*, og en fra en anden af Lavets gode Venner, den 80-aarige Veteran, Assessor *Peter Lund*.

Saa kom Aftenens Clou: Formanden bad Lavets ældste af Aar, men yngste i Sind, vor alles Overkanoner, *Harald Jensen* om at komme op til sig, og i Ord, der var som talt ud af hver Kammerats Hjerter, bad han ham modtage Udnævnelser som Lavets tredje Æresmedlem og hæftede, medens Lavets Honnørsignal lød, Ærestegnet paa hans Bryst. Overkanoneren takkede bevæget og udbragte Bestyrelsens Skaal.

Saa kom Slutningen, morsomt fundet paa og udført af Marineforeningens Husdigter, Direktør *Burchardt*, der havde skrevet en udmærket Sang til Damerne Pris og gemt de enkelte Vers paa de utroligste Steder. Forfatteren fik Succes og en hel lille Ovation, og i Tilslutning til Sangen talte Forstander *Richardt Jensen* for Damerne, saa alle fik let ud til langt ind i næste Uge.

Saa hævedes Bordet og Unge og Yngre svingede sig i Dansen til langt over Midnat og Fødselsdagsbarnets mange Gratulanter skiltes.

HIRTSHALS-KREDSSEN

Mandag den 5. November samledes Medlemmerne med Damer paa Kroen til Foredrag af Sømandsforfatteren *Oskar Jensen*. Flaget hejstes med fuld Honnør og Formanden bød velkommen til alle og særlig til Forfatteren og Gæsterne: Havnefoged *Simonsen* og Gross. *Christensen*, Nørresundby; derpaa gav han Ordet til Forfatteren, som nu i stive 2 Timer underholdt Forsamlingen med sine Opsange og Foredrag om disses Opkomst samt Lysbilleder. En Del af Sangene var kendt af Gutterne og de stemte i af fuld Kraft. Det opriskede de gamle Minder fra deres Sejlads, da de selv var med til lange Hal og Hand over Hand i Gang og Bratspil for ikke at tale om Pumperne, Hr. Jensen havde Evnen til at holde Forsamlingen i Aande, særlig da han selv var fuldbefaren og kunde tale med om alt til Sømanden henhørende af egen Erfaring. Den sidste Opsang havde Hr. Jensen sat Vers til og den gjorde stor Lykke.

Efter Foredraget takkede Formanden for det interessante Foredrag og der udbragtes et Leve for Hr. Jensen.

Der blev pebet til Kaffe overalt. Ved Bordet blev Sangbogen flittig brugt, og i et fornøjeligt Samvær sluttede Aftenen ved 8te Glas efter at Flaget var halet ned til Flaggmarchen og Kong Christian. Vor gamle Veteran var selvfølgelig mødt, men derimod udeblev de fleste af Kammeraterne; der kunde have været mødt mange flere; naar der bydes noget godt, bør vi alle troppe op fuldtalligt. Vi takker Hr. *Im. Siuhr* for hans altid hjælpende Haand og Elskværdighed imod os.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt Sammenkomst den 7. November i Industripalæet. Bestyrelsen havde indbudt til Foredrag om Oplevelser ved den traaløse Telegraf, derefter Tombola og Bal.

Den første Del af Programmet maatte forandres, idet Foredragsholderen blev forhindret paa Grund af Udrejse, men vi fik fuld Erstatning i et andet Foredrag, der holdtes af vor altid opofrende Kammerat, Lektor *Blach*, og omhandlede *Blachs* Togt med Korvetten »Dagmar« i Aaret 1891. I det udmærkede Foredrag førte Lektoren os med paa Togtet, hvor vi oplevede mange gemytlige Tildragelser, ligesom der blev fremdraget de mange alvorlige Episoder, samt de Indtryk, som Foredragsholderen havde gemt fra sin Tur med Korvetten.

Foredraget hilstes med Kaskader af Klapsalver, og et hjærteligt Tak fra Formanden paa Deltagernes Vegne.

Efter Foredraget afholdtes en Tombola over Gaver, der var skænkede af interesserede Medlemmer, og derefter Bal til Kl. 1.

Sammenkomsten var den sidste i indeværende Aar, og Bestyrelsen benytter Lejligheden til at rette en Tak til Medlemmer med Damer, for alle de glade Timer i 1923. En særlig Tak rettes til de Medlemmer, som skænkede Gaverne til Tombolaen.

GRENAA-KREDSSEN

har afholdt en festlig Sammenkomst med Torskespisning paa Hotel »Skandinaviens«, hvortil Veteranerne med flere var indbudte. Der var ialt 55 Deltagere.

Den saakaldte »lange Restauration« var festlig smykket med Guirlander og Lysballoner, og Foreningens Kasserer, Havnefoged *Bilde*, dirigerede det hele med Baadsmanspiiben.

Ved 7-Tiden peb Havnefogden »Klar til Skafning«, og man marcherede under Tonerne af »Den tapre Landsoldat«

ind i Lokalet, hvor Festbordet vinkede, smykket i røde og hvide Farver og med et Utal af Dannebrogslag.

Foreningens Formand, Fiskeeksportør *Kirk*, bød Velkommen, særlig til Foredragsholderen, Havnefoged *Schmidt*, Fredericia, og dem, der havde fulgt ham herop, og til Veteranerne, og derpaa hejstes Flaget paa sædvanlig Vis, og Kongesangen blev afsunget.

Derefter udbragte Hr. *Kirk* Skaalen for Kongen (9 Hurra og »Kong Christian«).

Man sang Arkitekt Marstons Sang »Fædreland, Du er mit«, og derefter talte Forretningsfører *C. C. Hansen* for Fædrelandet: Danmark er blevet mindre, siden vi saa vort Flag første Gang, men derfor er det ikke blevet os mindre kært. Danmark leve! (»Der er et yndigt Land«).

»Vaj højt, vaj stolt« blev sunget, og Borgmester *Bonke* talte: Ved Marineforeningens Sammenkomster er der altid smukt med nationale Farver, vort Flags Farver. Der er noget højtideligt i at se vort Flag gaa til Tops, thi der knytter sig hertil saa mange Minder. Et Leve for vort Flag! (»Vift stolt«).

Saa sang man »Du danske Mand«, og Vognmand *H. Møller Udsen*, Grenaa Havn, talte for Søens Mænd, dem, som bringer Havets Rigdom ind, dem der besørger Samkvemmet mellem Landene, og dem, der skal værne Landet til Søs. Hver for sig betyder de et vigtigt Led i Samfundet. Sømanden leve!

Herpaa blev afsunget en Sang til de faldnes Minde, og Dommer *Thygesen* talte: Havde vi ikke haft 1864, da vi viste, at vi vil værgede det Land, vi har Ret til, er det tvivlsomt, om Stormagterne ved Versailles-Konferencen var bleven opmærksomme paa, at vi havde et Krav, der burde opfyldes. Derfor er der Grund til at takke Veteranerne, der var med den Gang. Veteranerne leve! (»I Natten klam og kold«).

Jens Thomsen, Karleby: Vi gamle Veteraner, der er indbudt her, takker for Indbydelsen og for, at man mindes, hvad vi udrettede i 1864.

Havnefoged *Bilde* talte for Marineforeningen, der i Aar kunde holde 10 Aars Jubilæum.

Senere talte *Bilde* i humoristiske Vendinger for Damerne (»Sparsomt i Norden«).

Forretningsfører *C. C. Hansen* talte for Pressen.

Efter endnu en Række Taler hævede Havnefoged *Bilde* Bordet, og man begav sig ind i Salen, hvor Havnefoged *Schmidt*, Fredericia, holdt et med stor Interesse paahørt Foredrag om Skibsbygning i ældre og nyere Tid. Foredraget illustreredes med en Række udmærkede Lysbilleder, og der var almindelig Tilslutning til den Tak, Fiskeeksportør *Kirk* bragte Hr. *Schmidt* for Foredraget.

Efter dette tilbragte man endnu en Tid i fornøjeligt Samvær, inden Festen sluttede og man sagde Farvel til de gamle Veteraner med Ønsket om at se dem igen næste Aar.

Til Festen havde en Grenaaenser skænket et Skib (en Model af de gammeldags Fiskekuttere), der bortloddes til Fordel for Foreningen.

GRENAA-KREDSSEN

Bestyrelsen og enkelte andre samledes den 26. Oktober til en Festlighed med Installatør *Sørensen*, der forlader Byen for at overtage Stillingen som Bestyrer af Viby Elektricitetsværk ved Aarhus. I en Række Taler blev Hr. *Sørensen* takket for den Tid, han har været i Grenaa, ligesom der blev udtalt mange gode Ønsker for ham og Familie i Fremtiden. Der overrakte ham et Flag som Tak for hans Arbejde indenfor Marineforeningen.

Kommende Møder:

København-Kredsens Skyttelav: Onsdagen den 10.

December Skydning Kl. 7, Nørrevold 20. Kl. 8¹/₂

Pølsegilde. Söminemester *Janus Sørensen* vil supplere sine Fortællinger fra »Københavns« Togt. Derefter »Andespil« m. m. Kammerater fra Lokalkredsen og Provinskredsene er velkomne.

Horsens-Kredsen: Julefest i Haandværkerforeningens Lokaler den 3. Januar 1924.

VICEADMIRAL WANDELS ERINDRINGER

Viceadmiral Wandel har ladet sig bevæge til at udsende Erindringer fra sit lange og interessante Liv i en Bog, der med Titlen »Nogle Livserindringer«, om nogen Tid vil udkomme hos C. A. Reitzel.

Allerede som 22-aarig gik han efter at have deltaget i Kri-gen 1864 i den franske Marines Tjeneste og blev udkomman-deret til Mexiko, som Frankrig som bekendt paa det Tids-punkt vilde gøre til et Kejserdømme, og oplevede saaledes den Maximilianske Tragedie paa nært Hold. Senere repræ-senterede C. F. Wandel Danmark ved flere historiske Begi-venheder, bl. a. ved Suezkanalens Aabning, den engelske Kongekroning og Kong Haakon's Norgesfærd og deltog i

forskellige amerikanske og danske videnskabelige Dybhavs-og Grønlandsekspeditioner.

Et pragtligt Galleri af store Navne og betydelige Menne-sker vil glide os forbi i disse Erindringer fra mange og lan-ge Rejser. Admiral Wandel har været en dygtig og værdig Repræsentant for sit Land og en utrættelig Arbejder i Forsk-ningens Tjeneste.

Ikke mindst nu, da Grønland ganske umotiveret er blevet politisk aktuel, er det en Tilfredsstillelse at faa slaaet fast, at om end ikke Danmark havde haft anden Ret til Grønld, saa er Landet en videnskabelig Erobring for Danmark, ud-ført af den store Kreds af dygtige Videnskabsmænd og Grøn-landsfarere, hvis Leder Viceadmiral Wandel er.

ERINDRINGER FRA MIN ORLOGSTID

Af fhv. Skolehjemsforstander Richard Jensen.

I

MIT FØRSTE TOGT

Forunderlig klart staar for mig Mindet om mit første Togt til Orlogs, skønt det ligger over fyrretyve Aar tilbage i Tiden. Hver Officer, hver Underofficer og hver Mand af den over hundrede Mand store Besætning erin-drer jeg tydeligt baade ved Navn og Nummer.

Vor Eksamen paa Elevskolen var forbi i Slutningen af Marts, og alle ventede spændt paa Udkommandoli-sten; det var endnu før Underofficerseleverne fik deres eget Øvelsesskib. Den Gang fordeltes vi i de udrustede Skibe, og nu var Spørgsmaalet:

»Med hvilket Skib, og hvorhen?»

Vi havde i Vinterens Løb flittig studeret vor »Marry-at« og ingen af os var i Tvivl om, at netop han var af Skæbnen og Marinen udset til saadanne Bedrifter, som dem, vi havde læst om.

Virkeligheden viste sig at være adskillig mere pro-saisk, end vi havde ventet.

Udkommandolisten kom, og til min Skuffelse var jeg mellem dem, som skulde med Islandsinspektions-skibet »Ingolf«. Jeg havde drømt om det solrige Syden, og blev i Stedet sendt til det kolde Norden. Min Barne-hjærne — jeg var kun fjorten Aar — var endnu ikke udviklet tilstrækkeligt til at fatte Islands storslaaede Natur; mit Kendskab til Sagaøens Historie var kun rin-ge, kort sagt, det var en Skuffelse. Der var imidlertid ikke Tale om at vælge, og en hundekold Morgen først i April stillede jeg ombord sammen med tretten andre Elever, hvoraf vi var fire, som ikke havde været til Søs før. Her var allerede den værnepligtige Besætning fra Logiskibet ankommet og i Færd med at modtage Skyt-sedler. Derpaa blev vi sendt ned paa Banjerne for at stuve vort Tøj af Vejen og faa anvist Skaffe- og Køje-pladser. Jeg saa mig forbauset om, skønt der daarlig var Plads til at dreje Hovedet. Dette lille Rum skulde paa en Gang være hundrede Mands Daglig-, Spise- og Soveværelse, samtidig med, at det afgav Plads til Ba-geri, Skomagerværksted og Lanternemagasin, tre Virk-somheder, som hver for sig ikke gjorde Luften bedre, navnlig, naar vi i Søen havde daarligt Vejr, og alle Luger hermetisk tillukket. Men takket være Menne-skets Tilpasningevne, viste det sig, at her blev ypperlig Plads til os alle sammen. Og hvor har jeg mangen Nat, naar jeg kom af Vagt, forfrossen, vaad og dødstræt med Velbehag nydt Duften og Varmen fra Bagerovn og osende Lamper og Lanterner og sovet saa fast og trygt, at jeg senere har misundt mig selv.

Der var imidlertid ikke Tid til Refleksioner.

Et Øjeblik efter skingrede Baadsmandspiberne efter-følgt af et kraftigt Praj: »Alle Mand op til Baksmon-string!»

Tøjet i Ranslen, hulter til bulter. Ranslen paa Plads.

Skibssergenten: Skibets Justitsminister, Arrestforvar-er og alles Factotum, den hvem Tilsynet med Orden om Læ var underlagt, og til hvem man gik baade med sin Sorg og sin Glæde, fløj rundt, gentagende Ordren fra Dækket: »Har vi hørt det Gutter! Alle Mand op til Baksmonstring! Kom nu lidt tjæpt, hver Kæft og Sjæll!»

Der blev en Masen og Puffen, og i Løbet af et Øje-blik var Banjerne tomme, og Besætningen stillet paa Dækket baksvis i to Geledder.

Nu skulde vi fordeles til Rengøring. Skibet skulde være spulet og pudset til Chefen kom ombord. Jeg fik min Skytseddel frem og ledte efter Rubrikken »Ren-gøring«, den indeholdte kun to Ord: »Officers Closet«.

Marryat, Marryat! Det talte du aldrig om.

Op ad Formiddagen kom Chefen; vi blev kaldt agter-ud, og Chefen holdt en lille Tale, hvori han udtrykte sit Haab om, at vi vilde gaa til Øvelser og Arbejde med Lyst og Alvor, saa Resultatet kunde blive til Ære baade for Flaget og os selv.

Saa kastede vi los, stod ud af Flaadens Leje, anke-rede paa Rheden og tog Krudt ombord.

Om Eftermiddagen var der Landlov for Dronningens Kvarter. Uheldigvis blev der ikke Landlov for Kon-gens Kvarter, til hvilket jeg hørte, da en af Landlovs-gasterne, »brændte den af« og foraarsagede, at Landlo-ven i København blev stoppet.

To Dage efter blev Skibet inspiceret af Admiralen. Jeg havde aldrig set en Admiral, og var meget spændt paa, hvorledes en saadan Guddom tog sig ud. Umid-delbart før Admirals Komme lagde en Færgebaad paa Siden, og en Politibetjent afleverede Desertøren. Han bar tydelige Mærker af at have været i solidt Slags-maal, ligesom Sporene af en mægtig Kæfert endnu var ret øjensynlige. Han blev straks anbragt i Bøjen, en Jærnlænke, hvis ene Ende omsluttede hans Ankel med en Bøjle, medens den anden var laaset til en Ringe-bolt i Dækket. Jeg husker endnu det uhyggelige Indtryk det gjorde paa mig, som for første Gang saa et Menne-ske lænket som et Dyr. Skummel og fæl saa han ud med sit forslaaede Ansigt og sine flaaede Klæder, og jeg tror sikkert; at dette Syn bidrog mægtigt til en Ræd-sel for offentlig Straf, som aldrig senere forlod mig.

Da Admiralen, en undersætsig Kæmpeskikkelse med en stor kroget Næse, et snevidt stridt Skæg og et Par Øjne, som Staalklinger, paa sin Inspektionsrunde kom forud under Bakken, hvor Synderen sad, sagde han: »Du begynder skidt, min Gut. Fy for Fanden!»

Efter endt Inspektion lettede vi og stod nordpaa. En underlig Følelse bemægtigede sig mig, nu kom Unde-

ret, nu skulde jeg ud i den vide Verden til Æventyr og Oplevelser, se fremmede Lande og andre Nationers Folk, alt det vidunderlige, som jeg havde liget mod, skulde jeg nu opleve. Sjællands Kyst, som den Gang ikke var slet saa villabestrøet, som nu, laa foraarskold og ligesom udeltagende; saa passerede vi Kronborg, som jeg saa for første Gang og siden kun Himmel og Hav, indtil vi naaede Shetlandsøerne.

Da vi var kommet vel klar af Skagen, blev vi indhentet af en Storm af Sydost, som tvang os til at dreje under. Det har sikkert været et imponerende Skue for dem, der ikke var søsyge, men mellem dem var jeg desværre ikke. Vi blev efterhaanden nogle Stykker, som ravede rundt, matte og ligblege. Da alt, hvad der var i os af Madvarer, var ofret til de vrede Havets Guder, kom Galden op, og saa var det først rigtig galt.

I de Tider kendte man ikke til Medlidenhed med søsyge Stakler; det var en yndet Sport at drille og fortrædige dem paa alle Maader. De mærkeligste Kure mod Søsyge blev foreslaet og prøvet, og alle gjorde de naturligvis Pinen værre, til stor Moro for dem, som intet fejlede. Selvfølgelig var man i Vejen, naar der skulde manøvreres, og lige saa selvfølgelig vankede der i den Anledning Knubs og Stød; de prellede imidlertid fuldstændig af, saa slap og villieløs, som man var. Jeg tilbragte Størstetiden af de fire Døgn, som Stormen varede, under Bakken drivvaad, frysende og aldeles opløst af Søsyge og Hjemvé; selv en Begivenhed, som at Klyverbommen en Nat knækkede, og som gav alt, hvad der var paa Dækket af Søfolk fuldt op at gøre med at redde Forrejsningen fra at gaa overbord, afficerede mig ikke Spor, for mig maatte baade For-, Stor- og Barktop gaa overbord, og tage mig med sig uden Protest fra min Side.

Saa bedagede Vejret sig, og Askeonsdag stod vi ind til Lerwick paa Shetlandsøerne. Jeg havde lagt mig til at sove med Ankerkæden som Hovedpude, og her blev jeg heldigvis fundet før Ankeret faldt, ellers var jeg sikkert røget med gennem Klydset. Den Overmatros, som fandt mig, purrede mig med en vældig Lussing. Jeg saa mig forbauset om, inde fra Byen skinnede Lysene, paa Kommandobroen hørte jeg Chefen tale Engelsk med Lødsen, som jeg ikke havde set komme ombord.

Nu var jeg altsaa udenlands; nu begyndte Oplevelserne for Alvor. Jeg var rask og sulten som en Ulv efter den lange Faste; men mest optaget var jeg dog af, hvorledes Byen og Landet vilde tage sig ud i Morgen.

Næste Morgen var jeg tidlig paa Benene og afventede Dagens Komme. Da Solen kom paa Himlen, afslørede den Leerwick, som en kedelig, snavsetgraa Bygningsmasse, der sendte den ene Bølge af raadden Fiskestank ud til os efter den anden.

Om Lørdagen lettede vi fra Leerwick og stod nordpaa.

Vejret var skikkelig, og jeg slap for Søsygen. Paa-skemorgen gled vi ind paa Thorshavns Rhed i stille, straalende Solskin. Jeg glemmer aldrig det Syn, som aabnede sig for mit Blik. Størsteparten af Husene dengang, var tjærede Træhytter med Græstørvstage. Selv Amtmandsboligen var en ret uanselig Trævilla, men ved de fleste Hytter fandtes en Flagstang og fra dem alle vajede Dannebrog. Herligt saa det ud, med den rødhvide Dug mod de grønne Tage. Fra Land lød en spæd Kirkeklokke, som kaldte Menigheden til Paaskegudstjeneste. Da lagde jeg Hovedet paa Rælingen og græd, og — Herregud — jeg var jo kun fjorten Aar.

II

»H. P. 44«

H. P. 44 var min Posekammerat. Posekammeratskab er et maritimt Udtryk for det mere pompøse, gammel-nordiske Edsbroderskab. En god Posekammerat er et Klenodie, og H. P. 44 var et Mønster paa en Posekam-

merat. Han ikke alene lærte mig at bruge Skraa, men han forsynede mig dermed, til Gengæld skrev jeg hans danske Stile. Vi delte broderligt ondt og godt i de seks Aar, vi var sammen paa Elevskolen.

Hvad der drog mig til H. P. 44, var hans udprægede Fatalisme, som ikke engang den permanente Sult, vi led under, kunde faa Bugt med. Da vi var lige høje og havde Nummer op ad hinanden, blev vi ogsaa Rodekammerater, og det har ofte forbavset mig, at han, skønt det rumlede uhyggeligt i hans slunkne Mave, havde Øje for, og kunde udbrede sig over, hvor kønt der var paa Orlogsværftet, naar vi om Morgenen marcherede fra Kasernen paa Christianshavn til Skolen paa Dokøen.

Han tog sine Klø, og dem var der god Tid paa dengang, som noget selvfølgelig, og laante sit Lommeur — paa hvilket han havde indridset »H. P. 44« — ud til behagelig »Stampning« for enhver, som var i Pengetrang. Hans eneste Sorg var vistnok den, at det aldrig lykkedes ham at lære mig at danse rigtig »forkert«, skønt han sled i det med mig, saa Sveden drev af os begge to, naar vi Tirsdag Aften dansede i Spisekælderen.

Disse improviserede Smaaballer uden Damer — forsøgsvis fik Økonomens tre Tjenestepiger Lov at deltage, men da det affødte Slagsmaal mellem de mange Hanner, blev det Nummer hurtigt taget af Kassen — var Lyspunkter i vor Tilværelse. Musikken leverede vi selv. Blandt de mange gode Ting vi lærte paa Skolen, var ogsaa den: at blæse paa Musikinstrumenter; her skiltes min Posekammerats og mine Veje, paa det Felt var han blank som en Aal; derimod var han en Danser af den anden Verden.

Paa saadanne Aftener kom der ligesom Festivitas over den skumle, spartanske Spisekælder, alle Gasblus blev tændt, Borde og Bænke anbragt i den ene Ende, hvor de dannede Musiktribune.

Om Morgenen var den trist og kold, et enkelt Gasblus hist og her oplyste den kun svagt, og Traktementet: fire Rundtenommer Kommissmørrebrød — populært kaldet »Busser« og en Kop lunken The, skabte ingen Feststemning. De fire Busser var baade The- ogg Skolemæd, og H. P. 44 gjorde kort Proces med hele Menuen. Hans Madkasse, hvori Skolemæden medbragtes, kom da heller aldrig uden for hans Kistebænk i alle de seks Aar.

Efter den teoretiske Undervisning, som varede i fire Timer, havde vi to Timers Gymnastik, Kanon- eller Geværøvelse, hvorpaa vi atter vendte hjem til Kasernens Kødgrøder, som med rund Haand uddelte en stor Spølkum Ærter og to Skiver Flæsk af et Visitkorts Størrelse og Tykkelse til hver.

Hver Fredag stod den paa Sødssuppe, ogsgaa kaldet »Rundt om Masten« og tre Frikadeller saa store som Kastanier. Dellerne var et meget benyttet Betalingsmiddel, for to Deller erhvervede man sig en Busse, og H. P. 44 skyldte ved sin Afgang fra Skolen 377 Deller bort, som aldrig blev betalt. Heldigvis for os begge havde H. P. 44 Ressourcer, hans lyse, krøllede Haar og flot krummede Næse indbragte ham, foruden en Del smægtende Øjekast, adskillige Surbrød fra Økonomens unge Datter; disse delte han troligt med mig, hvis fili-pensede Ansigt var et daarligt Aktiv. H. P. 44's Næse havde for øvrigt en anden herlig Egenskab, som vi alle misundte ham: han kunde ved et ganske svagt Tryk faa den til at bløde, og denne Egenskab udnyttede han, naar han ikke var stiv i Papirerne, og Faren for at blive hort i sin Lektie nærmede sig. Paa den Maade bjærgede han sig mangen Søndagsudgang.

Jeg ved ikke, hvilke Ernæringsfysiologer, der har histaaet den Kommission, som udarbejdede vort Kostreglement, men de har ikke taget meget fejl, ellers var vi ikke blevet de store bredbringede Prygle, som vi var, da vi forlod Skolen. Baade H. P. 44 og jeg lagde i Lø-

bet af Skoletiden ti Tommer til vor Højde, og der skulde velvoksne Mænd til at fylde vore Trøjer.

Vinterens Hovedbegivenhed var Skoleballet, som altid afholdtes Fastelavns Lørdag, og til hvilket vi glædede os umaadeligt. Hvor blev der ikke spinket og sparet paa de knapt tilmaalte Lommepege. Vi var for Størsteparten Proletarbørn, og Lommepegene flød ganske anderledes sparsomt i de Tider, end nu. Der skulde anskaffes nyt Slips, en ureglementeret — høj Flip — den Aften sov Loven —, Glacéhandsker, Pomade og Parfume. Stovlehælene skulde rettes op af en rigtig Skomager, til Hverdag gjorde vi det selv, og selvfølgelig Vogn til Damen. Det var Udgifter, som skar dybt i Finansbeholdningen.

Saa blev det værnepligtige Mandskab forvist fra deres Brandstue, og Brandstuen pyntet med en Overdaadighed af Flag og Vaaben. Selve Ballet tog sig straalende ud; de mange smaa Sømænd i den klædelige Uniform, de purunge Piger i lyse, lette Kjoler, dannede et Hele, som endnu kan faa Hjærtet til at banke raskere i mit Bryst, naar jeg tænker tilbage. Mange af de unge Piger endte som veritable Nyboderkoner, og naar jeg møder dem nu, graanede og matronede med voksne Børn og Børnebørn, saa er det mig en Gaade, hvor Tiden er blevet af.

Paa de Aftener var H. P. 44 i sit Es; hans Flip var altid en halv Tomme højere end den næstmest-uregelterede. I Løbet af Natten gennemgik den Stadiet Dyvekekrave, for om Morgen at ende som Byronkrave. Ikke en Dans forsømte han, og troede han sig ubemærket i et af Salens Hjørner, skar han sig gerne en lille »forkert«.

Undertiden kom gamle Skuespiller *Mantzius* ud paa Kasernen og læste op. H. P. 44 gengav bagefter hans Bondedialekter, saa det sikkert vilde have moret selve Mantzius.

Fire Aar efter mit første Togt gik Rejsen atter Nord paa, denne Gang med Skonnerten Diana. Jeg havde i Mellemtiden gjort fem Togter, var blevet halvbefaren med en gul Snor paa venstre Trøjeærme, selvskreven Topsgast og Kanonkommandør, kort sagt, en Mand, man regnede med.

H. P. 44 og jeg var enige om, da vi fik vort Ud-gaaende, at anlægge en fornuftig Økonomi, saa de 32 Kroner, hvoraf Ud-gaaendet bestod for hver af os, kunde strække saa langt som muligt; altsaa lavede vi et Budget. Vort Budget havde tilfælles med saa mange andre Budgetter, at det saa nydeligt ud paa Papiret. Som første Punkt figurerede en glad Aften, dernæst Pibe, Skraa- og Røgtobak, saa Sæbe, Sværte og Brevpapir til til et halvt Aar, og endelig hver et Par Underbukser. Det sidste var ellers en ukendt Luksus, vi i Betragtning af, at 32 Kroner var mange Penge og i Betragtning af, at Rejsens Maal var Island, troede at burde tillade os. Da vi kom til Underbukserne, viste det sig, at der, takket være det første Punkt paa Budgettet, kun blev Raad til eet Par, som vi skiftedes til at gaa med en Uge ad Gangen. Hver Lørdag Aften vaskede Indehaveren dem, anbragte dem paa Bagerovnen, til han gik til Køjs, lagde dem under Madrassen i Køjen, for saa at aflevere dem med Pressefold og det hele til Eftermanden Søndag Morgen. Den Uge, man saaledes var underbukseløs, gik man rundt med en underlig Kejserens nye Klæder Fornemmelse; men da Nydelse, som bekendt, fornemligst bestaar i det, der gaar forud for Nydelsen, nød man Udsigten til den kommende Uges Velvære.

Hvis det er sandt, at hvert Menneskebarn ledsages af en Engel, som vaager over det i Livsfare, saa har H. P. 44 givet sin Engel rigeligt at bestille, og dersom han dør skikkelig og borgerligt i sin Seng, har den gjort sine Sager godt.

Adskillige Gange hang hans Liv i en Traad, og jeg skal her blot nævne et Par Tilfælde.

Vi var med Korvetten Dagmar kommet ind i en Hvirvelstorm paa Højden af Azorerne. Det blæste, som Baadsmanden udtrykte sig, saa syv Kællinger ikke kunde holde en Syl op i Vindøjlet.

Vi lænsede for et klodsrebet Foremarssejl og en rebet Fok, og løb en brølende Fart. Da det gjaldt om at holde Fart paa Skuden for ikke at faa Søerne ind over Agterenden, kunde vi ikke mindske Sejl og maatte af Hensyn til det svære Pres, der gik paa Rigningen, sætte Hjelpebraser paa Mærseraaen. H. P. 44 sad netop overskrævs paa Rælingen for at skære Hjelpebrasen — en smækker Trosse — gennem en Blok, da kom der en svær Sø, som tog ham moderligt i Favn, og et Øjeblik efter var han udenbords og slæbte, medens han holdt krampagtigt fast i Trossen.

Fra dem, som stod i Nærheden, lød et forfærdet Raab. Om at tage Farten fra Skibet kunde der ikke være Tale, kunde man blot faa fat i Trossen, men hvorledes?

Chefen sprang op paa Vagtbænken, greb Raaberen og prajede, saa det skar gennem Stormen: Hold fast, min Gut, hold bare fast!

Og H. P. 44 holdt fast. Bluseærmerne gled op mod Skuldrene og blottede et Par Mandfolkearme, et Fletværk af Staal, der først blev rødt, saa blaat, og hvori Aarene svulmede, som skulde de sprænges.

Hvorlænge han slæbte, ved jeg ikke, under saadanne Forhold bliver Brøkdeler af Sekunder som Timer. Saa blev han løftet af en vældig Sø, der førte ham i en Tommes Afstand forbi Mundingen af en Kanon og ind paa Dækket, og her stod altsaa H. P. 44, saa vaad som en druknet Mus, og saa sig forvildet om. Jeg havde den største Lyst til at slutte ham i mine Arme, men Frygten for at synes sentimental, afholdt mig derfra.

»Bring ham ned til Lægen«, befalede Chefen, og han blev bragt ned.

Et Kvartertid efter kom H. P. 44 atter paa Dækket, og vi flokkedes om ham.

»Hvorledes har du det H. P.?«

»Har det«, vrængede han, »naar Doktoren gav mig saadan en dejlig Kognak«, og hermed entrede H. P. 44 op i Foremars, hvor han hørte hjemme.

En anden Gang var vi i Grønland. H. P. 44 havde, gennem Bekendtskab i København, kapret os et Anbefalingsbrev til Kolonibestyreren i Holstensborg. Dette Brev ventede vi os uhyre meget af; vi fablede om Indbydelse til Aften med rigtig Mad, Kaffe, maaske med Cognak og Cigar.

Ak, det gik ganske anderledes.

Den Søndag, Brevet skulde afleveres, var der Bal paa Græsplænen foran Kolonibestyrerens Hus, hvor Skibets Orkester, hvortil jeg hørte, leverede Balmusikken. H. P. 44, som ellers var en sikker Mand, hvor der dansedes, og navnlig hvor Damerne, som vore eskimoiske Landsmandinder, dansede saa ganske ualmindelig godt, var mærkværdig nok ikke tilstede.

Vi fik dog snart Gaaden løst.

Pludselig lød fra Havnen nogle frygtelige Hyl, som ganske overdøvede Musikken. Vi smed Hornene og alle styrtede derned. Her var H. P. 44 just i Færd med at tage Livet af sig. Han havde forsøgt sig som Kajakroer med det Resultat, at kun hans store Næse endnu var oven Vande. I en Fart fik vi en Konebaad sat ud, og naaede lige at faa ham fat i Haartoppen.

Naa, H. P. 44 vred Garderoben bag en stor Sten, iførte sig den igen, og gik til Bal, som om intet var passeret. Da jeg spurgte efter Anbefalingsbrevet, viste han mig nogle vaade Papirslapper, hvor Skriften var løbet ud, dem kunde vi umulig aflevere.

Altsaa, Farvel Aftensmad med Kaffe, Cognak og Cigarer.

Det var den Dag et dejligt Vejr med 16 Gr. Varme i Skyggen, saa vi nærede ingen Frygt for, at H. P. 44

skulde faa Møn af Badet; men pludselig sprang Vinden, vi fik en Storm fra Indlandsisen, og Temperaturen sank i Løbet af ti Minutter til under Frysepunktet. Paa Skibet blev der hejst Signal til ufortøvet at komme ombord, og Baadene blev sendt ind for at hente os. Ingen tænkte paa H. P. 44, før vi kom langs Siden. Hans Tøj var ganske frossent, og saa ud, som om han havde været i Sneslagsmaal, han var kornblaa i Ansigtet og kunde ikke rejse sig, da vi skulde forlade Baaden. Den Omgang havde alligevel været for drøj for hans Hestnatur, thi da vi bar ham op, var han besvimet. Nede paa Banjerne fik vi Tøjet af ham og begyndte at gnide ham med uldne Stykker, tilsyneladende uden Held.

Først da Skibmanden kom med sin Snapseflaske og gav ham en forsvarlig Slurk, hjalp det.

H. P. 44 aabnede Øjnene og kastede et kærligt Blik til Flasken, saa lukkede han dem langsomt igen og klynkede:

»Jeg er mere syg endnu.«

Naar jeg siden saa dig H. P. 44 med trekantet Hat paa Hovedet, Dannebrogskors paa Brystet, Guldsnøre paa Ærmet og Slæbesabel ved Siden, da var du visselig skøn at skue, men alligevel ikke tilstrækkelig skøn til af fordunkle det Billede af dig, som jeg bærer i mit Hjerte fra den Gang, vi var to Mand om et Par Underbukser.

FREMTIDSSKIBET PAA 1000 FOD

Man kan nævne flere Skibsværfter, som uden Betænkning turde paatage sig at bygge et Skib paa 1000 Fods Længde og tillige hurtigere end et hvilket som helst af de nu eksisterende Skibe; men man kunde ikke i hele Verden finde et Rederi, som var villig til at paatage sig at bestille et saadant Skib, og dette er ikke et Tegn paa Konservatisme hos Rederne, men snarere et Bevis paa »common sense«.

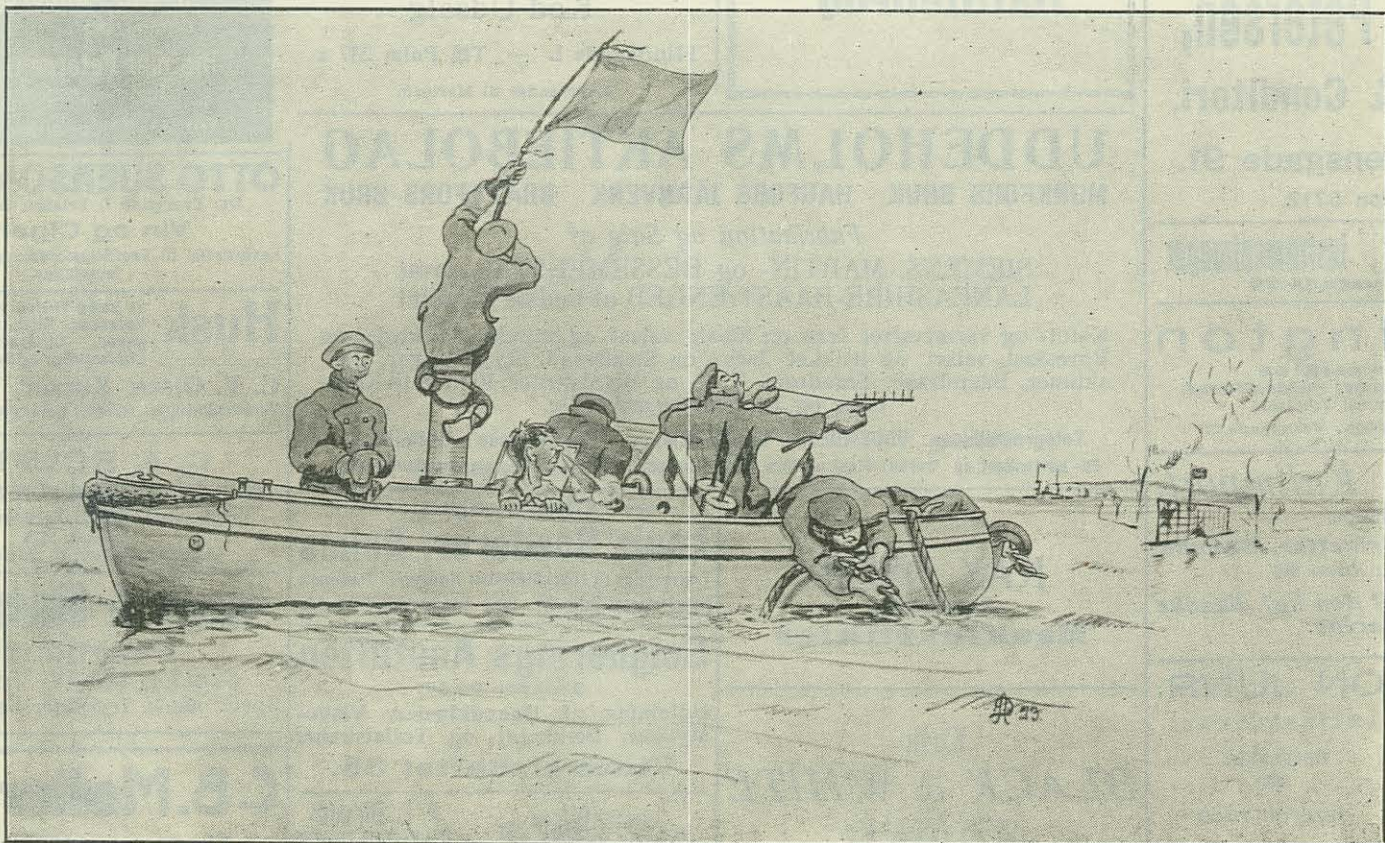
Der var en Gang, hvor man syntes at skimte Skibets Tilsynekomst; thi Skibenes Størrelse tiltog stadigt i de fø-

rende atlantiske Rederier. Cunard Line førte an med hurtige Skibe, medens White Star holdt Førerskabet med Hensyn til Størrelsen.

Da »Campania« paa 600 Fod blev bygget i 1893, tænkte man at Grænsen for Størrelsen var naaet, at Skibet ikke var profitabelt. Men allerede i 1897 kom »Kaiser Wilhelm der Grosse« med sine 663 Fod, og i 1899 kom »Oceanic«, der med sine 685 Fod var længere end »Great Eastern« med sine 680 Fod. Der gik et Par Aar, før man naaede over 700 Fod med White Star Lineren »Baltic«, der var 709 Fod lang, samt »Adriatic« af samme Dimension. Med 15000 ind. HK. var

Det muntre Hjørne.

Hændelser under Skibeskydning.

Farten nu 17 a 18 Knob. Man sprang dog allerede i 1907 op til 762 Fod og 25 Knob, det var »Mauretania« og »Lusitania«, og i 1914 satte »Aquitania« Rekorden med 868½ Fod.

Nu mødte Tyskerne atter frem, først med »Imperator« og dernæst med »Vaterland« (nu »Leviathan«) paa 907½ Fods Længde, medens »Bismarck« paa 915½ Fod var under Bygning, da Krigen brød ud, og nu er fuldført som »Majestic«.

Der manglede saaledes endnu 84½ Fod i 1000-Fods Skibet, og det næste Skridt, som gøres, bliver vel ogsaa et Skib med Hoveddimensionerne 1000 × 100 × 34 Fod. Man kan spørge, om et saadant Skib kan betale sig, et saa stort Skib kan næppe hele Aaret rundt have alle Pladser optaget af Passagerer; men saa snart en 1000-Fods Liner kan betale sig paa Ruten den engelske Kanal til New York, saa kommer Skibet, og ikke før.

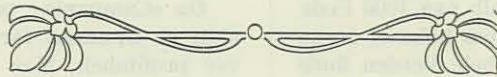
Det næste Spørgsmaal er: Kan et saadant Skib bygges? Skroget kan bygges stærkt nok, og et Dusin Værfter i Storbritannien har store Beddinger hertil, og Detaillerne som Afløbning og Vanddybde til Afløbningen kommer Konstruk-

tørerne nok ud over; selv ved »Aquitania« var der ingen Vanskeligheder forbundet med Stabelafløbningen. De største Vanskeligheder ligger i Fremdrivningsmidlet. Et 1000-Fods Skib med en Fart af 30 Knob maatte have henvend 140,000 Hestekræfter, og dette vil fordre et stort Maskineri med mange Kedler.

Et saa stort Skib skal ogsaa doksættes, og her har man allerede haft sine Besværligheder med de store Skibe i de senere Aar. Den nye, store Flydedok i Southampton bliver 960 Fod lang, og den store Dok i Liverpool er 1050 Fod lang; men en Dok i Liverpool er et Stykke Vej borte for Skibe, som anløber og hører til Southampton, og der skal ogsaa være Plads i Havnene til saa store Skibe.

Det er maaske her, Tampen brænder, Havnene maa udvides og udvikles, før Skibet kan komme. Skroget kan bygges, men Maskinkraften vil vise sig at være uøkonomisk, og Skibet kan ikke bygges, før Dokker er parate, og før der er taget yderligere Foranstaltninger i Havnene til at modtage saa store Skibe som en 1000-Fods Liner.

C. I. Speerschneider.

MELGHIORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 „ —
M G M..... 4 „ —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 75 00

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Annoncér

i

„Under

Dannebrog“

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JÄRNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

KAY DYHR
KØBENHAVN
Maskinartikler

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

Champagne

Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten
Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toilettskabe.

Vimmelskaftet 38.

FITTINGS
+GF+

P. E. Ehrhardt
Stuestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F. Randfittings samt alle tekniske Maskinartikler.

M. Kjær s
Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskaftet 41 o. g.

Hjalmar Petersens Effit.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deltkatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mez., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Hardy Christensen.
Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.

HÆFTE XII.
DECEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE DEN 22. NOVEMBER
1923

Aarets sidste Møde forløb under god Tilslutning, idet Studenterforeningens store Sal var tæt besat langs de dækkede Borde, da den fungerende Formand bød alle Velkommen med en særlig Henvendelse til Foredragsholderen, Overlærer *Horning*, der beredvillig havde lovet at ville fortælle om sit mangeaarige Ophold i Sydhavet, et Emne der, ligesom foregaaende af lignende Art med geografiske Emner og med Tilknytning til særlig Dantes Farter ude paa Verdenshavene, altid formaar at lokke Medlemmerne talrigt frem.

Saaledes ogsaa i dette Tilfælde. — og man blev ikke skuffet. Overlæreren gav en paa grundig Viden bygget Oversigt over Spanierne og Portugiserne første og grundlæggende Ekspeditioner i det 16. Aarhundrede, der førte til Opdagelsen af Magelhanstrædet og Stillehavet, — beundringsværdige Rejser ud i det uvisse mod det store Ukendte, — over uhyre Vandarealer, hvor man Maaneder igennem under allehaande Lidelser holdt vestover, indtil den første Bjergtop dukkede op over Horisonten som den første Bebuder af nye Lande og nye Mennesker.

Gennem et aldeles udmærket Lysbilledemateriale fik man et klart Indtryk af Øerne og disses brune Beboere, — af Handelslivet saaledes som det øves mellem Øerne, Coprahøsten og de Veje, ad hvilke denne føres frem, — Usikkerheden ved Sejladsen derovre, hvor Fyr er en ukendt Ting, og hvor Sømandens Nerver hurtig slides op i en evig Agtpaagivenhed ved Dag og Nat, Farvande, hvor Eventyret forlængst har vejet Pladsen for den haarde Virkelighed og det drøje Slid, og hvor Livsvilkaarene kun er lette for Øboerne selv. Det udmærkede og instruktive Foredrag hilstes med kraftigt Bifald, og Næstformanden udtalte i den Tak, som han bragte Taleren, senere Haabet om, at vi ad Aare maatte høste Gavn og Glæde af Hr. *Horning*'s store Kendskab til disse Emner, et Haab som vi har grundet Tro paa vil blive opfyldt.

Medens Hr. *Julian Olsens* Orkester musicerede, gik man tilbords og indtog Smørrebrødet og Kaffen i fornøjeligt Samvær efter gammel Skik. Hr. *Horning* talte smukt for Foreningen og dens Fremtid, — og vi udtaler her en særlig Tak til ham som det mangeaarige, interesserede Medlem, fordi han skaffede os en udmærket Aften — et smukt Eksempel, som vi kun kan ønske vil blive fulgt af andre af vore mange vidtberejste Kammerater i Koffordimarinens. Inden man skiltes, bragte Næstformanden paa Bestyrelsens Vegne Kammeraterne Ønsket om en glædelig Jul og et godt Nytaar for dem alle og udtalte Haabet om et glædeligt Gensyn ved det første Møde den 17. Januar 1924.

M.

RANDERS KREDSSENS SKYTTELAV

Torsdag den 7. November 1923 blev en af Lavets store Dage, med Skydning og efterfølgende Torskegilde. Under stor Tilslutning af Gamle og Unge, samledes Skytterne Kl. 7 Aften i Marienlunds Lokaler. Mange nye Kammerater havde givet Møde, og det var en Kraftprøve mellem gamle og unge, med fine Resultater fra begge Sider. Samtidig afholdtes Ge-

vinstskydning, 2 Skud for 25 Øre, og ogsaa her gik det hedt til.

Kl. 9½ gik man til det smukt pyntede Lokale og tog Plads ved de lange Borde. Formanden for Skyttelavet, Fotograf *Preben Hansen*, bød Kammeraterne velkommen og takkede for den store Tilslutning, som han udlagte som et Tegn paa, at man var inde paa den rette Kurs.

En glimrende Torsk med Tilbehør blev serveret, og da Appetitten var ved at tabe sig, udbragte Formanden et kraftigt Leve for de gamle Marinere. Den gode kammeratlige Stemning, der kendetegner Skyttelavet, var tilstede.

Næstformanden, Overbanemester *Guldbrandsen*, talte smukt og følelsesfuldt for Flaget. Sejlmager *Mortensen* bragte en Hydelst til Bestyrelsen.

Festsangen blev nu afsunget og gav Anledning til en lille Ovation for Forfatteren.

Fabrikant *Gersel* havde skænket Lavet en Gave, som der blev afholdt Auktion over. Aftenens 3 Præmier for Skydning med Luftbøsse, tilfaldt Maskinmester *Jensen*, Maskinmester *Schmidt* og Partikulier *Udby Eriksen*.

En Auktion med *Guldbrandsen* som Auktionarius, tog nu sin Begyndelse med megen Livlighed fra begge Sider, og indbragte et klækkeligt Beløb.

Efter Bordet samlede Medlemmerne om Punchebollerne, og nu steg Stemningen ret betydelig, og ingen tænkte paa at skeje ud. Det blev langt ud paa Hundevagten inden de første begyndte at faa Hjemlængsler.

Alt i alt har Lavet Ære af Aftenen, der efter Kammeraternes enstemmige Udtalelser var en værdig Begyndelse paa Skyttelavets Festsfigheder.

RANDERS-KREDSSEN

havde atter Fredag den 23. November samlet sine Medlemmer til en Aftenunderholdning paa Højskolehotellet. Kredsens havde indbudt Randers Sejlklubs Medlemmer, som i rigt Maal efterkom Indbydelsen. Underholdningen bød denne Gang paa Pakkefest og Bal og fra Kammeraterne var der skænket saa mange Gaver, at Auktionarius raadede over 42 Numre ved Festens Begyndelse. Efter at Flaget, til Nationalsangens Toner, var hejst af vore Randers Søspejdere, sang Bankassistent *Lisberg Axel Juels* smukke Flagsang: »Der er ingen Ting der maner—«, hvorefter Formanden bød den talrige Forsamling velkommen, takkede for de mange Pakker og overgav Kommandoen til Kredsens Næstformand, som med glimrende Humør og livlige Tilraab fik Prisen paa Pakkerne til at gaa ret højt op. Under Auktionen blev Lungerne ofte rystet af en god sund Latter, idet der jo fremkom en Række overraskende og pudsige Scener, naar Pakkerne blev lukket op.

Efter Auktionen var der fælles Kaffebord, hvor Taler og Sømandssange vekslede og hvor Hr. *Lisberg* brillerede med sin smukke kraftige Stemme i Visefaget.

Saa begyndte Dansen, der foregik til Kredsens eget Orkester: 3 store Harmonikaer og Klaver. Søgutterne beviste med Glans, at de lige saa godt forstaar at styre deres Damer omkring i en Balsal, som de forstaar at styre Skuden paa de vide Have, saa Glædens Bølger gik højt indtil Festen sluttede langt ind paa Hundevagten.

BORNHOLM-KREDSSEN

samledes Mandag den 26. November til kammeratligt Samvær i Rønne Haandværker- og Industriforening. Kl. 7 pr. gik man til Bords, hvor en udmærket Dyreryg var serveret. Skaaler og Taler vekslede Slag i Slag ved Bordet, og efter dette deltes man i Grupper, nogle til Kortspil og andre til de gamle Historier »Kan du huske«. Snadden var i Gang og man til Bords, hvor en udmærket Dyreryg var serveret. bragt nogle hyggelige Timer.

Mandag den 4. Januar afholder Foreningen Juletræ sammen Sted.

SVENDBORG-KREDSSEN

»Sammenkomsten i Anledning af Flaadebesøget«, som Marineforeningen havde kaldt den Fest, Foreningen Lørdag Aften den 17. November arrangerede i Borgerforeningen i Anledning af Orlogsskibenes Visit i Svendborg, blev umaadelig vellykket. Den var udmærket arrangeret, velbesøgt og munter fra først til sidst. At Gæsterne befandt sig saare vel, fik man adskillige Beviser for i Aftenens Løb — ligesom det tydeligt nok var en Festaften for de ikke-uniformerede; vel nok i særlig Grad for Damerne!

Da Foreningens Formand, Forstander *Tuxen*, ved 8½-Tiden bød den festklædte Forsamling velkommen, var der samlet ca. 300 Mennesker i Sal og paa Balkon: et lille Hundrede Marinere og over 200 Medlemmer af Marineforeningen og Svendborgsunds Sejlklub med Damer og fremmede Gæster samt Søspejdere.

Hr. *Tuxen* rettede en særlig Velkomsthilsen til Gæsterne fra Orlogsskibene og gav derefter en lille Oversigt over Aftenens Program. Man havde egentlig tænkt sig at arrangere en rigtig Koncert, men da flere af de Musikkapaciteter, der skulde have medvirket, var forhindrede, maatte man nøjes med »vort lille, livlige Marineorkester« — som for øvrigt havde faaet en ret tillædig Sammensætning, idet »Stortrommen var rejst til Paris og Klaveret til København!« — Hvorfor man anmodedes om at betragte det som — »en lille spøgefuld Bemærkning!«

(Som man senere vil se, blev denne »spøgefulde Bemærkning« intet mindre end Aftenens clou).

Dette lille, muntre og ejendommelige Orkester er saa godt som udelukkende sammensat af Medlemmer af Formandens meget musikalske Familie: hans ældste Datter, Fru *Else Basse Fønss*, spiller Klaver, den næstældste, Frk. *Kille Tuxen*, Stortromme, den yngste, Frk. *Ebba Tuxen*, Swaneaflojte, ligesom Formandens Son, *Oluf Tuxen*, medens hans Svigersøn besørger Triangel, dennes Fætter, *Ebbe Gyldenkrone*, spiller Violin, en Frøken *Falck Okarino*, og Formanden selv trakterer den lille Tromme.

Efter Velkomsthilsenen blev der pebet Samling (pr. Baadmandspibe), og derpaa hejstes Foreningens smukke, lille Silke-Dannebrog, medens Orkestret faldt i med Fanemarschen og alle tilstedeværende rejste sig.

Umiddelbart efter, at Flaget havde naaet den lille Flagmasts Top, udbragte Hr. *Tuxen* et: Hs. Maj. Kongen leve! — som hilstes med de traditionelle 9 Hurraer og »Kong Kristian —«.

Og saa begyndte Underholdningen.

Orkestret lagde for med et Par muntre Melodier, efterfulgt af saa voldsomme Bifaldstilkendegivelser fra Publikum, at de 2 Numre blev til 4. Det kan nok være, Marinerne var begejstrede! De fik hele Salen til at klappe i Takt for at forlange mere.

I Sandhed! Det var et livligt, lille Orkester. Det bestod denne Aften af: Klaver, Violin, Stortromme, Lilletromme, Triangel, Okarina og Swane-Flojte — saa det var jo ikke helt almindeligt!

— Ogsaa den anden Afdeling af Programmet: de fornujelige Sømandshistorier, Navigationslærer *Falck* læste op, blev hilst med Klapsalver, og efter at Orkestret havde givet endnu et Par Numre, gik man ovenpaa til Kaffebordene — med en Harmonikaspiller i Spidsen!

Da Selskabet var bænket og Kaffen serveret, rejste Formanden sig og holdt en lille Tale:

Her i Marineforeningen — ja, i det hele taget i Svendborg — er vi altid glade, naar vi faar Besøg af Marinerne. De bringer saadan et frisk Pust med sig. Og vi er denne Gang i Særdeleshed glade, fordi Chefen for Eskadren er Orlogskaptajn *Juel-Brockdorff*, som har Tilknytning her til Egnen, idet hans Vugge har staaet paa det skønne Taasinge. Selv om det har været sagt og mindet saa tidt, vil vi atter mindes, at han er en Ætling af vor store Søhelt Niels Juel. Vi har saa ofte set, hvorledes *Juel-Brockdorff* er den raske, djærve Sømand, og jeg vil her udtale den Beundring, vi har følt for ham i Anledning af den ærefulde Maade, hvorpaa han viste det danske Flag ved 5-Masteren »København« Togt Jorden rundt. Som Fører af dette Skib gennemførte han Togtet med Ære. — Hr. Orlogskaptajn *Juel-Brockdorff*! Vi vil gerne hilse Dem, og vi vil takke Dem, fordi De er kommet til Stede her i Aften. Og vi vil udvide denne Hilsen til at omfatte alle vore Gæster fra Orlogsskibene. — Et »Leve« for den danske Marine! (Alle rejser sig, 3 Hurra'er).

Kort efter tog Orlogskaptajn *Juel-Brockdorff* Ordet: En hjertelig Tak, fordi De har modtaget os Marinerne i Aften. Vi har en Følelse af, at vi virkelig er lidt populære paa disse Kanter, og naar Farens Stund kommer, vil vi vise os værdige til denne Tillid. Vi er glade for, at De modtager os saa godt; det er Udslag af Kærlighed til Flaget, Landet og de gamle Minder, som binder alle nuværende og forhenværende Marinerne sammen. — En Skaal for Marineforeningens Svendborg-Afdeling! (Hurra!).

— Den flinke Harmonikaspiller gav ogsaa et Par Numre til bedste »under Bordet«, som det hedder, og kort før man brød op, blev der — selvfølgelig — talt for Damerne.

Det var Søløjtnant *Nielsen* fra »Triton«, der i poetiske Vendinger foreslog at drikke Damerens Skaal. Han gik ud fra nogle Verslinier i en gammel Sømandsvis, der lød saadan noget som:

Ej kan en Kvinde
Havet afvinde
den, som en Gang har faaet Havet kær.

Taleren mente nu ikke, at Visen fuldt ud havde Ret. Det gik jo Sømanden saaledes, at naar han var paa Havet, længtes han mod Hjemmet, og naar han var hjemme, længtes han mod Bølgernes Favn. — Man siger, at et Lands Kvinder til en vis Grad er præget af Landets Natur. Og vi har her Beviset for, at det smilende og venlige Svendborg har præget sine Kvinder. — Damerne leve! (Hurraaah og »En Skaal for den Mø —«, afsunget staaende!).

Saa tørnede man ud til Dansen.

Og det blev et Bal saa kammeratligt og saa muntert, at det længe vil mindes! Vel var det »Mænerne«, der dominerede, men de mange unge Mænd fra de to Foreninger blev dog ingenlunde trængt i Baggrunden!

I en Pause sang en af Marinerne nogle Viser, og lidt hen paa Aftenen holdt Marinekonstabel *Eisen* fra Undervandsbaaden »Flora« en lille velformet Takketale til Orkestret. Under højlydt Bifald gjorde han opmærksom paa, at dette Orkester var i nøje Samklang med Marineres Ønsker om Musik, han ønskede specielt at takke Forstanderen for Svendborg Navigationsskole, som her havde vist sig som en fortræffelig Trommeslager. — Atter blev der raabt et Hurra, der drønedes i Salen, og for en Gangs Skyld tog man »det lange« med.

— Ved 1-Tiden sluttede Ballet. Kaptajn *Juel-Brockdorff* takkede endnu en Gang for den brillante Aften. Flaget blev hakt ned, man sang »Kong Kristian —«, og den officielle Del af Festen var forbi....

Gæster og Vært var et lyst Minde rigere.

AALBORG-KREDSSEN

afholdt Mandag den 3. December »Ulkeaften« i Haandværkerforeningens Lokaler, hvor ca. 200 gamle Mariner havde givet Møde. At det blev en Fest, der klodsede noget, forstaar man bedst, naar man hører, at der serveredes 600 Pund Torsk til Mænerne.

Paa Slaget 6 Glas hejstes Flaget med fuld Honor, hvorefter Chefen, Konsul *Im. Stuhr*, bød alle Gutterne velkommen. Chefen forlangte Madro under Spisningen. Da denne var vel overstaaet, tog han igen fat og takkede Fiskehandler *Nørlev*, fordi det i Aar blev ham forundt at levere Fisken gratis; adskillige Medlemmer blandt Fiskehandlerne havde konkurreret, men det blev som sagt *Nørlev*, der løb af med Prisen, og ligesaa Konsul *Müller*, der som sædvanlig havde betænkt Mænerne med 15 Fl. Snaps til Maden. Derefter bød Chefen, Kaptajn Søløjtnant *Rosted* paa Fyrinspektionskibet »C. F. Grove«, der var indkommet i Havnen, velkommen; til som Gæst at deltage i Festen, og ligesaa Kaptajn *Müller* fra Nyborg, der i sin Tid gratis gav den store Søsten, der rejstes som et Minde paa aldøde Brofoged *Hjorths* Grav. Begge fik sig et Hurra.

Politibetjent *Høfler* talte for Chefens gamle Fader, der nu er Foreningens sidste Marineveteran og udbragte et smukt motiveret Leve.

Ligeledes talte *Høfler* for Kapt. *Bloch*, en af D. F. D. S. gamle Førere, bl. a. af »Expres »Union« m. fl. og udbragte et Leve for ham.

Direktør *Hansen* talte for Foreningen og dens udmærkede Bestyrelse; navnlig dvalde han ved det Arbejde, Chefen havde lagt for Dagen. Hurra og Bifald.

Saa kom Posten ombord og uddelt til Mænerne. Chefen modtog en anerkende Skrivelse fra Marineministeriet for den udmærkede Tone og Orden, der havde hersket ombord i Korvetten »Aalborg« under dens Togter. De øvrige Breve var adresseret til Mænerne, og indeholdt Spøgefuldheder af forskellig Art.

Kaptajn Søløjtnant *Rosted* kvitterede med en Tak og udbragte et Leve for Korvetten »Aalborg« og dens raske Mandskab.

Saa var Ordet frit, og der blev holdt Taler og fortalt Historier om Klondyke og Kanakpiger, navnlig var Havnefoged *Simonsen* i den Retning som sædvanlig en god Fortæller, men Havnebetjent *Lauritzen* gav ham ikke meget efter.

Salen var smukt pyntet og inddelt i Bakker. Værten, Hr. *Svendson*, der selv er gammel Mariner og Medlem, havde gjort sig megen Ulejlighed, det var smukt og stilfuldt alt sammen.

Det var noget hen paa Morgenvaften, inden den digre Lods *Rasmus Christensen* fik slaaet de sidste Triller og beor-

drede Mandskabet »klar ved Køjerne«, men der lystredes; Orkestret forstummede, og Dirigenten, Lods *Holmgaard*, fik travlt med at faa pakket Nodebøger og Harmonika'rne sammen.

Det var en bra Fest — en rigtig Ulkeaften.

JULEN PAA MARINEHOSPITALET

Hovedbestyrelsen og Københavnskredsens Bestyrelse har i Anledning af Julen tilsendt Marinehospitalet 100 Kr.

ROSKILDE-KREDSEN

har mistet en af sine trofaste Kammerater, idet Veteran *Carl Heinrich Hansen* er afgaaet ved Døden.

Hansen var født den 13. Oktober 1842 i København og deltog i Krigen i 1864 den 17. Marts ombord paa Fregatten Sjælland i Træfningen ved Rügen; han havde Erindringsmedaillen for Kampen for Fædrelandet og var Æresmedlem af Marineforeningen. Den gamle Veteran henlevede sine sidste Aar som Enkemand paa Sct. Jørgensbjerg Alderdomshjem, hvor han nød en god og kærlig Pleje. Han var meget interesseret i Marineforeningen, idet han som Musiker havde været ombord i flere af Marinens Skibe, og naar han fortalte om Bataljen ved Rügen, lyste hans Øjne, og han roste sin Chef, Admiral van Dockum, som gav Fjenden det glatte Lag, tiltrods for, at der var 3 store Skibe og 8 Kanonbaade imod ham.

Pastor *V. D. Hansen* talte smukt ved hans Baare, hvor 4 Militærforeningsfaner stod Vagt. Gamle Marinere bar Kisten til Graven.

FRA AALBORG-KREDSEN.

SÖLVBRYLLUPPER.

Den 3. December fejrede Maskinmester *A. Rasmussen* og Hustru deres Sölvbryllup. Rasmussen, der nu er Mester paa

Tekstilfabrikerne, har i unge Dage sejlet som Maskinmester i »Tornus« Baade.

Han er et skattet Medlem, der med Liv og Lyst deltager i alt hvad Foreningen foretager sig, og Sölvbrudeparret var derfor ogsaa paa Højtidsdagen Genstand for megen Opmærksomhed.

SÖLVBRYLLUP

Den 7. December fejrede Navigationsbestyrer *Vilh. Gustafsen* og Hustru deres Sölvbryllupsfest. Gustafsen er fra først af »deep wäts säilors«, men allerede som ganske ung tog han sin Styrmandseksamen. Paa Skolen lagdes der Mærke til hans ualmindelige Dygtighed; navnlig hvad Regning angik, og det varede derfor heller ikke længe, inden der fra Skolens Side blev lagt Beslag paa ham.

Efter i nogle Aar at have sejlet som Styrmand bl. a. fra Fano begyndte han, først som Hjælpe lærer paa Skolen, men avancerede frem, og staar nu som første Mand paa Aalborg Navigationsskole.

En glimrende Kammerat, en dygtig og udmærket Mand, og Sölvbrudeparret var derfor ogsaa paa Højtidsdagen Genstand for megen Opmærksomhed.

Kommende Møder:

København-Kredsen: 17. Januar 1924.

Nytaarsfest Kl. 7 $\frac{1}{2}$. Punsch, Kransekage, Diverse Underholdning. Billetter à Kr. 1,50 faas paa Kontoret Kl. 10—3 indtil den 16. ds. Kl. 3.

Eornholm-Kredsen: 4. Januar 1924 Juletræ i Ronne Haandværker- og Industriforening.

Redaktionen af nærværende Nummer er sluttet noget tidligere end sædvanligt, for at Bladet kunde udsendes inden Jul.

30. AUGUST - 8. OKTOBER - 4. NOVEMBER 1923

Disse tre Datoer er indskrevet i Vestkystfiskernes Hjerter med uudslettelig Skrift. Det var i disse Stormdøgn, det strenge Bud kom til dem, der røgtede deres vanskelige og farefulde Hverv derude paa det troløse, vældige Hav. Paany krævede Havet sin kostbare Tribut af de svage Mennesker, der drister sig til at søge at fravriste det dets Rigdomme.

Mange droje og farefulde Togter gør vore behjertede Fiskere mellem Aar og Dag — Togter, om hvilke der ikke tales, men hvor der kæmpes og arbejdes i tavs Pligtfølelse og Frygtløshed og Mod, parret med den sejge Energi, der er Vestjydens Særkende. Ud og ind gaar Flaaden, tilførende Landet Havets Rigdomme af blanke Fisk, hver lille Chance for nogle Dages godt Fiskevejr benyttes, men Vejen til Fiskepladserne er ofte lang — indtil et Par Hundrede Sømil — saa det har sine Vanskeligheder at slippe i Havn, hvis opkommende Uvejr tvinger dertil, og da er det, at Prøven bliver streng; det er intet mindre end Kamp for Livet — Kamp, af hvilke vore Havfiskere har kæmpet mange, hvorom den, der sætter Havets lækre Fisk paa sit Bord, ikke drømmer. I saadanne Kamp staar vore Kuttere, der, deres Lidenhed til Trods, maaske er de bedste i Verden, for svære Prover, og den Sum af Sømandsdygtighed, Mandsmod og Energi, der fra Besætningens Side udvises, forstaas maaske kun helt af den, der har haft eller har en Gerning paa Havet. De mandige Egen-skaber, der her stilles Krav om, møder man i udstrakt

Grad hos vore Havfiskere, og Sejren er da ogsaa som oftest deres — men hænder det, at Havet faar Overmagten, da slaar det haardt, saa haardt, at man maa undres over, at ikke Ulykken og Rædslerne formaar at skræmme. Men det er saa sandt ikke Skræmthed, der præger vore Havfiskere. Selv efter de største Katastrofer, er de klar til, saasnart Vejret blot er nogenlunde rimeligt, atter at tage en Törn, og i dette sætter den menneskelige Villie og Trang til at overvinde Farer og Vanskeligheder en af sine allersmukkeste Blomster.

I ovennævnte tre Stormdage gik 5 Esbjergkuttere bort, nemlig: »Sinna«, »Else«, »Thora Johanne«, »Lykens Prøve«, og »Elly«. 2 Enkemænd, 10 gifte Mænd og 7 ugifte blev derude. 10 Enker og 23 uforsorgede Born begræder Tabet af deres Forsorger, og gamle Forældre grubler i deres tavse Smerte over den tunge Skæbne, der lod det unge Blod, deres Haab og Støtte gaa bort for dem. End ikke den Trøst at have en Grav at værne om blev levnet de efterladte, thi kun et Faatal af de savnede er inddrevet — Havet tager graadigt, men giver nødigt tilbage. Foruden de nævnte Esbjerg-Kuttere er Fano-Kutteren »C. F. Thomsen« gaaet bort med hele sin Besætning, hvoraf 2 var gifte.

Søndag den 25. November 1923 afholdtes i Zionskirken i Esbjerg en Mindegudstjeneste for de Fiskere, Havet tog. Kirken var pyntet og forskellige Faner hvoriblandt Marineforeningens Flag, var til Stede. H. M.

Kongen havde ladet sig repræsentere, og at Repræsentanten netop skulde være Kommandør *Cold*, der fra sin Gerning derovre har efterladt sig det smukkeste Minde blandt Esbjerg Fiskerbefolkning, glædede mange. Ogsaa Amtet var repræsenteret ved Stiftamtmand *Herschend*, ligesom Byens Embedsmænd: Dommer *Es-mann*, Politimester *Fritsche*, Havneingeniør *v. Barner*, Borgmester *Brandholt* og Toldforvalter *Vildenskov* samt Kredens Folketingsmand, Redaktør *Sundbo*, var mødte. Fiskeskipperne *O. J. Christensen* og *Roust* repræsenterede Fiskeriforeningen, og Kirken lod sig repræsentere ved Provst og Sognepræster. Marineforeningen repræsenteredes af Lokalforeningens Næstformand, Bogholder *F. E. Hansen* og Maskinmester *Dejn*, der bragte Fiskeriforeningens Formand en Hilsen fra Marinefor-

eningens Landsforening og udtalte vor Medfølelse med Tabet af de mange Kammerater og de sorgende Efterladte. Pastor *Ansager-Nielsen* talte smukt og følt ud fra Davids Salme 107, med den af alle gamle Marinere kendte Tekst, der begynder saaledes: »De fore ud paa Havet, og de udrettede deres Gerninger paa de store Vande«. Derefter talte Pastor *V. M. Nielsen* ud fra Salme 95, og navnlig Pastorens smukke Ord om Børnene greb dybt. Alt i alt var det en smuk og stemningsfuld Højtidelighed, for hvilken de, der havde arrangeret den, fortjener Tak. Kirken var overfyldt. Befolkningen vilde gerne vise de savnede en sidste Ære, og i de tavse Fiskeres alvorlige Ansigter læste man, at de i deres Hjerter varmt mindedes de Kammerater, der bukkede under i den Kamp, der ogsaa er deres.

H.

VÆRUMS MENAGERI

Af Robert Steen Sleensen.

Har jeg nogensinde fortalt Jer Historien om Værum's Menageri?

Der er løbet meget Vand i Stranden siden dengang, og dog er der sikkert mange, som endnu mindes Værum — den faste Fyrbøder. Allerede først i Firserne begyndte han at skovle Kul i de gloende Ildsvælg i Datidens Helvedesmaskiner, de latterlig smaa Skærgaardstorpedobaade, der havde een Skorsten i hver Slagside og væltede sig saare gudsjammerligt, blot der var den ringeste Anledning dertil. Det var i hans unge Dage, — dengang man endnu kunde opleve det utrolige.

Nu er han blot et Stykke graahaaret og halvglemmt Inventar, der i og for sig ikke gør synderlig Skade, hvorfor man stadig har ladet ham staa i Rullen. Hver Sommer gør han et Togt med og trisser rundt som Storekeeper. For at tjene en lille Extraskilling i de sløje Tider faar han da Tilladelse til at have en lille Forretning om Bord — et Udsalg af Chocolate, Skobaand, Tobak, Sæbe og andre mere eller mindre nødvendige Artikler.

Værum har altid været lidt af et Forretningsgeni. Lad gaa, at han af og til kan have disponeret forkert — som nu med Menageriet — men det har selv finere Næser end hans været ude for. Imidlertid skal det siges til hans Ros, at han inden Skibsborde altid har forstaaet at tilfredsstille Øjeblikkets Krav, hvad enten dette saa har været Negerkys, Tyggegummi eller Capstan.

Nede i det dystre Tjugoheim anbringer han sit Klapbord i Døren fra Maskingangen og ind til Storerummet — pakker Sagerne ud — ordner dem i pyntelige Afdelinger og kan paa solvarme Søndage sidde stille bag sin lille Disk i Timevis — fra Glas til Glas — den lange udslagne Landlovsdag — sidde uanfægtet, stille filosoferende og ventende, at en eller anden af de faa omhordværende skal forvilde sig ned til ham. Men enten ligger de og snuer — eller de har Tørn — som Skildvagten, der ustandseligt travler frem og tilbage paa Dækket deroppe over Værum's stakkels Hovede. Saa tilsidst, naar Flaget er halet ned med Musik og fuld Honor stuver han Sagerne af Vejen for efter Da-

gens Anstrengelser at tørne ind i sin sorte Køje....

Men Menageriet — ja, nu skal I faa Historien — den stammer fra flere Beretninger, der dog alle stemmer saa godt overens, at jeg ikke nærer den ringeste Tvivl om deres Sandfærdighed.

— — —

En Sommerdag for snart tyve Aar siden laa den hvide Krydser fortojet ved Boje i Maltas Havn. Det glitrende og gnistrende af Sol i Havnevanets olieglatte Spejl — bagende varmt var det — og en Himmel saa knaldende blaa. — — — Store, hvide Solsejl fra for til agter — og rundt omkring: — en øde Havn — en uddød By.

Der var Landlov —

Inde mellem lave, fladtagede Huse og gulsandede Gader slæbte smaa, hvide Prikker sig langsomt frem i Middagsheden. Det var Landlovsgaster, der fristede Turistlivets kummerlige Tilværelse.

En af dem var Værum. Dengang en ganske køn Fyr — blaaøjet, høj og blond — den ægte nordiske Type, der er saa uimodstaaelig for Sydens mørke Døtre. Naa — ikke for det — Værum var sikkert ærlig nok — gift paa sjette Aar og med hele Reden saa fuld af Unger som overhovedet opnaaeligt indenfor dette Tidsrum. Derfor kneb det jo ogsaa med at faa det hele til at dreje pænt rundt paa den knappe Hyre — men Værum var ikke den Mand, der gik paa Kro og lod Mutter og Unger sulte hjemme i Nyboder. Tværtimod — kunde han gøre en lille Handel — købe lidt sjældent Grej derude i det fremmede og siden sælge det med Avance — ja, saa var der da altid en Skilling til Tobak til ham selv — og en Narresut til den sidste i Svobet.

Da Værum ud paa Aftenen kom om Bord passerede han med et sky Blik den vagthavende Officer, der stod ude i Falderebet ved Landlovsgasternes Ankomst. Ikke saa mærkeligt — for da han naaede ned paa Fyrbøderbanjerne aabenbares det, at han havde haft en lille yndig Malteserhund gemt inde under sin Busseronne.

Overfor de forundrede Kammerater forklarede Væ-

rum, at han inde i Land havde modt en Mand, der tilbød ham denne, lille, søde, sjældne og fuldt udvoxede Dværghund — ovenikøbet med Stamtavle havde han sagt. Prisen var to Guineas — men Værum havde ikke Butik og Handelstalent for intet — efter en halv Times Kævl fik han presset dette Beløb ned til kun halvandet Pund! Det var vel nok et Kup!

Endelig var Dyret tiltænkt Svigermoderen som en ren og skær »Forærringspresent«, men da han den næste Dag forsigtigt havde spurgt en af Løjtnanterne, hvormeget denne mon mente, at »saadan' smaa Selskabshunde« kostede hjemme i København, fik han oplyst, at Prisen sikkert kunde gaa op til et Hundrede Kroner eller maaske mere — — og saa syntes Værum nu alligevel nok, at det vilde være en utidig Flotthed at forære sin Svigermoder et saa kostbart Eksempplar....

Den samme Dag gik Krydseren tilsøs. Og nu brugte Værum al sin Fritid til at spekulere paa, om han mon ikke hellere burde opgive sin Stilling som Fyrbøder i Flaaden — og i Stedet for begynde som Dyrehandler.

Det var maaske dér, hans Livs store Chance laa!!!

Under et kort Ophold ved de kanariske Øer hævdede Værum sit fulde Tilgodehavende hos Regnskabsføreren — ja laante endda et Par Kroner af en ugift Kammerat — og gik saa i Land for at købe op.

Ud paa Aftenen vendte han tilbage med et af de sidste Fartøjer. Selv skjulte han en Papegoje paa Maven — et Par af Kammeraterne havde mod Løfte om lidt gratis Tobak hver faaet et lille Marsvin at smugle om Bord, medens en tredie passede paa en Flaske med sjældne Guldfisk. Det lykkedes virkelig hele Ekspeditionen paa denne Maade at slippe godt igennem Skærsilden og naa ned til Fyrbøderbanjernes afsides Territorium, hvor Værum til de øvrige Kammeraters store Forundring samlede sine levende Ejendele sammen.

Til Papegojen var der intet Bur — den maatte nøjes med at blive tojret til en vel anbragt Køjepind. Guldfiskene plaskede lystigt i deres Element — Marsvinene rodede rundt i en Cigarkasse — og Dværghunden bjæffede — kort sagt: Hermed var Værum's Menageri etableret!

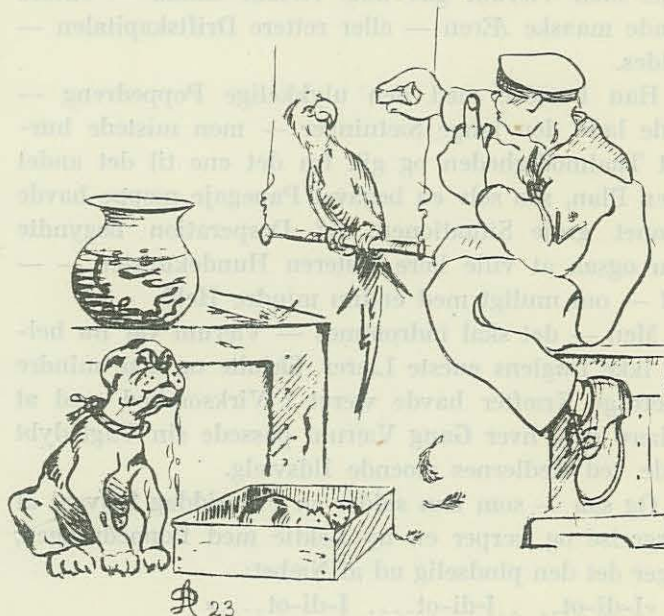
Efter et lille Besøg paa Madeira, hvor Værum paa Grund af finansielle Vanskeligheder dog ikke var i Stand til yderligere at forøge sin zoologiske Samling, vendte Krydseren Stævnen Nord i og gik paa Sødygtighedsprøve i Atlanten — Vest og Nord om Irland og Skotland....

Hver eneste Morgen lod Værum sig purre en halv Time, før han skulde paa Vagt, for at kunne fodre og tilse sit Dyrerige.... Den lille Malteserhund havde en ganske storartet Appetit — Marsvinene aad ogsaa helt godt — kun Akvariebestanden syntes at skranke lidt — det var som om Fiskene ikke rigtig kunde lide det vaade Element.

Papegojen fik sit Sukker, og Værum, der nu optraadte som Dyredressor, begyndte at give den Undervisning i det for en kanarisk født Papegoje unægtelig noget vanskelige danske Sprog! Dens første Lektion

skulde være: »Jeg hedder Poppedreng«, — men hvad enten det nu skyldtes Papegojens Stædighed eller Værum's — eventuelle — Mangel paa pædagogisk Sans — nok er det — Undervisningens Resultat indskrænkede sig til nogle hæse og uarticulerede Lyde — der dog muligvis alligevel kan have indeholdt en hel Del sund Papegojefornuft. Det tog lidt af Værum's ellers saa gode Humør — men heldigvis havde han dog lært saa meget Engelsk, at han kunde sige: never give up!

Saa skete der en Dag et lille Uheld — et eller andet Cirkulationsrør lækkede midt inde i Ferskvandstanken, og det gode ferske Vand blev salt. Destillationsapparatet blev selvfølgelig straks sat i Gang, men da Værum den næste Morgen gjorde »Akvariets« Beboere sin Opvartning og skiftede Vandet i Karaffen, blev de smaa Væsener sloje, og da han fire Timer senere kom op fra Vagt, laa de alle sammen døde og

Æ 23

med Bugen i Vejret. De var kvalte i det destillerede Vand. Værum følte sig som en Forbryder, der havde dræbt uskyldige Væsener og kun Frygten for Kammeraternes Spot tvang Taarerne bort fra hans Øjne.

Da han derefter, nu hvor en kritisk og selvopgivende Stemning var vækt i hans Indre, gav sig til at undersøge sine øvrige Plejebørn, lagde han Mærke til, at Dværghunden var bleven ikke saa lidt større, siden den var kommet om Bord i La Valettas Havn. Et lille Metalhalsbaand, han havde lavet til den og som dengang var rigelig stort, sad nu stramt og generede det stakkels Dyr. Benene var blevet meget længere — Kroppen sværere og Hovedet baade større og grimmere. Men han vilde dog ikke sige noget derom til Kammeraterne. De gjorde jo bare Nar.

Værum, der mente, at det kom af, at Hunden spiste for meget, nedsatte derfor dens Ration. Han haabede paa denne Maade at kunne faa Dyret bragt ned til den oprindelige Størrelse. Imidlertid syntes denne iøvrigt geniale Kur desværre ikke at hjælpe, hvorfor Værum diktatorisk lod det arme Kreatur sulte et helt Døgn igennem.

Da han saa den næste Morgen stod op til sin Dyregerning, var begge de to smaa Marsvin pludselig forsvundne.... Han ledte og ledte — — endelig fandt

han deres endnu blodige Kranier og afgnavede Knogler henne foran Hunden.

— Naa, saadan — skreg han — dit Røverpak — Tyvehund — og med sin Livrem gav han sig til at bearbejde Synderen, der hylede og skreg. Imidlertid vaagnede hans Staldbrodre ved Spektaklet og skældte ham ud — ikke saa meget for Dyrplageriet som for den spolerede Sovn.

— Ja ja — vent du bare, din Køter — snærrede Værum, der indsaa, at det for Husfredens Skyld alligevel var det fornuftigste at holde inde og ikke tirre Kammeraterne — — jeg skal nok faa Ram paa dig — bliv bare saadan ved — saa skal du uden Naade komme lige lukt ud til Svigermoder.

Menageriet var nu indskrænket til at bestaa af en stærkt voksende Dværghund og en umælende Papegoje. Men Værum gav ikke fortabt endda — endnu kunde maaske Æren — eller rettere Driftskapitalen — reddes.

Han hersede med den ulykkelige Poppedreng — vilde lære den lange Sætninger — men mistede hurtigt Taalmodigheden og gik fra det ene til det andet uden Plan, saa selv en begavet Papegoje næppe havde kunnet greje Situationen. Af Desperation begyndte han ogsaa at ville lære Køteren Hundekunster — — ak! — om muligt med endnu mindre Held.

Men — det skal indrømmes — Værum var nu heller ikke Fuglens eneste Lærer. Skjulte og ikke mindre ihærdige Kræfter havde været i Virksomhed med at oplære den, hver Gang Værum passede sin Vagt dybt nede ved Kedlernes gloende Ildsvælg.

Og saa — som han sidder en Formiddag halvgal af Ærgrelse og tærper en ny Lektie med Poppedrengen, ryger det den pludselig ud af Næbet:

»I-di-ot... I-di-ot.... I-di-ot....«

Først blev Værum aldeles stum — derpaa rød over hele Ansigtet — — hurtigt og rent mekanisk greb han Papegojen ved Hoved og Krop og vred i en Haandevending Halsen om paa den, mens den stakkels Fugl endnu ved de sidste krampagtige Vingebask frembragte et hæst og halvkvalt:

»I-di-ot....«

Det hele foregik i Løbet af et Par Sekunder. Først da den forpjuskede Fuglekrop som en livløs Byldt faldt Værum ud af Hænderne og ned paa Dørken, fattede Kammeraterne, hvad der var sket. Et Ramaskrig opløftede sig. Flere — og da navnlig de, der havde været Hovedmændene i Spøgen — indtog en truende Holdning, der meget let kunde være gaaet over til Haandgemæng; men Værum sad stum og stille. Det var ikke det, at de kaldte ham Slyngel og Skurk og Dyrplager — nej, det, der bed, var en Bemærkning om, at en Papegoje, der kunde sige »Idiot«, netop var sin egen Vægt værd i Guld — om man da forstod at faa den afsat til den rette Spasmager.

Værum indsaa nu, at han havde været sit Maal saa snublende nær som aldrig før — men ogsaa, at alt var forspildt ved hans dumme og meningsløse Heflighed — —

Nu var der kun den forvoksede Dværghund tilbage

af det før saa righoldige og lovende Menageri. Og Dag for Dag blev denne Køter større og større og mere og mere bidsk. Den bjæffede og knurrede ved mindste Anledning og brugte en Mund af den anden Verden.

Krydseren var imidlertid atter naaet op til de hjemlige Farvande — og da det efterhaanden blev næsten umuligt at skaffe Foden til det graadige Bæst, omgikkedes Værum saa smaat med den Tanke, om det mon alligevel ikke var bedst at binde den et Ballastjærn om Halsen og derpaa hive den udenbords en mørk og stormfuld Nat. Men det vilde ogsaa have sin Vanskelighed — selv Værum kunde ikke røre ved Rovdyret uden at det viste Tænder og knurrede — ja, truede med at bide til.

Saa en stille og fredfyldt Morgenstund horte Næstkommanderende under sin Promenade paa Dækket højlydt Gøen og Hysten nede fra Fyrbøderbanjerne. Lidt efter blev den sonderknuste Værum kaldt op:

— Hvad i Alverden bilder De Dem ind? — Er det Dem, der holder Menageri her om Bord?

— Javel, Hr. Kaptajn!

— Men er De da gaaet fra Forstanden, Mand? De kan blive puttet i Arrest, kan De — og det lige paa staaende Fod!

— Javel, Hr. Kaptajn!

— Hvor har De faaet den Køter fra?

— Ja — jeg maa vel hellere fortælle Kaptajnen det altsammen — — og saa fortalte Værum Historien om sit ulykkelige Menageri — hvordan først Guld-fiskene — saa Marsvinene og siden Papegojen fik deres triste Endeligt — og tilbage var kun denne Hund, der var købt som Dværg — for halvandet Pund Sterling — og nu blot et Par Maaneder efter truede med at gore selv en Sankt Bernhardts Hund til Skamme.

Kaptajnen, der var en Mand med Sans for Livets Pudsigheder, maatte flere Gange vende Ansigtet bort og skjule sin Latter under Værums halvt graadkvalte Fremstilling.

— Ja, ja, da! Sorg nu for at Bæstet holder Mund, saa skal De denne ene Gang faa Lov til at have den om Bord, til vi anløber København — men saa er det ogsaa en Ordre, at De straks bringer den i Land — er De med? — til Deres Svigermoder!

— Javel, Hr. Kaptajn!

Og dermed traskede Værum af.

Endnu er blot at berette, at da Krydseren var lagt ind i Flaadens Leje for at stryge Kommando og desarmere, bragte Værum som beordret Rovdyret ud til sin Svigermoder. Men hun vilde hverken eje eller have Køteren, som han saa maatte tage med hjem til sig selv i Nyboder, hvor den blev indlogeret i et Brændeskur. Her gøede den saa vedholdende hele Natten igennem, at Naboerne den næste Dag lod Værum stævne for at have ødelagt deres Nattero — —

Om Eftermiddagen drev han da ind i Café »Lumskebugten«, hvor en af Gæsterne lovede at tage sig af Dyret og aflive det for en mindre Sum. Pengene og Manden saa han aldrig siden — men Hunden fandt Vej til Nyboder allerede den følgende Morgen... ..

Værum, der nu næsten havde opgivet at blive af

med Skadedyret — selv turde han ikke ombringe det — sank efterhaanden ned i haabløs Fortvivelse. Alle de. bristede Forhaabninger — alle de fejlslagne Spekulationer — og ikke mindst Tanken om de mistede Penge formørkede hans Sind.

Men Enden er ikke endda. Paa sin Morgentur den næste Dag blev selvste Nyboders Kommandant angrebet af den respektløse Koter, der uden at tage Hensyn til militær Rang flænsede hans nyeste Benklæder..

Værum, der allerede nu var berygtet over hele Kvarteret for dette usle Kreaturs Skyld, fik Ordre til øjeblikkeligt at indfinde sig hos sin høje overordnede.

Han fo'r sammen ved Lyden af Kommandantens tordnende Røst:

— Om han troede, han havde Raad til at erstatte, hvad den skabede Hund havde Lyst til at odelægge — naa ikke — men hvad han da vilde med den — om han troede, de havde Brug for en zoologisk Have paa Garderne i Nyboder — nej, Ro og Orden — nu fik han

en Bøde for Gadeuorden, gjorde han — og saa skulde det offentlige nok tage sig af Dyret og sørge for at faa det aflivet — paa Hr. Værums Bekostning selvfølgelig — alt at fradrage i hans Løn —

Da Værum traskede af, var det en nedbrudt Mand, der gik bort — en Mand, for hvem alt var bristet her i Livet — og Tanken om at gøre en Ende paa al denne Jammer steg dæmrende frem i hans Sind.

Just som han naaede ud paa Gaden, løb han i Armene paa Mutter, der pænt havde ventet paa ham. Hun saa saa lyst paa alt — nu skulde dette bare overstaas — og det varede vel ikke saa længe — saa laa Livet atter solbeskinnet for dem og alle deres smaa Rollinger.

Værum nikkede — ja, det var nu alligevel godt, at han havde sin faste Stilling — godt at han ikke var blevet hverken Dyrehandler eller Menageridirektor — for paa det Felt havde han afgjort ikke Lykken med sig....

ERINDRINGER FRA MIT ORLOGSLIV

PAA KRUDTTAARNSVAGT JULEAFTEN

Af fhv. Skolehjemsforstander *Richard Jensen*.

Orlogsværftet laa forladt og øde, da jeg sammen med ni Mand, Juleaften 18.. marcherede fra Vagtskibet »Sjælland«, for at overtage Vagten ved Krudttaarnene. Naar jeg siger marcherede, maa dette ikke tages i gængse Forstand; det blæste en Storm, som sendte Sneen i lange Fyg henad Jorden, for derpaa at skrue den tilvejs som løssluppen Damp. Vejen var glatpoleret, og det var bidende koldt. Om at holde Fodslag, kunde der ikke være Tale; vi stred os op mod Vinden i en Klump, af og til faldt en Mand, kun de to bageste, hvem den store kostbare Kurv med alle Juleherlighederne var betroet, havde til alt Held været saa forsynlige at trække gamle Sokker uden paa Skotøjet.

Men trods Udsigten til en alt andet en behagelig Julenat i Kulde og Blæst ved de afsides liggende Krudttaarne, var Humøret højt blandt Folkene. Der var jo over os alle denne forunderlige Julestemning, som selv den værste og koldeste Blæst ikke kan faa Bugt med.

Omsider naaede vi frem til Vagtbygningen, som laa i Læ af Bastionens Volde. Den afgaaende Vagt havde beredt os en ekstra Overraskelse, alt var spulet og pudset, og midt paa Gulvet i Mandskabets Vagstue stod et nydeligt Juletræ og ventede paa at blive tændt.

Saa skiftede vi Posterne, og den afløste Vagt drog af Sted.

— Godnat, Godnat og glædelig Jul.

I lige Maade og god Vagt.

Jeg spændte Sablen af, skiftede Fodtøj og undersøgte min egen Julekurv. Den var solid og god med Cigarer, Ingredienser til et Par forsvarlige Romtoddyer og en Bog af min Yndlingsforfatter foruden Julemaden. Jeg skuttede mig ordentlig ved Tanken om, hvor hyggeligt jeg skulde have det, da det bankede paa

Døren; ind treen to af Mandskabet, den ene, Vagten Putzenmacher og oplivende Element, der havde rejst som Negerkomiker og Jonglør, og været Opvarter baa-de i Neapel og Kairo, var Ordfører:

»Om Vagtkommandøren vilde glæde Mandskabet med at fejre Juleaften sammen med dem?«

Jeg var just i Færd med at overanvorte ham min Julekurv, da Skildvagten for Gevær kom styrrende ind med alle Tegn paa stærk Ophidselse:

»Han skyder og fløjter ude i Carls Bastion!«

Sablen om Livet, Revolveren i Bæltet, en Æske skarpe Patroner i Lommen og sammen med de to Mand gik det saa i rask Trav ad Carls Bastion til.

Jeg havde været paa Krudttaarnsvagt adskillige Gange før, men aldrig oplevet, at nogen Skildvagt havde tilkaldt Hjælp, der maatte altsaa være noget ekstra paa Færde, og trods Blæst og Sne, som vi havde stik i Stævnen, kom vi hurtigt til Bastionen.

Her stod Skildvagten med Revolveren i Næven og foran ham to smaa, sortsmudsede Mandspersoner af et absolut fremmedartet Ydre, i tynde Flonelsrøjer og rystende af Kulde og Rædsel.

»Hvad er der i Vejen, Skildvagt?«

»Jov sie, ded æ disse tov tyske Avekatte, som gik nore ved Dynemitmagasinet og luskede, og man ka ju itte vide, hvad ded æ for et Par Nivelister, man hyrer joe saa mejet nu om Stunder og —«

»Ja, det er godt, men hvorfra ved De, at det er Ty-skere?«

»Jov, for jæ kae itte forstue, hva de si'er.«

Da Stedet og Vejrliget ikke indbød til længere Forhør, drog vi tilbage til Vagten i martialske Optog. En Mand i Spidsen, derpaa Delinkventerne, en Mand bagved, og jeg selv ved Siden med dragen Sabel parat til

Indhug, hvis de skulde gøre Forsøg paa at flygte.

Saa blev Retten sat.

Først spurgte jeg dem ud paa Tysk; de saa paa hinanden, dernæst paa mig og rystede paa Hovederne. Saa forsøgte jeg med Engelsk. Samme Resultat.

Hvad nu? Mit Kendskab til fremmede Tungemaal strakte sig ikke ud over de to Sprog, og Rapport skulde der skrives.

Saa kom jeg i Tanker om Negerkomikeren — populært kaldet »Massa«, han maatte kunne hjælpe, altsaa blev han tilkaldt.

»Tror De, Massa, at De kan faa ud af de to Gentlemen, hvilken Klode der har fostret dem? Jeg har spurgt dem baade paa Tysk og Engelsk, men om det er mit daarlige Tysk og Engelsk de ikke forstaar, eller om de overhovedet ikke forstaar de to Sprog, kan jeg ikke greje..

Massa forsøgte sig paa samme Vis, men først da han kom til »Fransken«, hjalp det.

De var Fyrbødere i en belgisk Damper, som laa ved Refshaleøen, havde været i Byen om Eftermiddagen og var paa Vejen ud til Skibet gaaet vild i Mørket og mente at have gaaet rundt om Dynamitmagasinet en lille Timestid, da Skildvagten fandt dem.

Forklaringen lod meget plausibel.

Saa kaldte jeg det øvrige Mandskab ind.

»I ser her, Gutter, to Syndere, som er antruffet ved Dynamitmagasinet i Carls Bastion, det maa ellers være et hyggeligt Sted at holde Juleaften, navnlig i den Paa-klædning og i det Vej. De siger, at de er gaaet vild.

Det kan godt være Løgn, og det kan ogsaa være sandt, og da det er Juleaften, saa tror vi, at de taler sandt. Da de imidlertid har overtraadt Reglementet, bør de straffes, og nu dømmer jeg dem til at fejre Juleaften sammen med os. Hvad siger I til det?«

Det er svært hørt!«

Ti Minutter efter gik vi rundt om Juletræet med en Belgier i hver Haand. De gamle Julesalmer og »Højt fra Træets grønne Top«, lod med Inderlighed og Kraft og overdøvede ganske Stormens Hyl om Hushjørnet.

Ved Bordet, paa hvis enkle, men solide Retter, der blev foretaget kraftige Indhug, holdtes Taler i lange Baner, for Julen, vore kære, for Flaget og Marinen, og Massa holdt en paa Fransk, som maa have været god efter Belgiernes Ansigtsudtryk at dømme.

Saa trak jeg mig tilbage med Ordre til at slutte Klokken tolv, og til Massa om at følge vore Gæster ombord, naar Festen var forbi.

Jeg forsøgte at læse, men forgæves.

I Mandskabets Stue fortsattes Lystigheden. Massa maatte op med sit Repertoire, og der blev steppet, og der blev sunget, og Glæden var overvældende.

Da Klokken slog tolv traadte Massa ind med sine Myndlinge, iført Skildvagtskavajer, som naaede dem til Hælene.

Det er bare Gæsterne, som vil tage Afsked.

De greb mine Hænder, trykkede dem kraftigt og udbrød i Kor:

»Gut Nak, Gut Nak, og mange Dak og glættelig Jol.«

DANMARKS DATTER

Af C. J. H. Speerschneider.

Der var ikke den Fryd saa stor for Drengen, som den at sidde ved Vandet i den gamle By og se ud over Sundet. Det er saa længe siden, og dengang saa Sundet anderledes ud, end det gør nu; der var mere Liv over Vandet. Udsigten var smukkere, ingen Røg og Damp, ingen Os fra tøffende Motorer, kun Sejl og Sejl og atter Sejl. Forbi Pynten kom Sejlerne som brusende Svaner. Stænger, Ræer og Fastegods stod som sorte lige Streger mod hvide Foraarskyer, Sejlene bugnede ud og gav Billedets bløde Linier, øverst knejsede en spids Top mod Himlen med en Vager ved Knappen, og agterude kom Mesanen frem, og Gafflen med Flaget under. — Var det et dansk Skib, var Synet ogsaa det smukkeste, han vidste fra sin Barndom, et Syn som fulgte ham hele Livet, mod en Baggrund af blaa Himmel, en smeldende Dug med et hvidt Kors i rød Bund.

Og satte eller bjærgede de Sejlene derude, medens Skudnerestrøg Pynten forover ud mod Verden eller ind efter Sundet, saa hørte hans skarpe Øre hvert Kommandoraab om Bord, hver Lyd fra Sejl og Reb, fra Blokke og Nagler, fra Fald, Braser og Skøder, han lyttede til Tonerne fra Sejlerne derude, til Sejlernes Symfoni: Eventyrets Lande kommer vi fra, vi har taget Tønnen med Søen, vi har dyppet vort Hoved i rigtig Saltvand og i Morild, vi har rebet og ligget underdrejet, vi laa ved Stikbouden i mørke Nætter, vi og Skuden og Folkene, der blev Mænd, vi oplevede noget, vi lærte noget, nu kommer vi hjem med det, vi høstede, og med ny Tanker til det gamle Land.

Og de, der gled ud efter for at prøve Rejsen og Livet i det fremmede, de skulde erfare, hvor lille Danmark er, set derude fra, men de tænkte ikke, at de tillige skulde lære, at

Længselen efter Hjemmet er en Følelse, der vokser, og at ingen Steder er Respekten og Kærligheden til, hvad Dansk er, større end derude langt, langt borte, især naar der mod en tropeblaa Himmel staar en smeldende Dug med hvidt Kors i rød Bund.

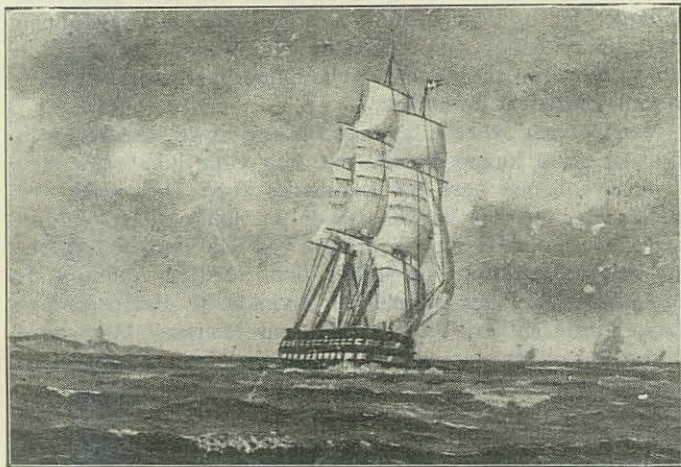
Morsomt var det ogsaa at ligge paa Stenene inde ved Broen, hvor Skibenes Baade lagde til. Der var Forskel paa Folk i Land, der kom med tungt slentrende Gang og uden Liv i Ansigtet ned mod Baadene, og Kinafarerne, der kom, som havde de faaet Saltvandsstænk helt ind i Blodet — nok til flere Generationers Somandsblod — de rullede, som lænsede de i høj Sø, men der var Liv og Fart over dem, og saalænge deres Blod holdt sig friskt og strømmede stærkt, saa længe blev der født friske og sunde Dreng og Piger med Saltvandsstænk i Blodet.

Til Søs tænkte Drengen egentlig slet ikke paa at gaa, ikke hele Livet da, kun til Søs for at komme ud i Verden, blive i Aar derude, bryde sig Vej her, komme frem der, blive til andet end højest en Købmand i Sundbyen, en Matador i en lang, smal Gyde; der foresvævede ham noget om at lede et helt stort Distrikt, hvor Varer samledes til Europas Skibe, der hentede Tropernes Produkter. Han vejede Ulden mod Silken, Novemberregnen mod Tropesolen, de fattige Blomster mod Kaktusdronninger, og Vægtskaalen sank, der hvor Silken og Solen var Lodder; Drengen vejede Danmark mod den store Verden, som fangede hans Fantasi og Tanker, hver Gang Fregatskibene strøg Pynten forbi, bi-de-vind over Styrbord, saa den grønne Bund saas.

Om Bord havde han været mange Gange med Proviantbaadene, naar Skibene stoppede op mellem Disken og Byen,

han kærtgnede hvert Tov om Bord og sugede Tjæreduften i sig; i de hjemkomne Skibe laa den rige Verdens Herligheder for hans Øje, Porcelain og The, Sago og Krydderier, Silke og Farver.

Hans Time slog, som syttenaarig brød han Baandet til

Hjemmet, nu stod han paa Skibet, da Sundbyen passeredes. Et Par Hundrede Skibe i Flok, Brigger og Fuldriggere, krydsede Sundet ud. Man vendte lige under Pynten, og da Skibet gik gennem Vinden, og Agterræerne brastes om, begyndte Sejlenes Sang, Blokke slog og Sejldug klaprede, Braser skamfilede over Nagler, Planker gav sig og Skodder knirkede — saa fyldtes Sejlene over den anden Bov, Skibet fik Fart og skød over Stevn, begyndende sin Færd mod Eventyrets Lande.

Aarene gik, Drengen blev Mand, en af de stærke i Livet; han vilde frem, han kom frem, han ofrede alt for sit ene Maal. Han blev ensom, men den mægtigste Mand i vid Omkreds, hans store Bedriftstrakte sig milevidt, hans hvide Palæ laa, hvor Tropesol bagte paa Land og Strand og Hav; hans mægtige Pakhuse laa fulde af de Kostbarheder, som ogsaa Sundskibene tog deres Andel af.

Han bandt sit Hjerte til Arbejdet, han groede fast til Stedet, og klart stod det for ham, at Danmark kom han aldrig mere til; selv om Længselen efter Landet var en Følelse, der voksede hos ham, saa vilde den aldrig blive tilfredsstillet. Bandt han sig ikke til nogen Kvinde, saa bandt han sig med Respekt og Kærlighed til, hvad Dansk var, derfor vejede der højt over Træerne i hans Park Verdens skønneste Flag, det Tegn, hvorved han bevarede det smukkeste og bedste i sit Sind, Kærlighed til, hvad Dansk var.

Der var ikke den Landsmand, som kom i Nærheden, der ikke fik Hjælp og Støtte, selv den usleste Karl eller Bandit, var han Dansk, saa hjalp han ham. Hver Skibsfører, som kom paa Reden, vidste, at her var det som at komme ind i Sundbyens Havn; hver fattig Rejsende ydede ham af sit Overflod, hver Rigmand gav han sit kloge Raad. Splitflagets og Stufflagets Mænd var Gæster ved hans Bord.

Hvert Skib, der kom, saa han allerede langt borte oppe fra Terrassen udenfor sit Hjem, der var her hugget en Udsigt ud gennem Parken, hvor Havet saas. Terrassen var hans hyggeligste Sted, overbygget men aaben til alle Sider, Slynggrønt og Ranker med Kaskader af Blomster dækkede Søjerne, Oleander og Kaktus stod op mod Gelænderets Tremmer.

Blev Skib set, var der rigelig Tid til at naa ned til Havnepladsen, herfra saa man ud over Bugt og Red, medens Skibene kom ind. Han saa dem dreje op i Vinden for at ankre, han hørte Matrosernes Sang og Sejlenes Akkompagnement, han vogtede paa det Øjeblik, da Flaget kom frem, han kendte hvert Skib, der tonede Dannebrog.

Han var midt i Trediverne, da det hændte, som han aldrig skulde glemme Resten af Livet. En dansk Fuldrigger skulde afsejle næste Dag, og de Rejsende, som skulde med, et dansk Ægtepar, var endnu midt paa Dagen ikke ankommen inde fra Landet, De kom endelig sent om Kvælden, just som Dagen

i faa Øjeblikke gaar over til Nat. Hans Vogn holdt parat til at afhente dem til hans Hjem, medens Bagagen kunde bringes om Bord med det samme. Fruen var midt i Tyverne af lys dansk Type, sund og saltvandsfrisk. Ægtemanden var en Snes Aar ældre, syg og elendig af den Feber, som havde hærget ham i nogle Dage; det gjaldt kun at komme i Seng, faa Ro og feberstillende Midler samt Søvn for at blive kvik til Afrejsen den følgende Dag.

Og saaledes gik det til, at han efter Middagen sad alene med hende paa Terrassen. Han nød Modersmaalets milde Klang, og lyttede til Sproget som et Barn til Moderens Stemme. Hun sad der som et Bud fra Danmark, der sendte sin Datter ud til den Søn, der trængte til Tanker og Mindelser fra Fædrelandets fjærne Hjem.

Hun fortalte om Sundbyen og Sundet, om det ny, der var kommet frem, siden han for mange Aar siden forlod Hjemmet, om Damperne, der begyndte at gaa i Sundet, om at Sejlskibenes Tid maaske var forbi. Og han gav sine Indtryk fra Barndommens Sundby, fortalte, hvorledes Sejlene havde sunget for ham, forklarede Fantasien om Sejlenes Symfoni og om Sejlskibsflaadernes Tog gennem Sundet; det maatte hun da forstaa som en Datter af Danmark.

Timerne gled, som Minutter i Livets Lykkestunder — og de vidste ikke af, at de talte sig saa varme og milde.

Lysene slukkedes, men Tropenattens Maane lyste klart og festligt. Cikaderne strøg Violinen og spillede sejrssikkert deres Sang om Kærlighed.

Tropeblomster dufted og spredte en bedøvende Vellugt ud i Natten, Lilliens og Nellikens Duft blandede sig med Oleandrens fine Parfumer, de tamme grønne Papegøjer faldt til Ro mellem Rosenklaserne, der hang ned fra Terrassens Loft. I Mørket der hørte krydsede Ildfluer gennem Luften, og Orkideerne lyste hvidt.

Langs Terrassens Side hævede Cereus de lange Stængler til Vejrs, de store Knopper var i Færd med at aabne sig, nu var det Tiden for Nattens Dronning, for det korte straalende Liv. Hvid var Blomsten og grøn dens Bæger, Vanilleduften steg op fra dens Dyb og svøbte sig om Menneskenes Sanser.

Da spurgte han, om det var Nattens Dronning, som sad ved hans Side, den ene Nat i Livet, der leves.

Nej, Danmarks Datter lo hun, og som fjærne Sølvklokker lød hendes Latter, medens Varmen steg ham op i Kinden.

De store Dæklblade paa Nattens Dronning folded sig helt ud. Hendes Arme aabned sig — han saa hende ind i Øjnernes Glød, Danmarks Datter var det, som Livet bød ham.

I mange Aar efter tænkte han paa denne Nat og paa Afskeden om Bord den følgende Dag. Hans faste Haandtryk, men skælvende Hjærte, hendes lyse Smil, men den stille Smerte. — Han sad paa Terrassen ved Aftentid, og altid gled frem for Blik og Tanker den ene Tropenat, hvori hans Liv fra nu af var koncentreret, den Nat, da Danmark belønnede ham for hans stille Kærlighed til Fædrenes Land. Og Afskeden, ja, der sejlede et Skib ud af Bugten, og under Gafflen vejede det pragtfulde Flag mod den blaa Himmel — for første Gang saa han ikke Flaget, kun den hvide Skikkelse paa Hækken.

De mange Aar gik, og hver Gang Skibe — tit med lange Tidens Mellemrum — afsejlede til Sundet, sendte han stille sin Hilsen med. Aar efter Aar haabede han paa og ventede, at der engang kom Hilsen og Bud til ham fra Landet igen.

De mange Aar gik, og fem og tyve Aar efter kom der Bud igen, saa vidt forskelligt fra, hvad han havde tænkt sig. Det kom med Orlogsfregatten, som han modtog i sit Fartøj langt ude paa Bugten. Han saa Fregatten komme op mod sig, Stænger og Ræer og Fastegods stod som sorte lige Streger mod Himlens dybe blaa. Sejlene rundede sig blødt, og den lange Vimpel paa Stortoppen snoede sig i Luften. Saa løb Fregatten op i Vinden og braste bak, og Dannebrogflagets hvide Kors i den kraprøde Bund stod tegnet mod Himlen — han stod i sit Fartøj med blottet Hoved, og Taaren løb den graanende Mand ned ad Kinden.

Han kom om Bord, han kendte jo Chefen fra tidligere Gange, han kendte gamle Baadsmænd, han hilste paa andre, han var lykkelig og glad som den, der med sin Hjemve for et Øjeblik atter staar paa et løsrevet Stykke dansk Land, han jublede — og da var det, som Hjerteslaget standsede, og alt løb rundt for hans Syn — den unge Officer der, det var ham selv fra de unge Dage, den ranke Holdning, den faste Mund, hvert Træk, som han engang gik og stod.

Han genvandt sin Fatning, da de hilste paa hinanden, jo, Navnet passede, og hvert Træk passede, undtagen de milde, blaa Øjne og den sølvklare Latter, det var Præget af Danmarks Datter.

Der kom ingen Hilsen fra Hjemmet med den unge Officer. Da forstod han, at Slægtens Tradition ikke maatte krænkes. Moderen havde aldrig talt til sin Søn om den Hemmelighed, der var for to Mennesker alene; hvor hun ikke havde talt, havde han ikke Lov til at bryde ind med haarde Hænder, han var trænet i Livets Skole og kunde vogte paa sine Ord. Nu skal jeg værne om vor Hemmelighed, tænkte han, den Tid Fristelsen er nær.

Under hele Opholdet var Fregattens Officerer hans Gæster, hans Hus var deres Hjem, sin fyrstelige Gæstfrihed øste han ud over sine Landsmænd. Selv knyttede han sig nær til Sønnen, umærkeligt bandt Sympatien den gamle og den unge Mand sammen, et Venskab udvikledes paa Ride- og Køreture ind i Landet eller ved Samtaler om Aftenen paa Terrassen.

En Aften — fem og tyve Aarsdagen for hendes Besøg — sad han med Sønnen paa samme Sted. Vinen perlede i de to haandslebne Glas, som ikke var brugt siden hendes Besøg, overdaadigt duftede Nerier og de gule Roser, lystigt lød Cikadernes kaade Strengelæg, og store grønne Firben lyttede til. Hvor Moderen engang sad, stod Sønnens Stol, selv sad han ved Siden af, og Aften og Nat gik med den lange Samtale mellem Fader og Søn.

Sønnen nævnte sin Faders tidlige Død og talte om sin Moder, en Kvinde med et lykkeligt Smil om Munden, som om et indre Solskin bar hende over Livets Hverdage. Han talte om Lykken, som Moderen ejede, Lykken, som jeg fandt, havde Moderen sagt, den Gang der første Gang blev tænkt paa dig.

Faderen fortalte om sit Liv, talte om Sundbyen i Barndommen, hvor Skibene gled ud i Verden fulgt af Drengens Drømme. Fortalte om Kampene i Ungdommens haarde Arbejde, om Sejren i Manddommen, om Ensomheden, der føltes, naar Skibene gled hjemefter, fulgt af Mandens Længsler. Manden, der fandt sin Livslykke i sin Kærlighed til det gamle Land, en Kærlighed, der voksede med Tid og Rum, indtil en festlig Stund kom, da det gamle Land slog sine

Arme om den ensomme Mand, saa Hjærtebaandet blev bundet fast mellem hjemme og ude.

Han talte om Fremtiden, om hans egen, som snart sluttede, om den Unges Fremtid, som kom, og han tilbød Sønnen sin hele Bedrift, Pakhuse og Lagre, Marker og Skove, Hjemmet og Parken, alt Gods og Guld, alt, hvis han vilde modtage det og lede Bedriften efter ham, og da Sønnen ikke kunde tænke sig at forlade sin Moder, saa svarede han, at Moderen skulde være velkommen hos ham, hun kom jo som Datter af Danmark.

Men Sønnen svarede, at hun var for meget Datter af sit Land til nu at kunne forlade det, han vilde ikke være med til at rive hende bort fra Danmarks Jord. Hun lever ved Sundet, der er det hendes Glæde at sidde de lyse Sommeraftener og spille sine Fantasier ved Klaveret, een kalder hun Sejlens Symfoni og spilles den, ser jeg for mig de gamle Sejlskibe stryge forbi, ser hvidklædte Matroser med blanke Hatte entre i Vant og Tov, ser Mærsejl blive hejst og strakt, ser Stænger og Ræer og Fastegods staa som sorte, lige Streger mod hvide Foraarskyer, Sejlene bugner ud, øverst knejser en spids Top mod Himlen med en Vager ved Knappen, agterude ser jeg Danmarks Flag, jeg hører de smaa Smæld, som Flagduen slaar, og Slutningen gaar over i en Kærlighedssang om to, der finder hinanden et Sted i den vide Verden, maaske er det Vinden, der farer Verden over, og dog finder det Sejl, hvis Liv den fylder med sit kærtegnende Pust.

Hvor kan jeg rive hende ud af det eller bort fra Faders Grav, den Mand, hvorom hun siger: »Din Far, han gav mig den Lykke, jeg lever mit Liv paa.«

Da tav Cikadernes muntre Sange, Lysene slukkedes et for et, og Tropenattens Vemod svøbte sig om de Blomster, der visnede. Ordene døde hen, og Emnet berørtes ikke mere, men hver tænkte sine egne Tanker.

Og Dagen kom, da Orlogsfregatten sejlede hjem til Sundet. Han sad i sit Fartøj, medens Sejlene blev hejst og lyttede til Sejlens Sang, Blokke knirkede og Sejldugen slog, Fødder trampede i Dækket og Baadsmanspiberne lød, Reb skamfilede og Sejlene fyldtes, da Fregatten faldt af til den laa bi-de-vind for Styrbords Halse.

De gamle Fregatter, de laa saa smukt paa Vandet under Sejl. Undersejl, Mærsejl, Bramsejl, Klyver og Mesan, det var Vingerne, der bar dem over Oceanets Søer. Intet Under, at den ensomme Mand, der i Fartøjet fik Taarer i Øjet ved Synet: det blaa Ocean, de hvide Sejl og Verdens skønneste Flag.

Der er lidt Vemod i den gamle Historie, men hvad, det er saa længe siden, og saadan noget sker næppe mere nu til Dags.

SØMANDSJUL I DET FREMMEDE

Der vil i Aar i Lighed med foregaaende Aar fra Sømandsmissionens mange Venner paa Juleaftenen, saa vel i vore Havnebyer, som trindt omkring i næsten alle Verdens Havnebyer blive festet for Søfolkene.

Kun den, der selv har levet Livet blandt disse og deltaget i en saadan Julefest, forstaar, hvad det vil sige, at tilbringe Juleaften i Land. Sikkert vil mange, der nu har sagt Soen Farvel, men som en Gang i tidligere Dage har færdedes derude i den store Verden, og ved given Lejlighed har overværet en saadan Højtid, mindes hin Stund med Glæde og Taknemlighed.

Jeg har overværet mange Aars Julefester i Udlandets forskellige Havne, og alle har det været dejlige Øjeblikke. Til hvert enkelt knytter der sig Erindringer, som

sent vil glemmes.

Saaledes husker jeg, at jeg et af de første Aar jeg var til Søs, med en Sejlskude ankom til Hull Juledags-eftermiddag efter en lang og besværlig Rejse. Vi laa ude i en af de yderste Dokker, og havde saa smaat belavet os paa at tilbringe Juleaften ombord. Kokken var allerede i Gang med at tilberede noget til Aftensmaden, da Sømandspræsten kom ombord, og nu inviterede han os alle sammen, og ikke alene vort Mandskab, men han entrede alle de skandinaviske Skibe, der henlaa dér, og det kan nok være, der blev Travlhed over det hele. Præsten ventede paa os og ledsagede os op til Sømandshjemmet. Vi blev her ved vor Ankomst beværtet med Kaffe og Kage, — det tog jo nogen Tid med saa kort

Varsel at faa Maden færdig til saa mange Mennesker. Imidlertid underholdt vi os med hverandre. Jeg tror, der var over Hundrede danske, norske og svenske Søfolk samlede. Endelig var Maden færdig, og vi fik Grød, Steg og meget andet godt, hvorefter vi dansede om Juletræet, der var smukt pyntet med danske, norske og svenske Flag, og vi sang nogle af vore gamle dejlige Julesalmer. Derefter uddeltes der Gaver til os, og vi fik allesammen en lille Pakke, indeholdende et Halstorklæde, et Par Vanter og Strømper, allesammen kærkomne og nyttige Ting.

Jeg for min Part fik et Par gode Strømper, strikket og sendt som Gave fra en ung Pige fra Nordby paa Fanø. Hendes Visitkort var stukket ind i den ene Strømpe, og selvfølgelig var jeg den galante Mand, som sendte hende en Takskrivelse, — — men jeg opdagede snart, at jeg ikke var ene om Budet, — hun havde nemlig sendt mange Gaver til Sømandshjemmet, — — blandt vor Skibsbesætning alene var to foruden mig, der havde nydt hendes Gunst.

Derefter blev vi af Præsten ført ind i en stor Læsestue, hvor der var Adgang til Pen og Blæk. Han ud-

delte nu Julekort til os og bad os sende en Julehilsen hjem til vore kære i Hjemmet. Vi kom hurtig i Gang med Skrivetojet, kun en ung Matros, en Tonsberggut, sad tavs hen og havde skubbet Kortet fra sig.

»Skal ikke ogsaa du skrive et Kort hjem«, spurgte Præsten. Sømanden svarede undvigende, men Præsten var nu ikke saadan at blive kvit. »Har du ingen Mor!« spurgte han. — »Jo, men det er mange Aar siden, jeg sidst horte fra hende, — jeg har skrevet flere Breve og aldrig faaet Svar, og saa er det unødvendigt at skrive mere, maaske er hun død og borte.«

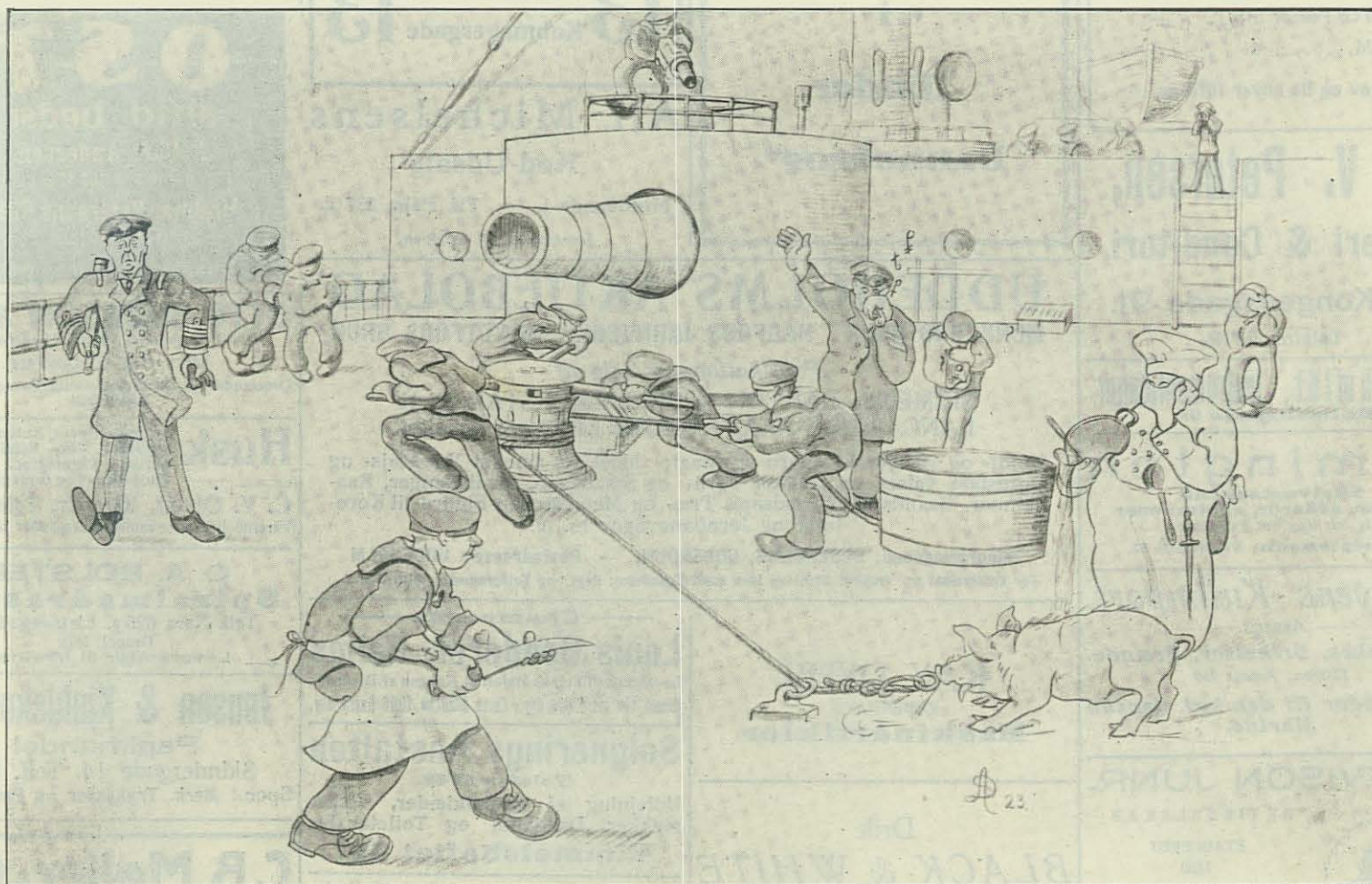
»Det skal vi nemt ordne, kom du nu kun her«. — Sømanden skrev, og Præsten skrev uden paa og adresse-rede Brevet til Byens Politimester, hvor Sømanden horte hjemme, med Anmodning om at finde Vedkommende.

Naa, vi lossede vor Last, indtog ny Ladning og var igen sejlklar. I den Tid, vi henlaa der i Havnen, var vi stadige Gæster paa Sømandshjemmet. En Aften, medens vi opholdt os dér, kom Værten glædestraalende: »Jeg har Brev til dig, Johan,« saaledes hed Gutten, »her skal du se, Brev fra Norge, — og det er til dig!«

»Til mig?« udbrod Johan, og greb Brevet — jo, gan-

Det muntre Hjørne.

Julegrisens Endeligt.

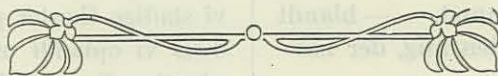
ske rigtig, det var til ham. Han stirrede et lille Øjeblik først paa os nysgerrige og saa paa Konvolutten, — hvad nyt mon det nu bragte efter 9 Aars Forløb? Det blev aabnet, han fo'r hastig hen over Linierne, — og der randt en Taare, — maaske den første i mange Aar. »Det er fra min Mo'r min egen kære gamle Mor, hun lever og vil gerne se mig endnu en Gang — her er hendes Fotografi, her skal I se, en prægtig gammel Mo'r.«

Johan var afmonstret fra en Ostindiefarer og havde haft en stor Afregning. De fleste af Pengene var endnu i Behold, — og nu blev der travlt, thi Johan vilde hjem, og endnu afsted samme Aften. Vi var ham behjælpelig med at faa surret hans Kiste og pakket sammen, der skulde jo ogsaa købes Presenter til Mo'r og Søkende derhjemme.

Vi fulgte ham til Banegaarden, men forinden lagde han Vejen om ad Præsten, viste ham Brevet, og meddelte, at nu vilde han hjem. Præsten lagde sin Haand paa hans Skulder og sagde: »Naa, kan du saa se, at det var alligevel godt, vi skrev hjem til Mo'r, og vil du saa hilse hende fra mig, naar du kommer hjem, du har jo en god gammel Mo'r, der føler for sin Dreng.« »Det skal jeg«, svarede Johan, »og jeg skal samtidig fortælle hende, at det var Deres Skyld, jeg skrev.«

Jeg har, som før nævnt, overværet flere Julefester i Udlandet, men den, jeg her har skildret, er en af dem, jeg husker bedst.

A. Høfler.

MELCHORS *erkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 . —
M G M..... 4 . —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Annoncér

i
„Under
Dannebrog“

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade 13

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramdres MUNKFORS

KAY DYHR
KØBENHAVN
Maskinartikler

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

— Champagne —
Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten
Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskiftet 38.

FITTINGS
+GF+

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F. Randfittings samt alle tekniske Maskinartikler.

M. Kjær s
Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

OST
altid bedst
J. Chr. Andersen
Vimmelskiftet 41 o. g.
Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8
Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officerforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deltkasser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekter, Chokolader og Bodega Vine hos
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende